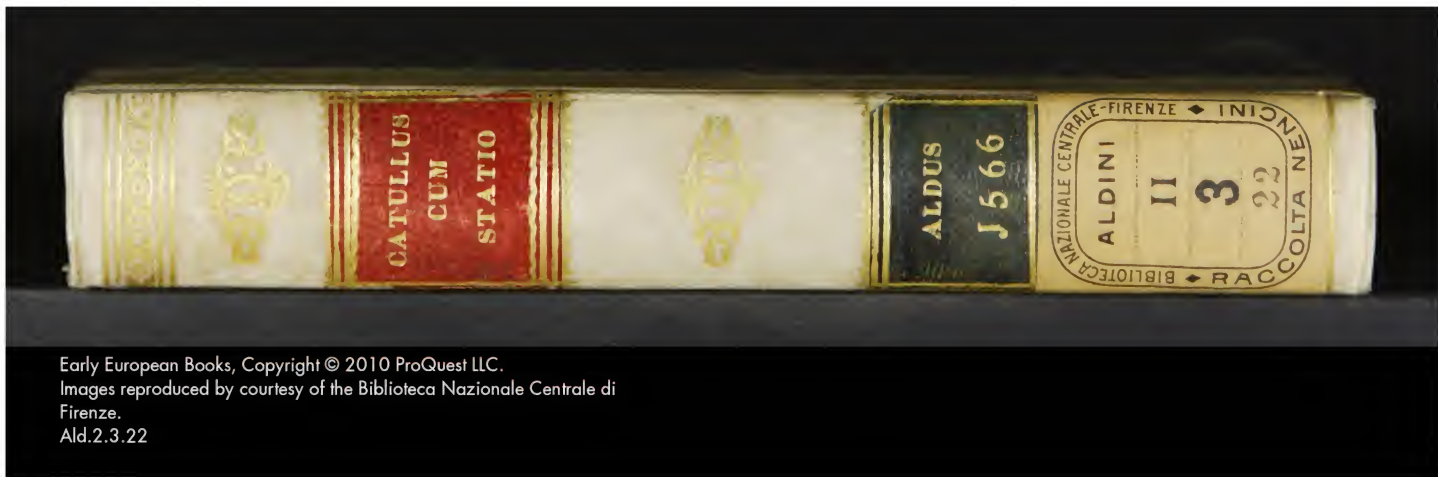

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.3.22

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.3.22

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.3.22

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.3.22

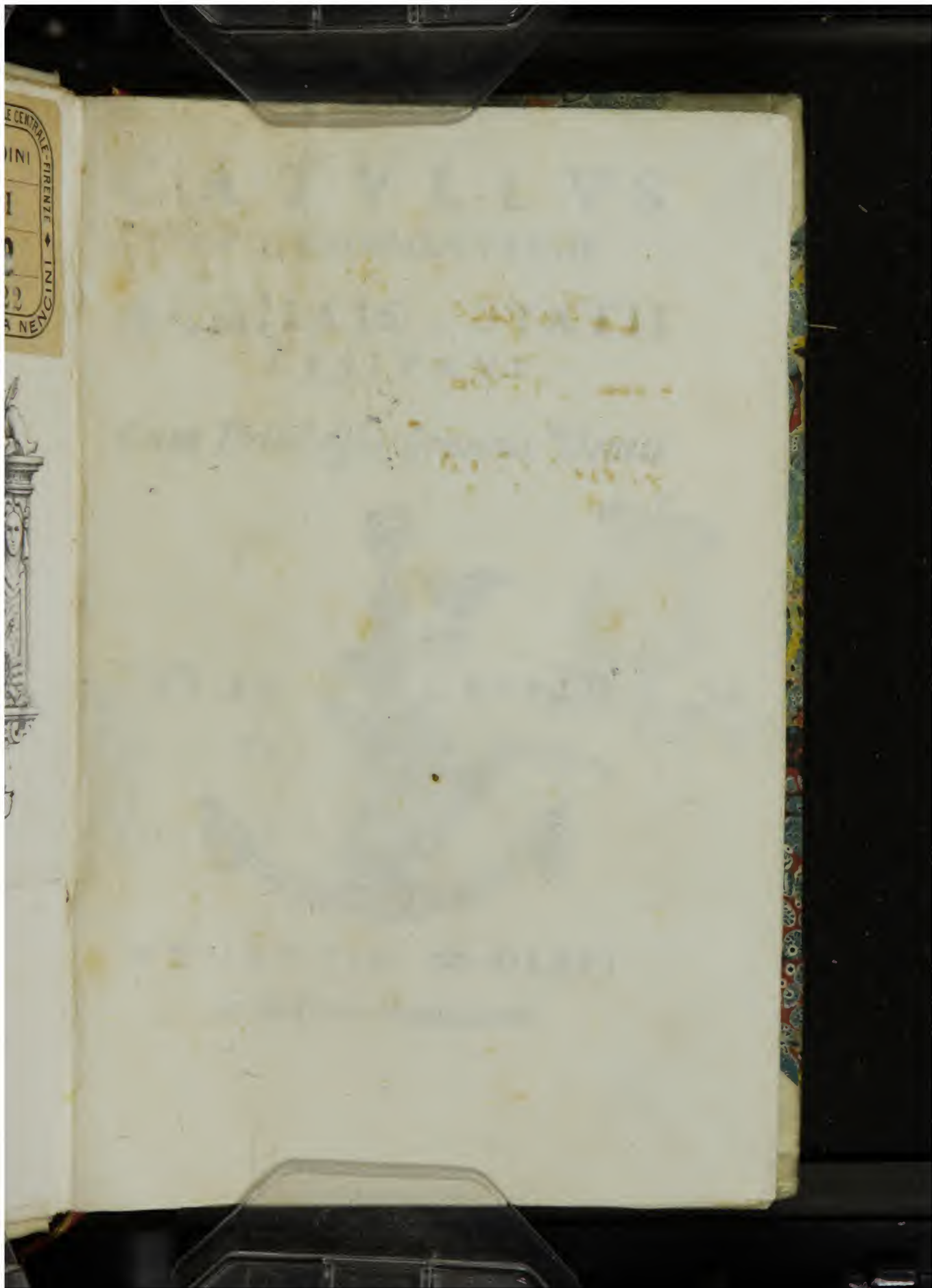
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.3.22

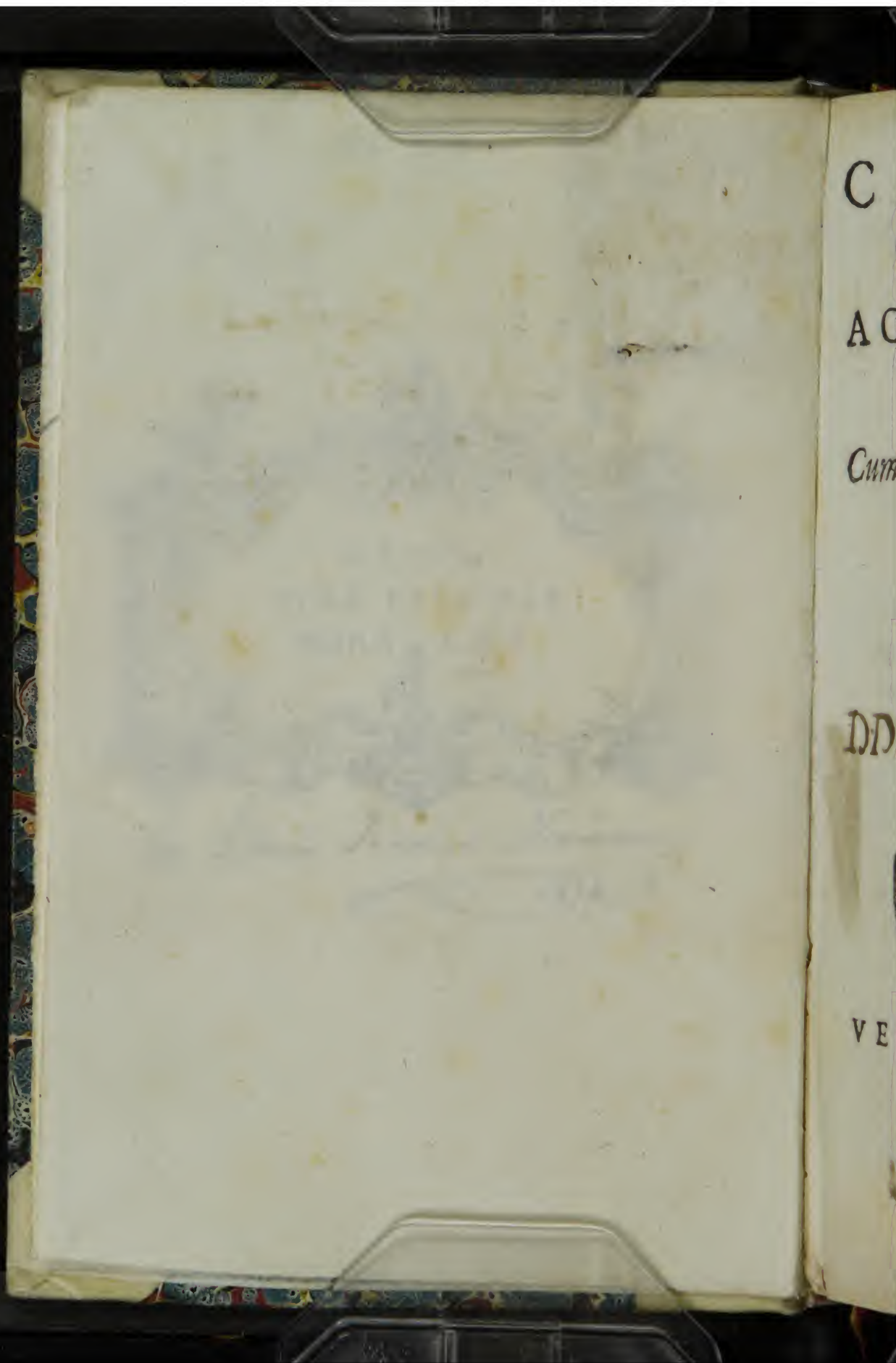
6888

Ald. 2/3

Ex Libris Joannis Nencini
1874

CATVLLVS

CVM. COMMENTARIO

ACHILLIS . STATII

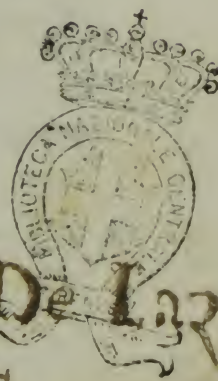
LVSITANI

Cum Priuilegio Senatus Veneti

DD -AL
ri

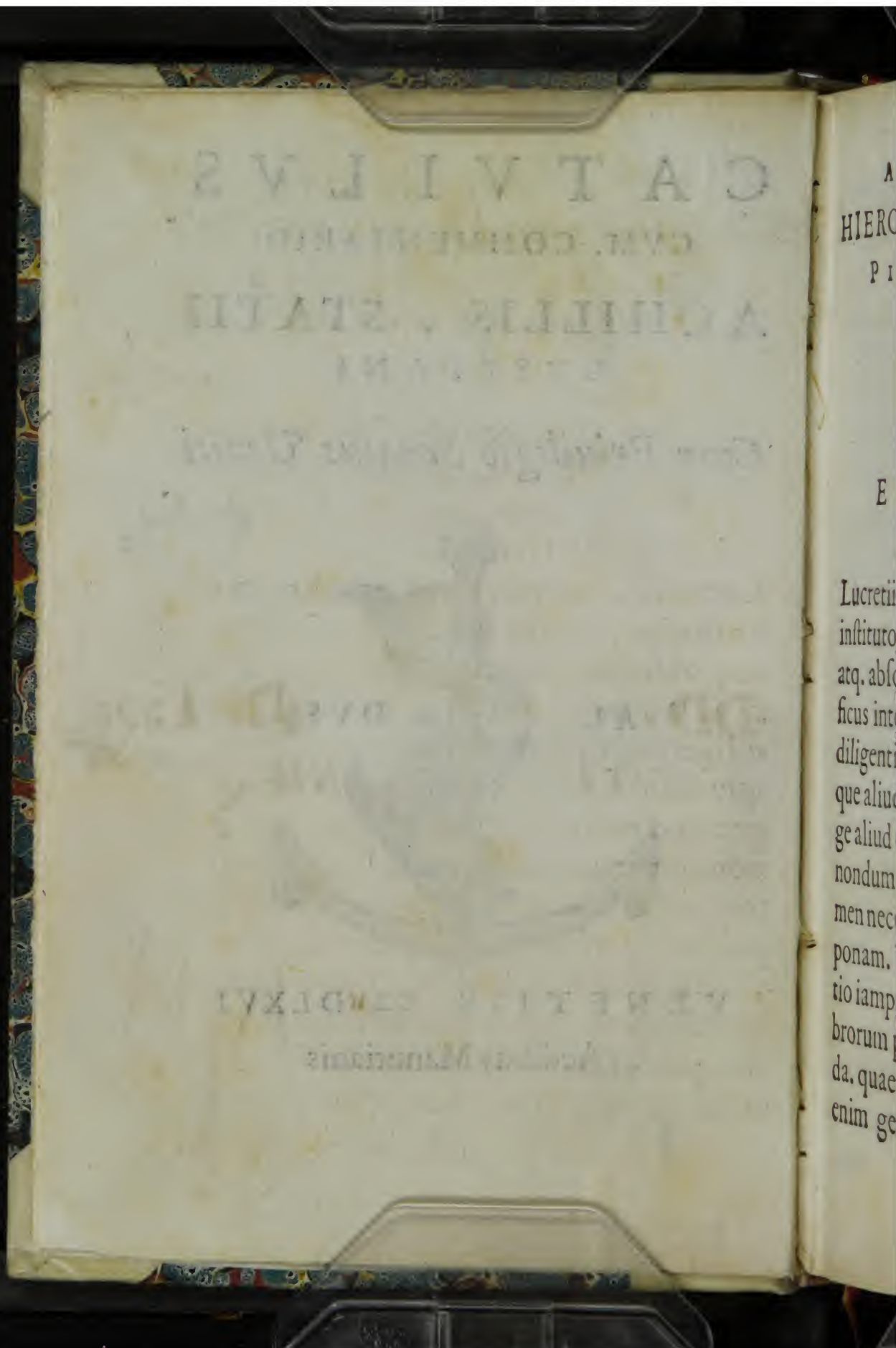
DVS
NIS

De Lara

VENETIIS. MDLXVI

In Aedibus Manutianis

A
HIERO
P I

E

Lucreti
instituto
atq. absq
ficus inte
diligenti
que aliud
ge aliud
nondum
men nece
ponam.
tio iampi
brorum p
da. quae
enim ge

ACHILLES. STATIVS
HIERONYMO. RVSTICVCCIO
P I I . V . P O N T . M A X
S E C R E T A R I O
S A L

E G O uero de Catulli com-
mentario edendo non magis
profecto cogitabam, quam
de Tibulli, Vergilij, Horatij,
Lucretiiq. commentarijs, quos partim
institutos, partim uero confectos iam,
atq. absolutos habeo. casus uero miri-
ficus interuenit, quasi testis industriae
diligentiaeque in lectitando meae. Nam-
que aliud agenti & spectanti mihi lon-
ge aliud euenit. Equidem inuitus, quia
nondum maturum iudicabam, sed ta-
men necessario consilij mei rationes ex-
ponam. Versatur in animo meo cogita-
tio iampridem suscepta de Sacrorum li-
brorum poësi, Latinis uersib. exprimen-
da. quae cum uaria, multiplexq. sit, nec
enim generis unius sunt, quae Dauid
A 2 Rex,

Rex, quae Iob, quae alij deniq. sanctissi-
mi uiri modulatissimis uersibus cecine-
runt, non unum quoq. Latini carminis
esse adhibendum genus intelligebā. quo
uel numerorum similitudinem, uel illo-
rum uarietatem, si nihil aliud, ipsa demū
uarietate repraesentarem. Itaq. ad id o-
pus antequam adgrederer, quo paratior
hoc ipsum politis, ornatisq. uersibus
praestarem, summos in suo quemq. ge-
nere, Latinos poëtas diligenter euolui.
Inter legēdum autem, quod adsolet, ita
multa notaram, ut iustū prope uolumen
effectura uiderentur. ea mei studiosis ho-
minib. cum placita essent, contenderunt
a me scilicet etiam atq. etiam, ne cete-
ros celarem, neue publico inuiderem. Er-
go, uictus, a Catullo initium duxi. quem
superior aetas omnis tāti fecit, ut elegan-
tia illum poëtis omnibus facile praeSta-
re cēsuerit. certe Diuus Hieronymus di-
gnum putauit, cuius nomē Eusebii, quae
conuertebat in Latinum, Chronicis inte-
xeret. Nam, quod idem lasciuius, ac mol-
lius

lius scri-
sue mo-
fuit. qu-
pudens
pium P-
necesse
cosa mi-
autem o-
pus inci-
Max. in
Hierony-
que ade-
sem, qu-
est libell-
cedebat
qua me-
tibi, sed
suscepit
mine til-
praeter
stantia,
tas, ac fi-
istuc ac-
fuerit, n-

lius scripsit, id uero temporum illorum
siue mos, siue licentia potius, ac uitium
fuit. quamquam de se ipse tamquā sup-
pudens dicit, Nam castum esse decet
pium Poëtam. Ipsum, uersiculos nihil
necesse est. Vt & ille alter, Musa io-
cosa mihi est, uita pudica tamen. Cum
autem operis huius editio in idem tem-
pus incidisset, quo me Pius. V. Pont.
Max. in suis esse uoluisset, atq. ego tum,
Hieronyme Rusticucci, in amicitiam, at-
que adeo in familiaritatem tuam uenif-
sem, quasi quodam fato, quidquid hoc
est libelli, deberi tibi sum arbitratus. Ac-
cedebat eo singularis humanitas tua,
qua me complexus, non modo tuendum
tibi, sed etiam augendum, ornandumq.
suscepisti. Sed me quidem hoc ipso no-
mine tibi iam deuinctum, atq. obligatū,
praeterea commouebat ingenii tui prae-
stantia, naturae bonitas, morum facili-
tas, ac suauitas tanta, quantā in ullo, qui
istuc aetatis nunc sit, aut umquam alias
fuerit, meminisse non possum. Quamob-

A 3 rem

rem Pius. V. Pont. Max. uir ut auctorita-
te, sic iudicio plane diuino, te, cuius o-
pera fidelissima, integerrimaq. usus fui-
set, industriam cognouisset, eundem e-
tiam nunc in suis principem locum tene-
re, curarum, & consiliorum sibi esse con-
scium, ac participem uoluit, unum de-
niq. te merito suorum omnium carissi-
mum semper habuit. Sed de te satis
apud te, uerissimas tuas laudes modeste
nimis auersantem. De Catullo ipso, lau-
datissimo poëta, nihil amplius dicam,
illius commendandi causa. De lucu-
bratione hac mea, uere uideor posse di-
cere, eo consilio, & conatu institutam,
quod me tamen adsecutum non profi-
teor, quem multa fugerint, plura fortas-
se fefellerint hominē uix mediocri prae-
ditum ingenio, ut optimum poëtam,
neglegentia temporum ualde corru-
ptum, si non omnino restituerem, at
paullo quidem certe meliorem redde-
rem. Vale. Romae. Kal. Mart.

ACI

D

fecit, id
commen-
dem Crui-
quod pra-
torem op-
bi interp-
illum in
dae Episc-
bitate, n-
cuius in
dem, tum-
ba, III.
orbem,
quae, li-
omnia pa-
interpret-
in hortis
stat in sc-

OCT
GEI

ACHILLIS . STATII

LVSITANI

Commentarius Catulli.

DE CATVILLO *plura dixissem, nisi
hoc Crinitum munere praeclare functum
uiderem. sed tamen, quod ille mihi reliqui
fecit, id in principio mearum in optimum Poetam
commentationum esse ponendum duxi. ac mihi qui-
dem Criniti ipsius scripta legenti ualde probatur,
quod praenomen CAI Catullo praeposuerit, au-
ctorem opinor Appuleium, atq. Hieronymum Euse-
bij interpretem, quod tamen non exprimit, secutus,
illum in Apologia . I. Antonius Augustinus, Iler-
dae Episcopus, praestante uir ingenio, pariq. pro-
bitate, nummum mihi Romae ostendit aereum,
cuius in altera parte uidere erat expressam incu-
dem, tum haec in orbem ducta, atq. exstantia uer-
ba, III. VIR. A. A. A. F. F. in altera item in
orbem, L. VALERIVS CATVLLVS. intra
quae, litterae singulares erant, S. C. quae nisi
omnia patere iam, ac nota omnibus esse putarem,
interpretarer scilicet. Octaviae Catullae nomine
in hortis Rodulfi Pij Card. amplissimi, hodieq. ex-
stat inscriptum monumentum.*

DIS. MANIB

OCTAVIAE. P. F. CATVLLAE

GELADI. DVAE. AVGVST. L

VXORI

A 4 Gra-

Grauiſſimum ſane teſtimonium ſummo huius inge-
 nio Poëtae tribuit Cornelius Nepos in T. Pomponi
 » Attici uita, L. inquit, Iulium Calidium, quem
 » poſt Lucreti, Catulli. mortem multo elegantissi-
 » mum Poëtam noſtram tuliffe aetatem uere uideor
 » poſſe contendere. & quae ſequuntur. Hunc ego ipſe
 Valerium eſſe puto, quem Cicero in .vij. epiſt. ad
 » Trebatium nominat, Deniq. inquit, ſi cito te ret-
 » tuleris, ſermo nullus erit. Si diutius fruſtra aſueris,
 » non modo Laberium, ſed etiam ſodalem noſtrum
 » Valerium pertimeſco. mira enim perſona induci
 » poteſt Britannici Iureconſulti. &c. Nam quod La-
 berium mimorum ſcriptorem nominat, eumq. di-
 cacem, hoc probabilius etiam ſit, Valerium quem
 addit, eſſe Catullum, acré in dicendo hominem, atq.
 in eodem genere acerbitatis prope ſingularem. In
 hoc enim, & Bibaculo, & Horatio iambi acerbita-
 tem fuiſſe ſcribit in x. Quinctilianus. Sodalem ue-
 ro vocat ob uſum, credo, domeſticum, ſummamq. fa-
 miliaritatem. qui pro illo etiam dixerit. Nam Q.
 Catullum intelligere nullo modo poſſumus, qui an-
 tiquior fuerit. auctor Gellius in .xix. cap. ix. Ca-
 tullum idem Gellius in .vij. cap. xx. poëtarum dicit
 elegantiffimum. Sed accidit tamen, ut pro antiquio-
 re illo hunc noſtrum, ac pro noſtro illum fortaiſſe
 nonnumquam accipiamus. & difficile quidem eſt
 iudicium, an illius quoq. nomen Catullus per LL du-
 plex ſcribatur. varie enim legi uideo. apud Gel-
 lium geminato LL impreſſum lego Q. Catullum an-
 tiquiorem

antiquiorem illum . at apud Paterculum anceps id
 quoq. horum utrum intelligamus . apud quem vul-
 » gatis in libris per L unicum legitur scriptum . Au-
 » ctioresq. carminum , inquit , Varronem ac Lucre-
 » tium , neq. ullo in suspecti operis sui carmine mino-
 » rem Catulum , & quae sequuntur . Hunc ego tamen
 ab eo dici intelligebam , Nepotis , quae supra posui ,
 uerbis adductus . Martialis in . v . propter uarieta-
 tem , credo , carminum , Scaenam Catulli facundi
 » poëtae dicit . sic enim ad Varronem . Differ opus ,
 » nec te facundi Scaena Catulli Detineat . Neq. enim
 fabulam illum aliquam docuisse legi . At Diomedes
 in iambici carminis illum auctoribus numerat , ut
 » & Quintilianus , Iambici , inquit , carminis scri-
 » ptores praecipui apud Graecos Archilochus , &
 » Hipponax . apud Latinos Lucilius , Catullus , Ho-
 » ratius , Bibaculus . Hieronymus Eusebij interpres
 Lyricum uocat , ac xxx . aetatis anno Roma mor-
 tuum scribit . Ouidius non una Catullum Lesbia
 contentum fuisse declarat in . ii . Tristium , apud
 » quem est , Sic sua lasciuo cantata est saepe Catullo
 » Femina , cui falsum Lesbia nomen erat . Nec con-
 » tentus ea multos uulgauit amores , In quibus ipse
 » suum fassus adulterium est . Lesbiam uero id est Clo-
 diam sororem Clodij fuisse dicit Sidonius Apolli-
 naris . Ille uero uersus apud Nonium Marcellum
 » de indiscretis aduerbijs , Animula miserula prope-
 » riter abit , uereor ut Catuli siue Catulli sit antiquio-
 ris illius . Ad quem autem Catullum referamus

etiam

etiam illud, quod adducit Seruius interpretans Ver
 3) gily uersum, Purpureae, pretiaeque. Hanc unam,
 3) inquit, praecipue Cato laudat in libris, quos scripsit
 3) ad filium. contra Catullus eam uituperat, & dicit nulli
 3) rei esse aptam, miraturque cur eam laudauerit Cato.
 Versus ipsi, quibus utitur primoribus, hendecasyllabi,
 ab Sentio Augurino in epigrammate apud Plin
 3) nium iuniorem minuti dicuntur. Canto carmina
 3) uersibus minutis, His olim quibus & meus Catul
 3) lus, Et Caluus, ueteresque.

CVI dono lepidum nouum libellum,
 Arido modo pumice expolitum
 Corneli, tibi. namque tu solebas
 Meas esse aliquid putare nugas,
 Iam tum, cum ausus es unus Italorum
 Omne aeuum tribus explicare chartis.
 Doctis, Iuppiter, & laboriosis.
 Quare habe hoc tibi quidquid est libelli.
 Qualecumque quidem ora per uirorum
 Plus uno maneat perenne saeculo.

CVI dono lepidum nouum libellum] in duobus
 manuscriptis, CVI, ut est etiam impressum. in uno
 QVOI. in Patauino altero QVIN. quae scriptura
 ad eam, quam ueteres in scribenda uoce hac tene
 bant, consuetudinem propius accedit, si tantum mo
 do N litteram a fine sustuleris. cuius rei auctor
 Donatus, illud in Andria Terentij interpretans,
 Exorandus.

3) Exorandus
 3) purgatus
 3) ueteres
 tum C
 sum con
 terum
 tus in
 hic est
 pisse re
 Aeneas
 3) For Vest
 3) rema (ca
 3) lus discor
 tunatiam
 Arido
 nius uia
 3) uerba
 3) corpora
 3) uis, et
 3) tur. Et
 3) tus aspe
 ipsum pr
 bris idem
 aequat
 tondeat
 tondeat
 signific
 3) carmin
 3) Nemo

- » *Exorandus*. Legitur inquit, et *Expurgandus*. si *Ex-*
 » *purgandus*, lege CUI, non QUI. quia Cui per Q
 » *veteres scripsere*. Arido modo pumice expoli-
 tum Corneli] prae ante, *Arida*. quod cum est ip-
 sum contra manuscriptorum librorum fidē, tum ve-
 terum omnium auctoritatem. eodem enim modo *Plau-*
 tus in *Aulul*. *Pumex* non aequē est *aridus*, atq.
 hic est *senex*. *Seruius* tamen *Arida* *Catullum* scri-
 psisse testatur, qui uerba interpretās poetae in. XII.
Aeneid. illa, *Inclusas ut cum latebroso Pumice pa-*
 » *stor Vestigauit apes*. *Pumicem*, inquit, iste in gene-
 » *re masculino posuit*, & hunc sequimur. licet *Catul-*
 » *lus dixerit in genere feminino*. sed & *Atilius For-*
 » *tunatianus*, & *Victorinus* celebres grammatici,
Arido legunt hoc ipso in loco. Eam lectionem *Pli-*
nus uidetur agnoscere, cuius in. XXXVI. *Nat. Hist.*
 » *verba sunt haec*, Sed & *ipumices*, qui sunt in usu
 » *corporum leuigandorum feminis*, iam quidem &
 » *uiris*, atq. ut ait *Catullus*, *libris*, & quae sequun-
 » *tur*. Et *Martialis* in. VII. *Nondum murice cul-*
 » *tus asperoq. Morsu pumicis aridi expolitus*. Hunc
 ipsum *pumicis* usum in *leuigandis*, & *tondendis li-*
 » *bris* idem *Catullus* post significat, Et *pumice omnia*
 » *aequata*. & *Tibullus* in. I. *Pumicet & canas*
 » *tondeat ante comas*. siue aliter, *Pumex & canas*
 » *tondeat ante comas*. summam uero ariditatem qui
 » *significant*, *pumicem* adhibent. ut auctor *obsceni*
 » *carminis*, *Quae suco caret*, ut *putrisq. pumex*,
 » *Nemo uiderit hanc ut exspuentem*. sed quod *expoli-*

sum

tum dicit, elegantem nitidumq. significat, cuius
 contrarium, Impoliturum. Quod Gellius in. I v.
 » cap. XII. quid sit, docet. Item si quis eques Roma-
 » nus equum habere gracilentum, aut parum niti-
 » dum usus erat, impolitiae notabatur. id verbum
 » significat, quasi tu dicas, Incuriae. Cornelium uero
 hunc alij Gallum, alij Nepotem putant. hunc au-
 tem Chronicon libros scripsisse, declarat Gellius in
 xvii. Noct. Att. cap. xxi. Et Lactantius Fir-
 mian. in. i. Nepotis historiam commemorans. Et
 Iulius Solinus cap. ii. Macrobius in. i. Satur.
 Cornelium Labeonem nominat, qui eius generis
 aliquid uidetur scripsisse. Ego eundem Cornelium
 » esse existimo, ad quem etiam post, Si quidquam taci-
 to, &c. Iornandis quoq. in libro rerum Geticarum
 » de Britannia, In extrema, inquit, eius parte Mem-
 » ma, quam Cornelius etiam, Annalium scriptor, nar-
 » rat, metallis plurimis copiosam. &c. Figura uero
 » orationis eadem, quae post, Cui fauceam potius Caeli,
 » tibi. Et apud Hom. in a. Iliad. τίς ἀρ σφεῶν θεῶν ἐπε-
 » διξύνκε μάχεσθαι; Ἀντὶς καὶ διὸς ὑῶς. Meas esse
 aliquid putare nugas] per ταπεινότην Nugas. ut
 & Horat. & Martialis. Iam uero, cur duriusculum
 conterraneum suum Plinius dicat, equidem non di-
 » spicio. in prooemio enim operis scribit. Namq. tu
 » solebas meas esse aliquid putare nugas, ut obiter
 » emolliam Catullum conterraneum meum. agnoscis
 » & hoc castrense uerbum. ille enim, ut scis, permu-
 » tatis prioribus syllabis duriusculum se fecit, quam
 uolebat

» uolebat
 » Hae ille
 » suum bon
 » & trocha
 » mum qu
 » hic non a
 » Fortunat
 » deca
 » quos aut
 » spōdā
 » Catullum
 » bo, Me
 » genera
 » creant
 » iosa aut
 » Fortunat
 » bat in me
 » bo incipit
 » autem Ca
 » pedes syl
 » de, cau
 » rei, ut in
 » Martia
 » porum
 » tialis,
 » maenas
 » praeter
 » fuisse sig
 » enim P

- » uolebat existimari a Veraniolis suis, & Fabullis.
 Haec ille. Quod si uicio uertit, quod principes uer-
 suum huius generis pedes non semper spondaeos, sed
 & trochaeos, & iambos ponit, in idem crimen opti-
 mum quemq. uocet Graecorum poëtarum, quorum
 hic non dubitauit exemplum sequi. De quo Atilius
 » Fortunatianus de metris haec scribit: Nam et Hé-
 » decasyllabus, quē Phalaecium uocamus, apud anti-
 » quos auctores eodem modo solebat incipere, alias a
 » spondaeo, alias ab iambico, alias a trochaeo, ut apud
 » Catullum, Arido modo pumice expositum. ab iam-
 » bo, Meas esse aliquid putare nugas. quae omnia
 » genera hendecasyllabi Catullus, et Sappho, et Ana-
 » creonta, & alios auctores secutus, non tamquam ui-
 » tiosa uitauit, sed tamquam legitima inseruit. Haec
 Fortunatianus. Mihi quidem haec scribenti uenie-
 bat in mentem uersus Alphaei Mitylenaei, ab iam-
 » bo incipiens. τὸ μὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν μὲν τέρπει. Cur
 autem Catullum Plinius duriusculum existimarit
 pedes syllabasq. priores permutantem in prima se-
 de, caussa erat nimirum suis illis temporibus eius
 rei, ut ita dicam, insolentia. Nec enim fere aliter
 Martialis, aut Statius, aut illorum aequalis tem-
 porum aliquis poëta fecit; nisi solus, ut opinor, Mar-
 » tialis, idq. semel in. II. Iter iungere quaeris ad ca-
 » maenas. Quamobrem etiā Plinius maioris nepos,
 praeter cetera, duriusculos Catulli, & Calui uersus
 fuisse significat in. I. ad Erucium. De Saturnino
 » enim Pompeio haec, Praeterea, inquit, facit uersus,
 qualis

qualis Catullus, aut Caluus. quantum illis dulcedinis, amaritudinis, amoris inserit. Sane, sed data opera mollius, leuiusq. duriusculos quosdam, & hoc quasi Catullus, aut Caluus. Probus in Institutis artium huius generis phalaecium, hendecasyllabū Sapphicum dicit, credo quod eo frequenter Sappho sit usa. Iam tum, cum ausus es unus Itolorū]

Notatio temporum, ad Corneli laudem omnino pertinens. Nam quod more aliorum fecisset, si Consulatus nominibus fuisset, maluit historiam Corneli adhiberi, itaq. tum tempus scriptionis quoq. suae significare, atq. illum summis laudibus adscire. Omne aeuum]

Res omnis aevi. omnem rerum memoriam. sic Cic. in Bruto de Attico, An mihi potuit umquam esse aut gravior ulla saluatio, aut ad hoc tempus aptior, quam illius liber, quo me hic adfatus quasi iacentem excitauit. Tum ille, Nempe eum dicis, inquit, quo iste omnem rerum memoriam breuiter, & ut mihi uisum est, perdiligenter complexus est. Ac post idem Cicero, Ille uero & noua, inquam, mihi quidem multa, & eam utilitatem, quam requirebam, ut, explicatis ordinibus temporum, uno in conspectu omnia uiderem. Ego haec Ciceroni de Attici dici Annalibus puto, quos citat Pedianus in commentatione in Orationem contra Pisonem. Tradunt, inquit, & Antiochi regis filio obsidi domum publice aedificatam, inter quos Atticus in Annalibus. Et Corneli quidem huius Annales fuisse existimo. Valerius Max. in prooe-

rio

11 miototius
11 inquit, om
11 comprehen
11 Eodem pr
11 tum est om
11 dinibus re
11 citatem en
11 torum bas
11 cistimis, et
11 boriosis]
11 mortaliu
11 in. II. C
11 dicebat. S
11 gne, o sceler
11 tullus, aliq
11 Catullus ad
11 nu. Linus
11 uerbo, Qu
11 quae sequa
11 tus deo tu
ora per ui
Qualecum
staret, fecer
go. Alij et
consent. id
est Minerv
Macrobin
etiam ueni
cuius &

21 mio totius operis, omnis aevi gesta dixit. Quis enim,
 22 inquit, omnis aevi gesta modico volumine numero
 23 comprehenderit. Tribus explicare chartis]
 24 Eodem prope modo Martialis, Versibus explici-
 25 tum est omne duobus opus. Et Cicero, Explicatis or-
 26 dinibus temporum. Tribus autem quod dicit, pau-
 27 citatem eo numero sic alibi significat, Si tria ama-
 28 torum basia reppererit. Et tribus uerbis, cum pau-
 29 cissimis, etiam dicimus. Doctis, Iuppiter, & la-
 30 boriosis] similiter Cato senex, Vita deum im-
 31 mortalium. quam Statilius Maximus, ut scribit
 32 in. II. Carisius, ἐκφώνησιν ἀρχαϊκὴν, ὡς ὁ πόποις
 33 dicebat. Sic Terentius in Eunuchis, Iuppiter ma-
 34 gne, o scelestum, atq. audacem hominem. Idem Ca-
 35 tullus, alijq. similiter dicunt, Di magni. Et idem
 36 Catullus alibi, Iuppiter ut tristi lumina saepe ma-
 37 nu. Liuius, ut opinor, Andronicus apud Festum in
 38 uerbo, Quande, Iuppiter ut muro fretus magis. &
 39 quae sequuntur. similiter Aristophanes, Ὡς ὁ
 40 τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν. Qualecumq. quidem
 ora per uirorum] in manuscriptis omnibus erat,
 Qualecumq. quod patrona uirgo. Alij, quo uersus
 staret, fecerunt, Qualecumq. quidem patrona uir-
 go. Alij etiam non Patrona, sed Patroa legendum
 censent. idq. fortasse propter πατρώας θεάς, in quibus
 est Minerva. quorum Deorum & Pausanias, &
 Macrobius in. III. Saturn. meminere. quibusdam
 etiam uenit in mentem hoc loco Chartae Virginis,
 cuius & Martialis, &, ut opinor, etiam Plinius
 mentionem

mentionem fecerunt. Ego uero, quid scriptum uiderim, testari uolui. legebam tamen, Qualecumq. quod est, patrona uirgo. sed ante hunc uersum desit fortasse quippiam. aut si nihil deest, ea sententia sit, quod qualecumq. est, id tu Minerva diu uiuere, ac peruenire ad posteros uelis. Patronam enim Minervam dicit, cuius in clientela, tutelaq. sint ingenia. Eam uero ut hic Patronam, Ennius & Domitianam, & Heram dixit. & eandem virginem dici, Delphica illa tabula, de qua Plinius in. VII. Nat. hist. indicio est, cuius uerba sunt, Veteres Graecas, fuisse easdem paene, quae nunc Latinae, indicio erit Delphica Tabula antiqui aeris, quae est hodie in Palatio dono principum Minervae dicata in bibliotheca, cum inscriptione tali. ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΤΙΣΑΜΕΝΟΥ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ. ΚΟΡΑΙ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Sic enim est nonnullis in libris. Κόρα uero etiam Virginem significat. Romae quoq. in Aedib. Melinorum eandem Deam virginemq. significare uidetur monumentum uctus,

ΘΕΑΝ. ΚΟΡΗΝ
 ΚΑΡΔΙΑΝΟΙΣ
 Α. ΑΥΡ. ΚΑΤΤΡΟΣ
 ΑΠΕΛ. ΣΕΒΑΣ
 ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Perenne] Metaphora nota, non ut torrens aliquis, qui, cum imbre creuerit, fertur, idem mox deficit, sed ut maiora flumina sempiterno cursu feruntur.

tur, sic eni
 riam. Gra
 tipari car
 das uel
 nem, per
 sca fides
 rat. Exog
 saeculo, ad
 est apud S
 permaneat

AD

PASSER, de
 Qui cum la
 Cui primam
 Et acris fa
 Cum deside
 Carum ne
 Ut solacio
 Credo, ut tu
 Tecum ludi
 Extristes
 Tam grat
 Pernici am
 Quod con

PASSER, de
 in manu

tur, sic etiam hoc opus duret in omnis aevi memo-
riam. Graeci Perenne sic ἀείνον dicunt, ut in An-
tipatri carmine in .i. Epigr. Πάσας ἀεινόν ἐργατί-
δας σελίδων. Kergil. in . xi. Aen. famam peren-
nem, perpetuam dicit & constantem. Dicite, pri-
m sca fides facto, sed fama perennis. sic etiam Ho-
rat. Exegi monumentum aere perennius. plus uno
saeclo, idest saecula. Cinna de Diana Catonis, ut
est apud Sueton. de illustribus Grammat. Saecula
permaneant nostri Diana Catonis.

AD . PASSEREM . LESBIAE

PASSER, deliciae meae puellae,
Qui cum ludere, quem in sinu tenere,
Cui primum digitum dare adpetenti,
Et acris solet incitare morsus,
Cum desiderio meo nitenti,
Carum nescio quid lubet iocari,
Ut solaciolum sui doloris:
Credo, ut tum grauis acquiescat ardor,
T tecum ludere, sicut ipsa, possem,
Et tristes animi leuare curas.
Tam gratum mihi, quam ferunt puellae,
Pernici aureolum fuisse malum,
Quod Zonam soluit diu ligatam.

PASSER, deliciae meae puellae] sic erat omnibus
in manuscriptis. alij se legisse adfirmant, pro Deli-

B ciae,

ciae, Delicium. sed illo modo scriptum fuisse, uide-
 tur indicare Martialis in. VII. de sua puella, il-
 lis uersibus. Accidit infandum nostrae scelus Au-
 le puellae, Amisit lusus deliciasq. suas. Non qua-
 les teneri plorauit amica Catulli, Lesbia, nequitys
 passeris orba sui. Hoc autem blandimento ute-
 bantur in reb. carissimis appellandis. Idem post,
 Amabo mea dulcis Ipsithilla, Meae deliciae, mei le-
 pores. In ueterib. monumētis, quae Romae uiderim,
 mariti cōiuges suas, et matres filias blande uocant.
 DELICIO. & DELICIO. SVO. & DELICIO
 SVO. CARISSIMO. Ego uero post hunc uersum le-
 gerem libenter illum, Et solaciolum sui doloris. mi-
 nus enim molestiae legentib. adferet horum senten-
 tia, atq. ordo uersuum. nec erit, cur, Et, in, Ut, mu-
 temus, cum sit illo modo scriptum in libris omnibus.
 saepe uero factum id animaduertimus in hoc prae-
 fertim poeta, ut suis locis moti. uersus alienissimis
 legantur. Qui cū ludere, quem in sinu tene-
 re] similis saepe apud optimos auctores frequenta-
 tio. Cic. Cui in manu sit, quem esse dementem
 uelit, quem sapere, quem insanire, quem in mor-
 bum inici, quem contra amari, quem accersiri, quē
 expeti. Qui cū ludere] Ingenuorum lusus hic
 puerorum olim fuit. Plaut. in Capt. Nam, ubi illo
 adueni, quasi patricijs pueris aut monedulge, aut
 anates, aut coturnices dantur, quiscum lusitent.
 Et Ouid. in. x. Metam. de Pygmalcone, & virgi-
 nis statua, quam ille amabat, Munera fert illi con-
 chas,

» chas, terete
 » res mille col
 » adpetenti
 » Qui, pro C
 » gitum dicit
 » τολου. & F
 » τῶν δαυτῶν
 » Acris mor
 » res autem m
 » quam retent
 » id est puellae
 » Meum de sid
 » phoe. Πωλλὰ
 » τῶν. εὐδ' ἔ
 » cis, Θυατῶν
 » monumentis
 » ductum, po
 » betiocari.]
 » Etum opinor
 » uerbis uet
 » iustatis mon
 » exprimit hoc
 » Credo, ut
 » gendum cen
 » ut tum g
 » lu in. i. In
 » dere, sicut
 » scriptis om
 » dere, sicut sp

20 *chas, teretesq. lapillos, Et paruas uolucres, & flo-*
 21 *res mille colorum. Cui primum digitum dare*
 22 *adpetenti] Uno in manuscripto veterum more*
 23 *Qui, pro Cui scriptum legebatur. Primum uero di-*
 24 *gitum dicit, quod Chrysostomus, τὸ ἄκρον τοῦ δακ-*
 25 *τύλου. & Hippocrates in Aphorismo. XII. τὰ ἄκρα*
 26 *τῶν δακτύλων. Et acris solet incitate morsus]*
 27 *Acris morsus etiam dicit Cic. in. II. de Offic. Acris*
 28 *res autem morsus, inquit, sunt amissae libertatis,*
 29 *quam retentae. Cum desiderio meo nitenti]*
 30 *idest puellae meae. sic Cic. ad Terentiam, opinor,*
 31 *Meum desiderium, mea lux. Sic Phanocles de Or-*
 32 *pheo, Πολλάκι δὲ σκιερός εἰν ἄλπεσιν ἔξετ' αἰείδων Ὀν*
 33 *πόθον. οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ. Et Bion in Bucoli-*
 34 *cis, Θνατῶν ἀθανάτων τε πόθους. Et in veteribus*
 35 *monumentis Romae nomen puellae legitur, inde de-*
 36 *ductum, POTHYSAE. Carum nescio quid lu-*
 37 *betiocari.] In Maffei libro erat Rarum. quod fa-*
 38 *ctum opinor ex eo quod erat Karum. sic enim id*
 39 *uerbum veteres scripsisse nonnumquam, multa ue-*
 40 *tustatis monumenta declarant. Carum autem id*
 41 *exprimit hoc loco, quod etiam Graecis est φίλόν τι.*
 42 *Credo, ut cum grauis acquiescet ardor] le-*
 43 *gendum censeo, ut & Aldus olim impressit, Credo*
 44 *ut tum grauis acquiescat ardor. Similiter Tibul-*
 45 *lus in. I. Infelix dū requiescit amor. Tecum lu-*
 46 *dere, sicut ipsa, possem] sic quoq. erat in manu-*
 47 *scriptis omnibus. Aldus olim impressit, Secum lu-*
 48 *dere, sicut ipse, possē. Et tristes animi leuare cu-*

B 2 ras]

ras] In manuscriptis veterum more, Tristis. ut supra Acris, non, Acres. Tā gratum mihi] In manuscriptis omnibus, Tam gratum est mihi. Guarinus signum ἐλαίφεως suo in libro fuisse demonstrat. Et uero haec cū superioribus usquequaq. non cohaerent. Quod zonā soluit diu ligatā] Adducit in. 1. Priscianus, quo doceat consonantem. v. pro uocali accipi. Ab huiusmodi uero zona Βαδύζωνοι, ἔχ' Χρυσόζωνοι Γυναικες a Graecis dicuntur. Eadē de zona Martialis, Longa satis nunc sum: dulci sed pondere uenter Si tumeat, siam tunc tibi zona breuis. Soluendae zonae morem referunt ad Lycurgum auctorem. Sed, cum fere zonam soluere pleriq. intelligant id esse tantum quod uitare, aut grauidam relinquere, Hyperides etiam parere uidetur interpretari, cuius uerba sunt apud Hermogenis interpretem haec. λέγεται γὰρ τὴν λη τὴν κύουσαν τοὺς παῖδας ἐκ τοῦ ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς ἥρας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ἥδη δὲ αὐτὴν βαρυωμένην καὶ ἀπορῆσθαι εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν, καὶ λύσαι τὴν ζώνην ἐν τῷ τόπῳ. ὅς νῦν Ζωστήρ καλεῖται. Idem scribit Stephanus περὶ πόλεων in uerbo Ζωστήριον. Interpres quoq. Apollonij templum Athenis fuisse dicit Dianae dicatum λυσιζώνῳ. quod parturientibus scilicet praeesse putabatur. quam ob causam etiam auctor Hymni in Dianam, λυσιζώνον eandem uocat. Hanc pelliceam Zonam fuisse dolet Placiades in Glossis. Incaestum, inquit, puto. A. litteram debere retinere: ab eo quod est Incaestum uenit.

uenis. Cae
quae legiti
guimiq. m
citur admi
namq. Du

L

LYGETE,

Et quantu
Passer mort
Quem plus
Nam mell
Ipsam tam
Nec sese a
Sed circum
Ad solam a
Qui nunc
Illuc, unde
At nobis m
Orci, quae
T am bellu
O factum
Tua nunc
Flendo tuor

Et quantu
Plaut. in
optimorum

uenit. Caestum dicunt zonam pelliceam Veneris,
 quae legitimas nuptias ligat. Siquis ergo alieni le-
 gitimiq. matrimonij iura uiolauerit, incaestum di-
 citur admisisse, id est, quasi castitatis uinculum, zo-
 namq. Veneris uiolasse.

LVCTVS. PASSERIS

LVGETE, o Veneres, Cupidinesque,
 Et quantum est hominum uenustiorum.
 Passer mortuus est meae puellae,
 Quem plus illa oculis suis amabat.
 Nam mellitus erat, suamq. norat
 Ipsam tam bene, quam puella matrem,
 Nec sese a gremio illius mouebat;
 Sed circumfiliens modo huc, modo illuc,
 Ad solam dominam usq. pipillabat.
 Qui nunc it per iter tenebricosum,
 Illuc, unde negant redire quemquam.
 At uobis male sit malae tenebrae
 Orci, quae omnia bella deuoratis;
 Tam bellum mihi passerem abstulistis.
 O factum male, o miselle passer,
 Tua nunc opera meae puellae
 Flendo turgiduli rubent ocelli.

Et quantum est hominum uenustiorum] sic
 » Plaut. in Capt. O mihi quantum est Hominum
 » optimorum optime. Et Terent. Quātum hominum

B 3 est

est in foro. Et alibi, in *Phorm.* ut opinor, *Omnium*, quantum est qui uiuant, hominum honore
tissime. Passer mortuus est meae puellae]
Post hunc uersum in *Aldi* libro sequitur ille, quem
supra posuit, *Passer, deliciae meae puellae. qui ta-*
men in manuscriptis hoc loco non legitur. Quē
plus illa oculis suis amabat] sic veteres de his,
quae sibi essent carissima. *Terent. in Adel. Di me*
pater omnes oderint, ni magis te, quam oculos nunc
amo meos. sic quoq. Callimachus in hymno in Dia-
nam. Καὶ δὲ σὲ φασὶ καλὴν Ἀντίκλειαν ἴσον φάεσι φε-
λῆσαι. Ipsam tā bene] In manuscriptis quibus-
dam, *Ipsa. quod placet etiam.* Ad solā dominā
usq. pipillabat] In *Maffei* libro erat, *Piplabat.*
scriptum fuisse opinor, *Piplilabat.* alij uiderint. ni-
hil enim adfirmo. Qui nūc it per iter tenebri-
cosum] In manuscriptis omnibus, *Tenebrosus.*
sed illud rectius. Per iter tenebricosū, idest sub ter-
ras, ut ait poeta. similiter *Theocritus* in epigram-
mate. *Οἷχεται ἀχίμαρος τὸ καλὸν τέκος, οἷχεται εἰς*
ἄδαν. Illuc] In manuscriptis omnibus, *Illud.* quod
non displicet. *Seneca* ludo suo de morte *Claudij* *Cae-*
saris uersiculum hunc *Catulli* uno uerbo minus in-
seruit. *Nec mora, inquit, Cyllenius illum collo obtor-*
to trahit ad inferos e caelo, unde negāt redire quem
quam. Sic autem significat quam alij dicunt *viam*
irreducem, οὐκ ἀπορρον. Quae omnia bella de
uoratis] *Metitis.* *Horat.* Si metit *Orcus* *Gran-*
dia cū paruis. O factum male, o miselle pas-
ser

fer] *Aldi*
passer. In
tum male
monis ada
modo sup
in rebus
le. *Cic. in.*
xione. *Con*
in *Mos*
hercle fact
minibus in
lim, *Vestra*
ad passerem
ra, idem qu
res loquebā
Numquam
intum sci
lud de *Ly*
cum antea
indulsi, se
ciae *Lace*
li rubent
pro *Rubem*
detur, cum
peri. in. *I*
torques. *I*
morans in
qualem de
tare poss

- fer] Aldus olim edidit, O factum male, bellus ille
 passer. In manuscriptis omnibus erat, Bonum fa-
 ctum male, bonus ille passer. Ego uero, Latini ser-
 monis adductus proprietate, legendum puto, quo
 modo supra posui, O factum male, o miselle passer.
 in rebus enim tristibus usurpabant, O factum ma-
 le. Cic. in. xv. Epist. ad Att. O factum male de Ale-
 xione. Contra in secundis rebus, Factum bene. Plaut.
 in Mostellaria, Factum optime. Ac post, Male
 hexce factum. Tua nunc opera] sic etiam est o-
 mnibus in manuscriptis. Aldus tamē impressit o-
 lim, Vestra nunc opera. sed illud aptius uidetur. us
 ad passerem scilicet referamus. est autem T u a o p e
 ra, idem quod Propter te, T u a c a u s s a. sic enim vete-
 res loquebātur. quale illud Atti apud Non. Mar.
 Numquam erit tam immanis, cum mea opera ex-
 tinctum sciat, quin frangescat. & Aemili Probi il-
 lud de Lysandro. Hac uictoria Lysander elatus,
 cum antea semper factiosus, audaxq. fuisset, sic sibi
 indulgit, ut eius opera in maximum odium Grae-
 ciae Lacedaemonij peruenerint. Flendo turgidu
 li rubent ocelli] sic melioribus in libris. in alijs,
 pro Rubent, Tument. quod esse superuacaneum ui-
 detur, cum Turgidulos dicat. quo modo etiam Pro-
 pert. in. i. Quid nostro gemitu turgentia lumina
 torques. Martialis hunc Lesbiae fletum comme-
 morans in. XIII. de cauea lussit, Si tibi talis erit,
 qualem dilecta Catullo Lesbia plorabat, hic habi-
 tare potest.

PHASELLI. LAVS. ET. DEDICATIO

PHASELLVS ille, quem uidetis hospites,
 Ait fuisse nauium celerrimus,
 Neq. ullius natantis impetum trabis
 Nequisse praeterire, siue palmulis
 Opus foret uolare, siue linteo.
 Et hoc negat minacis Adriatici
 Negare lius, insulas ue Cycladas,
 Rhodum ue nobilem, horridam ue Thraciam,
 Propontida, trucem ue Ponticum sinum;
 Vbi iste, post phasellus, antea fuit
 Cemata silua. nam Cytorio in iugo
 Loquente saepe sibilum edidit coma.
 Amastri Pontica, & Cytore buxifer
 Tibi haec fuisse, & esse cognitissima.
 Ait phasellus: ultima ex origine
 Tuo stetisse dicit in cacumine,
 Tuo imbuisse palmulas in aequore,
 Et inde tot per impotentia freta
 Herum tulisse, leua, siue dextera
 Vocaret aura, siue utrumq. Iuppiter
 Simul secundus incidisset in pedem;
 Nec ulla nota litoralibus dijs
 Sibi esse facta, cum ueniret a mare
 Nouissime hunc ad usq. limpidum lacum.
 Sed haec prius fuere: nunc recondita
 Senet quiete, seq. dedicat tibi
 Gemelle Castor, & gemelle Castoris.

Phasellus

Phasellus ill
 sellus, aut
 gilijs, Varie
 Carpenfis.
 prius legim
 rura phal
 sic omnino
 usus uerfibi
 & sane Gr
 tis imper
 » celerrim
 » nal ut M
 » lat super
 » primum, K
 » cotheam, E
 » pu. Em
 » pud Varro
 » est non inte
 » tum. Si
 » linteo] O
 » bi, siq. pr
 » a picta ca
 » nimam be
 » remige ca
 » uincere ca
 » tes.
 » sinum] a
 » ducit, prop
 » cipes litter

Phasellus ille] sic omnino scribendum uerbum, Pha-
 sellus, auctoribus libris duobus antiquissimis Ver-
 gilij, Vaticano, & illo altero Rodulfi Pij Cardinalis
 Carpens. in quibus uersus ille in. IIII. Georg. scri-
 ptus legitur hoc modo, Et circum pictis uehitur sua
 rura phasellis. Ait fuisse nauium celerrimus]
 sic omnino legendum uel auctore illo, qui, Catulli ab-
 usus uersibus his, Sabino cuidam conuicium fecit.
 & sane Graeca tota ratio est. Neq. ullius natā
 tis impetum trabis] Impetum dixit nauis ipsius
 » celerem cursum, ut etiam Ennius in. XIII. An-
 » nal ut Macrobius citat. Labitur uncta carina, uo-
 » lat super impetus undas. Et auctor Hymni in Ne-
 » ptunum, Καὶ νηῶν ἑυδρομον ὄρμην. Et idem in Leu-
 » cotheam, Εὐ σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοσδρομός ἄσατος ὄρ-
 » μῆ. Ennius quoq. Trabem pro Naui posuit. a-
 » pud Varronem in. VI. de lingua Lat. illius uersus
 » est non integer, Vna trabes remis rostrata per al-
 » tum. Siue palmulis Opus foret uolare, siue
 » linteo] Ouid. in. I. Trist. uidetur imitatus, Est mi-
 » hi, sitq. precor flauae tutela Mineruae Nauis, &
 » a picta casside nomen habet. Siue opus est uelis, mi-
 » nimam bene currit ad undam, Siue opus est remo,
 » remige carpit iter. Nec comites uolucris contenta est
 » uincere cursu, Occupat egressas quamlibet ante ra-
 » tes. Propontida, trucem ue Ponticum
 » sinum] ultimam syllabam uerbi Propontida pro-
 » ducit, propter duas uerbi sequentis consonantes prin-
 » cipes litteras. ut post, Per impotentia freta. Et ali-
 bi.

- » bi, Nec deprecor iam si nefaria scripta. Et Ennius
 » apud Cic. in. 1. Diuin. Conspicit inde sibi data Ro-
 » mulus esse priora Auspicio regni stabilita scamna
 » solumque. Quod est factum more Graecorum. Tru-
 » cem sinum sic dixit, ut Horat. in. 1. Carm. Qui fra-
 » gilem truci commisit pelago ratem. Vbi iste,
 » post phasellus] Post phasellus. τὸ ὑστερον πλοῖον.
 » more enim Graeco dixit. Loquente saepe
 » sibilum edidit coma] sibilū φιδύρισμα, ut Theo-
 » critus. Vergil. Argutumq. nemus, pinosq. loquen-
 » tes. sic etiam apud Athenaeum Bion in Bucolicis.
 » Εἴδα καὶ ἢν πνέει φη πολὺς ὄνεμος ἀπίπυς ἄδει. Ly-
 » cophron Argo nauem κίωσαν λάλητρον, sed alia de
 » causa. namq. κίωσαν auem esse dicunt humanae imi-
 » tatricem uocis. eoq. sic dictam nauem illam, quod e
 » lignis Dodonae, unde reddebantur oracula, facta
 » esset. Id quod & Claudianus de bello Getico signifi-
 » cat. - licet omnia uates In mains celebrata ferant,
 » ipsamq. secādis Argois trabib. iactent sudasse Mi-
 » neruam, Nec nemoris tātum iunxisse carentia sen-
 » su Robora, sed caeso monitu Iouis angure luco, Ar-
 » bore praesaga tabulas animasse loquaces. Et
 » Cytore buxifer] Vibius Sequester de montibus.
 » Cytorus in Ponto Paphlagoniae buxopotens.
 » Ultima ex origine] sic Corn. Nepos in uita Atti-
 » ci. Pomponius Atticus ab origine ultima, stirpis Ro-
 » manae fuit. Tuo sterisse dicit in cacumi-
 » ne] Tuo in uertice. Verg. Nos sumus idaeae sa-
 » cro de uertice pinus. Sterisse] sic Columella
 » in.

» in. v. cap
 » tant.
 » cundus
 » is ab eo di
 » & a reu
 » De eodem
 » superest co
 » cerem, al
 » res, in qua
 » non habet
 » Idem aut
 » latis pedi
 » Et Senec
 » transuer
 » Alpi
 » tetra
 » cunt, Po
 » lum trah
 » dix.
 » & τὸ εὐ
 » Apolloni
 » Catullus
 » πῶς εὐ
 » Aratus
 » flamine
 » tior inc
 » bus diis
 » Hoc de g
 » Votaq. se

- in. V. cap. VIII. *Vel ubi arbutus, aut ilex steterant.* - siue utrumq. Iuppiter Simul secundus incidisset in pedem] *Iuppiter secundus*
is ab eo dicitur, qui a Pausania in Laconicis Ζεύς
Δάνεμος. Cuius esse illis in locis templum scribit.
De eodem Ioue Papinius, Ductorq. secundi Quod
superest conuexa Iouis. Pedem uero quid in naui di-
cerent, alij docent. Cic. in. III. de Orat. Nam, si
res, inquit, suum nomen & proprium uocabulum
non habet, ut pes in naui. Et Plin. in. II. Nat. hist.
Isdem autem uentis in contrarium nauigatur pro-
latis pedibus, ut noctu plerumq. uela concurrant.
Et Seneca tragicus in Medea. Nunc praealto pede
transuersos captare notos. Euripides in Iphigenia.
Ἀέρι δ' ἰσία, πρότονοι, κατὰ πρῶραν, ὕπερ σόλον Εκ-
πετάσουσιν πόδα Ναὸς ὠκυπόμου. Lusitani di-
cunt, Poia. rudentem scilicet, siue funem, quo ue-
lum trahitur, ac tenetur. pes ipse & quasi ueli ra-
dix. Incidisset] De uentis etiam Homer.
ξὼ τ' εὐρὸς τ' ἔπεισε Ζέφυρός τε νότος τε δασίης. Et
Apollonius in. I. Argon. totidem prope uerbis, quot
Catullus eandem efferens sententiam, Εν δὲ λιγὺς
πέσεν ὄυρος ἐπ' ἱκρίοφιν δὲ κάλας. Sic etiam Cic. in
Arateis uersibus, Sin grauis inciderit uehementi
flamine uentus. Et Vergil. Aut ubi nauigijs uiolen-
tior incidit Eurys. Nec ulla uota litorali-
bus diis] αἰγιαλίοις. Ouid. Di maris, & terrae.
Hoc de genere uotorum intelligendum illud Poetae.
Votaq. seruati soluant in litore nautae. Dijs autem
 διασυλλά-

„ Διοσυλλάβως etiam Lucan. extulit in. II. O utinam
 „ caeliq. dijs, erebiq. liceret. sic enim est in uetusto,
 „ optimoq. Fuluij Ursini libro. Cum ueniret a
 mari] In Maffei libro, A marc. in alijs, Amaret.
 itaq. legendum omnino, A mare. quod & Gram-
 matici veteres Priscian. & Caris. in. I. notarunt,
 „ & Lucreti uersus in. I. posse fieri declarat, E ma-
 „ re primum homines, e terra possit oriri Squamige-
 „ rum genus. Et Ouid. in Ibin, Et summam Libycō
 „ de mare carpat aquam. Nouissime] sic o-
 mnibus in manuscriptis, non, Nouissimo. Hunc
 ad usq. limpidum lacum] Idem post de eodem
 „ lacu. Saluete uosq. Lydiae lacus undae. Sed
 „ haec prius fuere] prius, Olim. Idem alibi, Otū
 „ & Ciues prius & beatas Perdidit urbes. Et Hom.
 „ Iliad. Σ. Πρὶν μὲν γὰρ πριάμοιο πόλιν ἡρώπες ἄνδρες
 „ Πάντες μυσέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον. Simi-
 „ liter Cic. ad Cornificium, Sed illud & praeterijt, &
 „ leuius est. Nunc recondita Senet quiete]
 Mirari satis non possum, cur hos uersus contra me-
 tricam rationem aliter Priscianus legerit in. VIII.
 „ cuius uerba sunt. Et multa praeterea a uetustissi-
 „ mis similiter sunt prolata participia praeteriti a
 „ neutralibus uerbis, ut a Seneo, Senectus. Ac dein-
 „ de exēpli causa subicit, Catullus. Sed haec fuere,
 „ nūc recondita Senecta quiete. Senesco enim inchoa-
 „ tiuum est. Sallust. in. IIII. histor. Omnes, quibus se-
 „ necto corpore animus militaris erat. Qui autem
 uersus in Sabinum fecit, legisse hoc loco uidetur, Se-
 det.

det. quo
 „ in limerat
 „ ne sedent.
 „ disputat,
 „ uidentur
 „ in. v. No
 „ est. Uide
 „ tenia uer
 „ tis equu
 „ nunc scio

VIVAM V
 Rumores
 Omnes uer
 Soles occid
 Nobis cu
 Nox est pe
 Da mi b
 Dein m
 Dein usq.
 Dein cu
 Conturbat
 Aut ne qu
 Cum tant

Viuamus, t
 sic Graec
 „ gathiae, I

det. quo modo hoc ipso in genere Claudius Rutilius
 in Itinerario loquitur, Tranquilla puppes in statio-
 ne sedent. Tamen si Carisius, quo loco de Inchoatiuis
 disputat, & Diomedes Senet agnoscere, ac legere
 videntur hoc loco. Eodem uerbo Lucretius utitur
 in. v. Nunc etiam senet, & trepido terrore repleta
 est. Vide Nonium Marcell. in uerbo Macore. Sen-
 tentia uero similis Enniana illa apud Cic. Sicut for-
 tis equus, spatio qui saepe supremo Vicit Olympia,
 nunc senio confectus quiescit.

AD LESBIAM

VIVAMVS, mea Lesbia, atq. amemus,

Rumoresq. senum seueriorum

Omnes unius aestimemus assis.

Soles occidere, & redire possunt:

Nobis cum semel occidit breuis lux,

Nox est perpetua una dormienda.

Da mi basia mille, deinde centum,

Dein mille altera, dein secunda centum:

Dein usq. altera mille, deinde centum.

Dein cum millia multa fecerimus,

Conturbabimus illa, ne sciamus,

Aut ne quis malus inuidere possit,

Cum tantum sciat esse basiorum.

Viuamus, mea Lesbia] Fulvius Ursinus meus Zn v

sic Graecos quoq. dicere annotauit, quale illud A-

gathiae, Πῦε γέρων, ἤνδι Sic quoq. Cic. Quando ui-
 uemus.

„ uemus. Et Martial. Postume uine hodie. Et Nonius
 „ Marcellus, Vitulantes veteres gaudentes dixerunt,
 „ sicuti qui nunc est in summa laetitia uinere eum di-
 „ cimus. Rumoresq. senum seueriorum,
 „ Omnes unius aestimemus assis] *Mimnermus*
 „ eodem prope modo, τὴν σωτοῦ φρένα τέρπε δυσηλε-
 „ γέων δὲ πολιτῶν Ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον
 „ ἐρεῖ. Simillimis uerbis & sententia Cato apud Fe-
 „ stum Pompeium in verbo, Obstinato. Rumorem, fa-
 „ mam floccifecit, captus stupris, obstinatus insigni-
 „ bus flagitijs. Seueriores senes morosos dicit. Horat.
 „ in. 1. Carm. Donec uirenti canicies abest morosa.
 „ Omnes unius aestimemus assis:] Nihil cure-
 „ mus. Sic obsceni auctor carminis, Matronae pro-
 „ cul hinc abite castae, Turpe uos legere impudica
 „ uerba, Non assis faciunt, euntq. recta. Et Plaut. in
 „ Capt. Neq. ridiculos iam teruncij faciunt. Augent
 „ huius leporem carminis, ἀντίθετα, Omnes, Vnius.
 „ Soles occidere, & redire possunt] Eiusdem sen-
 „ tentiae totum est illud asma in. II II. Carm. apud
 „ Flaccum. Diffugere nives, & quae sequuntur.
 „ Nobis cum semel occidit breuis lux] sic omni-
 „ no distinguendum, ut sit, Nobis cum occidit. sic Ho-
 „ mer. in Odyss. Οἱ ζῦραι δὲ οἱ αἰεὶ, φθίγουσι νύκτες
 „ τε καὶ ἡμέραι δακρυχέουσαι. Nox est perpe-
 „ tua una dormienda] Hoc ipso de somno etiam
 „ auctor hymni in Mortem, Τὸν μακρὸν ζωοῖσι φέρων
 „ αἰώνιον ὕπνον. Venustissime uero monosyllabum supe-
 „ rioris uersus, Lux, excipit sequentis monosylla-
 „ bum,

bum, Nox
 tum, De
 Posterior
 le altera,
 Dein mil
 usq. alte
 ra. quod
 cat, et d
 nem a uoc
 sic alibi, d
 mus illa]
 bari prop
 inuidere
 „ possit mala
 „ uari mala
 esse basio
 tionis.

FLAVI deli
 Nisi ille
 Velle dice
 Verum ne
 Scorti an
 Nam, te
 Nequidqu
 Serrisq.
 Pulvinusq

bum, Nox. Da mi basia mille, deinde cen-
tum, Dein mille altera, da secunda centum]
Posterior versus in manuscriptis legitur, *Dein mil-*
le altera, Deinde secunda centum. legendum puto,
Dein mille altera, dein secunda centum. Dein
usq. altera.] In manuscriptis, Deinde usq. alte-
ra. quod retinendum censeo, ne semper, Dein di-
cat, et ὁ πόνο τέρον uidetur propter sequentem dictio-
nem a uocali incipientem. Millia multa]
sic alibi, *Multa millia lusu.* Conturbabi-
mus illa] Proprie dixit. Namq. rationes contur-
bari proprie dicuntur. Aut ne quis malus
inuidere possit] *Malus, inuidus. Ut post, Nec*
possit mala fascinare lingua. Et Vergil. Ne noceat
uari mala lingua futuro. Cum tantum sciat
esse basiorum] *Quam post segetem dicit oscula-*
tionis.

AD FLAVIUM

FLAVI. *delicias tuas Catullo,*
Ni sint illepidae, atque inelegantes,
Velles dicere, nec tacere posses.
Verum nescio quid febriculosi
Scorti diligis: hoc pudet fateri.
Nam, te non uiduus iacere noctes,
Nequidquam tacitum cubile clamat,
Sertisq. Assyrio fragrans oliuo,
Paluinusq. peraeque & hic, & illic

Attritus,

Attritus, tremulq. quassa lecti

Argutatio, inambulatioque.

Nam ni praevalet ista, nil taceres

Cur non tam latera exfututa pandas

Ne tu quid facias ineptiarum.

Quare quidquid habes boni, malique,

Dic nobis. uolote, ac tuos amores

Ad caelum lepido uocare uersu

Flauī delicias tuas Catullo] *An Flavius hic Ca-*
per fuit, Ennī, atq. ut opinor antiquiorum interpres
poetarum. quem saepe citat Carisius: an potius il-
le, cuius meminit Horat. in. I. Serm. Sat. v. I. quem
ueteres interpretes fuisse calculatorem scribunt: an
Flavius tribunus plebis factus biennio ante Caesa-
rem Consulem primo: an alter ille, cuius in. I. Epist.
ad Q. Fratrem meminit Cic. Nam, te non
uiduas iacere noctes] Sic noctes uiduas uidetur
dicere, ut & alibi, Lectum caelibem. Nequid
quam tacitum cubile clamet] frustra tacitum
cum uestros lusus tam multis rebus alijs prodat. Ni
si si forte legendum sit, Nequaquam tacitum cubile
clamet. sin illo modo malumus, sit, quale Ciceronis
illud in Diuin. Etiam si tacent, satis dicunt, &
quod addit Pedianus, Cum tacent, clamant. Ser-
tisq. Assyrio fragrans oliuo] In manuscriptis,
Sertis Assyrio, legendum omnino, Sertis, ac Syrio.
Assyrij namq. idem postea dicti Syrij. auctor Iusti-
nus in. I. Hoc opinor de genere oliui Martialis in.

VIII.

VIII. S
 „ Splende
 „ uix ma
 „ mo in
 „ civi
 „ uocat
 „ In man
 „ diendum
 „ audiri
 „ in. III.
 „ teriorq.
 „ sis, priu
 „ nat uer
 „ id est le
 „ Arguta
 „ Fest. Po
 „ argum
 „ Catul. a
 „ breuem
 „ stionem
 „ nim uer
 „ in. I. I
 „ daq. la
 „ tioq.
 „ genere
 „ Nam n
 „ tam lat
 „ ineptia
 „ hi uersu

- „ VIII. Si sapiſſis *Aſſyria* ſemper tibi crinis amomo
 „ Splendeat. Et *Propert.* in. II. *Leuis* odorato cer-
 „ uix manabit oliuo. Et ante hos *Callimachus* in *Hy-*
 „ mno in *Apollinem*, Αἰ δὲ κόμαι θυόεντα πῆδω λείβου
 „ σιν ἔλαια. *Horat.* in. II. *Carm.* *Malobatrū Syrium*
 „ uocat. Puluinusq. peraeq. & hic, & illic]
 In manuſcriptis omnibus non *Illic*, ſed *Ille*. ſubau-
 diendum, *Puluinus*. Poſſe & illo etiam modo ſub-
 audiri, ut ſit *Illic* nomen, non aduerbium. *Ouid.*
 „ in. III. *Amor.* ſimiliter, Cur preſſus prior eſt, in-
 „ teriorq. torus. *Puluinus*, inquit *Placiades* in *Gloſ-*
 „ ſis, priuati hominis cernical, uel culcital; pului-
 „ nar uero, ac puluinaria principum ſunt, uel regum,
 „ id eſt lectiſternia. Tremuliq. quaſſa lecti
 „ Argutatio] illa, ut ita dicam, lecti garrulitas.
 „ Feſt. *Pomp.* in uerbo, *Tacitus*, *Tacitus* inquit, etiam
 „ argutus, quia poſſe aliquando tacere. Sic alibi idem
 „ *Catul.* argutam ſoleam dixit crepitaſtem. niſi qui
 „ breuem malit intelligere. *Cratinus* apud *Ephac-*
 „ ſtionem hanc dicere uidetur, ἱκρίων φόησις. eius e-
 „ nim uerſum illum ponit, Εὐδαίμων ἔτιχτε σε μήτηρ
 „ ἱκρίων φόησις. *Ouid.* in. III. *Amor.* ſimiliter, *Spon-*
 „ daq. laſciua mobilitate premat. Inambula-
 „ tioq.] Verbo *Perambulare* uti uidetur eodem in
 „ genere alibi, *Perambulabit omnium cubilia*.
 Nam ni praeualet iſta, nil taceres, Cur non
 tam latera exfututa pandas, Ne tu quid facias
 ineptiarum] In manuſcriptis omnibus leguntur
 hi uerſus hoc modo, Nam in iſta praeualet nihil ta-

C

cere,

cere, Cur non tam latera & futura panda, Nec tu
 quid facias ineptiarum. Difficilis omnino uerae,
 germanaeq. lectionis inuestigatio. conabar tamen
 ipse a scriptae lectionis uestigys quam poteram mi-
 nime longe discedens, Nam ni est turpe, uolens nihil
 taceres, Cui nunc tam latera exfututa, pandus Ni
 tu quid facias ineptiarum. Res ipsa tota obscaenissi-
 ma. latus autem exhauriri nimia uenere, & consu-
 mi solet. Ouid. in. II. Amor. Et lateri dabit in ui-
 res alimenta uoluptas. & in. III. Inualidum refe-
 rens emeritumq. latus. Facere uero ineptias sic di-
 xit, ut Plautus Stultitiam facere. Indidem, inquit,
 unde oritur, facito ut facias stultitiam insepilibi-
 lem. Quid quid habes boni malique, Ue-
 nisti, inuenistiq. Belli, non belli. Idem alibi, Ve-
 rum a te metuo, tuoq. penne, Infesto pueris bonis, ma-
 lisq. Habes: Graece, εχεις, possides. Vergil. Post-
 quam nos Amaryllis habet. Volo te, ac tuos
 amores Ad caelum lepidu uocare uersu] sic
 Cic. in. II. de Legibus, Et ollos, quos in caelum me-
 rita uocauerint. Et pro Deiotaro. Rex enim Deio-
 tarus uestram familiam abiectam & obscuram e
 tenebris in lucem uocauit.

AD . LESBIAM

QVAERIS, quot mihi basiationes
 Tuae Lesbia sint satis, superque.
 Quam magnus numerus Libyssae harenae

Lafer-

Laferpi
 Oraclo
 Et Batti
 Aut qua
 Furis
 Tam re
 Vesano
 Quae ne
 Possit

Quam mag
 dem gene
 mo in L
 numepu
 pulueris
 numeru
 do Pulue
 te xovst
 fer herba
 intelligi
 Siquos
 rem, aut
 tam. Le
 ueteris
 Callim
 d' yero
 rem sic
 ueterem
 cet nox

*Lasericiferis iacet Cyrenis,
 Oraculum Iouis inter aestuosi,
 Et Batti veteris sacrum sepulorum s
 Aut quam sidera multa, cum tacet nox,
 Furtiuos hominum uident amores,
 Tam te basia multa basiare,
 Vesano satis & super Catullo est:
 Quae nec pernumerare curiosi
 Possint, nec mala fascinare lingua.*

Quam magnus numerus Libyssae harenae] Eo-
 dem genere cōtentionis utitur Callimachus in Hy-
 mno in Dianam. Επὶ δὲ τρατὸν ἰππημαλγῶν ἡγαγε
 κιμμερίων ψαμάδω ἴσον. Et idem Catullus alibi, Illa
 pulueris Eryti, Siderumq. micantium Subducatur
 numerum prius. Quod autem modo Harenam, mo-
 do Puluerem dicit, utrumq. Ομηρικῶς. Οσα ψαμάδος
 τε κόνιστε. Lasericiferis iacet Cyrenis] La-
 ser herba. cur autem Lasericiferas Cyrenas dicat,
 intelligi potest ex iis, quae scribit Suidas in uerbo
 Σίλφιος. Caper Grammat. Lasericium, inquit, flo-
 rem, aut caulem aiunt. Sic autem Ouid. in. xv. Me-
 tam. Lentisciferum linternum dicit. Et Batti
 ueteris] Battus urbem Cyrenas condidit, de quo
 Callimachus in Hymno in Apollinem, Φοῖβος καὶ βα-
 ττύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε βᾶττω. Battum uero uete-
 rem sic dixit, ut & Horat. in. iii. Carm. Saturniū
 ueterem. Aut quam sidera multa, cum ta-
 cet nox, Furtiuos hominum uident amores.]

- » & silentem, & tacentem noctem dicunt. Tibul. De
 » uouit tacito tempore noctis anus. Vergil. Aut intem-
 » pesta silet nox. Et, Sub nocte silenti. Et, Per amica si-
 » lentia noctis. Et Tibul. Vota nouem Veneri nocte si-
 » lente tuli. Neq. uero semper mediam, atq. intempe-
 » stam noctem debemus intelligere, quotiens silentem
 » audimus. sed non numquam etiam serenam, & ut
 » Vergil. uocat, puram. Quid quae te pura solum sub
 » nocte canentem Audieram. Plinius Silens caelum
 » dicit in. XVIII. cap. XXVIII. Alia sunt illa, quae
 » silente caelo, serenisque noctibus fiunt. Furti-
 » uos hominum uident amores] Auctor Hymni
 » in Apollinem astra ipsa noctis oculos dicit, & silen-
 » tem noctem, silensq. caelum, & pacatum significat,
 » Νυκτὸς ἐν ἡσυχίᾳ σιν ἐπ' ἀσερόμματος ὄρφνην.
 » Et Iuuenalis in. VIII. de nocturnis adulteris, Nocte
 » quidem sed Luna uidet, sed sidera testes Intendunt
 » oculos. De nocte namq. circum uagantur amato-
 » res. Ex hoc genere est illud Theocriti, Ἀλλὰ σελάνα
 » φαῖνε καλόν. Tam te basia multa basiare]
 » Vel ut Te ipse basia tā multa basier; Vel potius, ut
 » Tu tam multa basiere basia. dixit enim ante, Da
 » mi basia mille. Nec possit mala fascinare
 » lingua] Malā, Inuidā dici, iam monui. sic Vergil.
 » Ne noceat uati mala lingua futuro. Et auctor in-
 » certus carminis illius, Effundit mala lingua uirum
 » atrum. Callimachus in Hymno in Delum, mala lin-
 » gua feminam dixit, Σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναι-
 » κὸς ἔλλαχες.

Miser C

Et, quod

Fulere

Cum uen

Amara

Ibi illa

Quae in

Fulere me

Nunc in

Nec, quae

Sed obitu

Vale puer

Nec te re

At tu dol

Scelestia

Quis non

Quem non

Quem ba

Et, quod u

duo habet

» Plautus

» Et alibi

» perisse di

» candidi

» Lucretiu

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

AD . SE IPSUM

MISER Catulle, desinas ineptire,

Et, quod uides perisse, perditum ducas .

Fulsere quondam candidi tibi soles ,

Cum uenit abas, quo puella ducebat

Amata nobis, quantum amabitur nulla .

Ibi illa multa tum iocosa fiebant ,

Quae tu uolebas, nec puella nolebat ,

Fulsere uere candidi tibi soles .

Nunc iam illa non uult: tu quoq. impotens esto.

Nec, quae fugit, sectare: nec miser uine:

Sed obstinata mente perfer, obdura .

Vale puella: iam Catullus obdurat:

Nec te requiret, nec rogabit inuitam .

At tu dolebis, cum rogaberis nulli .

Scelesti te ne . quae tibi manet uita .

Quis nunc te adibit . cui uideberis bella .

Quem nunc amabis . cuius esse diceris .

Quem basiabis . cui labella mordebis .

Ad Catulle destinatum obdura
Et, quod uides perisse, perditum ducas] Pro per
dito habeas, ut loquitur Festus in uerbo Vallescit .

» Plautus in Cistellaria similiter, Quod perijt, perijt.

» Et alibi sic uerbo Duco est usus Plautus, Ego Illum

» perisse duco, cui perijt pudor . Fulsere quondā

» candidi tibi soles] Dies ipsos poetae Soles dicunt.

» Lucretius in . VI. Nec tamen omnino temere illis

C 3

solibus

Vide emendationes Josephi Scaligeri.

- » solibus ulla comparebat auis. Et Vergil. Cantando
 » longos memini me condere soles. Et apud Stobaeum
 » Euphorion. Ηελίους η̄λις σε τριηκοσίους ἐφόρησα. Can-
 didum solem felicem diem Catullus appellat, ut Ho-
 » rat. nigrum, infelicem. Huncine solem Tam nigrum
 » surrexe mihi. Lucret. candentem solem, diem cum
 » significaret, etiam dixit, in. VI. Octauoq. fre cāden-
 » ti lumine solis. est enim is lucis color. Sic Ennius a-
 » pud Festum, Prodinunt famuli, tum candida lumi-
 na lucent. Ibi illa multa tum iocosa fie-
 bant] πολλά τερπνὰ, quomodo apud Stobaeum Tyr-
 taeus loquitur. Quae tu uolebas, nec puel-
 » la nolebat] similiter Ouid. in. III. Amor. Cupiens
 » pariter cupiente puella. Nunc iam illa non
 uult, tu quoq. impotens esto] In manuscriptis
 & mancus hic uersus, & uarie legitur. In alijs, pro,
 Impotēs, Impote. In alijs, Inepie. atq. in omnibus pes-
 deest extremus. Ego coniecturam faciebam hanc,
 Nunc iam illa non uult, tu quoq. impotens noli. sic
 ut Impotens ἐπιτακῶς dictum accipiamus. Vel illo
 modo legamus, Nunc iam illa non uult, tuq. inepte
 » iam nolis. Nec miser uiue] Graecorum mo-
 » re, ut & Horat. Et sine uiuat ineptus. Idem post, Sed
 » tu insulsa male, & molesta uiuis. Perfer, ob-
 » dura.] sic Ouid. in. III. Amor. Perfer & obdura,
 » postmodo mitis erit. At tu dolebis, cum ro-
 » gaberis nulli. Scelesta te ne] In manuscriptis
 alijs, Cum rogaberis nulla Scelesta te te. In alijs,
 Cum rogaberis nulla scelesta nec te. Legendum puto,
 Cum

Cum rog-
 bi mane
 » uerbis, B

VERANNI
 Anstias
 Veniti ne
 Fratesq.
 Venisti. o
 Viam te
 Narrant
 Ut mos est
 Lucundum
 O quantu
 Quid me
 et et

Veranni, c
 millibus
 Anstias
 cat, Veran
 micus, pra
 translatu
 » terpretan
 bis in. I
 bis Pontu
 tur testim
 ad hunc

Cum rogaberis nulla scelestæ nocte . Quæ ti-
bi manet uita .] Idem paene dixit Arrianus illis
uerbis, Βιότοιο ὅς κ' ἐπὶ δ' ἄνδ' Ἐτρωφᾶται .

AD . VERANNIVM

VERANNI, omnibus e meis amicis

Antistas mihi millibus trecentis ,

Venisti ne domum ad tuos penates ,

Fratresq. unanimes, tuamq. matrem .

Venisti . o mihi nuntij beati .

Visam te incolumem, audiamq. Iberum

Narrantem loca, facta, nationes ,

Ut mos est tuus, applicansq. collum

Iucundum os, oculosq. suaviabor .

O quantum est hominum beatorum ,

Quid me laetius est, beatus ue .

~~Atque Catulle deestatus obdura~~

Veranni, omnibus e meis amicis Antistas mihi
millibus trecentis] In manuscriptis omnibus ,

Antistes, ut nomen id sit, non uerbum . quasi id di-
cat, Veranni trecentis millibus, ex omnibus meis a-

micis, praeposite, ac praelate . Verbum uero ipsum
translatum a religionibus . Placidus in Glosis in-

terpretans, Antistant, inquit, meliores sunt. Macro-

bius in. III. Saturn. Veranium quendā citat de uer-
bis Pontificalibus, quem esse eundem puto, cuius uti-

tur testimonio Festus in uerbo, Oletum . Et, quod
ad hunc ipsum scriberet Catullus, propterea fortas-

C 4 se

se Pontificali uerbo libentius est usus. Venisti
 ne domum ad tuos penates, Fratresq. unani-
 mes, tuamq. matrem] In manuscriptis alijs, Fra-
 tresq. uno animo, sanamq. matrem. In alijs, Fra-
 tresq. uno animo, suamq. matrem. Gabriel Faer-
 nus, uir acerrimo iudicio, praestanteq. doctrina, le-
 gendum putabat, Fratresq. unanimos, anumq. ma-
 trem. quod eo probabilius esse dicebat, quod memi-
 nisset Gellium in. III. cap. xv. in Annalibus Roma-
 nis scriptum commemorare, qua tempestate apud
 » Cannas exercitus Pop. R. caesus est, anum matrem
 » nuntio de morte filij allato luctu atq. maerore adse-
 » ctam esse. Legi etiam possit, Fratresq. unanimos,
 tuamq. matrem. Et, Fratresq. unanimos senemq.
 matrem. Senem enim feminino etiam genere dice-
 bant. Varro in. vi. de ling. Lat. uersus ponit Pompo-
 » nij. Ridiculum est, cum te Cascam tua dicit amica.
 » Casca Philotonis ipsa senex puerum. Vnanimos fra-
 » tres & Vergil. in. vii. sic dixit, Tu potes unanimos
 » miscere in proelia fratres. Et in. iiii. Cum sic una-
 » nimem adloquitur male sana sororem. Vnanimos
 » autem, pro Vnanimis, etiam alibi idem posuit. Vna-
 » nimis false sodalibus. Et alibi, Non prius unanimis
 » corpora coniugibus. Visam te incolumem]
 Εὐχόμενα καὶ σωσθένον. ut Menander apud
 Macrobian. in. v. Saturn. loquitur.

VARRVS
 Visum da
 Scortillu
 Non sam
 Huc et m
 Sermones
 Iam But
 Et quom
 Responde
 Nec prae
 Cur quisq
 Praefere
 Praetor,
 At certe
 Naturam
 Ad lectic
 Unum me
 Non, me
 Vi, prou
 Non posse
 At mi nu
 Fractum
 In collo
 Hic illa
 Quaesio
 Ihesu corn

Istos. c
 in e
 ut

DE VARRI SCORTO

VARRVS me meus ad suos amores
 Visum duxerat e foro otiosum,
 Scortillum ut mihi tum repente visum est,
 Non sane illepidum, nec inuenustum.
 Huc ut uenimus, incidere nobis
 Sermones uarij, in quibus, quid esset
 Iam Bithynia, quo modo se haberet,
 Et quonam mihi profuisset aere.
 Respondi, id quod erat, nihil nec ipsi,
 Nec praetoribus esse, nec cohorti,
 Cur quisquam caput unctius referret,
 Praesertim quibus esset inrumator
 Praetor, nec faceret pili cohortem.
 At certe tamen, inquiunt, quod illic
 Natum dicitur, aere comparasti
 Ad lecticam homines. ego, ut puellae
 Unum me facerem beatiorum,
 Non, inquam, mihi tam fuit maligne,
 Ut, prouincia quod mala incidisset,
 Non possem octo homines parare rectos.
 At mi nullus erat neq. hic, neq. illic,
 Fractum qui veteris pedem grabati
 In collo sibi collocare posset.
 Hic illa, ut decuit cinaediorum,
 Quaesio, inquit, mihi mi Catulle paulum
 Istos commoda. nam uolo ad Serapin

Deserri

Istos commodo natus

Ita in emend. Scal. commodo id est opporere
 ut d. Lact. commodo dicitur. Quia:

Deferri, mane me inquit puellae:
 Istud, quod modo dixeram me habere,
 Fugit meratio. meus sodalis
 Cinna est Caius: is sibi parauit.
 Verum, utrum illius, an mei, quid ad me.
 Utor tam bene, quam mihi pararim.
 Sed tu insulsa male, & molesta uinis,
 Per quam non licet esse neglegentem.

VARRVS me meus ad suos amores Visum du-
 xerat] *Aly Varum per unum. R. scribunt, &*
Quintilium Varum hunc esse adfirmant. In ma-
nuscriptis omnibus erat, Varius. quod quidem ip-
sum uitiosum est, sed ad eam propius scripturam,
quam sequimur. ac nescio an Q. Varrum intelli-
gat, praefectum equitum Domitij, de quo Caesar
in. III. de bello civili: an potius, si modo non idem
est, Varrum Cinnae contubernalem De quo L. Cae-
cilius Minutianus de Batto iambico poeta Ouidi
contubernali, in ijs fragmentis, quae scripta extant
 „ apud paucos, De quo, inquit, Varrus, & Cinna
 „ contubernales in suis poematis meminere. Servius
 in illud Vergili in Bucolicis, Tu post carecta late-
 bas, Varrum tragoediarum scriptorem appellat.
 „ Ad eundem, credo, post scribit, illa, Suffenus iste,
 „ Varre, quem probe nosti. et quae sequuntur. Quod
 autem dicit se a Varro ad suos amores ductum esse
 „ visum, simile hoc illius est Plautini in Poenulo, Hem
 „ amores tuos si uis spectare. Scortillum mi-
 hi

hi tum repente uisum est] *In manuscriptis omnibus, Scortillum ut mihi tum repente uisum est.*

„ quod est probandum. Ut, autem, pro ubi. sic post,

„ Litus ut longe. Et alibi, Verum totius ut lacus.

Huc ut uenimus] *Ad eam postquam propius ac-*

„ cessimus ad colloquium. sic Horat. ut huc nouus

„ incola uenit. Et Aemil. Probus in uita Pausaniae,

„ Huc ut uenit, ab Ephoris in uincula publica con-

„ iectus est. Quomodo se haberet.] *In ma-*

„ nuscriptis, Quomodo posse haberet. quod factum

puto, quod supra uerbum, Modo, scriptum esset

Pacto: e quo & sequente uerbo, se coaluit alienum

huic loco. uerbum Posse. Et quonam mihi

profuisset aere.] *In manuscriptis omnibus eodem*

„ modo. Legendum forte, Ecquonam. Sic post, Ecquid-

„ nam in tabulis patet lucelli. Sic Cic. in Part.

„ Orat. Ecquonam modo, ecquonam loco artis indi-

„ gent. Respondi, id quod erat, nihil nec

ipsi] *In manuscriptis omnibus, Nihil neq. in ipsis.*

Ego legendum putabam, Mihi nec ipsi. Idq. eo

magis, quod & Ciceronem, & Caesarem sic fere

loqui animaduerto, Est cur, Non est cur. Cur

quisquam caput unctius referret] *Unctum ca-*

„ put, diuitiarum argumentum. Lucil. Hi, quos di-

„ uitiae producant, & caput ungunt. Et Uncti diuites

„ dicuntur. Iuuenal. Unctamq. Corinthon. Facere

„ Cic. in. IIII. contra Verrem, Ita palestritas, in-

„ quit, defendebat, ut ab illis unctior discederet.

Itaq. aeredirutos omnes ea in provincia fuisse dicit,

idq.

visum da
ribunt, &
n. In ma-
nuscriptis
ip-
scripturam,
m. intelli-
gitur Caesar
non idem
quo L. Caes-
ar. Ouidi-
us ipse exiit
& Cinna
e. Seruius
creta lae-
appellat.
fens iste,
ur. Quod
etum esse
ulo, Hem-
lum mi-
hi

idq. praetoris culpa ipsius. Praesertim quibus esset inrumator Praetor] *Qui praetorem haberent libidinosum, ac luxu perditum.* Nec

faceret pili cohortem] sic post, *Nec pili facit uni.*

Quod illic Natum dicitur, aere comparasti] *In manuscriptis omnibus non Aere, sed Esse, idest, quod illic esse natum dicitur. nisi quis Esse, in Asse, mutandum putet. Quod natum, genere neutro sic dixit, cum de homine loquatur, ut Terent. in Andria, Nam quod peperisset, iussit tolli. Item Plautus in Amphitruone, Verum quod erit natum, tollito. Cic. in XI. Epist. ad Atticum. Haec ad te die natali meo scripsi. quo utinam susceptus non essem, aut nequid ex eadem matre postea natum esset. Et Horat. in V. Carm. de dijs. At o deorum quidquid in caelo regis Terras, & humanum genus.*

Ad lecticam homines] *Non lecticarios. hi namq. lecticarum fabri sunt. sed qui portant. a quibus ex aphorum, & octophorum lecticarum genera a portantium numero, qui fere Cappadoces erant. Vnum ut me facerem beatiorum] In manuscriptis omnibus, Beatiorum. illud rectius uidetur. Sic Cic. pro Plancio, Feci me unum ex his, qui ad aquas uenerant.*

Ut, prouincia quod mala incidisset] *sic in Maffei libro. in alijs, Qui mala incidisset. legendum forte, Ut prouincia quum mala incidisset.*

Non possem octo homines parare rectos] *octophorum significat. Rectos autem,*

tem,

tem, proceros, praestanti corpore. Sic post de *Quin*
 » *Etia*, *Mihi candida*, *longa*, *Recta est*. Et *Ho-*
 » *rat. in I. Serm. Candida*, *rectaq. sit. Parare.*
 » *pro Emere etiam Horat. Opinor, pretio maiore pa-*
 » *randi. Et Plinius in. XXXVII. Nat. hist.*
 » *Sed Nero, ut par erat, uicit omnis. CCC. ses-*
 » *tertys capidem unam parando. memoranda*
 » *res, tanti imperatorem, patremq. patriae bibis-*
 » *se. Fractum qui ueteris pedem grabati]*
 » *Maiores esse extenuatio non potest. Vetus autem gra-*
 » *batur sic dicit, ut alibi, Vetus ploxemum. In*
 » *collo sibi collocare posset] Venuste παρώνυμς,*
 » *In collo collocare. Vt decuit cinaediorum]*
 » *Impudentiorem, callidiorem. Vt a Cinaedo autem*
 » *Cinaediorum Catullus, sic a Patico Paticissimos fe-*
 » *cit Martialis in. XII. ad Rufum, Musaei paticissi-*
 » *mos libellos. Quaesio, inquit, mihi mi Ca-*
 » *tulle paulum Istos commoda. nam uolo ad*
 » *Serapin] sic etiam erat omnibus in manuscriptis,*
 » *praeterquam in uno, in quo erat, Paululum. ut ulti-*
 » *ma syllaba a sequenti excipiat. Versus autem ip-*
 » *se stare, ac procedere non uidetur, impediens extre-*
 » *ma syllaba uerbi Commoda. nam, quod ante Aldus*
 » *impressit Commodita, id sine consensu scriptorum li-*
 » *brorum fecit. Ego sic emendabam, Quaesio, inquit,*
 » *mihi mi Catulle paululum Istos. nam uolo commo-*
 » *de ad Serapin. ut illud prius ἐλλειπτικὸς dixerit. cu-*
 » *ius generis multa sunt exempla. Serapis autem Ro-*
 » *mae post Pisonem, & Gabinium Cos. coli coepit. au-*
 » *ctor*

Et or Arnobius.

Deferri, mane me inquit
puellae] In manuscriptis omnibus, Deferri, mane
me inquit puellae. nec dubitandum, quin, Inquit, le-
gendum sit. Ego uero legendum puto, Deferri, ma-
ne inquit puellae. abundare namq. Me, usus ipse
» antiquorum docet. De quo Caris. in. II. Mane ma-
» ne, inquit, porro ut audias, cupiditatis adfectus est.
» Sic Plaut. in Casin. Cedo, mane, unum uenit in men-
» tem modo. Et alibi, Sed mane dum, num ista popul-
» na fors, aut abiegnata est tua. Et in Pseud. Hem ma-
» ne quati istuc unū coquinare doces. Et Plin. in. VIII.
» Epist. ad Mōtanū, Finem existimas mane dū, et ma-
» iora accipe. Et eodē modo Sophocles in Oedipo Tyr.
» Ποίοισι μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν. Cinna
est Calus] C. Heluius Cinna. cuius citat epigram-
mata Nonius in uerbo Clypeat. Vtor tam
bene, quam mihi pararim] In manuscriptis qui-
busdam extrema littera uerbi Pararim sic scribit,
ut a figura. s. elementi parum absit. quomodo ho-
dieq. nonnumquam. m. scribimus in extremo. le-
gendum fortasse sit, Vtor tam bene, quam mihi para-
ris. sic enim nihil desideremus. Sed tu insul-
sa male] sic legendum uidetur coniuncte, Male in-
sulsa. ut apud Horat. Male falsus. quo modo, mole-
stum sibi id esse, cui adderetur uerbum Male, signi-
ficabant.

AD

FVRI, O

Sine in e

Litu ut

T

Sine in F

Seu Sac

Sine qua

A

Sine tran

Caesaris

Gallicum

no

Omnia h

Caesarum

Paucis

N

Cum suis

Quos sim

Nullum

Ili

Nec me

Qui illi

Ultimus

T

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

A

AD. FVRIVM. ET. AVRELIVM.

FVRI, & Aureli, comites Catulli,

Sive in extremos penetrarit Indos,

Litus ut longe resonante Eoa

Tunditur unda,

Sive in Hircanos, Arabasq. mollis,

Seu Sacas, sagittiferosq. Parthos,

Sive qua septemgeminus colorat

Aequora Nilus,

Sive trans altas gradietur Alpes,

Caesaris visens monimenta magni,

Gallicumq. Rhenum, horribilesq. ulti-

mosq. Britannos.

Omnia haec, quaecumq. feret voluntas

Caelitum, tentare simul parati,

Pauca nuntiate meae puellae

Non bona dicta.

Cum suis uiuat, ualeatq. moechis,

Quos simul complexa tenet trecentos,

Nullum amans uere, sed identidem omnium

Ilia rumpens.

Nec meum respectet, ut ante, amorem,

Qui illius culpa cecidit, uelut prati

Ultimus flos, praetereunte postquam

Tactus aratro est.

Furi,

Furi, & Aureli, comites Catulli] *Furius opinor, hic est Bibaculus, siue, si modo non idem est, P. Furius, quem accusauit Cato pro direptis Lusitanis. Auctor Ascon. in extrema commentatione in Diuin. Aurelius autem sit ille fortasse, L. Aurelius Cotta praetor, qui legem promulgauit de restituendis iudicijs equestri ordini. Idē Ascon. in. II. contra Verr.*

„ *Ad eundem credo post, Aureli, pater esuritionum.*

„ *Et, Aureli, ueniam peto pudentem.* Litus

ut longe resonante Eoa; Tunditur unda] sic nō semel loqui Catullum docui. nunc ostendam iua suo

„ *Graecos etiam sic uiti, Sophocles in Oedipo Tyranno.*

„ *Σὺ καὶ δέδορκας, κ' οὐ βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ. Euripides in Phoenissis,*

„ *Καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε Νότις ἐπέρχεται γαίης δίρκας χλοηφόρους καὶ βαθυπό-*

„ *ρους γῆας. Et in Bacchis, Ἰνα θελξίφρονες νέμονται*

„ *Θνατοῖσιν ἔρωτες. Et in Alcesti, Ἰν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λύμνης*

„ *Ναύταις οὐκ ἐδ' ὁδὸν νέμει. Et Hy-*

„ *mnii auctor in Parcas, Οὐρανίας, ἵνα λακὸν ὕδωρ γυ-*

„ *χίας ἀπὸ Θερμῆς. Et Callimachus in lauacro Pal-*

„ *ladis, ἥ πὶ κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυομένον ἄλσος.*

Litus ut longe resonante Eoa Tunditur unda.]

„ *Boetius, auctor non contemnendus, in. IIII. de*

„ *Consol. philosophica similiter, Nemo miratur flamina Cori litus furenti tundere flatu. Et multo ante*

„ *Tibullus in. II. Stare uel insanis cautes obnoxia uētis Naufraga quam uasti tunderet unda maris.*

„ *Eodem modo Priscianus, siue quisquis alius inter-*

„ *pres Dionysi de situ orbis, Post haec Aeoliae tellus*

protenditur

„ protenda
„ tunditur
„ nans E
„ Aut re
„ lis] T
„ it Ar
„ thos]
„ sui, Pa
„ coram f
„ pho, Plu
„ do saepe
„ nus col
„ quibusd
„ Que leg
„ pios.
„ gni] In
„ mac, an
„ mentum
„ so ad can
„ mae dic
„ cant in si
„ cello, Ob
„ Rhennu
„ incredib
„ phos au
„ tim mod
„ bello dom
„ ti, modo
„ pud Enn

„ protenditur orae, Fluctibus Aegypti primis quae.
 „ tunditur alti. Et legendum forte, Litus ut longe reso-
 „ nans Eoa Tunditur unda. sic Vergil. in. 1. Georg.
 „ Aut resonantia longe litora. Arabasq. mol-
 „ lis] Teneros. Tibul. Quos tener e terra diuite mit-
 „ tit Arabs. Seu Sacas, sagittiferosq. Par-
 „ thos] sic etiam post secunda sede Trochaeum po-
 „ suit, Paucanuntiate meae puellae. quod ad Grae-
 „ corum fecit imitationem. eodem enim modo Sap-
 „ pho, Ποικιλόδρον ἀδανὰτ' ἀφροδίτα. Et eodem mo-
 „ do saepe in eodem asmate. Qua septemgemi-
 „ nus colorat Aequora Nilus] In manuscriptis
 „ quibusdam, non Qua, sed Qui. In Maffei libro
 „ Que. legendum puto, Quae. Septemgeminus, ἐπτά-
 „ πος. Caesaris uisens monumenta ma-
 „ gni] In veteribus monumentis quotquot aut Ro-
 „ mae, aut alibi mihi uidere contigit, in uerbo Moni-
 „ mentum, quarta semper est. v. Ut uetustissimo in sa-
 „ xo ad eam portam, quae sancti Pancratij hodie Ro-
 „ mae dicitur. Quid autem Monumentum sit, indi-
 „ cant insignes loci apud Cic. in Oratione pro Mar-
 „ cello, Obstipescēt posteri certe, imperia, Prouincias,
 „ Rhenum, Oceanū, Nilum, pugnas innumerabiles,
 „ incredibiles uictorias, monumenta, munera, trium-
 „ phos audientes & legentes tuos. Et pro Fonteio, Par-
 „ tim modo ab nostris imperatoribus subacti, modo
 „ bello domiti, modo triumphis, ac monumentis nota
 „ ti, modo ab Senatu agris urbibusq. multati. Et a-
 „ pud Ennium Africanus patriam adloquens, Nāq.

D tibi

„ tibi monumenta mei peperere labores. Et Propert.
 „ in. III. Hannibalis spolia, & uicti monumenta Si-
 „ phacis. Et idem in. IIII. Actia Iuleae pelagus mo-
 „ numenta carinae. Nicolaus Florentinus Batauus
 gemmam veteris artificij mihi ostendit Romae, Vi-
 ctoriae imagine ac tropheo insignem, & singulari-
 bus notatam litteris, his, H. V. M. Quas interpreta-
 batur, Hispaniae utriusq. monumentum. uel, Hoc
 uictoriae monumentum. uel, Hostium uictorum mo-
 numentum. Callimachus in Hymno in Dianam,
 „ Σημεῖα νίκης uidetur dicere. Οὐμιν ἐπίκλητοι καλυ-
 „ δωνίου ἀγρῷ τῆρες Μέμφονται κάπροιο τὰ γὰρ σημεῖα
 „ νίκης Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἐτι θυρὸς ὀδόντας.
 Gallicumq. Rhenū, horribilis & ulti mosq.
 Britannos] In manuscriptis omnibus est, Horri-
 bilesq. ulti mosq. Britannos. itaq. legendum censeo,
 ut inoffense concurrāt uocales, E, & V. Sic enim Ca-
 tullus solet. & sit qui sequitur uersus προκέφαλος.
 quod cum multi non intelligerent, poetae numeros
 corrumpere. Pauca nuntiate meae puellae
 Non bona dicta] Translata omnia ab augurali
 disciplina. e qua sunt, Nuntiare, & Nuntiatum. &
 Bona, & mala uerba. Cum suis uiuat, ua-
 „ leatq. moechis] sic veteres, ut Terent. in Adel-
 „ ph. An pro huius peccatis ego supplicium sufferam.
 „ immo habeat, ualeat, uiuat cum illa. Quos
 simul complexa tenet trecentos] Hoc uteban-
 tur numero, cum nimis multos significabant. Idem
 „ alibi, Quare aut hendecasyllabos trecentos expe-
 sta.

„ Sta. Hor.
 „ At apud
 „ in eandem
 „ cunus. P.
 „ Antonin
 „ uenali ge
 „ choi pa
 „ moechia
 „ Verus na
 „ maium
 „ ut ilia co
 „ pua me
 „ bie, & fu
 „ etet, uel
 „ est in ma
 „ ut ante a
 „ uelut pe
 „ bus hana
 „ tum p
 „ mam &
 „ re' postq
 „ Flore, N

MARRVC
 Non be
 Tollis
 Hoc sal

- 22 *Sta. Horat. in. 1. Sermone. Trecentos ingeris obe.*
At apud Iulium Capitolium in probrosis uersibus,
in eandem factis sententiam, centum sic moechi di-
 23 *cuntur. Vidimus in somnis ciues, nisi fallor, & istud*
 24 *Antoninorum nomen puer ille gerebat, Qui patre*
 25 *uenali genitus, sed matre pudica. Centum nam moe-*
 26 *chos passa est, centumq. rogauit. Ipse etenim, Calius*
 27 *moechus fuit, inde maritus. En prius, en Marcius,*
 28 *Verus nam non fuit ille. - sed identidem o-*
 29 *mnium Ilia rumpens] Sic Vergil. Rumpantur*
 30 *ut ilia codro. Et Martial. opinor de quodam, Rum-*
 31 *pitur inuidia. Sic autem dicebant de is, quas agi ra-*
 32 *bie, & furore significabant, Nec meum spe-*
 33 *ctet, uelut ante, amorem] legi omnino debet, ut*
 34 *est in manuscriptis omnibus, Nec meum respectet*
 35 *ut ante amorem. Qui illius culpa cecidit,*
 36 *uelut prati Ultimus flos] In manuscriptis omni-*
 37 *bis haud paullo concinnius legitur, Ultimi flos. Ul-*
 38 *timum enim pratum eleganter dicit, partem extre-*
 39 *mae & quasi oram prati ipsius. Praetereun-*
 40 *te, postquam Tactus aratro est] Idem alibi de*
 41 *Flore, Nulli contusus aratro.*

IN . A S I N I V M

MARRVGINE Asini, manu sinistra

Non belle uteris in ioco, atq. uino :

Tollis lintea neglegentiorum .

Hoc falsum esse putas . fugit te inepte .

D 2

Quamuis

Quamuis sordida res, & inuenusta est.

Non credis mihi: crede Pollioni

Fratri, qui tua furti uel talento

Mutari uelit: est enim leporum

Disertus puer, ac facietiarum.

Quare aut hendecasyllabos trecentos

Expecta, aut mihi linteum remitte:

Quod me non mouet aestimatione,

Verum est uniuscuiusque mei sodalis.

Nam sudaria setaba ex Iberis

Miserunt mihi muneri Fabullus,

Et Veranius. haec amem, necesse est,

Vi Veraniolum meum, & Fabullum.

Marrucine Asini, manu sinistra Non belle ute-
ris in ioco, atq. uino] leua, furto infamis. Plaut.

„ in Per. Vbi altera est furtifica leua. In io-

„ co, atq. uino: Idem alibi, Reddens mutua per

„ iocum, atq. uinum. Furandi morem per iocum re-

„ fert Sueton. in Nerone Claudio, Vetiti, inquit, qua-

„ drigariorum lusus, quibus inueterata licentia pas-

„ sim uagantibus fallere ac furari per iocum ius erat.

Hoc falsum esse putas.] Eodem modo obsceni au-

„ ctor carminis, Nimirum tibi salsa res uidetur.

Quamuis sordida res, & inuenusta est] Eodem

„ modo loqui Cic. uidetur in orat. VII. in Verr. Expe-

„ ctate facinus quam uultis improbum. Et Ouid. in.

„ IIII. Fast. Nulla mora est operi: uestrum dare,

„ uincere nostrum est, Quam uelit Aeneas ista nega-

ta

ta mihi

Fratri]

nis fra-

quitum

uelit]

„ le. Et Ve-

„ gno Veller-

„ opinor da-

„ las est p-

„ est enim,

„ id est p-

„ tay, ei au-

mouet a-

Verum e-

tum. mem-

rimonum

I V

ET

ON

T I

M I

A I

DE

Erat aut-

se debeat

in manu

Sudaria,

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta

ta mihi. Non credis mihi. crede Pollioni
 Fratri] Ex his uerbis intelligitur hic Asini Pollio
 nis frater fuisse. Et Pollio ipse Marrucinus fuisse.
 qui tum puer esset, aequalis Horatii. Mutari
 uelit] sic Horat. Hic mutat merces surgenti ab so
 le. Et Vergil. in. III. Georg. Quamuis Milesia ma
 gno Vellera mutantur. Mutator hoc modo Graecis
 opinor dicitur, Μεταβολεύς. Demosthen. Εἰ δὲ κἀπὴ
 λός ἐστι πονηρίας, καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολῆς.
 est enim, ut Grammatici tradunt, λέξις ἐμπορικὴ.
 ὅθεν μεταβολεὺς ὁ βολῶν, καὶ ἀλφίτων, καὶ τῶν τοιού
 των, οἱ αὐτὰ καταλλάσσοντες. Quod me non
 mouet aestimatione] Tanti mihi non est.
 Verum est μνημόσυον mei sodalis.] Monumen
 tum. memoriae causa donum. Sic enim est in uete
 ri monumento Romae in aedibus Angeli Colotij.

I V L I V S . VALENTIO
 ET . ANTONIA . ERMI
 OME . I V L I A E . VALENTINAE . FILIAE . BENE
 MERENTI . MEMORIAE . CAUSAE . DONVM
 DEDERVNT . AN . IV . P . M . II

Erat autem sculptum ibidem Causae, cum Causa es
 se debeat. Hoc autem, necesse est] Rectius
 in manuscriptis omnibus, Haec autem, necesse est.
 Sudaria, scilicet. Vt Veraniolum meum,

D 3 &

& Fabullum] Nec male isdem in libris, Et Veraniolum meum, & Fabullum.

AD FABVLLVM

CENABIS bene, mi Fabulle, apud me
 Paucis, si tibi dij fauent, diebus,
 Si tecum attuleris bonam, atq. magnam
 Cenam, non sine candida puella,
 Et uino, & sale, & omnibus cachinnis.
 Haec si, inquam, attuleris, Fabulle noster,
 Cenabis bene. nam tui Catulli
 Plenus sacculus est araneorum.
 Sed contra accipies meros amores,
 Seu quid suauius, elegantiusue est:
 Nam unguentum dabo, quod meae puellae
 Donarunt veneres, Cupidinesque:
 Quod tu cum olfaçies, deos rogabis,
 Totum ut te faciant, Fabulle, nasum.

Non sine candida puella] Idem alibi, Quamuis can-
 dida millies puella Euntem reuocet. Et sale]
 Lepore, Facetijs. Haec si, inquam, attule-
 ris, Fabulle noster] In manuscriptis omnibus, Ve-
 nuste noster. quod retinendum censeo. - nam tui Ca-
 tulli Plenus sacculus est araneorum] summam
 inopiam sic, & egestatem significabant. Sacculum
 uero pro crumena posuit. Placiades enim in Glossis
 crumenam sacculum interpretatur. In arca uero

&

» & saccul
 » Ignorat
 » Horat. C
 Dicit erg
 nam par
 mores]
 nihil nisi
 dicit. Sic
 illi inter
 ritribue
 » Vi alter
 Possit cer
 micæ cog
 » Sulcos, h
 » ad Attic
 » rum bella
 » terpretat
 » nolo cogit
 » Nam un
 » ratione H
 » uis onyx
 » ciant, F
 » sis usq. li
 Ni re plue
 lucund
 Odissim

- Et Una. » & sacculo reponabant pecunias . Iuuenal. Sat. XI.
 » Ignorat quātū ferrata distat ab arca Sacculus . Et
 » Horat. Congestis undiq. saccis Indormis inhians .
 Dicit ergo pecuniae sibi tantum non esse , unde ce-
 nam paret . Sed contra accipies meros a-
 mores] Vt alia ulla de re sermo sit omnino nullus .
 nihil nisi amores audiantur. id enim meros amores
 dicit. Sic meros honores Horatius dixit , cum nihil
 illi inter se nisi honores & speciosos titulos alter alte-
 ri tribuentes loquerentur. in. II. Epist. ad Florum.
 » Vt alter Alterius sermone meros audiret honores .
 Possit etiam legi, Meos amores . id est meae quoq. a-
 micae copiam tibi faciam. Atq. alibi idem Horat.
 » Sulcos, & uinet a crepat mera . Et Cic. in. IX. Epist.
 » ad Attic. Dolabella suis litteris id. Mar. datis me-
 » rum bellum loquitur. Accipere uero, si illo modo in-
 » terpretamur, sic dixit, ut & alibi, Nam quasdam
 » uolo cogitationes Amici accipiat sui, meique.
 » Nam unguentum dabo] Eadem utitur permu-
 » tatione Horat. in. IIII. Carm. ad Vergil. Nardi par
 » uis onyx eliciet cadum . Totum ut te fa-
 » ciant, Fabulle, nasum] Sic Martial. Nasutus
 » sis usq. licet, sis deniq. nasus .

AD. C. LICINIUM. CALVUM

NI te plus oculis meis amarem,
 Iucundissime Calue, munere isto
 Odissem te odio Vatiniano .

D 4

Nam,

Nam, quid feci ego, quid ne sum locutus,
 Cur me tot male perderes poetis.
 Isti di mala multa dent clienti,
 Qui tantum tibi misit impiorum.
 Quod si, ut suspicor, hoc nouum, ac repertum
 Munus dat tibi Sylla litterator,
 Non est mi male, sed bene, ac beate,
 Quod non dispercutit tui labores.
 Di magni, horribilem, & sacrum libellum,
 Quem tu scilicet ad tuum Catullum
 Misti, continuo ut die periret,
 Saturnalibus, optimo dierum.
 Non, non hoc tibi false sic abibit.
 Nam, si luxerit, ad librariorum
 Currum scrinia, Caesios, Aquinos,
 Suffenum, omnia colligam uenena,
 Ac te his supplicijs remunerabor.
 Vos hinc interea ualete, abite
 Illuc, unde malum pedem attulistis,
 Saecli incommoda, pessimi poetae.

- munere isto Odissem te odio Vatiniano] Pro-
 pter id munus. ἐπὶ τῷ δε τῷ δῶρῳ. Odisse odio dicit,
 ut Graeci, ἔχδος ἐχθαίρειν. Sophocles in Philoctete.
 Πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπῶν τὸ ναυτικὸν Στράτευμα
 ἀχαιῶν, ἔχδος ἐχθίστας μέγα. Cur me tot ma-
 le perderes poetis] In manuscriptis omnibus e-
 rat, Malis, pro Male. Sed hoc omnino male.
 Isti di mala multa dent clienti] Malefaciant.

Quale

Quale ill
 » apud Af
 » li Nacuo
 » piorum
 » via. Et
 » bus dixi
 » ac reper
 » gendum
 » Munus
 » stro hoc p
 » cinnus.
 » le forte im
 » saepe Cic
 » de legibus
 » non disp
 » portat.
 » tua. Et
 » tau.
 » bellum
 » Sic autem
 » bus, O fa
 » tu scilic
 » nouit d
 » rum.]
 » tuum Cat
 » ut die per
 » omnium.
 » monstra
 » Catilinam

Quale illud Metelli Consulis in Naevium poetam,
 » *apud Ascon. Pedianum, Dabunt malum Metel-*
 » *li Naevio poetae. Qui tantum tibi misit in*
 » *piorum] Dirarum. Graeci opinor dicunt, Ἀνό-*
 » *σια. Et eodem prope modo Aristophanes in Aui-*
 » *bis dixit, Ἀνόσια τ' ἐπάδομεν. - nouum,*
 » *ac repertum] sic etiam in manuscriptis. Mi le-*
 » *gendum uidebatur, - hoc nouum, hoc repertum*
 » *Munus. Sic enim solet, ut alibi, In misero hoc no-*
 » *stro hoc perduto amore fore. Et id uidetur esse con-*
 » *cinnius. Munus autem repertum dicit, in quod il-*
 » *le forte incidisset. - sed bene ac beate] sic*
 » *saep̄ Cic. Bene, ac beate uiuere. ut Plato in VII.*
 » *de legibus, Ζῆν ἔν τε καὶ εὐδαιμόνως. Quod*
 » *non dispereunt tui labores.] Dispereunt, δι-*
 » *χονται. Sic Cic. ad Att. Non οἴχεται industria*
 » *tua. Et apud Gellium Musonius, Ο δὲ πόνος οἴχε-*
 » *ται. Di magni, horribilem, & sacrum li-*
 » *bellum] Di magni, quale apud Graecos, ὦ πόποι.*
 » *Sic autem Sacrum dixit, ut et Afranius in Fratri-*
 » *bis, O sacrum scurrā, & malum. Quem*
 » *tu scilicet ad tuum Catullum Misti, conti-*
 » *nuo ut die periret, Saturnalibus, optimo die*
 » *rum.] Ego uero sic dispungo, Quem tu scilicet ad*
 » *tuum Catullum Misti continuo; Dein de sequitur,*
 » *ut die periret Saturnalibus, scilicet optimo dierū*
 » *omnium. Nam Saturnalium diem unum fuisse, de*
 » *monstrant Porcij Latronis uerba in oratione cōtra*
 » *Catilinam, Quos uero, inquit, tetenderit ibi con-*
 » *iura-*

ano] Pro-
 odo dicit,
 Philoctete.
 Ἐπ' αὐτῷ
 ne tot ma-
 nibus e-
 male.
 efaciant.
 Quale

» iurationis laqueos, aut quas catenas scelerum con-
 » flauerit nobis, ac facultatib. nostris, Saturnaliū
 » dies patefactura fuerat. Ac post, Praesto sunt Sa-
 » ternalia nobis otiosis, atq. oscitantibus, quem u-
 » num diem saepenumero nuncupare solitus es euerso
 » rem superbissimi ordinis. Et Macrobius, multo-
 » rum tamen uarias ea de re sententias exponens,
 » declarat, & disertē Festus Pōpeius in verbo, Quin-
 » quattrus, optimum dierum dicit, ut et Plutarch. in
 » rerū Romanarum quaesitis, μεγίστην Πρωαίων ἑορ-
 » τήν τῶν ἡρωϊκῶν. Non, non hoc tibi false sic
 » abibit] sic Terent. Mirabar, si sic abiret.

Caesios, Aquinos] Caesi cuiusdā meminit Cic.
 » in epist. ad Q. Fratrem. Si quis est, inquit, eorum,
 » qui tibi biennij spatio numquam in suspicionem ue-
 » nerit, ut ego Caesium, & Cherippum, & Labeo-
 » nem audio. Et in. III. contra Ver. Namq. i pra-
 » tores, quibus erat negotium datum, C. Sacerdos,
 » & M. Caesius. Aquini uero idem meminit in V.
 » Tūscul. — omnia colligam uenena] sic pef-
 » simorum uersus poetarum per contumeliam uoca-
 » bant. Illuc, unde malum pedem attuli-

» stis] Leuum. Ouid. in Ibin, Ominibusq. malis,
 » pedibusq. occurrere leuis. Contra Faustum pedem
 » dixit Horat. in. II. Epist. ad Florum, I pede fau-
 » sto. Malim autem legere, Tulistis, quam, At tu-
 » listis. sic enim Terent. Numquam huc tetulissē
 » pedem. Et Verg. Ferte citi Faunq. pedem, Drya-
 » desq. puellae. Et Horat. Quam net ferre pedem

dedecuit

» dedecuit cl
 » mi poetae
 » perius, op
 » catur pare
 » xuria. Qu
 » pualis, e

COMMEN
 Aureli. u
 Vi, si quia
 Quod casti
 Conferues
 Non dico,
 Istos, qui
 In re pra
 Verum a t
 Inesto p
 Quem tu
 Quantum
 Hunc uir
 Quod si
 In tant
 Vi nostru
 Ate tum
 Quem,
 Percurre

- dedecuit choris. Saecli incommoda, pessimi poetae] Eodem modo saeculi luxuriam Pro-
 pertius, opinor, dixit, Nec tamen illa suae reuo-
 catur parcere famae Turpior, & saeculi uiuere lu-
 xuria. Qui sequitur uersus, Legistis, male me marē
 putastis, & reliqui tres, alieno loco ponuntur.

AD . AVRELIVM

COMMEMENDO tibi me, ac meos amores,

Aureli. ueniam peto pudentem:

Ut, si quidquam animo tuo cupisti,

Quod castum expeteres, & integellum,

Conserues puerum mihi pudice:

Non dico, a populo: nihil ueremur

Istos, qui in platea modo huc, modo illuc

In re praetereunt sua occupati:

Verum a te metuo, tuoq. penne,

In festo pueris bonis, malisque:

Quem tu, qua lubet, ut lubet, moues

Quantum uis, ubi erit foris paratum.

Hunc unum excipio, ut puto, pudenter.

Quod si te mala mens, furorq. uecors

In tantam impulerit scelestē culpam,

Ut nostrum insidijs caput laceffas,

A te tum miseri, maliq. fāti,

Quem, attractis pedibus, patente porta,

Percurrent raphanique, mugilesque.

AVRELI, ueniam peto pudentem] *id est, ut*
 „ Cic. loquitur pro Sex. Roscio Amer. Postulationem
 „ hanc adfero sane aequam. significat enim se ab Au
 „ relio rem petere, quam honeste ille negare non pos
 „ sit. Idem paulo post, Hunc unum excipio, ut puto,
 „ pudenter. Vt, si quidquam animo tuo cu
 „ pisti] Ennius, Corde cupitus, dixit. Sunt eius il
 „ la, Nec sese dedit in conspectum corde cupitus.
 „ Quamquam multa manus ad caeli caerula tem
 „ pla Tendebam lacrimans, & blanda uoce uoca
 „ bā. Vix aegrorum corde meo me somnus reliquit.
 Extremus uersus sic opinor legendus, Vix aegro
 cū corde meo me somnus reliquit. In re praec
 tereunt sua occupati] sic Terent. in Eauton
 „ timorum. Tantum ne est otij tibi ab re tua.
 Infesto pueris bonis, malisq.] Bellis, & non
 bellis. uenustis, inuenustisq. Quem tu, qua
 lubet, ut lubet, moueto] In manuscriptis dec
 rant illa uerba, Ut lubet. in meo erat, Quem tu
 qualubet ue moueto. Scriptum fortasse fuit, Quem
 tu, qualubet, ut uelis, moueto. Sed illud rectius.
 „ Simili concessione Plautus utitur in Amphitruone,
 Ut lubet, quod tibi lubet, fac. — ubi erit fo
 ris paratum] In quod impetum facias. In Mas
 sei quidem libro sic erat. In alys, — tibi erit foris pa
 ratum. Vt nostrum insidiis caput lacef
 fas] Nobis carissimum puerum. Pythagoram, o
 pinor, solitum dicere, scribit Plutarchus, Φίλος ἄλ
 „ λος αὐτός ἴσος ἐμῇ κεφαλῇ. A te tum miseri,
 maliq.

malig. fa
 da, ut est
 „ asserunt. E
 „ rō d' d' d' d'
 sine asser
 „ Dianam
 rudite, &
 illius op
 ti] Mal
 „ po Tyam
 rui d' d' d'
 n' homines
 in Hymno
 Ca. l' m' m'
 Hymno m'
 fatum duc
 „ more conu
 „ ri fati crim
 „ xii. La
 Quem, at
 „ Volam. se
 „ qui, per m
 „ se significa
 „ le sic ille
 „ Etor carm
 „ li, f' t' culm
 „ rent rapl
 plci gen
 „ Didymu

maliq. fati] *A* interiectio sine aspiratione scriben-
 da, ut est uetustissimis in libris. Et si Graeci & suum
 aspirant. Bionis enim adducit illud Stobaeus, Ες πο-
 σὸν δὲ δειλοὶ καμάρως κ' εἰς ἔργα πορεύμεσ. At contra
 sine aspiratione apud Callimachum in Hymno in
 Dianam scriptum lego, δὲ δειλὸς βασιλεύων. Sed e-
 rudite, & copiose de toto hoc genere Hysychius, sui
 illius operis principio, & Suidas. *-maliq. fa-
 ti]* *M*alum fatum dicit etiam Sophocles in Oedi-
 po Tyranno, Κακάων ἐλοῖτο μοῖρα. Et Moschus: Τί
 νυ μὲν ὦδε κακὴ γονέες τέκον' αἴση, Δύσμορος. Contra Bo-
 ni homines fati Ολβιόμοροι. quo saepe uerbo utitur
 in Hymnis auctor is, qui falso Orpheus creditur. Et
 Callimachus Boni fati mortales Ευμοίρους dicit in
 Hymno in Delum. Simplicius in Epictetum, Bonū
 fatum dicit Ευμοίριαν. Valer. Max. in. I III. de a-
 more coniugali, ac de Admeto agens ipso, dixit, Di-
 ri fati crimine. *Fatum* melius dixit Iuuen. in Sat.
 XIII. Longa tibi posthaec fato meliore dabuntur.
 Quem, attractis pedibus] Cic. in. VI I. Epist. ad
 Volumn. sed aliud opinor, significās, Trahatur, in-
 quit, per me pedibus omnes res, nō laboro. Idē fortas-
 se significat apud Macrobiū Lucilius, Non ma-
 le sic ille ut dico me extenderat unus. Et obsceni au-
 ctor carminis, Traiectus conto sic extendere peda-
 li, Ut culum rugas non habuisse putes. Percur-
 rent raphanisque, mugilesque.] Hoc quoq. sup-
 plicij genus declarat ἐν συναγωγῇ, Tarrhaeus, &
 Didymus in uerbo δὲ λαιώδην, his uerbis, Επὶ τῶν μοι
 χῶν

- » χῶν λέγεται . δῆμος γὰρ τῆς ἀπικῆς οἱ λακιάδαι . ἐν δὲ
 » ῥαφανίδες πολλαὶ , αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων
 » μοιχῶν ἐνυβρίζοντες . καὶ σελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ πρου
 » σῶν τούτων ἀναβάσοις . Idem fortasse significat Flac
 » cus in .1. Serm. Ne nummi pereant , aut pyga , aut
 » deniq. fama .

AD. AVRELIVM. ET. FVRIVM

PAEDICABO ego uos, & inrumabo,
 Aureli patice, & Cinaede Furi,
 Qui me ex uersiculis meis putastis,
 Quod sint molliculi, parum pudicum.
 Nam castum esse decet pium poetam
 Ipsum, uersiculos nihil necesse est:
 Qui tum deniq. habent salem, ac leporem.
 Si sunt molliculi, ac parum pudici,
 Et, quod pruriat, incitare possunt,
 Non dico pueris, sed ijs pilosis,
 Qui duros nequeunt mouere lumbos.
 Vos, qui millia multa basiorum
 Legistis, male me marem putastis.
 Si qui forte mearum ineptiarum
 Lectores critis, manusq. uestras
 Non horrebit is admouere nobis,
 Paedicabo ego uos, & inrumabo.

Quod sint molliculi] obsceni . Vibius Sequester de
 » Fontibus . Salmacis, inquit, Cariae . ex quo qui bibit,
 mollescit ,

» mollescit
 » decet p
 » Plin
 » leius m
 » bent fa
 » Plaut. u
 » nae. ne
 » nitatem
 » didit, L
 » dem pr
 » duode
 » idiqua
 » τὸν, ὅτι
 » Et, que
 » alibi uer
 » nicis. E
 » prope se
 » cosis, Ne
 » ta seueru
 » castrare
 » Priapo.
 » libellos,
 » sale priu
 » unt me
 » Nec de
 » Crisab
 » sum in n
 » basioru
 » dicabo e

» mollescit, idest obscenus fit. Nam castum esse
 decet pium poetam Ipsum] Hos adducit uersus
 & Plinius in. II. Epist. ad Paternum. & Appu-
 leius in. I. Apologia. Qui tum deniq. ha-
 bent salem, ac leporem] Suauitatem habent.

» Plant. in Asin. Quasi piscis, itidem est amator lae-
 » nae. nequam est, nisi recens. Is habet sucum, is sua-
 » uitatem, eum quouis pacto condias. Quod uero ad-
 didit, Leporem, quid salem dicant, explicat in ean-
 dem prope sententiam Plutarchus in Symp. Κω-
 » δυνάουσι γὰρ οἱ ἅλεις τῶν ἄλλων ὄψων ὅσον εἶναι, καὶ
 » ἡδίστα. διὸ καὶ χάριτας ἐνιοὶ προαγορεύουσιν αὐ-
 » τοῦς, ὅτι τῆς τροφῆς τὸ ἀναγκαῖον ἡδὺ ποιοῦσιν.

Et, quod pruriat, incitare possunt] Eodem
 » alibi uerbo est usus, Prurit, & abiectis peruigilat tu-
 » nicis. Et Martialis in. I. ad Cornelium in eandem
 » prope sententiam. Lex haec carminibus data est io-
 » cosis, Ne possint, nisi pruriant, iuuare. Quare deposi-
 » ta seueritate Parcas lusibus, & iocis, rogamus. Nec
 » castrare uelis meos libellos. Gallo turpius est nihil
 » Priapo. Et in. XII. ad Rufum, Musaei patricissimos
 » libellos, Qui certant Sybariticis libellis, Et tinctas
 » sale pruriente Chartas. Qui duros neque-
 unt mouere lumbos]. Auctor obsceni carminis,
 » Nec dein mouere lumbos in crocotula. Atq. alibi,
 » Crissabit tibi fluctuante lumbo. Sequuntur hūc uer-
 sum in manuscriptis omnibus, Vos, qui millia multa
 basiorum Legistis, male me marem putastis. Pae-
 dicabo ego uos, & inrumabo. Illi uero tres alij, Si
 qui

qui firte mearum ineptiarum, & qui sequuntur, ab
sunt. et quidem hic alieno esse uidentur loco.

AD . COLONIAM

O COLONIA, quem cupis ponte laedere longo,
En salire paratum habes. sed uereris inepta
Crura ponticuli, sub his totus inredinius,
Ne supinus eat, canaq. in palude recumbat.
Sic tibi bonus ex tua pons libidine fiat,
In quo uel Salisubfili sacra suscipiuntor.
Munus hoc mihi maximi da Colonia risus.
Quendam municipem meum de tuo uolo ponte
Ire praecipitem in lutum, per caputque, pedesque.
Verum totius ut lacus, putidaeq. paludis
Liuidissima, maximeq. est profunda uorago.
Insulsiissimus est homo, nec sapit pueri instar
Bimuli, tremula putris dormientis in ulna;
Cui cum sit uiridissimo nupta flore puella,
Ut puella, tenellulo delicatior haedo,
Afferuanda migerimis diligentius unis,
Ludere hanc sinit, ut lubet, nec pili facit uni,
Nec se subleuat ex sua parte, sed uelut alnus
In fossa Liguris iacet separata securi,
Tatundem omnia sentiēs, quam si nulla sit usquā.
Talis iste meus stupor nil uidet, nihil audit,
Ipse quis sit, utrum sit, an non sit, id quoq. nescit.
Hunc ego uolo de tuo ponte mittere pronum,
Si pote stolidum repente excitare ueternum,

Et

Et sup
Ferre

O Colon

In ma

cupis p

cupis p

atq. ad

habes

& qua

liendae

tus inte

ra pont

nero leg

lis tam

inquit

lis, e qu

est, co c

manusc

in man

Salisub

uel Sal

hoc mi

exhibet

neris.

putqu

ter, sed

Aliena

lium.

*Et supinum animum in graui derelinquere coeno ,
Ferream ut soleam tenaci in uoragine mula .*

O Colonia , quem cupis ponte laedere longo]

In manuscriptis omnibus erat , O Colonia , quae cupis ponte laedere longo . Legendum forte , Quae cupis ponte ludere longo . id est , quae ludos facere , atq. adparare uis .

En salire paratum habes] In manuscriptis omnibus , Et Salire , & quidem habes iam paratum hominem ad saliendum .

Crura ponticuli, sub his totus inrediuus] In manuscriptis omnibus , Crura ponticuli , ac sulcis tantis inrediuus . Ego uero legendum suspicabar , Crura ponticuli assulis tantus inrediuus Ne supinus eat . Vereris , inquit , ne tantus homo , tamq. uastus ex assulis , e quibus pons is esset factus , eat inrediuus , id est , eo casu uitam amittat .

Salisubfili] In manuscriptis , Salisubfili , a Subsiliendo . Sed , cum in manuscriptis hic uersus sic legatur , In quo uel Salisubfili sacra suscipiant , legendum puto , In quo uel Salisubfili sacra suscipiantur .

Munus hoc mihi] Munus , ut in ludis , in quibus munera exhibebantur . ferarum , gladiatores , & cetera eius generis .

Ire praecipitem in lutum , per caputque , pedesque .] Id est nulla ut eius pars extet . sed altissimo luto totus obruatur . Sic Horat .

Aliena negotia centum Per caput , atq. pedes saliant . - nec sapit pueri instar] Nihil sapere

E re ,

„ re, dixit Cic. in Diuinatione contra Verr. Nam iste
 „ eam profecto, nisi plane nihil sapit, numquam profe
 „ ret. Et in. II. Philipp. Vt tanta mercede nihil sape
 „ re disceres. Cui cum sit viridissimo nupta
 „ flore puella] Viridem Calain sic dixit Phanocles
 „ in Elegia, Θαλερόν δερκομένου Κάλαιν. & ante hunc
 „ Hom. in. IIII Iliad. ἡΐδεον, θαλερόν. Nec se
 „ subleuat ex sua parte] Idem alibi, Ex parte reper
 „ ta mea. Sic & opinor Plato, Τὸ τὸν μέρος, dicit. Var
 „ ro, Pro sua parte. cuius uerba sunt apud Non. Mar
 „ cell. haec, Si qui patriam, maiorem parentem, ex
 „ tinguit, in ea est culpa, quod facit pro sua parte is,
 „ qui se eunuchat. Sed uelut alnus] simile uide
 „ tur illud Homericū in. IIII Iliad. Ὀδ' ἐν κονίῃσι χα
 „ μαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς ἥράτ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοι
 „ πεφύκει Λεῖν ἀτάρτε οἱ ὅζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύκατιν
 „ τὴν μένδ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰῶνι σιδῆρῳ Εξέταμ'
 „ ὄφρα ἴτην κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ, ἡ μέντ' ἀξομένη
 „ κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας. In fossa Liguris ia
 cet separata securi] Legendum omnino, Supper
 nata, ut apparet e uestigijs ijs, quae sunt apud Festū,
 quem Antonius Augustinus, Episcopus Ilerdensis,
 nouissime edidit. Nam in uerbo Suppernati haec
 „ adhuc leguntur fragmenta. Et Catu... fossa Liga
 „ ri in. Nec dubitandum, quin illud, In, fuerit, Ia. prin
 cipium uerbi Iacet. & Ligari, Liguri Quamobrē
 miror extitisse, qui Politianum eo nomine reprehen
 derit, cuius castigatio Festi Pompei uerbis, & au
 thoritate nitatur. Liguris autem dixit, quod Ligu
 res,

res, qui ad
 tioni uel in
 ex Iulij Ca
 ma posuit
 quam si
 non Qua
 eodem ma
 ling. Lat.
 „ ne dentib
 opinor, leg
 ma est ant
 tia ipsa pr
 me uisio so
 Orbilius L
 legendum
 golligena
 bus, Nunc
 Victorius,
 uersum p
 uersus i an
 causa Te
 co, consecr
 quoq. Pri
 lit ora He
 cundo uer

res, qui ad Apenninum siti sunt, lignariae negotia-
tioni uel in primis studerent. quod facile intelligitur
ex Iulij Capitolini uerbis, quae in Pertinace pri-
ma posuit.

Tantundem omnia sentiens,
quam si nulla sit usquam.] Legendum suspicor
non *Quam* si, sed *Quasi*. & stabit enim uersus, &
eodem modo, quo Ennius apud Varronem in. VI. de
ling. Lat. dixerit, *Tantundem quasi feta canes si-
ne dentibus latrat.* apud Varronem tamen prae,
opinor, legitur, *Tantidem*. Et in uerbo, *Quasi*, ulti-
ma est anceps.

Talis iste meus stupor] Vi-
tia ipsa pro uitiosis ponimus, cum insigniter, ac sum-
me uitiosos significamus. Sic dictus olim a Bibaculo
Orbilius Litterarum obliuio.

Ipse quis sit] legendum e manuscriptis, *Qui* sit. Hunc e-
go] legendum omnino ut est in manuscriptis omni-
bus, *Nunc eum*.

Si potest olidum.] Recte
Victorius, *Si pote stolidum*. Ex eodem uero genere
uersuum poema illud Catulli in Priapum fuit, e quo
uersus tantum quattuor Priapei carminis exempli
caussa Terentianus posuit, *Hunc lucum tibi dedi-
co, confecroq. Priape. Qua domus tua lampsaci est,
quoq. Priape. Nam te praecipue in suis urbibus co-
lit ora Helleſpontia, ceteris oſtrioſior oris. Sed in ſe-
cundo uersu pes unus deſideratur.*

AD. AVRELIVM

AVRELI, pater esuritionum,
 Non harum modo, sed quot aut fuerunt.
 Aut sunt, aut alijs erunt in annis,
 Praedicare cupis meos amores,
 Nec clam. nam simul & iocaris una,
 Haerens ad latus omnia experiris,
 Frustra: nam insidias mihi instruentem
 Tangam te prius inrumatione.
 Atqui, si id faceres satur, tacerem:
 Nunc ipsum id doleo, quod esurire
 Ne meus puer, & sit ire discet.
 Quare desine, dum licet pudico,
 Ne finem facias, sed inrumatus.

Aureli, pater esuritionum] *Quid Esuritio sit, indicant Martialis uersus illi in. v. ad Torannium.*
 „ Post haec omnia forte si mouebit Bacchus, quam so-
 „ let, esuritionem, Huc current tibi nobiles oliuae, Pi-
 „ ceni modo quas tulere rami. Et feruens cicer, &
 „ tepens lupinus. Sed Catullus alibi pro esurie, posuit
 „ Sole, & frigore, & esuritione. Nec clam.
 nam simul & iocaris una, Haerens ad latus om-
 nia experiris] *In manuscriptis omnibus erat,*
Nec clam. nam simul exiocaris una, Haerens ad
latus omnia experibis. Ego uero sic legebam, Nec
clam.

*clam . nam simul , et iocaris una & Haerens ad la-
tus omnia experiris . Omnia experiris : Dis-
pungendum hoc loco . Ut quod sequitur , Frustra , u-
num id uerbum per se legatur . Omnia uero experi-
ri dicebant in rebus ys , ad quas efficiendas omnem
operam contulissent . Caesar in . VII . de bello Gall .*

- » *Omnia experti Galli , quod res nulla successerat , po-
» stero die consilium ceperunt oppido fugere . Et Cic . in
» in . I . ad Attic . Quod ad me saepe scripsisti de no-
» stro amico placando , feci , & expertus sum omnia .
» sed mirandum in modum est animo ab alienato .*

*Tangam te prius inrumatione] legendum , ut
est omnibus in manuscriptis , Prior , non , Prius .*

*Atqui , si id faceres] In manuscriptis omnibus ,
Atq . ipsi faceres . legendum uidetur , Atq . id si face-
res .*

*Ne meus puer] In manuscriptis omni-
bus , Me me . legendum forte , Me meus , Ut me absen-
tem esuriat , ac sitiatur . quod eum haud paulo , quam
tu , liberalius tractarem . quod tamen usquequaq . nō
placet . Faernus legendum putabat , Ve meus .*

Dum licet pudico] Eodem modo Pudicum dixit

- » *Sueton . in Claudio Nerone . Ex nonnullis comperi
» persuasissimum habuisse eū , neminem hominem pu-
» dicum . aut ulla corporis parte pudicum esse .*

*Ne finem facias , sed inrumatus] Sed , alieno lo-
co positum uidetur . Itaq . legendos hos duos uersus
putabam hoc modo , Quare desine , dum licet , pud-
cus Ne finem facias , sed inrumatus . uel illo modo ,
Quare desine , dum licet pudico , Ne finem facias ,*

E 3 sat

*sat inrumatus . Nam pro uarietate lectionis uarie
quoq. dispungendum .*

AD. VARRVM

*SUFFENVS iste, Varre, quem probe nosti,
Homo est uenustus, & dicax, & urbanus,
Idemq. longe plurimos facit uersus.
Puto esse ego illi millia aut decem, aut plura
Perscripta, nec sic, ut sit, in palimpsesto
Relata, chartae regiae, noui libri,
Noui umbilici, lora rubra, membrana
Directa plumbo, & pumice omnia aequata.
Haec cum legas, tum bellus ille, & urbanus
Suffenus unus, caprimulgus, aut fossor
Rursus uidetur: tantum abhorret, ac nutat.
Hoc quid putemus esse. qui modo scurra,
Aut si quid hac re tristius uidebatur,
Idem inficeto est inficetior rure,
Simul poemata attigit: neq. idem umquam
Aequae est beatus, ac poema cum scribit:
Tam gaudet in se, tamq. se ipse miratur.
Nimirum idem omnes fallimur; neque est quisquā,
Quem non in aliqua re uidere Suffenum
Possis. suus cuique attributus est error:
Sed non uidemus, manticae quod in tergo est.*

*Homo est uenustus, & dicax, & urbanus] Tu ue-
ro festiuus, tu elegans, tu solus urbanus. Cic. in Clo-
dium,*

*diuim, &
Ironiae.
fei libro,
probanda
bus, Nec
re Aldu
scio, an p
atq. inu
interpret
cum addi
rentur, &
recta plu
cta, non,
enim uet
uerustis
uidere est
in Basili
ctor. itaq
ptores ad
pumice
licem acc
quid, e lap
uti later
bellus i
legas tu
endum
Grmae
nam. I
tum ab*

dium, & Curionem, ut citat Rufinianus in exemplo Ironiae. Puto esse ego illi] sic erat in Mas-

fei libro, & in meo. in alijs, Puto ego. quod minime probandum. Nec scit] In manuscriptis tri-

bus, Nec sit. in uno, Nec scit. itaq. legendum, ut ante Aldus impressit, Nec sic. Noui libri] Ne

scio, an per Libros ipsa librorum tegumenta dicat, atq. inuolucra. Noui umbilici] De quibus

interpretes Horatii in. v. Carm. in illud, Ad umbilicum adducere. Lora rubra] Quibus stringerentur, & quasi clauderentur. - membrana Di-

recta plumbo] In manuscriptis omnibus, Detecta, non, Directa. Legendum uidetur, Derecta. sic

enim veteres, Derigere, & Derectus, quod in meo uetustissimo Commentariorum Caesaris exemplo

uidere est, & in veteri inscriptione, quae est Romae in Basilica Sancti Petri, in qua nomen equi, Dere-

ctor. itaq. ex Derecta, factum Detecta. hodieq. scriptores ad derigendum plumbo utuntur. Et

pumice omnia aequata] complanata. sic Plin. Si licem aequatam in. xxxvi. Nat. hist. Graeci, in-

quit, e lapide duro, ac silice aequato construunt ueluti latericios parietes. Haec cum legas, tum

bellus ille] In manuscriptis omnibus, Haec cum legas tu. Suffenus unus] Hoc loco dispen-

endum censeo. Capri mulgus] Eiusdem Ormae est apud Callimachum in Hymno in Dianam. Ἰππημολγῶν ἤγαγε κιμμερίων. - tan-

tum abhorret, ac nutat] Tam dissimilis suorum

E 4 est

est ipse ornamentorum, aut ipse sui, qui alioqui urbanus esset. Est autem in manuscriptis omnibus Mutat, non Nutat. - tantum abhorret, ac nutat: Id est, a se ipse altero illo in genere differt, ac degenerat. Sic Gell. in. II. Cap. XXIII. Nutare uideatur posuisse. Sed enim inquit, postquam in manus Menander uenit, a principio statim, di boni, quantum stupere, ac frigere, quantumq. nutare a Menandro Caecilius uisus est. Verbo ipso Abhorre re, eodem modo Liuius uidetur usus in. V. ab V. C. Tum septem et uiginti uirgines, longam indutae uestem, Carmen in Iunonem reginam canentes ibant, illa tempestate forsitan laudabile rudibus ingenijs, nunc abhorrens, & inconditum, si referatur. Et Q. Curtius in. VI. Turbae quippe captivae feminarum iuebantur suo ritu canere inconditum, & abhorrens peregrinis auribus carmen. Hoc quid putemus esse.] Adeo ne quemquam sibi placere, & ijs ornamentis indignissimos uersus adficere. - qui modo scurra, Aut si quid hac re tristius uidebatur, Idem inficeto est inficetior rure: Simul poemata attigit] Quid hoc putemus esse, quasi id dicat, an non mirandum, eum, qui nuper scurra & ridicula multa diceret, tam inficetos uersus facere. In manuscriptis autem omnibus erat, Tristius, non, Tritius, hoc enim post fecerunt Pontanus, alique. quod ipsum placet, ut tritum scurrā sic dicat, ut Demosthenes Aeschinem περιρριμμα τῆς ἀγορᾶς, Callidum scilicet, & uersatum diu in

eo genere
malit. P
» dia cole
» attinge
» bellica
Aequ
» m. II. E
» scribem
omnes
Graeco

FVRI, c
Nec cu
Verum
Dentes
Et pulc
Et cum
Nec m
Pulchr
Non in
Non fa
Non ca
Atqui
Aut, si
Sole, &

eo genere. Nisi Tristius, odiosius quis interpretar
 malit. Poemata uero attingere, id est, poetica stu-
 dia colere, ac tractare, sic dixit, ut & Cic. Remp.
 attingere. Et Sueton. in Caligula, Militiam resq.
 bellicas semel attigit. - neq. idem umquam
 Aequae est beatus] cuiusmodi fere sunt omnes μου
 σοπάτακτοι. Tam gaudet in se] Horat.
 in. II. Epist. ad Florum de eodem genere, Gaudent
 scribentes, & se uenerantur, amantq. - idem
 omnes fallimur] Accusatiui figura, idq. more
 Graecorum. uel sit ἑλλειψις τοῦ κατὰ.

A D. F V R I V M

FVRI, cui neq. seruus est, neq. arca,
 Nec cimex, nec araneus, nec ignis,
 Verum est & pater, & nouerca, quorum
 Dentes uel silicem comesse possunt,
 Et pulchre tibi cum tuo parente,
 Et cum coniuge lignea parentis.
 Nec mirum. bene nam ualetis omnes.
 Pulchre concoquitis: nihil timetis.
 Non incendia, non graues ruinas,
 Non facta impia, non dolos ueneni,
 Non casus alios periculorum.
 Atqui corpora sicciora cornu,
 Aut, si quid magis aridum est, habetis,
 Sole, & frigore, & esuritione.

Quare

Quare non tibi sit bene, ac beate.
A te sudor abest, abest salina,
Muccusque, & mala pituita nasi.
Hanc ad munditiem adde mundior em,
Quod culus tibi purior salillo est,
Nec toto decies cacas in anno:
Atq. id durius est faba, & lapillis:
Quod tu si manibus teras, fricesque,
Non umquam digitum inquinare possis.
Haec tu commoda tam beata, Furi,
Noli spernere, nec putare parui.
Et sestertia, quae soles, precari
Centum, desine: nam sat es beatus.

Furi, cui neq. seruus est, neq. arca] Idem post, Isti,
 » cui neq. seruus est, nec arca. Hacc autem omnia
 » sunt egestatis argumenta. Sic Lucil. apud Non. in
 » uerbo, Bulga, Cui neq. iumētū est, nec seruus, nec co
 » mes ullus. Et Cato apud Gell. in. XIII. cap. XXII.
 » Neq. mihi aedificatio, neq. uasum, neq. uestimentū
 » ullum est in manu pretiosum, neq. pretiosus seruus,
 » neq. ancilla. Si quid est, quo utar, utor. si nō est, ego
 » sum, cui per me uti, ac frui licet. Erat autē in manu
 » scriptis, Furi, cui neq. seruo, neq. arca. quod scriptū
 » forte veteri in libro fuisset, Seruos est. Neq. ar
 » ca: Titinius apud Festū, in uerbo Succerda, Quid
 » habes, nisi unam arcam sine clauī, eo condīs succer-
 » das. Dentes uel silicem comesse possent]
 » Comesse, non Comedere, fre dicebant. Fauorinus
 » apud

» apud Ge
 » praeter
 » Est pul
 » Pulchre
 » coniug
 » Admon
 » Graec
 » xidis il
 » Graec
 » Ious uoc
 » tur in
 » dore as
 » di, dicit
 » modo po
 » enim po
 » chre co
 » rinam
 » to, sub
 » Pulchr
 » III. de
 » quibus
 » Atqui
 » bris, A
 » gendae
 » quoc. e
 » sus in
 » tentiae
 » Buxo p
 » membr

- » apud Gell. de cena lauta. Qui negant ullam auem,
 » praeter Ficadulam, totam comesse oportere.

Est pulchre tibi cum tuo parente] idem post,
 Pulchre conuenit improbis cinaedis. Et cum

coniuge lignea parentis.] Ligneam dicit, tenuē.

Admonitus sum a Fulvio Vrsino meo, sic tenues etiā

- » Graecis dici. apud Athenaeum enim legerat Ale-

xidis illud, Ακρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀπόξυλον.
 Graeci eodem modo graciles, ac macilentos Καννά-

- » tur imagines. Lucret. in. IIII. Nervosa, & lignea,

- » dorcas. Terentius, Puellas curatura iunceas red-

- » di, dixit, id est tenues. Nec mirum] Eodem

modo post, Nec mirū maculae pares utrisq. Virūq.
 enim poema eodem uersatur in genere.

- » Pulchre concoquitis] Id est bene. Cato de re rust. Fa-

- » rinam in mortarium indito, aquae paulatim addi-

- » to, subigitoq. pulchre. ubi bene subegeris, defingio.

- » Pulchre concoquitis: cibum scilicet. Varro in.

- » III. de re rust. Bis die cibum dant, obseruantes ex

- » quibusdam signis, ut prior sic concoctus.

Atqui corpora sicciora cornu] In duobus li-

bris, Maffei scilicet, ac meo legebatur, Aut qui le-

gendum puto ad sententiam aptius, Ut qui. Cornu

quoq. comparat tenuissimam puellam auctor Lu-

- » sentiae, ponam. Uuis aridior puella passis,

- » Buxo pallidior, nouaq. cera, Collata sibi quae suisq.

- » membris, Formicas facit altiles uideri. Cuius uisce

ra

» ra non aperta Tuscius Per pellem poterit uidere ha
 » ruspex. Quae suco caret ut putrisq. pumex, Nemo
 » uiderit hanc ut expuentem, Quam pro sanguine
 » puluerem scobemq. In uenis medici putant habere.
 » Ad me nocte solet uenire, & adfert Pallorem, ma-
 » ciemq. larualet. Ductor ferreus insularis aequae
 » Laternae uideor fricare cornu. Purior salil-
 lo.] Ut Sallilum purum Catullus, et Horat. & Mor-
 » tarium purum Cato de re rustica dixit. Alicam in
 » aquam fundito, ubi mollis erit, in mortarium purū
 » indito. Et sestertia, quae soles precari
 Centum desine] Ego uero sic distinguo, Et sester-
 tia, quae soles, precari centum desine. - nam
 fat es beatus] In manuscriptis omnibus, Satis bea-
 tus. sed illud rectius.

AD. IUVENTIVM. PVERVM

O QUI flosculus es Iuventiorum,
 Non horum modo, sed quot aut fuerunt,
 Aut posthac alius erunt in annis,
 Mallem delicias mihi dedisses,
 Quam isti, cui neq. seruus est, nec arca;
 Quam sic te sineres ab isto amari,
 Cui non est. homo bellus, inquires, est:
 Sed bello huic neq. seruus est, neq. arca.
 Haec tu, quam lubet, abice, eleuaque
 Nec seruum tamen ille habet, neq. arcam.

O qui

O qui flosculus es Iuuentilorum] In manu-
scriptis omnibus est, Iuuentiorum. quod est et-
iam ab alijs iampridem animaduersum. sed, id
quoq. confirmari scriptorum librorum testimonijs,
docere uolui. Flosculus uero dixit, illius praestan-
tiam, atq. excellentiam formae significans. Sic i-
dem alibi, Flos Veronensium depereunt iuuenum.
Plautus quoq. in Casina, excellentes poetas intelle-
gens, dixit, Ea tempestate flos poetarum fuit. Et
Theocritus, Τῆμος ναυτιλίας μιν ἀσκέλο δέος ἄω-
τος ἡρώων. Et saepe Pindarus ἄκρον ἄωτον sic dicit.

Mallem delicias mihi dedisses, Quam isti,
cui neq. seruus est, nec arca] In manuscriptis
omnibus erat, Mallem diuitias mihi dedisses, Isti,
cui neq. seruus est, nec arca. Ea sane sententia.
Mallem, inquit, tu homini diuitias egenti dares,
quā paterere ab illo te amari. nam, Mihi, sic non-
numquam ponunt scriptores, cum suum id esse consi-
lium significant, & iudicium interponunt suum. du-
riusculum tamen hoc loco sic positum uideatur.
sed aptius nihil in mentem ueniebat. inconcinne e-
nim Quam, particulam repeteret, & sententia ef-
set ipsa sane inelegantior. sin hoc non probatur,
uidendum etiam atq. etiam, mendose ne legatur
hic uersus. Quam sic te sineres ab isto a-
mari] In manuscriptis omnibus, non Ab isto, sed
Ab illo. quod est ei, quam dixi, sententiae aptis-
simum. Qui non est homo] legendum pu-
to, ac dispungendum hoc modo, Cui non est. homo
bellus,

bellus, inquires, est. Bellum uero hominem dicebāt
 elegantem, atq. urbanum. Sic Cic. in VI I. Epiſt.
 „ ad Trebat. Ego, ſi foris cenitarem, Cn. Octauio
 „ familiari tuo non deſuiſſem. cui tamen dixi, cum
 „ me aliquotiens inuitaret, Quis tu es. ſed mercurus,
 „ extra iocum, homo bellus eſt. Et in. I. ad Att. Du
 „ rius accipere hoc mihi uiſus eſt, quam uellem, &
 „ quam homines belli ſolent. Haec tu quam-
 libet abice, eleuaq.] In manuſcriptis omnibus,
 Hoc, non Haec.

AD . THALLVM

CINAEDE Thalle, mollior cuniculi capillo,
 Vel anſeris medullula, uel inula molicella,
 Vel pene languido ſenis, ſituq. araneoso,
 Idemq. Thalle turbida rapacior procella,
 Cum diua mater alites oſtendit occinentes,
 Remitte pallium mihi meum, quod inuolaſti,
 Sudariumq. ſetabum, catagraphosq. Thynnos,
 Inepte, quae palam ſoles habere, tamquam auita:
 Quae nunc tuis ab unguib. reſoluta, et remitte:
 Ne lanceum latuſculum, manusq. mollicellas
 Inuſta turpiter tibi flagella conſcribillent,
 Et inſolenter aeſtues, uelut minuta magno
 Depreſſa nauis in mari, ueſaniente uento.

Vel anſeris medullula, uel inula molicella] In
 manuſcriptis omnibus erat, Vel anſeris medulla,
 uel

uel inula moricula. Et emendatum in nonnullis
Moricilla. Ego coniecturam faciebam legendum,
Vel anseris medullula, uel inula amaricilla. Inu-
 » lam enim amaram esse, Plin. docet in. XIX. Bre-
 » uior, inquit, his est, sed torosior, amariorq. inula
 » per se stomachi inimicissima. Etenim uerbum scri-
 ptae lectioni nullum hoc propius inueniri potest.
 Quod si quis inusitatum dicat, sciat apud Catul-
 lum esse etiam quae sic noua dici possint quod apud
 alios non reperiantur. Versus autem procedit ipse,
 & tribrachus par iambo eius loco recte ponitur.

Vel pene languido senis] Retrito ruta-
 bulo, ut dixit Naenius apud Festum in uerbo Ru-
 » tabulum. Naenius, inquit Festus, obscenam uiri
 » partem describens, uel quae sperat se nupturam
 » uiro adulescentulo, ea licet senile tractet retritum
 » rutabulum. Situq. araneoso] situ ipso ara-
 neoso nihil mollius, facillimeq. omnium cedit pon-
 deri. Cum diua mater alites ostendit oc-
 cinentes] In manuscriptis sic legitur hic uersus,
 Cum diua mulier aues ostendit oscitantes. In alijs,
 cum diua mulier alios ostendit oscitantes. Viden-
 dum autem, an Diua mulier ab eo dicatur Iuno,
 quae praeest aeri, cuius in primis aues mutationē
 sentiunt. qua de re multa Aratus, multa Vergil.
 in. I. Georg. Mulier uero Iuno sic ab eo dicatur,
 ut ab Horatio, atq. alijs eadem Matrona dicitur.
 Faernus de uerbo Oscitantes, siue Occinentes, fa-
 ciebat Oscinentes. quod scilicet Oscines aues dice-
 rentur,

- rentur, quae uoce augurium facerent. Quo modo
 » Horatius in .III. Carm. Oscinem coruum dixit.
 Itaq. legendus sic forte sit hic uersus, Cum diua
 mulier alites ostendit oscinentes. Catagra-
 phosq. Thynnos] Thynnos in sudario εἰκονικῶς
 acu pictos fuisse significat, ut εἰκονικῶς aulaeis Bri-
 » tannos intextos Vergil. ostendit in .III. Georg. Pur-
 » purea intexti tollunt, aulaea Britannii. Καταγρά-
 φειν enim est unguibus, & manibus quasi scribere,
 » quo uerbo Homerus utitur, Εγραφε χροά καλόν. Et
 Herodotus de partu leaenae utitur apud Gellium
 » in .XIII. cap. VII. de fetu namq. leaenae scribit,
 » Οδὲ ἔχων οἰυχας θηρίων πολλὸν πάντων ὀξύτατους,
 » ἀμύσσει τὰς μήτρας. αὐξανόμενός τε δὲ πολλῶ μάλ-
 » λον ἐξικνέεται καταγράφων. Et Theophrast. in. II.
 » Πλὴν ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδύμενοι σκώληκες, ἐπιπο-
 » λῆς ἐγγράφουσιν. Sed haec exempla magis ad osten-
 » dendam uerbi Scribo significationem fortasse perti-
 » nent, quo statim utitur. Inusta turpiter tibi flagella
 conscribillent. Plinius in XXV. Κατάγραφα, ut est
 quibusdam in libris ut in alijs, κατάγλυφα, obliquas
 » imagines interpretatur. Quiq. inuenta inquit,
 » eius excoluerit, Cimonem Cleonaeum. Hic Κατά-
 γραφα, inuenit, hoc est obliquas imagines. Viderint
 alij, utrum in Plinio magis probent. Hoc e genere
 uidetur esse, quod adducit Iulius Pollux in V. e So-
 » phocle. Καὶ τυλεῖα δὲ παρ' Ἀριπρόλιδί ἐσιν ἐν τοῖς κό-
 » λαξι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ ἰολκῇ λέγοντι. ἀλλὰ
 » καὶ λινογράφος τυλεῖα Inusta turpiter tibi flagel-
 la

la con
 pro Ina
 mino
 hi uero
 rillibn

FURI, na
 Flatus
 Nec fac
 Verum
 Ouent

Furi, uille
 cetia in
 ris ut b
 », de Ora
 », bi in ale
 nere au
 », accepto
 », positis.
 li, illud
 Gramm
 Oppom
 », hoc mo
 », credito
 », magist
 », poetam

la conscribissent] sic in manuscriptis, nisi quod
pro Inusta, uitiose est, Insula. Extremus uero pes o-
mnino molestus, quod sit is pro iābo spondaeus. Mi-
hi uero ueniebat in mentem uerbi Conserillent, a se-
rilibus facti. quid ea sint, docet Festus.

A D. F V R I V M

FURI, uillula nostra non ad Austri
Flatus opposita est, nec ad Fauoni,
Nec saeni Boreae, aut Apeliotae,
Verum ad millia quindecim, & ducenta.
O uentum horribilem, atq. pestilentem.

Furi, uillula nostra non ad Austri] Huius loci fa-
ceta in uerbo. dicitur enim ab ambiguo cuius gene-
ris ut belle, et litterate dicta laudantur a Cic. in. II.
„ de Orator. Ingeniosi enim, inquit, uidetur, uim uer-
bi in aliud, atq. ceteri accipiant, posse ducere. Oppo-
nere autem est etiam Oppignerare. quo uerbo sic
„ accepto usus est Iuuenalis in Sat. XI. Lancibus op-
„ positis. Ex eodem prorsus genere est cum hoc Catul-
li, illud Bibaculi apud Tranquillum de inlustrib.
Grammat. In Catonem. nam ut hic uerbo ambiguo
Oppono est usus, sic ille Nodo. est enim apud illum
„ hoc modo. Catonis modo Galle Tusculanum Tota
„ creditor urbe uenditabat. Mirati sumus unicum
„ magistrum, Summum grammaticum, optimum
„ poetam, Omnis soluere posse quaestiones, Vnum diffi-

F „ cile

» cile expedire nodum. En cor Zenodoti, en iecur Cra
 » tetis. Opponere etiam uento dixit Plinius in. XVII.
 » sed idem aliter ac ceteri. A uento dixit opponere, ni
 » si si mendi quid in uerbis. Aquilone, inquit, maxi-
 » me gaudent, densiores ab afflatu eius laetioresq., &
 » materiae firmitioris. Qua in re pleriq. falluntur, cū
 » in uineis pedamenta non sint a uento eo opponenda,
 » & id tantum a Septemtrione seruandum.

O uentum horribilem, atq. pestilentem] Ho-
 » rat. nec pestilentem sentiet Africum. Hor-
 » ribilem: δυσαιν. Hom. ξυὺ δ' Ἐρὸς τ' ἐπέσε Ζέφυ-
 » ρος τε νότος τε δυσαινς.

AD. PVERVM. SVVM

MINISTER uetuli puer Falerni

Ingere mi calices amariores,
 Ut lex Postumiae iubet magistrac,
 Ebriosa acino ebriosioris.
 At uos, quo lubet, hinc abite lymphae,
 Vini perniciēs, & ad seueros
 Migrate: hic merus est Thyonianus.

Minister uetuli puer Falerni] Ministrum absolute
 » posuit Tibullus pro Pocillatore in. III. cessas olente
 » minister, Temperat annosum Martia lymphame
 » rum Horat. uerbo Ministrare sic est usus. Mensa
 » ministratur pueris tribus. Ingere mi cali-
 » ces amariores] Dactylum posuit κατ' ἀνάλυσιν
 » spondaci.

spondaei. Ingerere uero μεταφορικῶς, opinor, posuit.

- 22 *Vergil. proprie in. XII. Aut raptas fugientib. inge-*
 22 *rit hastas. Et Horat. Tum pueri nautis, pueris*
 22 *conuicia nautae Ingerere Et apud eundem, Tre-*
 22 *centos ingeris ohe. Et Sueton. in Claudio Nerone.*
 22 *Ingestaeq. aues, ac lemnisci, & bellaria. Eo autem*
 22 *uerbo frequentiam, & crebritatem significant rerū*
 22 *asculentarum, poculentarum, iniectarum. Itaq. hoc*
 22 *loco Calices ingerere, id est, quod ἀδρόον τὸ ποτὸν ἐγ-*
 22 *χεῖσθαι. sic enim Xenophon loquitur in. VIII. Paed.*
 22 *οὕτω δὲ ἡμεῖς, ἣν μὲν ἀδρόον τὸ ποτὸν ἐγχεώμεθα, τα-*
 22 *χὺ ἡμῖν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γυνῶμαι σφαλοῦνται. Ne*
 22 *mesianus in Cynegetico sic, ut Catullus, Castaliusq.*
 22 *mibi noua pocula fontis alumno Ingerit. Amario-*
 22 *res uero quod dicit, eo uini praestantiam, ac uetusta*
 22 *tem significat. de quo Plin. in. XXIII. Quo genero-*
 22 *sus, inquit, uinum est, hoc magis uetustate crasse-*
 22 *scit, & in amaritudinem corpori minime utilem co-*
 22 *it. Et in. XIII. Vina primo dulcia austeritatem an-*
 22 *nis accipiunt, & rubra fiunt. Ebriosa aci-*
 22 *na] In manuscripis, Ebriosae acino. Legendum o-*
 22 *mnino, de Gellij senientia, Ebriosa acino. Cic. tamen*
 22 *de Senectute, si quidem libri non fallunt, Acino ui-*
 22 *naceo dixit. Ebriosam uero acinum dicit ab effecto,*
 22 *quod ea, id est, uinum ipsum ebrios faciat. Sic Ti-*
 22 *bul. in. I. Sobria dicit pocula, quibus aquae multum*
 22 *esset admixtum. - at ipse bibebam Sobria supposita*
 22 *pocula uictor aqua. Plinius tamen, Inebriari uuas,*
 22 *dicit in. XIII. histor. nat. Conduntur, inquit, et mu-*

- » *Sto uuae, ipsaeq. uino suo inebriantur.* Vini
 » *perniciēs] sic fere Σίνυ dicunt poetae Graeci, ut*
 » *Callimach. quemadmodum citat interpres Apollo-*
 » *νι. Βάων σίνυ Διπίλεω.* Hic merus est
 » *Thyonianus] Bacchus, quem Ouid. in. I III. Me-*
 » *tam. Thyleneum uocat. Indetonfusq. Thyleneus.*
 » *Ausonius ad Paulinum Thyonianum etiā dixit.*
 » *Accipe igitur, inquit, opusculum de inconnexis con-*
 » *tinuum, de diuersis unum, de serijs ludicrum, de a-*
 » *lienō nostrum. ne in sacris, & fabulis aut Thyonia-*
 » *num mireris, aut Virbium. illum de Dionysio, hunc*
 » *de Hippolyto reformatum. Interpres Lycophronis*
 » *Θέοινον illum dici adfirmat, Θεοίνος, inquit, ὁ Διονύ-*
 » *σιος. quasi uini potens. quae uox Thylenei non mul-*
 » *tum dissimilis.*

AD. VERANIVM. ET. FABVLLVM

PISONIS comites, cohors inanis,
 Aptis sarcinulis, & expeditis,
 Verani optime, tuq. mi Fabulle,
 Quid rerum geritis. satis ne cum isto
 Vappa frigoraque, & famem tulistis.
 Ecquidnam in tabulis patet lucelli
 Expensum. ut mihi, qui, meum secutus
 Praetorem, refero datum lucello.

Pisonis comites] De quo postea. Porci & Socraton
 duas sinistrae Pisonis scabies. Is autem Piso prae-
 tor

tor Hispaniam obtinuit. auctor Sallustius.

- » Satis ne cum isto Vappa] *Plin. in. XIIII. Vitiūq.*
 » musto quibusdam in locis, iterum feruere. qua cala
 » mitate deperit sapor, uappaeq. accipit nomē probro
 » sum etiam hominum, cum degenerauerit animus.

Ecquidnam in tabulis patet lucelli Expen-
 sum] *Quod mihi accidit, qui refero datum lucel-*
lo. Tabulas autem milites circumferebant, quae cō

- » denumerabatur. *Plaut. in Mil. glor. Videtur tem-*
 » pus esse, ut eamus ad forum, *Vt in tabellis, quas con*
 » signaui hic heri latronibus, ego denumerem stipen-
 » dium. Alij tabulas stipendiorum apud Quaestorem
 » fuisse adfirmant. Patere uero hoc in genere *Cic. eſt*
 » usus in. II. *Philippic. Vbi est, inquit, septies millies se*
 » stertū, quod in tabulis, quae sunt ad Opis, patebat.
 » Et pro Roscio, *Nō habere se hoc nomen in codice ac*
 » cepti & expensi relatum confitetur, sed in aduersa-
 » rijs patere contendit.

Refero datum lucel-
 lo] *singulare opinor hoc apud Catullum, Referre*
datum. sed iocus id ipse poscebat. uel, Refero datum.
id est expensum fero lucello. ut pro lucro sumptum
se fecisse dicat.

IN. MEMMIUM

O MEMMI, bene me, ac diu supinum
 Tota ista trabe lentus inrumasti:
 Sed, quantum uideo, pari fuisti

F 3

Casu:

*Casu: nam nihilo minore uerpa
Es fartus. pete nobiles amicos.
At uobis mala multa di, deaeq.
Dent, obprobria Romuli, Remique.*

O Memmi, bene me, ac diu supinum Tota ista
trabe lentus inrumasti] Hoc uero poema mihi
quoq. uidetur factū de inconnexis continuum, de di
uersis unum. in manuscriptis enim libris, qui sequū
tur uersus, aliter leguntur. quos nonnulli antea, quo
cum his duobus cohaerent, mutarunt etiam re
pugnante sententia. quod iam ostendemus. Hic uero
Memmius is est Poeta, cuius & Ouid. meminit in
» II. Trist. Quid referam Tindae, quid Memmi car
» men, apud quos Nomen adest rebus, nominib. q. pu
» dor. Et Gell. in. XIX. cap. IX. Nam Nauius impli
» cata, & Hortensius inuenusta, & Cinna inlepida,
» & Memmius dura. Credo ego eundem hunc esse C.
Memmium, cuius asperrimis orationib. ut inquit
Suetonius, C. Caesar non minore acerbitate rescri
pserat, eidemq. suffragator mox in petitione Consu
latus fuerit. Tota ista trabe lentus inrumasti:
sic Afranius in Emancipato, ut est apud Carisum,
» Lente, posuit. Quam lente tractat me, atq. includit.
Sed, quantum uideo, pari fuisti Casu] In ma
nuscriptis omnib. non Fuisti, sed Fuistis. Et, quod se
quitur, Nam nihilo minore uerba Farti estis. ut ap
pareat haec esse coniungenda, seiungenda uero &
a superioribus illis uersibus, et ab eo, quod sequitur,
Pete

Pete nobiles amicos. ut fragmentum hoc sit, & auol-
sum aliunde. ut superiora illa. Qui uero sequuntur
uersus duo, At uobis mala multa di deaeq. Dent
obprobria Romuli, Remique, haec quoq. οὐδὲν
πρὸς ἔπος. & alieno loco ponuntur. Nec enim, si-
quis recte consideret, ullam omnia probabilem sen-
tentiam, & Catullo dignam efficiunt.

IN CAESAREM

QVIS hoc potest uidere. quis potest pati.
Nisi impudicus, & uorax, & aleo.
Mamurram habere, quod comata Gallia
Habebat, & cuncta ultima Britannia.
Cinaede Romule, haec uidebis, & feres.
Es impudicus, & uorax, & aleo.
Et ille nunc superbus, & superfluens,
Perambulabit omnium cubilia.
Ut albulus columbulus Dionaeus.
Cinaede Romule, haec uidebis, & feres.
Es impudicus, & uorax, & aleo.
Eo ne nomine imperator unice
Fuiſti in ultima occidentis insula,
Ut ista ueſtra diffututa mentula
Ducenties comesset, aut trecenties.
Quid est. an haec sinistra liberalitas
Parum expatruit. an parum helluatus est.
Paterna primum lancinata sunt bona,
Secunda praeda Pontica, inde tertia

F 4

Ibera

*Ibera, quam scit amnis aurifer Tagus.
Hunc Galliae timent, timent Britanniae.
Quid hunc, malum, fouetis, aut quid hic potest,
Nisi uncta deuorare patrimonia.
Eo ne nomine urbis opulentissimae
Socer, generq. perdidisti omnia.*

Quis hoc potest uidere. quis potest pati] *Hi atq.*
illi post, *Pulchre conuenit improbis cinaedis, &c.*
sunt uersus illi, quibus Caesari perpetua imposita
stigmata, scribit Suetonius. sic enim scribit in C.
Caesaris uita. *Valerium Catullum, a quo sibi uersif-*
culis de *Mamurra* perpetua stigmata imposita
non dissimulauerat, satisfaciens eadem die ad-
hibuit cenae. hospitioq. patris eius, sicut consueue-
rat, uti perseuerauit. Et *Plin. in. xxxvi. Primum,*
inquit, *Romae parietes operuisse totius domus suae*
in *Caelio monte Corn. Nepos* tradit, *Mamurram*
Formijs natum praefectum fabrum C. Caesaris.
Neq. indignatio sit tali auctore inuenta re. Hic
namq. est *Mamurra*, *Catulli Veronensis carmi-*
nib. profcissus, quem, ut res est, domus ipsius clarius,
quam *Catullus* dixit habere, quidquid habuisset co-
mata *Gallia*. *Mamurram* habere, quod
comata *Gallia* Habebat & cuncta ultima *Brit-*
tannia] Posterior uersus in manuscriptis legitur,
Habebat cum te & ultima Britannia. Ingeniose
Faernus ex *Cum te* fecit *Uncti*: ut sic legatur, *Habe-*
bat uncti & ultima Britannia. idem enim alibi sic
Uncta

Uncta die
ante & n
mule] In
nunc su
ira Verre
pone elu
bull. in. 11
Ut albul
scripsi h
lumbus a
mea, si ad
duarum f
lumbus,
Latini. I
raperat,
Mybb
rin Aeg
Dunys
Arabic
lexm dic
quae in
nament

Vincta dicit patrimonium. Legi etiam possit, *Habebat ante & ultima Britannia.* Cinaede Ro-

mule] In P. R. aut ipsum Caesarem. Et ille

nunc superbus, & superfluens] sic Cic. in. v. con-

tra Verrem, Istum rebus omnibus undique repleti im-

pune eludentem circumfluere, & abundare. Et Ti-

bull. in. ii. Ut mea luxuria Nemesis fluat.

Ut albulus columbus Dionaëus] In manu-

scriptis hic uersus legitur hoc modo, Ut albulus co-

lumbus aut idoneus. itaq. est in Maffei libro. In

meo, Ut albulus columbus aut ydoneus. itaq. conie-

cturam faciebam legendum omnino, Ut albulus co-

lumbus, aut Adoneus. sic enim Adoneum efferunt

Latini. Plaut. in Menoech. Vbi Aquila catamitum

raperet, aut ubi Venus Adoneum. Et Ausonius in

Mythobarbo, Ogygiae me Bacchum uocant. O sy-

rin Aegyptus putat. Mystae Phanacem nominant.

Dionysos Indi existimant. Romana sacra Liberum.

Arabica gens Adoneum. Sic Ulysses & Achil-

leum dicebant. ac denique ea sic efferebant, nomina,

quae in eis Gracis desinerent. Romae uetus mo-

numentum uidi huiusmodi.

D . M

APHNIO . QVI

VIXIT. ANN. XIII

MENS. XI. DIEBUS

XVI. ACHILLEVS. ET

CLEOPATRA . PA

RENT. FIL. DVLCISSI

- » Et Horat. Nec cursus duplices per mare Vlysssei. Et
 » idem, Currus Achillei. Nam, cur penultimam in
 » Dionaens corripimus, contra omnium, quotquot
 » umquā eo uerbo sunt usi, normā. Vergilius enim quo-
 » tiescumq. est usus, produxit, Ecce Dionaeni processit
 » Caesaris astrum. Et, Sacra Dionaenae matri. Et
 » Horat. Mecū Dionaeo sub antro. Albū uero colū-
 » bū dicit hunc pulchrū concubinū. Sic alibi Niueū
 » columbum dixit, Nec tantum niueo gausa est ulla
 » columbo Compar. Sin autem Columbum Dionaenū
 » hoc omnino loco dici, ac retineri uelimus, interpre-
 » temur Columbum Dionaenum sic a Catullo dictum,
 » ut ab alijs Pullum Iouis. Nam auctore Q. Fabio a-
 » pud Festum Pompeium in uerbis Pullus Iouis, pue-
 » rum quem quis amabat, pullum eius dicebant. Co-
 » lumbum autem Dionaenum, qui ē auis sacra Ve-
 » neri sit, a qua dea genus Caesar ducere putabatur.
 » quamuis Fabij uerba non Pullus Iouis, sed Pullus
 » eius apud Festum legendum esse demonstrāt. quod
 » si est, illud omnino malim, ē Columbum pro Pullo,
 » id est speciem pro genere positam dicamus. Exstat
 » autem apud Athenaeū uersus Alexidis, quo albus
 » Veneris Columbus dicitur, Ο λευκὸς ἀφροδίτης εἰμὴ
 » γὰρ περὶ σεπός. Itaq. Catullus ē uersū expressit A-
 » lexidis, ē Adonei illum pulchritudine atq. elegan-
 » tia cumulauit. Eone nomine imperator
 » unice] Vnicos imperatores honoris causa dicebāt.
 » Suetonius in Othone Siluio. Fortissimum uirum,
 » unicum imperatorem praedicantes. Quid
 » est.

est. an
 Quid
 ciebat
 scriptu
 aliud
 cetur
 xerum
 tur. ē
 veterib
 lud etia
 Augusti
 sic. es
 in ueter
 rum ex
 » ut. Sic
 » sumptu
 - an pa
 hunc in
 » luo, Vor
 » belluato
 optimis
 » κτινὰς
 » quod V
 » tus alie
 » Ouid.
 » reclusi
 Hunc
 manife
 Sed sic

est. an haec sinistra liberalitas] In manuscriptis, *Quid est, alit sinistra liberalitas*. Faernus ex eo faciebat, *Quid abstulit*. Ego uero, sic, ut est in manuscriptis, lego. & interpretor, *Quid est alit, quid est aliud, sinistra liberalitas*. & commode quidem reticetur, nisi hoc. nam *Alid, siue Alit, pro, Aliud*, dixerunt antiqui. & eo nonnumquam Lucretius utitur. & ut in ueterib. monumentis hodieq. Romae, et ueterib. in libris *Aliut, pro Aliud*, legimus: sic illud etiā *Alit*. Apud Soderinos enim Romae, intra Augusti Mausolaeum in ueteri saxo est, HOC. EST SIC. EST. ALIUT. FIERI. NON. LICET. Et saepe in ueteri Vergili exemplo sic legebam. Pa-

rum expatruit] Indignatur. an parum expatruit. Sic etiam Suetonius. Paternas facultates consumpsit, & expatruit. Qua de re etiā Plutarchus. - an parum helluatus est] citat Donatus uersum hunc in *Heautontim*. Terentij interpretans, Heluo, Vorax, inquit. Catull. in Caesarem, - an parum helluatus est. An uero particula sic usurpatur ab optimis auctoribus, cum quid ἐμπατισῶς, siue ἀγανῶς dicunt. Cornelius Tacit. in. XI. An parum, quod Veneti, et Insuetae curiam inruperint, nisi coetus alienigenarum uelut captiuitas inferatur. Et Ouid. in Epist. An si quis rapiat stabulis armenta reclusis, Arma feras, raptā coniunge lentus eris. Hunc Galliae timent, timent Britanniae] In manuscriptis, *Hunc Galliae timet, & Britanniae*. Sed sic tamen, ut inter uerbum *Timet*, & id quod sequitur,

sequitur, paululum quid desit. Itaq. acute Faernus legendum coniciebat, Hunc Galliae timetis, & Britanniae. quod etiam faciebat probabilius, quod Gelium meminisset in extremo. XVIII. libro scribere Metricorum id esse praeceptum, duos primos pedes, item extremos duos habere singulas posse integras partis orationis, medios haud umquam posse. quod accideret, si sic hunc uersum, ut est impressus, legeremus. & alienum id foret a consuetudine Catulli, quam semper tenuit in Senarijs. nusquam enim contra metricorum hoc praeceptum fecit. Britannias uero ut Gallias multitudinis numero dixit Plinius in. XXXIII. Galliae, Britanniaeque inde modico dicuntur usae. Nisi uncta deuorare patrimonium] sic etiam Macrobius est locutus in. III. Saturn. Et ut, inquit, taceam Gurgitem, a deuorato patrimonio cognominatum. Insigne uero illud, quod et Cic. de Caesaris rapinis in. II. Officiorum scripsit. Caesar, inquit, suos non poterat remunerari, nisi diuites bonis spoliarentur ab illo. Socer generq.] In Pompeium, etiam, ut uidetur, hoc extremum.

AD . ALPHENVM

ALPHENE immemor, atq. unanimis false sodalibus,
Iam te nil miseret dure tui dulcis amiculi
Iam me prodere, iam non dubitas fallere perfide.
Nec facta impia fallacum hominum caelicolis placet.

Quae

Quat
Eben
Certe
Induc
Idem
Ventos
Situ
Quae,

Iam me
fide]
Me cum
interpret
Nec fac
terum.
obedi
uerber
ciant, d
etiam ex
fecerat,
mines.
tatio non
mam te
pressis,
contra
miseran
re, i. su
hil ut re
foret. S

Quae tu negligis, ac me miserum deseris in malis.
 Eheu quid faciāt, dico, hominēs, cui ue habeāt fidē.
 Certe tute iurabas animam tradere, inique me
 Inducens in amorem, quasi tuta omnia mi forent.
 Idem nunc retrahis te, ac tua dicta omnia, factaq.
 Ventos inrita ferre ad nebulas aerias sinis.
 Si tu oblitus es, at di meminerunt, meminit fides,
 Quae, te ut paeniteat post modo facti, faciet, tui.

Iam me prodere, iam non dubitas fallere per-
 fide] In manuscriptis, Iam me non dubitas.

Me cum supra positum fuisset a Grammatico, in-
 terpretante haec ipsa, inrepsit inde in contextum.

Nec facta impia] Nec, pro Non, posuit more ve-

terum. Cic. in. III. de Legibus, Magistratus nec

obedientem, & noxium ciuem multa, uinculis,

uerberibusq. coercento. Eheu, quid fa-

ciant, dico, homines, cui ue habeant fidem] sic

etiam erat in manuscriptis. Pontanus pro, Dico,

fecerat, Dic. Ego legendum putabam, Dehinc ho-

mines. aptius id mihi uidebatur sententiae, & mu-

tatio non magna. Certe tute iurabas ani-

mam tradere] In manuscriptis, ut multis in im-

pressis, non Iurabas, sed Iubebas. Illud enim est

contra legem carminis. Sic idem alibi, Non hoc

miseram sperare iubebas. Animam uero trade-

re, i. summam meam tibi uoluntatem deferre, ni-

hil ut reliqui esset meum, quod eodem iure tuum nō

foret. Sic de eo, qui nihil non debet, Animam de-

bere,

bere, dicit *Comicus*. Inducens in amo-

rem] *Tamquam in laqueos. Sic Tibullus. Sen-*
per ut inducar, blandos offers mihi uultus.

Idem nunc retrahis te] sic *Horat. At ne te re-*
trahas. - ac tua dicta] *Promissa. Idem a-*

libi, *Qui dum aliquid cupiens animus praegestit*

apisci, Nil metuunt iurare, nihil promittere par-

cunt. Sed simulac cupidae mentis satiata libido

est, Dicta nihil metuere, nihil periuria curant.

Ventos inrita ferre ad nebulas acrias sinis.

Legendum omnino, ut est in manuscriptis, Ven-

tos inrita ferre, ac nebulas acrias sinis. Si

tu oblitus es, at di meminerunt, meminit fi-

des] In manuscriptis, *Vt di meminerunt. Illud i-*

taq. probabilius. sic *Vergil. At sperate deos memo-*

res fandi, atq. nefandi. Meminit fides:

Cic. in. II. de Legib. Ast olla, propter quae datur

homini ascensus in caelum, mentem, uirtutem,

pietatem, fidem, earumq. laudum delubra sunt.

nec ulla uitiorum sacra sollemnia obeunto.

AD. SIRMIONEM. PENINSVLAM

PENINSVLARVM *Sirmio, insularumq.*

Ocelle, quascumq. in liquentib. stagnis,

Mariq. uasto fert uterq. Neptunus,

Quam te libenter, quamq. laetus inuiso,

Vix mi ipse credens, Thyniam, atq. Bithynos

Liquisse campos, & uidere te in tuto.

O quid

O quid
Cum me
Labore
Desidera
Hoc est
Salve, o
Gaudete
Ridete qu

Peninsular
cui hic m
emplis a
practere
in. II. de
rosa. Tū
Sey. Pl
III. Al
nem a
Mariq.
infrum
ceanus
campos
ces erant
niam b
scribit
sunt. II
vū. 425
exen to
vū. 425

O quid solutis est beatius curis .
 Cum mens onus reponit, ac peregrino
 Labore fessi uenimus larem ad nostrum ,
 Desideratoq. acquiescimus lecto .
 Hoc est, quod unus est pro laboribus tantis .
 Salue, o uenusta Sirmio, atq. hero gaude :
 Gaudete uos quoq. Lydiae lacus undae :
 Ridete quidquid est domi cachinnorum .

Peninsularum Sirmio, insularumq. Ocellae] Lo-
 cus hic multis optimorum auctorum similibus ex-
 emplis a Petro Victorio est inlustratus . Addam
 praeterea Sapphus illud apud Achillem Statium
 in. II. de Leucippes & Clitophontis amoribus, de
 » rosa, Γῆς ἐστὶ κόσμος, φυτῶν ἀγλαΐσμα ὀφθαλμοῖς ἀν-
 » δέων . Plin. simile quiddam significare uidetur in.
 » III. Ab altero, inquit, eius latere ad Padum a-
 » ripem ditissimum omnia nobilib. oppidis nitent .
 Mariq. uasto fert uterq. Neptunus] superum
 inferumq. mare . uel, Tyrrhenum mare, atq. O-
 ceanus . - Thyniam, atq. Bithynos Liquisse
 campos] Idem utrumq. Claudianus. Thyni Thra-
 ces erant, quae nunc Bithynia fertur . Sed Thy-
 niam barbaros dicere, quam Graeci Thyniada,
 scribit Apollonius grammaticus in. II. cuius haec
 » sunt. Περὶ τῆς Θυνιάδος νήσου προείρηται. ἧς μέννηται
 » νύμφης ὁ Ἡρακλεώτης . Φησὶ δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῷ σαδίου
 » ἔχειν τὸν περίμετρον . Καλλιθένης δὲ ἐν τῷ περίπλῳ,
 » ὑπὸ μὲν ἑλλήνων φησὶ, προσαγορεύει τὴν τεχνί-
 » ραν,

- » ραν, καὶ τὴν νῆσον, Θυνιάδα. ὑπὸ δὲ τῶν Καρδάρων,
 » Θωλίαν. *At hynia Sinus Thyniacos fecit Ouid.*
 » in. i. *Tristium. Thyniacosq. sinus, & ab his per*
Apollinis urbem. Bithynia diues a Manilio dici-
tur in. iiii. Astronomicon. Bithynos campos, ut
ante Phrygios campos dixit. O quid solu-
 tis est beatius curis] sic & *Vergil. loquitur in. i.*
 » *Georg. Indulget genialis hiems, curasq. resoluit.*
 » *Et Sappho in asmate in Venerem, Ελθέ μοι καὶ νῦν,*
 » *χαλεπᾶν δὲ λῦσον Εκμεριμᾶν.* Et *Martial in. x.*
 » *Nox non ebria, sed soluta curis. Solutis autem, id*
est, solutis hominibus curarum pondere, ac ma-
gnitudine. -uenimus larem ad nostrum]
 » *Sic Cic. in. xvi. ad Att. Ad ipsum autem Libo-*
 » *nem scripsit, nihil esse, nisi ad larem suum.*
 Salue, o uenusta Sirmio] *Eodem modo Aristo-*
phanes in Georgicis, ut citat Hephaestio de paeo-
 » *nico metro, Ὀ πόλι φίλη κέκροπος αὐτοφυὲς ἀττική.*
 » *χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὐδ' ἄρ' ἄγαθ' ἦς χθονοί.*
 -atq. hero gaude] *Mihi gaude. Vel ut illud, Gan-*
de hac sorte tua, quod me receperis. Gaude-
 te uos quoq. *Lydiae lacus undae]* *In manuscri-*
ptis etiam non nullis, Gaudete uosq. Lydiae la-
cus undae. Lydium lacum Benacum dicit. Ete-
nim transpadanam regionem Veronam usq. Tu-
scos tenuisse aiunt. Lydij uero Tusci dicuntur, quo
 » *modo accepit Vergil. in. ii. Aeneid. Vbi Lydus ar-*
 » *ua Inter opima uirum leni fluit agmine Tiberis.*
 » *Et in. x. Classem conscendit iussis gens Lydia diuū.*
 Caussam

Caussam
 est do
 dere, u
 cunt op
 cantur

AMABO
 Meae
 Iube, ad
 Quod
 Nequ
 Neut
 Sed do
 Nouem
 Verum
 Nam
 Pertur

Iube, ad
 numqu
 » amica
 » Nolte
 » Graec
 » Graecia
 » τὰς κ
 » dem g
 Illud

Causam docet Servius. Ridete quidquid est domi cachinnorum.] sic dixit Cachinnus ridere, ut & Ridere risum, & Gaudere gaudium, dicunt optimi auctores. Cachinni uero de aquis cur dicantur, alibi pluribus uerbis docebimus.

AD. IPSITHILLAM

AMABO, mea dulcis Ipsithilla,
 Meae deliciae, mei lepores,
 Iube, ad te ueniam meridiatum.
 Quod si iusseris, illud adiuuato,
 Ne quis liminis obseret tabellam,
 Neu tibi lubeat foras abire:
 Sed domi maneat, paresq. nobis
 Nouem continuas fututiones.
 Verum, si quid ages, statim iubeto.
 Nam pransus iaceo, & satur supinus
 Pertundo tunicamque, palliumque.

Iube, ad te ueniam meridiatum] Meridiari non-
 numquam in obscenis est. significat enim rem cum
 » amica habere. sic alibi, Quanta gaudia, quae uaga
 » Nocte, quae media die Gaudeas. Eodem modo &
 » Graeci διμμερδ' ειν. Cleomedes enim Περὶ κυκλικῆς
 » θεωρίας de Epicuro, καὶ τὰς παλλακίδας, μεδ' ὧν ἐπὶ
 » ταῖς κλίναις διμμερδ' εἰς. Et Ouid. nisi fallor, in co-
 » dem genere, Proueniant medijs sic mihi saepe dies.
 Illud adiuuato] Adde ad id. Sic prope Liuius eo-

G dem

dem uerbo utitur in. II. ab. V. C. de bonis Tarquini
 „ regis, Ne non reddita, inquit, belli causa, reddita
 „ belli materia & adiumentum essent. Ac post, de in
 „ sula in Tiberi, Postea auditas credo moles, manuq.
 „ adiutum. Nequis liminis obseret tabellam]
 sic legendum e manuscriptorum consensu. Obsere-
 re tabellā, perinde est, ac si dixisset, Obdat pessulum
 ostio. Verum, si quid ages, statim iube-
 to] Statim id significare hoc loco uidetur, quod re
 perfecta, Continuo. quasi id dicat, simul id quod agis
 confeceris, statim ad me mitte. Nonius Statim, id
 est, perseveranter, priore ait esse producta. sed id alij
 uiderint. Nam pransus iaceo, & satur su-
 pinus Pertundo tunicamque, palliumque. Isic
 etiam in manuscriptis. At ego haud paullo concin-
 niolem fieri sententiam existimo, si pro Satur, Sa-
 the legamus. quod uerbum Graecum quidem est ip-
 sum, sed quo etiam, ut nonnullis alijs, usus Catullus
 uideri possit. significat autem membrum uirile. au-
 ctor Macrobi. in. I. Saturn. Sed uerbo Pertundere
 idem proprie utitur. ab hoc enim uerbo deae Per-
 tundae nomen sinxerāt. Auctor Arnobius in. IIII.
 „ aduersus gentes. Etiamne Pertunda, inquit, quae
 „ in cubiculis praesto est, uirginalem scrobem effodien-
 „ tibus maritis. Et quae sequuntur.

O FVR
 Vibet
 Nam
 Culo
 Cur
 Itis
 Nota
 Fili

O forur
 forum
 balne
 „ in E
 „ to r
 „ iyp
 Et in
 in a
 rum
 fug
 quit
 Inq
 scen
 qu

IN. VIBENNIO

O FURVM optime balneariorum,
 Vibenni pater, & cinaede fili.
 Nam dextra pater iniquatione,
 Culo filius est uoraciore.
 Cur non exsilium, malasq. in oras
 Itis. quandoquidem patris rapinae
 Notae sunt populo, & nates pilosas
 Fili non potes asse uenditare.

O furum optime balneariorum] optimum furū. i.
 furum omnium furacissimum, & furandi magistrū. In
 balneis autem fures uersari solitos, etiam Epictetus
 » in Enchiridio, Εὰν λουτόμενος ἀπίης, πρόβαλε σεαυ-
 » τῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ, τοὺς ἀπορρέοντας, τοὺς
 » ἐγκρουομένους, τοὺς λοιδоруῶντας, τοὺς κλέποντας.
 Et in furem balnearium dictum extat Diogenis
 ἐπ' ἀλειμάτιον, ἢ ἐπ' ἄλλ' ἱμμάτιον. Fures balnea-
 rum, dicit etiam Tertullianus in extremo libro de
 fuga in persecutione. Nam dextra pater in-
 quinatione] comparatiuis utitur pro primitiuis.
 Inquinatas autem manus uel propter furta, uel ob-
 scenitatem aliquam dixit, qua se ille dexterāq. com-
 quinaret.

SAECVLARE. CARMEN. AD. DIANAM

DIANAЕ sumus infide
 Puellae, & pueri integri.
 Dianam pueri integri,
 Puellaeq. canamus.
 O Latonia, maximi
 Magna progenies Iouis,
 Quam mater prope Deliam
 Deposuit oliuam,
 Montium domina ut fores,
 Siluarumq. uirentium,
 Saltuumq. reconditorum,
 Amniumq. sonantium,
 Tu Lucina dolentibus,
 Iuno dicta puerperis,
 Tu potens Trinia, & notho es
 Dicta lumine Luna.
 Tu cursu dea menstruo
 Metiens iter annuum,
 Rustica agricolae bonis
 Tecta frugib. explēs.
 Sis quocumq. placet tibi
 Sancta nomine. Romuliq.
 Antiquam, ut solita es, bona
 Sospites ope gentem.

Dianae

Dianae sumus in fide Puellae, & pueri integri] *In*
tegros dicit uirgines, intactos. quod ita esse, cum alio
rum, tum Cn. Gellij uerba e. III. Annali illa apud

» Gellium in. XIII. cap. XXI. ostendunt, Vti nos itidē
 » integras raperent, unde liberos sibi, & suis posteris
 » patriae pararent. Dianae pueri integri.]

Impressit hunc olim uersum Aldus, qui tamen nul-
lo est in manuscripto. Itaq. addititium puto, atq. alie-
num, ac germanum Catulli uersum desiderari.

Quam mater prope Deliam Deposuit oliuā]
Petrus Victorius, singulari doctrina uir, & indu-
stria, primus docuit legendum hoc loco, Deposuit,
antiquorum more. Montium domina ut

» fores] *Euripid. in Iphigenia Δίκτω δ' οὐρεία. Ho-*
 » rat. Montium custos, nemorumq. uirgo.

Amniumq. sonantium] *sic etiam Graeci Sonan-*
 » tes fluuios uocant, ut est in Sibyllae Acrostich. Σω-

» πηγᾶς ποταμοὶ καχλάζοντες λείπουσι. Et Theocri-

» tus in Ptolemaeo, Καὶ ποταμοὶ κελάδοντες. Et Ver-

» gil. Transq. sonantem Ascanium. Et in. XII. Ae-

» neid. Stagnis quae, fluminibusq. sonoris Praesidet.

Tu Lucina dolētibus] *ὦ δινύουσαι. Dolores etiā*
in hoc genere uidetur dicere Festus in uerbo Molu-
crum. Tu potens Triuia] Haec de dijs

dicebantur, Potens, Pollens, Potentiae, Potestates.

Auctor Arnobius. - et notho es Dicta lu-

» mine Luna] *Eodem modo Lucret. in. v. Lunaq. si-*

» ue notho fertur loca lumine lustrans, Sive suam pro-

» prio iactat de lumine lucem. Quintilianus, opinor,

G 3 testari

testari Catonem in oratione quadam scribit, Latini-
num se nomen pro eo quod est Nōdos non habere.

Quamobrem Graeco uerbo sunt usi Lucretius, &
Catullus.

Sis quocumq. placet tibi San-
cta nomine] Expressisse sic uidetur id, quod in ex-
tremis Hymnis fere ponunt Graeci poetae, Χαῖρε.

Antiquam] uno in manuscripto, Antiqui. ut ad
Romuli referatur. - bona Sospites ope gen-
tem] sic post, Salue, teq. bona Iuppiter auctet ope.

CAECILIVM. ACCERSIT

POETAE tenero, meo sodali,
Velim Caecilio papyre dicas,
Veronam ueniat Noui relinquens
Comi moenia, Lariumq. litus.
Nam quasdam uolo cogitationes
Amici accipiat sui, meique.
Quare, si sapiet, uiam uorabit.
Quamuis candida millies puella
Euntem reuocet, manusq. collo
Ambas inijciens roget morari:
Quae nunc, si mihi uera nuntiantur,
Illum deperit impotente amore.
Nam, quo tempore legit inchoatam
Dyndimi dominam, ex eo musellae
Ignes interiorum edunt medullam.
Ignosco tibi, Sapphica puella,
Musa doctior. est enim uenuste
Magna Caecilio inchoata mater.

Lariumq.

Larium
cum
Hae
possit
tur. T
- uia
o spa
millie
rat. E
timet
tur] f
robur
nuntia
deper
mat. P
alibi,
Flos
Hea
si depe
me, m
tur.
lus. I
notat
ne pe
Glo
posu
clam

Lariumq. litus] Cato in Originibus ait Larium la-

» cum uicinum Alpibus per. LX. tendi milliaria .

Haec Seruius . Itaq. Litus dixisse propterea uideri
possit . quamquam de fluminibus Litus etiam dici-

» tur . Vergil. Quiq. Numici litus arant .

- uiam uorabit] ἰδὲ τὴν αἶσαν hoc opinor . Alij, Viam,
& spatium corripere .

Quamuis candida
millies puella Euntem reuocet] similiter Ho-

» rat . Et nisi cena prior, potiorq. puella Sabinum De
» tinet .

Quae nunc, si mihi uera nuntian-
tur] similiter Pollio in . x. Epist. apud Cic. Nam es
robur, & suboles militum interiit, si quidem, quae
nuntiantur, ulla ex parte uera sunt .

Illum
deperit impotente amore] Deperit, perdit a-
mat . Placidus Grammat. in Glossis . Idem Catullus

» alibi, Coelius Ausilenus, & Quinctius Ausilenus

» Flos Veronensium depereunt iuuenem . Terent. in

» Heautontimorumenos, Minimeq. miror Clinia hanc

» si deperit . Plaut. in Mil. glor. Demori dixit . Non

» me, inquit, dico, sed heram meam, quae te demori-

» tur .

Impotente amore: Impotente . Catul-

» lus . Deperit impotente amore . quod itaq. dictum

» notat Plinius . Carisus in . i. Impotens, impos, uel si

» ne potentia: interdum praepotens . Placidus in

Glossis . Ex eo] Sueton. in Domitiano absolute

» posuit . Neq. cessauit ex eo insidias struere fratri

» clam, palam .

IN. ANNALES. VOLVSI

ANNALES Volusi, cacata charta,
 Votum soluite pro mea puella.
 Nam sanctae Veneri, Cupidiniq.
 Vouit, si sibi restitutus essem,
 Desissemq. truces uibrare iambos,
 Electissima pessimi poetae
 Scripta tardipedi deo daturam
 Infelicib. ustulanda lignis.
 Et hoc pessima se puella uidit
 Iocose, & lepide nouere diuis.
 Nunc, o caeruleo creata ponto,
 Quae sanctum Idalium, Vriosq. apertos,
 Quaeq. Ancona, Cnidumq. arundinosam
 Colis, quaeq. Amathunta, quaeq. Golgos,
 Quaeq. Dyrrhachium, Hadriae tabernam,
 Acceptum face, redditumq. uotum,
 Si non inlepidum, neq. inuenustum est.
 At uos interea uenite in ignem
 Pleni turis, & inficetiarum,
 Annales Volusi, cacata charta.

Annales Volusi] Malivolentia fecisse Catullum ap-
 paret, si quidem hic est Volusius, de quo & Vatinius
 „ in Epist. ad Cic. honorificentius uidetur sentire, De
 „ fenditur, inquit, a Q. Volusio tuo discipulo, si forte
 „ ea res poterit aduersarios fugare, in eo maxima
 spes

„ spes est
 „ forte hi
 „ concess
 „ stius Cr
 „ turam e
 „ potestat
 „ que, qua
 „ ter.
 „ neq. san
 „ nunc san
 „ stri. Et
 De alijs
 Paulli.

Et Int

» spes est. Et Cornel. Tacit. in. III. de L. Volusio. si
 » forte hic idē est, de quo Catullus. Fine anni, inquit,
 » concessere uita insignes uiri L. Volusius, & Sallu-
 » stius Crispus. Volusio uetus familia, neq. tamē praec-
 » turam egressa. ipse consulatum intulit. censoria etiā
 » potestate legendis equitum decurijs functus, opum-
 » que, quis domus illa immensum uiguit, ad cumula-
 » tor. Nam sanctae Veneri] Idem post, Quē
 » neq. sancta Venus. Et in. 1. Annali Ennius, Te
 » nunc sancta precor Venus, & genetrix patris no-
 » stri. Et idē Catullus post de Cupidine, Sancte puer.
 De alijs quoq. diuis eodem modo, ut Romae in Diui
 Pauli.

DIS. SECVRITATIS

Q. VIBIVS. HERMA

ANTISTES

SANCTI. SILVANI

ANNVM. AGENS

LXX. FECIT

SIBI. B.B

Et Interamnæ, apud Statium Donatum.

IVLIO. EVEVLIDAE

C. V. CORR. TVSCIAE

XVIRO. PRAEFECTO

AERARII. S. SATVRNI

OB. INLVSTRIA. IPSIVS

MERITA. ET. AMOREM. IVX

- uibrare iambos] *Apte ad iamborum ἔτυμον. παρὰ τὸ ἰαμβίζειν.* Scripta tardipedi deo datu-
ram] *Quae scripta perire uolumus, hoc fere modo*
» *perdimus. Tibull. in. I. Illa uelim rapida Vulcanus*
» *carmina flamma Torreat. Et Propert. in. IIII. Et*
» *quoscumq. meo fecisti nomine uersus, Vre. Et Aug.*
» *de Vergili scriptis, Ergo ibit in ignes, Magnaq. do-*
» *ctiloqui morietur Musa Maronis. Tardipedem*
» *deum, id est Vulcanū, etiam dixit Columella in. x.*
» *de cultu hortorum. Quin & tardipedi sacris iam*
» *rite solutis Nube noua feritur. - uftulanda*
» *lignis] In manuscriptis omnibus, Vstilanda. quae*
» *opinor uetus est, & uera scriptura. Et hoc pes-*
» *sima se puella uidit Iocose, & lepide uoue-*
» *re diuis.] In manuscriptis omnibus, Et haec pes-*
» *ma se puella uidit Iocose lepide uouere se diuis.*
» *Atq. in nonnullis etiam non, Haec, sed Hoc.*
» *Nunc, o caeruleo creata ponto] Versus antiqui*
» *poetae citatur a ueteribus Grammaticis hic, Can-*
» *dida caeruleo nata Venus pelago. Quae san-*
» *ctum Idalium, Vriosq. apertos] Aldus olim*
» *pro Vrios, Erios impressit. de sententia credo Petri*
» *Bembi, quem audio ita sensisse legendum hoc loco.*
» *ac dictos populos sic ab Eria, conditore templi Vene-*
» *ris Paphiae. Ego uero suspicor legendum Arios.*
» *de quibus in. XI. Strabo, Qui populi uel in solitudi-*

ne

ne sunt
mi. Eos
» nullis sit
» autōr,
» ipsoe
iam Ven
» Cnide
thunta
» samq. C
Si non
» libi, No
- uenite
» Inq. tuo
» & infic
ures scri
rat, ut a
refi. Tu
» lura dact
» dentem
dem Ho
» & haec
» Manf
» Catull.
tum an
» Sic in
» dens
» quam

ne sunt, de qua eo ipso loco Strabo, uel Eremo proximi. Eos autem apertos dicit, quod is locus uastus, nec

» nullis sit confitus arboribus. scribit enim. Μεταξὺ δὲ

» αὐτῶν, καὶ τῆς ὑφανίας, καὶ τῆς παρδυαίας, μέχρι ἀρίων

» ἔρημος κεῖται πολλή, καὶ ἄνυδρος. Quibus in locis etiam Venerem ἀναίτιδα coli, idem Strabo docet.

- Cnidumq. arundinosam Colis, quaeq. Ama-

» thunta] Ouid. in. x. Metam. de Venere, Pisco-

» samq. Cnidon, grauidamq. Amathunta metallis.

Si non inlepidum, neq. inuenustum] Idem a-

» libi, Non sane inlepidum, neq. inuenustum.

- uenitē in ignem] Eodem modo Propert. in. II.

» Inq. tuos ignes, dure poeta, ueni. Pleni turis,

» & inficetiarum] Quod Turis sine aspiratione ve-

teres scribebant, factum similitudine utriusq. litte-

rae, ut alij aliud legerint. Sed & utrumq. legi po-

test. Turis, quod chartis etiam ius, & odores inuo-

» luti darentur emptori. Horat. Deferar in uicū uen-

» dentem ius, & odores. Sed & Ruris legi potest, eo-

dem Horat. auctore. cuius in eadem ad Aug. Epist.

» & haec ipsa sunt, - sed in longum tamen aeuum

» Manserunt, hodieq. manent uestigia ruris. Et idē

» Catull. alibi, Idem inficeto est inficetior rure. Infice-

tum autem, non, Infacetum veteres dixisse constat.

» Sic in ueteri exemplo Plinij lib. xxxv. Osten-

» dens in tabula inficetissime Gallum exerentem lin-

» guam. Et Solin. cap. II. Nō inficete Torannius.

AD. CONTUBERNALES

SALAX taberna, uosq. contubernales,

A pileatis nona fratrib. pila,

Solis putatis esse mentulas uobis.

Solis licere, quidquid est puellarum,

Consutueret, & putare ceteros hircos.

An, continenter quod sedetis insulsi

Centum, aut ducenti, non putatis ausurum

Me una ducentos inrumare sessores.

Atqui putate: namq. totius uobis

Frontem tabernae scipionibus scribam.

Puella nam mea, quae meo sinu fugit,

Amata tantum, quantum amabitur nulla,

Pro qua mihi sunt magna bella pugnata,

Consedit istic. hanc boni, beatiq.

Omnes amatis, & quidem, quod indignum est,

Omnes pusilli, & semitarij moechi,

Tu praeter omnes une de capillatis,

Cuniculosae Celtiberiae fili,

Egnati, opaca quem bonum facit barba,

Et dens, Ibera defricatus urina.

Salax taberna, uosq. contubernales] *In tabernis*
fere perdit homines uersabatur. Porcius Latro con
tra Catilinam, Quae uero non tabernae potius, aut
qui non greges infamium hominum Sibyllinum istu
principem con celebrarunt. Atq. idem Catullus

alibi,

» alibi, si.
 » nimis in
 » tabernis
 » les. Vege
 » uocabatur
 » dimicab
 » cem mili
 » uocantur.
 » Pilea Cast
 » cones fuer
 » Pop. At
 » x. Ad Pa
 » vi. aduer
 » tum sign
 » malto. Eg
 » gentem,
 » da. in al
 » ac praefu
 » ros hirce
 » neri. uel
 » nenter q
 » nis est.
 » scribam
 » modo M
 » inscripta
 » sinu fug
 » manuscr
 » git. In u
 » e sinu di

» alibi, si Aldinam sequimur lectionem, Te quaesi-
 » uimus in minore campo, Te in circo, te in omnib.
 » tabernis. Verbum autem militare, Contubernales. Veget. in 11. Contubernium autem manipulus
 uocabatur ab eo, quod coniunctis manibus pariter
 » dimicabant. Atq. alibi, Erant decani, qui de-
 » cem militibus praepositi, nunc Caput contubernij
 uocantur.

A pileatis nona fratrib. pila]
 Pilea Castori & Polluci dederunt antiqui, quia La-
 cones fuerunt, quibus pileatis pugnare mos est. Fest.
 Pōp. At Martialis etiā Parthos pileatos dicit in.

» x. Ad Parthos procul ite pileatos. Arnobius lib.
 vi. aduersus gentes Pileum etiam Vulcano tribu-
 » tum significat. Cum pileo, inquit, Vulcanus, &
 » malleo. Ego uero nummum saepe Romae uidi ar-
 genteum, cuius in parte altera uerbum erat, RO-
 MA. in altera fratres hi pileati, equis insidentes,
 ac praefulgentibus stellis.

- et putare cete-
 ros hircos] uel, nondum maturos, atq. aptos ue-
 neri. uel, aptos tantum glubere. An, conti-
 nenter quod sedetis insulsi] Sedere, in obse-
 nis est. Frontem tabernae scipionibus

scribam] *σιγματίζεν*, id Graeci dicunt. Eodem
 » modo Macrobius in. 1. Satur. Seruus compeditus
 » inscripta fronte. Puella nam mea, quae meo
 sinu fugit] sic prorsus legendum, cum omnibus in
 manuscriptis sit, Puella nam, me quae meo sinu fu-
 git. In uno quidem, Quae meo e sinu fugit. Fugisse
 e sinu dicit, quā ualde amaret. Terent. in Adelph.

» Hic

- » *Hic non amandus, hicine non gestandus in sinu.*
Pro qua mihi sunt mala bella pugnata] sic
Graeci, & Latini veteres loquebantur. Demo-
 » *sthen. περὶ σεφάνου. Οἱ πόλεμον συνεχὴ καὶ μακρὸν*
 » *πολεμουῦνται ὑμῶν. Et Xiphilinus, sine potius Dio,*
 » *Πόλεμος πολεμεῖται. Vergil. in. VIII. Pugnataq.*
 » *in ordine bella. Et Lucil. apud Donatum in com-*
 » *mentationibus in Eunuch. Terentij. Vicimus, o*
 » *socij, & magnam pugnauius pugnam. Et idem*
Donatus in Adelph. uerba interpretans illa, Vi-
 » *tam duram, quam uixi, Ἀρκασίμους, inquit. ut Lu-*
 » *cil. - magnam pugnauius pugnam. - et se-*
mitarii moechi] sic in manuscriptis omnibus.
Semitarij autem, in semitis usq. uersantes, uiles,
abiectioni. qui tenuiorum uxores in semitis sectaren-
 » *tis. Cic. in. II. Offic. Et, si quando aliqua res ma-*
 » *ior, atq. utilior populari largitione acquiritur, ut*
 » *Orestis nuper prandia in semitis decumae nomine*
 » *magno honori fuerunt. Tu praeter omnes u-*
ne de capillatis Cuniculosae Celtiberiae fi-
li] His Catulli uersibus Caper Grammaticus Vne
uocandi casu dictum a veteribus ostendebat. au-
ctor Priscian. in. V. apud quem posterior uersus ali-
ter legitur, prae omnino, Celtiberosae Celtiberiae
fili. Egnati, opaca quem bonum facit
barba] Bonum, καλὸν, pulchrum, ut saepe alibi.
 » *ut Terent. in Phorm. Vt, ni uis boni in ipsa inesses*
 » *forma, haec formam extinguerent. Opacam bar-*
bam

bam di
 ficans.
 cuius
 » Nunc p
 phocles
 » de Ache
 » Νεφέλειον
 » fricatus
 » Nacuius
 » ris. in. II.

MALE e
 Male e
 Et mag
 Quem r
 Qua sola
 Ira cor
 Paulum
 Macsina

Male est,
 tam etia
 » bus. Cin
 » anser, E
 is opinio
 » Epistola
 » ducta m

ham dicit illum βαδύπονον καὶ καδυχαῖταν signi-
ficans. Verbo Opacare eodem in genere est usus Pa-
cuius apud Festum Pompeium in uerbo Genas.

- „ Nunc primum opacat flore lanugo genas. Et So-
phocles in Trachinijs idem prope quod Catullus
„ de Acheloo fluuiio. Ex δὲ δασκίς γενεῖδος κρουνοῖ
„ διεργάζοντο κηνναίς ποτῶ. Et dens, Ibera de
„ fricatus urina] Ab eodem uerbo. Defricate,
„ Naeuius in Tarentilla, Facete, & defricate. Ca-
„ ris. in. II.

AD . CORNIFICIUM

M A L E est, Cornifici, tuo Catullo.

Male est, mehercule, & laboriose,

Et magis magis in dies, & horas:

Quem tu, quod minimum, facillimumq. est,

Qua solatus es adlocutione.

Ira scor tibi. sic meos amores

Paulum. quid lubet adlocutionis

Maestius lacrimis Simonideis.

Male est, Cornifici, tuo Catullo] Cornificium poe-
tam etiam fuisse, declarat Ouid. in. II. de Tristi-

- „ bus. Cinna quoq. his comes est, Cinnaq. procacior
„ anser, Et leue Cornifici, parq. Catonis opus. Atq.
„ is opinor est Cornificius, ad quem tot extant Cic.
„ Epistulae. uersus eius ponit in. VI. Macrobi. Di-
„ ducta mi uoce garrienti. Et e Glaucio eius hos. Cen-

tauros

22 tauros fodere bimembres, Caprigenumq. genus
 22 nullo custode per herbas. Loquitur autem eodem
 22 modo Plautus in Cistell. quo hic Catullus. Male
 22 excrucior Gymnasium mea. male mihi est, male
 22 maceror. Mehercule] scriptū fortasse fuit,
 Mercurule. quomodo in uetustissimis libris scriptum
 animaduerto. Sed & illud stare etiam potest. E
 uero finalem syllabam non elisit. Et magis
 22 magis] sic alibi, Post uento crescente magis ma-
 22 gis increbrescunt. Qua solatus es adlocu-
 tionem] Adloqui, & Hortari pro Consolari, non-
 numquam ponebant. quo de nos in Commentationi-
 bus in Horat. Graeci poetae Παράφασιν & Πα-
 μύθειαν sic in hoc genere, ut Latini Adlocutionem,
 22 dicebant. Naumachius apud Stobaeum, Ἀνδρῶν
 22 γὰρ ἀχαλῶντι παράφασίς ἐστιν ἀκοίπῃς. Ira-
 22 [cor tibi] Dispingendum hoc loco. Eodem modo
 Statius in. IIII. Siluar. in risu Saturnalitio ad
 22 Grippum, Irascor tibi, Grippe. - sic meos
 amores Paulum.] & hoc loco distinguendum.
 - quid lubet adlocutionis] Versum desidero, qui
 post hunc sequeretur. nisi si cui uidetur, Maestius,
 in M: sisses, mutandum. Ea sententia, saltem ali-
 quid solati, & adlocutionis misisses lacrimis Simo-
 nideis. id est, meis. Lacrimis Simonideis]
 τοὺς θρήνοὺς intelligit Simonidis. qui & ab inter-
 prete Theocriti, & Stobaeo citantur.

EGNATI
 Renidet
 Subsellu
 Renidet
 Lugetur
 Renidet
 Quodcu
 Neq. eleg
 Quare m
 Siurbani
 Aut pare
 Aut Lan
 Aut tran
 Aut quib
 Tamen r
 Nam riss
 Nunc Ce
 Quod qu
 Dentem
 Vi quo ist
 Hoc te a
 Egnatius,
 poetae m
 sam ner
 XIII. 2

IN. EGNATIVM

EGNATIVS, quod candidos habet dentes,
 Renidet usquequaq. seu ad rei uentum est
 Subsellium, cum orator excitat fletum,
 Renidet ille: seu pij ad rogum fili
 Lugetur, orba cum flet unicum mater,
 Renidet ille. quidquid est, ubicumq. est,
 Quodcumq. agit, renidet. hunc habet morbum,
 Neq. elegantem, ut arbitror, neq. urbanum.
 Quare monendus est mihi. bone Egnati,
 Si urbanus esses, aut Sabinus, aut Tiburs,
 Aut parcus Umber, aut obesus Etruscus,
 Aut Lanuvinus ater, atq. dentatus,
 Aut transpadanus, ut meos quoq. attingam,
 Aut quilibet, qui puriter lauit dentes,
 Tamen renidere usquequaq. te nollem.
 Nam risu inepto res ineptior nulla est.
 Nunc Celtiberus, Celtiberia in terra
 Quod quisq. minxit, hoc sibi solet mane
 Dentem, atq. rufam defricare gingiuam:
 Ut, quo iste uester expolitiorens dens est,
 Hoc te amplius bibisse praedicet loti.

Egnatius, quod candidos habet dentes] Egnati
 poetae meminit Macrob. in. vi. Saturn. Cuius et-
 iam uersus e libris de rerum natura ponit. Cic. in.
 XIII. Epist. ad Q. Gallium, L. Egnati mentionem
 H facit,

facit, quem suum uocat familiarissimum. Plin. in. x. de rerum natura. M. Egnatium Caluinum commemorat praefectum Alpium. Quorum aliquis an hic idem sit, mihi quidem non liquet. Plinianus Egnatius omnino posterior, quam ut eius fieri mentio possit a Catullo.

Renidet usquequaq.] Diductis labris ut dentes exserat, nec enim plane ridentem significat. Seu ad rei] Diphthongum elisit.

Cum orator excitat fletum] Vbi risui nullus est locus. & cum maxime est παρρητικὸς λόγος.

Lugetur] ἀπροσώπως. Aut parcus Vmber] Umbrorum conuiuia pro parcissimis dicebant. Auctor, opinor, Plutarchus.

- aut obesus Etruscus] pinguis. Vergil. in. II. Georg.

» Hic laticem qualem pateris libamus, & auro, In-
» flauit cum pinguis ebur Tyrrhenus. Dionysius in. IX. de L. agens Aemilio, Etruscos laute solitos uiuere scribit.

- aut transpadanus] Ex Italia transpadana. Plin. in. XVIII. - puriter] Ennius, ut scribit Priscianus, his utebatur aduerbijs, Proteruiter, Ignauiter, Inimiciter, Superbiter, Temeriter, Praeclariter, Toruiter, Puriter, Reuerenditer, Miseriter, Properiter.

- lauit] Antiquae, pro Lauat. Nunc Celtiberus, Celtiberia in terra] In manuscriptis, Nunc Celtiber Celtiberia in terra. Gabriel Faernus legendum putabat, Nunc Celtiberq. Celtiberaq. in terra. Mihi uero, si sic legerem, nouum omnino, atq. insolens uideretur, in penultima scazontis sede positum fuisse spon-

daeum.

daeum.
xii, ut
in Com
» lius in.
» tum, qu
» Atq. id
» Phocid
» gingiue
» Rufam.
» mus, quo
» Appule
» ficare, P
» qui, aeq
» an Catu
» gram.
» gnatione

Quae n
» Agit pr
» Quis de
» Vecorde
» An ut
» Quid u
» Eris : e
» Cum lo

daeum. Celtiberiā uero terrā si dixit, sic scilicet dixit, ut & C. Caesar Galliā terrā, & Africā terrā in *Commentarijs de bello Gallico, ac Ciuili*. Et Gellius in. II. *Noct. Att. cap. XXII*. Sed, quod ait uentum, qui ex terra Gallia flaret, Circium appellari. Atq. idem alibi Gellius, in. VII. opinor, Ex terra Phocide. Dentem, atq. rufam defricare gingiuam] In manuscriptis omnibus, Rufam, non Rufam. sed facilis hic lapsus fuit, nisi Russam legamus. quod uerbum in ueteribus libris etiam legitur. Appuleius eodem modo uidetur legisse, ac pro Defricare, Pumicare, in. I. *Apologia*. Quem multo, inquit, aequius erat spurcissimo ritu Hiberorum, ut ait Catullus, Dentem, atq. rufam pumicare gingiuam. — iste uester] Vester, de uno, per indignationem. Sic poeta, Crimen amor uestrum.

AD. RAVIDVM

QVAE NAM te mala mens, miselle Rauidе,
 Agit praecipitem in meos iambos.
 Quis deus tibi non bene aduocatus
 Vecordem parat excitare rixam.
 An ut peruenias in ora uulgi.
 Quid uis. qualubet esse notus optas
 Eris: quandoquidem meos amores
 Cum longa uoluisti amare poena.

H 2

Quae

Quae nam te mala mens, miselle Rauide, Agit
 praecipitē in meos iābos] *Faernus pro Rauide,*
Rauide, legendum censebat. cū mutare nihil necesse
esset. Agit praecipitē, sic dixit. aliter quoq. Latine
dicimus eodem usi uerbo, Diuersum agi. Cic. in. III.
 „ in Verrem eodem modo, Agunt eum praecipitem
 „ poenae ciuium Romanorum. id est, in supplicium ra
 „ piunt. Ouid. in. v. *Metam. uerbo eodem usus, Et*
 „ mentem adhibens quae te germane furem Mens
 „ agit in facinus. - mala mens] *Dira. Vergil.*
 „ in. II. *Aeneid. Quae mens tam dira miserrime con*
 „ iunx Impulit his cingi telis. Agere autem nonnum
 „ quam persequi, exagitare, torquere. *Horat. Diris*
 „ agam te. Et idem *Horatius alibi, Non res, & agen*
tia uerba Lycambem. Quis deus tibi non
bene aduocatus] Inauspicato uocatus. An
ut peruenias in ora uulgi.] In manuscriptis o-
mnibus, Perueniamus. prae omnino. Loquitur au
tē eodem modo etiam Horat. in. I. epist. ad Florū,
 „ Quid Titius, Romana breui uenturus in ora.
 Quid uis, qualibet esse notus optas.] *sic omni-*
no distinguendum. Vis inquit esse notus quiduis qua
libet. nec enim laboras, quae sit hominum de te opi
nio, quis populi sermo, dum innotescas modo. Vno ta
men in manuscripto legebatur, Quia uis. Ego posse
etiam legi putabam, Quouis qualibet esse notus op-
 „ tas. *Esse uero aliquem quid uis, Horat. dixit. Inbe-*
 „ cillus, iners, sim quid uis, adde popino. Cic. in. Epist.
 „ ad Lucceiū, Neq. enim tu is es, qui, quid sis, nescias.
 Et

„ Et in. I.
 „ miseric
 Mos. in
 dictis.
 Longa.
 „ suo, &
 „ no, atq.

Acme illa
 Toram
 Istam
 Decot
 Propinq
 Amicos
 Non est
 Qualis

Acme illa
 scriptis
 dum cer
 defutur
 cipe seq
 „ me dec
 „ meridi
 „ trecent
 Totum
 merum

- » *Et in. IIII. Tusc. Qui autem dicuntur iracundi, aut*
 » *misericordes, aut inuidi, aut tale quid. Eris]*
Mos, inquit, tibi geretur. teq. aeternis figam male-
dictis. Cum longa uoluisti amare poena]
Longa, Sempiterna. Cum praepositionem addidit
 » *suo, & veterum more. Idem alibi, Magno cum pre-*
 » *tio, atq. malo.*

IN. A C M E N

ACME illa, illa puella defututa,
 Tota millia me decem poposcit,
 Ista turpiculo puella naso,
 Decoctoris amica Formiani.
 Propinqui, quibus est puella curae,
 Amicos, medicosq. conuocate.
 Non est sana puella: nec rogate
 Qualis sit, solet haec imaginofum.

- Acme illa, illa puella defututa] *omnibus in manu*
scriptis est, Ameana puella defututa. quod retinen-
dum censeo: aut mutandum sic, Acme, una puella
defututa. ut e postrema littera uerbi Acme, a prin-
cipe sequentis v non elidatur. Tota millia
 » *me decē poposcit] Cic. ad Att. Tota tempora po-*
 » *meridiana dicit. Et Vergil. in. I. Aeneid. Hic iam*
 » *trecentum totos regnabitur annos. Verbum enim,*
Totum, apponebant, cum certam summam, ac nu-
merum significabant. Decoctoris amica

H 3

Formiani]

Formiani] si uel Amaeanam, uel Acmaeanam legimus, non est haec illa Acme Septimij.

Propinqui, quibus est puella curae] Esse enim haec cognatorum cura solet, ac debet. nam eorum fidei salus, & pecunia insanientis committitur. Sic
 „ in lege. XII. Si furiosus est, agnatum gentiliūq. in
 „ eum, pecuniamq. eius potestas esto. Et Horat. in. II.
 „ Epist. ad Florum. Hic ubi cognatorum opibus, cu-
 „ risq. refectus, Expulit helleboro morbum. & quae
 „ sequuntur. Columella in. I. Quorum si alterum de
 „ esset, ac nihilominus quis uellet incolere, mente esse
 „ captum, atq. eum ad agnatos & gentiles deducen-
 „ dum. Necrogate Qualis sit, solet] In ma-
 nuscriptis alijs sic, Necrogare Qualis sit solet, & i-
 maginosum. In alijs sic, Necrogare Qualis sit solet,
 nec imagosum. Quae sit aliorum loci huius inter-
 pretatio, scio, quam sequerer, si liqueret modo latine
 speculum, etiam hoc uerbo Imaginosum dici. Alij
 hoc modo legunt, Necrogate qualis sit, solet haec
 imagosum. Quasi id dicat, ne nunc illud quaerite,
 quo morbo haec laborat. solet haec imagosum, id
 est, solet ea παντασικόν τι νοσῆν. Seneca in. I. Nat.
 „ Quae sit morbum eiusmodi commemorat. Quidam,
 „ inquit, hoc genere uoletudinis laborant, ut ipsi sibi
 „ uideantur occurrere, ut ubiq. imaginem suam cer-
 „ nant. Imaginari autem dicitur is etiam, qui sibi ui-
 sum, ut sic hoc dicam, sibi uidetur uidere. Sueton. in
 „ uita C. Caesaris. Et Calpurnia uxor imaginata est
 „ conlabi fastigium domus, maritumq. in gremio suo
 confodi.

confodi-
quid ad

ADESTE

Omnes

locum

Et negat

Pugillari

Persequi

Quae sit

Turpe in

Ridentem

Circumfer

Moecha

Redde p

Non affi

Aut si pe

Sed non

Quod si

Ferreo cu

Conclam

Moecha

Redde p

Non affi

Aut si p

Sed non

Quod si

confodi. Sed desit hoc loco fortasse quippiam, itaque,
quid adfirmem, prorsus non habeo.

IN. QVANDAM

ADESTE hendecasyllabi, quot estis
Omnes undique, quotquot estis omnes.
Iocum me putat esse moecha turpis,
Et negat, mihi uestra redditur am
Pugillaria, si pati potestis.
Persequamur eam, & reflagitemus.
Quae sit, quaeritis. illa, quam uidetis
Turpe incedere, myrmice, ac moleste,
Ridentem catuli ore Gallicani.
Circumsistite eam, & reflagitate.
Moecha putida redde codicillos.
Redde putida moecha codicillos.
Non assis facis o lutum, lupanar,
Aut si perditius pote est quid esse.
Sed non est tamen hoc satis putandum.
Quod si non aliud potest, ruborem
Ferreo canis exprimamus ore.
Conclamate iterum altiore uoce,
Moecha putida redde codicillos,
Redde putida moecha codicillos.
Non assis facis o lutum, lupanar,
Aut si perditius pote est quid esse.
Sed non est tamen hoc satis putandum.
Quod si non aliud potest, ruborem

H 4

Ferreo

Ferreo canis exprimamus ore.

Conclamate iterum altiore uoce,

Moecha putida redde codicillos,

Redde putida moecha codicillos.

Sed nil proficimus: nihil mouetur.

Mutanda est ratio, modusq. uobis,

Si quid proficere amplius potestis.

Pudica, & proba redde codicillos.

Iocum me putat esse moecha turpis] sic Horat. in.

» 11. Serm. Nequid tu perdas, neu sis iocus. Et Pro-

» pert. in. 11. A peream, si me ista mouent dispendia,

» sed me fallaci dominae iam pudet esse iocum.

Et negat, mihi nostra reddituram Pugillaria]

In manuscriptis, Vestra, non Nostra. quod est ap-

» tius. Caris. in. 1. Pugillaria, inquit, saepius neutrum

» dicit idem Catullus. Turpe incedere, myr-

» mice] Videndum, an Myrmex uestis id nomen sit;

qualis Syrma, & Cyclas; an Turpe in Turpi mu-

tandum sit. Deinde, quod sequitur coniungendum

cum sequenti uersu, Ac moleste Ridentem catuli

ora Gallicani. sed Myrmice cur legendum sit non

uideo, cum nec penultimam uersus ferat, et

libri manuscripti repugnent, in quibus fere legitur,

Mirtinae, & Murmire. praeue utrumq. ac perple-

xe. In Massei libro erat, Mirmice. Ego, dum quid

norim rectius, leuiter mutans legebam, Illa, quam

uidetis Turpe, siue Turpem, incedere mimice, ac

moleste Ridentem catuli ore Gallicani. Mimice au-

tem,

- tem, id est scaenice, turpiterq. gesticulantem, ac mol-
 „ lem. Porcius Latro contra Catilinam, Omitto, in-
 „ quit, pestis huius impurissimas uoces, mollitiem scae-
 „ nicam, obtuitus impudicos, blanditias muliebres, et
 „ omnem deniq. copiam non mediocrium uitiorum.
 Ore autem catuli Gallicani ridentem dicit, aut im-
 pudentem risum, aut mordacem significans. E Gal-
 lia diuersos optimosq. canes esse, scribit Gratius. &
 Gallicanum, pro Gallicum dicebat. Sic Cato in .II.
 „ Originū, Papauer Gallicanus. Auctor Caris. in. I.
 nisi homines Gallicos, res Gallicanas dici uelis.
 Moecha putida redde codicillos, Redde puti-
 da moecha codicillos] Verbum, Redde, gemina-
 uit, ut reflagitantium morem, & furtum opprobran-
 tium significaret. Sic Ouid. in. III. de Arte aman-
 „ di, Redde meum clamant spoliatae saepe puellae,
 „ Redde meum toto uoce boante foro. Non as-
 sis facis o lutum, lupanar] sic in manuscriptis.
 sed. sententia quae sit, non apparet. legendum suspi-
 cabar, O lutum, o lupanar. uel illo modo potius, O
 lutum luparum. Plautus in Pseudolo simile quiddā
 „ significare uidetur, Turba est nunc apud deam, an
 „ ibi uis inter istas uersarier Prosedas, pistorum ami-
 „ cas, reliquias, alicarias, Miseras, coeno delibutas,
 „ seruicolas sordidas. Et post, Magisq. meretricem
 „ pudorem, quam aurum congerere condecet. Pul-
 „ chrum ornatum turpes mores peius coeno collinūt.
 Legendum forte etiam, Os litum. Nam Placidus in
 „ Glossis, Litum os patientiam calcatam, uel crudeli-
 satem

tatem in rictu. Vir quidā eruditus legit, O blitum. duobus uerbis. Et a Plauto Blitera meretrix dicitur. Lupae uero meretrices dicebantur, ut post magis etiam docebimus. Inde Lupariae in Suburra, reg. II. Caelimontana. auctor est Victor.

- Quod si non aliud potest, ruborem, Afferre o canis exprimamus ore] legendum omnino, ut est in manuscriptis, Quod si non aliud potest, ruborem, Ferreo canis exprimamus ore. Alij pro, Potest, Potest est faciunt. Ergo uel post duos hosce uersus aliquid deest: uel haec sit sententia, quando nihil aliud fieri potest, saltem hunc illi pudorem incutiamus. sed apte quae per se ipsa significant insignem impudentiam coniunxit, Ferreum os, & caninum os. Tale illud in Nerone Claudio Suetonij, uel potius Licinij
- » Crassi oratoris, In hunc inquit, dixit Licinius Cras-
 - » sus orator non esse mirandum, quod aeneam barbā
 - » haberet, cui esset os ferreum, cor plumbeum. Artemidorus in. I. de insomniis impudentiam quoq. eius
 - » modi ore significari scribit, capite, περὶ μετώπου κυ-
 - » ius haec sunt: Χάλκεον δὲ ἢ σιδήρεον, ἢ λιθινὸν μέτω-
 - » πον δοκεῖν ἔχειν, τελώναις καὶ καπήλοις καὶ τοῖς μετὰ
 - » ἀναϊδίας ζῶσιν μόνος συμφέρει. Os canis etiam signi-
 - » ficauit Homer. illis uerbis, Κυνὸς ὄμματ' ἔχων.
 - » Mutanda est ratio] sic Cic. pro Muraena, Abijt
 - » illud tempus, mutata ratio est. Et in. VII. Epist. ad
 - » Trebatium, Posteaquam mea mutata ratio est.
 - » Pudica, & proba] Feminarum laus uel maxima.
 - » Sic Afran. Epistula Commissa. Nam, proba, & pu-
 - » dica

» dica quon
» paratam
» in. v. Car
» fra si dū
» firmosae

Salve, m
Nec bello
Nec longi
Nec sane
Decorum
Ten pro
Tecum L
O saecul

Salve, nec
opinor, da
dem uer
firmosae
» ratiū, I
» Horat.
» paulo h
» io duc
» in man
» inuehi
» proem
» Solebat

- ,, dica quod sum, consulo, & parco mihi, Quoniā com
 ,, paratum est, uno ut simus contentae uiro. Et Horat.
 ,, in. v. Carm. Tu pudica, tu proba, Perambulabis a-
 ,, stra sidus aureū. Et Pompon. Mela in. ii. Probae,
 ,, formosaeq. in pretio sunt.

IN. AC MEN

SALVE, nec minimo puella naso,
 Nec bello pede, nec nigris ocellis,
 Nec longis digitis, nec ore sicco,
 Nec sane nimis elegante lingua,
 Decoctoris amica Formiani,
 Te n' prouincia narrat esse bellam.
 Tecum Lesbia nostra comparatur.
 O saeculum insipiens, & inficetum.

- Salue, nec minimo puella naso] In Acmen haec,
 opinor, dicuntur, & Septimium, cum hic quoq. sit i-
 dem uersus, qui supra, Decoctoris amica Formiani.
 formae uitium uel maximum nasus grandior. Ho-
 ,, ratius, Depigis, nasuta. Nec bello pede]
 ,, Horat. ibidem, Ne crure malo, ne sit pede turpi. Et
 ,, paulo haec ante, Breui latere, ac pede longo. idq. ui-
 zio ducens. O saeculum insipiens] omnibus
 in manuscriptis, Insapiens. Sic autem in saeculum
 inuehi solitos veteres, declarant Senecae uerba in
 prooemio libri primi declamationum ad Nouatū,
 ,, Solebat autem & hoc genere exercitationis uti, ut
 nihil

- » nihil praeter epiphonemata scriberet aliquo die, ni
 » hil praeter enthymemata aliquo die, nihil praeter
 » traslatinas, quas dicimus, sententias. tamquā quae
 » de fortuna, de crudelitate, de saeculo, de diuitijs di-
 » cuntur.

IN. FVNDVM

O FVNDE noster, seu Sabine, seu Tiburs,
 Nam, te esse Tiburtem, autumant, quibus non est,
 Cordi Catullum laedere: at, quibus cordi est,
 Quous Sabinum pignore esse contendunt,
 Sed seu Sabine, siue uerius Tiburs,
 Fui libenter in tua suburbana
 Villa, malamq. pectore expulsi tus sim:
 Non immerenti uertitur mihi quam mens,
 Dum sumptuosas appeto, dedit, cenas.
 Nam Sextianus dum uolo esse conuiua,
 O rationem minantium petitorum,
 Plenam ueneni, & pestilentiae, legit.
 Hic me grauedo frigida, & frequens tussis
 Quassauit, usque dum in tuum sinum fugi,
 Et me recurui ocymoque, & urtica.
 Quare refectus maximas tibi grates
 Ago, meam quod non es ulta peccatum.
 Nec iam recuso, si nefaria scripta
 Sentire cesso, quin grauedinem, & tussim,
 Non mi, sed ipsi Sextio ferat frigus,
 Qui tunc uocat me, cum malum legit librum.

Nam,

Nam, te est
 est, Co
 ditū, am
 tore ex
 cerit ex e
 Aliq. p
 facieba p
 mihi qua
 gatur, Q
 mens uere
 omniū C
 nim. VII
 suum ille
 loq. inge
 calet, no
 rer suo no
 de obire
 Is credo S
 » Scruus,
 terpres an
 minanti
 quod olim
 nise scrip
 rem ante
 bant. Sc
 gem iuda
 » III. Sa
 » pub. ma
 » tuoris f

Nam, te esse Tiburtem, autumant, quibus non est, Cordi Catullum laedere] cordi est, honeste dictū, animo sedet. Non. Mar. -malamq. pe-

ctore expulsi tussim] sic pridē eruditi homines fecerūt ex eo, quod omnibus in manuscriptis legitur,

Aliāq. pectore expulsus sum. Sed ex illo, Aliamq.

faciebā ipse, Aridāq. Non immerenti uertitur

mihī quam mens] Cum in manuscriptis uarie le-

gatur, Quam mihī mens uertitur, Quam mihī

mens uereatur, Quam mihī mens uertur: primus

omnium Gabriel Faernus ab hinc annos plus mi-

nus. VIII. fecit, Quam mihī meus uenter. quod

suum ille inueatum, ut erat homo aperto, libera-

liq. ingenio, cum libentissime cum multis communi-

casset, non defuit, qui pro suo ederet. quod ut testa-

rer suo nomine, multis ille me uerbis, antequam

diē obiret, est obtestatus. Nam Sextianus]

Is credo Sextius est, pro quo Cic. extat oratio, quam

» Seruius, illud in I. Georg. Saepe exiguus mus, in-

terpretans, Sextianam dicit. Orationem

minantium petitorum] Probabilius omnino,

quod olim Aldus impressit, in Actium petitem,

nisi e scripta lectione facias, in Antium. Petito-

rem autem cum, qui magistratum peteret, dice-

bant. Scipio Africanus in Orationem contra Le-

gem iudiciariam Tiberij Gracchi, ut adducit in.

» III. Saturn. Macrob. In his unum, quo me rei-

» pub. maxime misertum est, puerum bullatum, pe-

» titoris filium, non minorem annis. XII. cum cro-

» talis

» talis saltare. Et me recuravi ocymoque,
 & urtica] *In manuscriptis, Otioq. & urtica.*
Sed Recuravi, quod dixit, duriusculum id quibus-
dam uidetur. atq. uno in manuscripto, Et me cu-
raui. Plinius in. XIII. Nat. Hist. eodem uerbo
 » usus, dixit, *Quae non esset ita recurata, in suo*
 » mansit amphitheatrica. Legendum forte, *Et me*
ne curaui. Ne uero, pro, Quidem ponebant, bre-
ui syllaba. - meum quod non es ulta pec-
 catum] sic etiam in *manuscriptis omnib. praeter*
quam in Patauino, in quo sic erat, Quae non es ul-
ta peccatum, ut ad uillam referatur. quod fieri pos-
se commodum non uidetur. Gabriel Faernus emen-
dabat, Quod non es ulte peccatum, ut ad Fundum
referamus. & uocandi casum pro recto positum pu-
tabat. idq. more veterum tum Graecorum, tum
Latinorum. nam & Persium sic omnino locutum
 » aiebat, *Censorem ue tuum, uel quod trabeate salu-*
 » tas. Et Horatianum illud simile ducebat, *Maeste*
 » *Virtute esto, inquit, sententia dia Catonis.* Sen-
 tire cesso] Legendum omnino, ut est in *manuscri-*
ptis, in Maffei praesertim libro, Sesti recepto, uel
Sexti recepto. Figura uero eadem, qua usum Pa-
cuium in Teucro tradit Non Marc. Pacuij e-
 » nim illud adducit, *Haud sinam quidquam profa-*
 » ri, priusquam accepso, quod peto. Qui tunc
 » uocat me, cum malum legit librum] *Tunc*
me, inquit, inuitat, cum librum aliquem legit crimi-
num. sic enim Pedianus loquitur in. III. contra Ver-
 rem,

» rem, ill
 » mina, &
 » lius. et
 » Verre ut
 » commu
 Et quae
 gantem
 » Epist. ad
 » lis ignot
 » dire, qu
 ipas dic
 Libellus

DE

ACMENS
 Tenens
 Nite per
 Omnis
 Quam
 Solus in
 Caesio n
 Hoc ut
 Dextra
 At Ac
 Et dule
 Illo pur
 Sic inq
 Huic

- » rem, illa interpretans, Quae in istum ualebant cri-
 » mina, Apertius, inquit, hoc postea dicturus est Tul-
 » lius. etenim accusator Dolabellae, uolens indice
 » Verre uti contra Dolabellam, librum criminum
 » communium Verris, & Dolabellae Verri ostendit.
 Et quae sequuntur. Vel Malum librum dicit inele-
 gantem. ut contra Bonum librum Plin. in. VIII.
 » Epist. ad Arrianum, Delicatus, inquit, ac simi-
 » lis ignoto est, qui amici librum bonum mauult au-
 » dire, quam facere. Itaq. Libros Orationes etiam
 ipsas dicebant. a Libro autem criminum postea,
 Libellus, & Libellare, deductum.

DE . ACME . ET . SEPTIMIO

ACMEN Septimius, suos amores.
 Tenens in gremio, mea, inquit, Acme,
 Nite perdit amo, atq. amare porro
 Omnis sum adsidue paratus annos,
 Quantum qui pote plurimum perire,
 Solus in Libya, India ue tosta,
 Caesio ueniam obuius leoni.
 Hoc ut dixit, Amor sinistra, ut ante
 Dextra, sternuit adprobatione.
 At Acme, leuiter caput reflectens,
 Et dulcis pueri ebrios ocellos
 Illo purpureo ore suauia,
 Sic inquit: mea uita Septimille,
 Huic uni domino usq. seruiamus,

Vt

Ut multo mihi maior, acriorq.

Ignis mollib. ardet in medullis.

Hoc ut dixit, Amor sinistra, ut ante

Dextra, sternuit adprobatione.

Nunc ab auspicio bono profecti,

Mutuis animis amant, amantur.

Vnam Septimius misellus Acmen

Mauult, quam Syrias, Britanniasque.

Vno in Septimio fidelis Acme

Facit delicias, libidinesque.

Quis ullos homines beatiores

Vidit. quis uenerem auspiciorem.

Acmen Septimius, suos amores, Tenens in gre-
mio] *Feminam eo nomine in veteribus monumen-
tis Romae apud heredes Ambrosii Lily me legere
memini, SERGIA. ACME. Peruetustum quoque
monumentum in hortis Sfortiae Cardinalis eius-
modi est,*

L. SAVFEIVS. A

SAVFEIA. L. L. ACME

VXSOR

Septimius autem is fortasse poeta fuit, cuius uersus
» *Terentianus adducit. sic enim est apud illum, Hoc*
» *de Septimij potes iunctis' noscere uersibus, Geritq.*
» *intus in oppidum Anhelos panopae greges. Suos*
amores sic dixit, ut & Cic. in Pisonem, Conuiuium
publicum

» publicum non dignitatis caussa inibit, nisi forte ut
 » cum P. Clodio, hoc est cum amoribus suis, cenet.

» Ni te perdit amo] Perdit, pro Valde. Eam a-
 » mare cepit perdit, Aruntius Celsus; & Afranius
 » in Vopisco, Quia scit, me illam amare perdit. Haec
 » Caris. in. II. - atq. amare porro Omnis
 sum adsidue paratus annos] Porro, pro, In futu-
 rum. M. Cato dierum dictarum de Consulatu suo,
 » Me sollicitum atq. exercitum habitum esse, atq. por-
 » ro fore. Afranius in Emancipato, Post narrauero,
 » nunc est distentus animus, ut negotijs, Porro autem
 » propero. Idem Caris. Quamquam in posteriore hoc
 pro, Longius, positum mihi uidetur.

Quatum qui pote plurimum perire] similiter
 » Tullius in. XIII. Epist. ad Manlium: Si huic com-
 » mendationi meae tantum tribueris, quantum cui
 » tribuisti plurimum. Solus in Libya, In-

diaue tosta] Tostam Indiam dicit, quippe cum In-
 dos uehemens sol quasi coquat. Vergil. in. II. Ge-
 » org. Iam rapidus torrens silientes Syrius Indos.

» Et Manil. in. II. Astronom. Perfusas hominum
 » gentes, minus India tostas. Et Tibullus. in. II. Illi
 » sint comites fusci, quos India torret. Caesio

ueniam obuius leoni] Iacobus Corbinellus, Flo-
 rentinus, eleganti doctrina, atq. ingenio, Simonidis
 uersus apud Galenum περὶ ἀρθεῶν legisse se mihi ad-
 firmavit, similis omnino sententiae, Οὐ πῶ τις οὕτω

» δασκίοις ἐν ὕρεσιν Ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν ἐδὲ πέρδαιν,
 » Μοῦνος σενογρῆ σωτυχῶν ἐν ἀτραπῶ. Hoc

I

ut

ut dixit, Amor, sinistra, ut ante Dextra, sternuit adprobatione] In Patauino altero, Sinistrā ut ante Dextram sternuit adprobationem. Quod ideo probandum uidetur, quod & eodem modo Propert. Argutum sternuit omen amor. Sed, quid ualeat, siue potius significet Sternutamentum, et Plin. lib. XXVIII. & Arist. opinor περὶ ζώων ἰσop. scribunt. At Acme, leuiter caput reflectens] In manuscriptis, Ad hanc me, &, Ad haec me. id factum, quod indocti homines nescirēt ueteres, Ad, pro, At, etiam posuisse. Sic in perueteri libro Vaticanae Bibliothecae. in quo excerpta ex historijs Sallustii, in oratione Cottae Cos. Ad contra in his miseris cuncta me cum fortuna deseruere. Et dulcis pueri ebrios ocellos] Ebrios amore. Sic Anacreon apud Hephaest. Ες πολιδὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἑρώτι. Illo purpureo ore suauitata] Purpureum os etiam dixit Simonides apud Athenaeum in. XIIII. Πορφυρέου δ' πὸ στόματος ἰεῖσα φωνὰν. Et Horat. Purpureo bibit ore nectar. Sic inquit] simul, haec dicens, suauium dedit, ut Sisenna dicit in. XIII. Milesiarum. Hunc uni domino] In utroq. Patauino, Vno more ueterum. Ignis mollib. ardet in medullis] Ignis, amoris ille impotens ardor. Vergil. Quid iuuenis, magnū cui uersat in ossibus ignem Durus amor. Nunc ab auspicio bono profecti] similiter Caesar in. III. de bello Ciuili: Et, ab hoc profectus initio, ne frustra ingressus turpem causam uideretur. Placidus

Placidus
quis, boni
mala, qu
idem ali
ceret.

Ad. se

Iam uer eg
Iam caeli
Iacundi
Lingua
Niceaeq.
Ad clar
Iam men
Iam laet
O dulces
Longe q
Diuersos

Iam uer eg
de obitu
disimae
rula uer
tae in. v
mine u
una pa
ram. H
tatione

- » *Placidus Grammaticus in Glossis, Sunt igitur, in-*
 » *quit, bona auspicia, quae cogunt res inchoare; sunt*
mala, quae prohibent. Facit delicias] Sic
 » *idem alibi loquitur, Si quis delicias diceret, aut fa-*
 » *ceret.*

AD. SEIPSV. DE. ADVENTV. VERIS

*IAM uer egelidos refert topores,
 Iam caeli furor, aequinoctialis
 Incundi zephyri silescit auris.
 Linquntur Phrygi, Catulle, campi,
 Niceaeq. ager uber aestulosae:
 Ad claras Asiae uolemus urbes.
 Iam mens praetrepidans auct uagari:
 Iam laeti studio pedes uigescunt.
 O dulces comitum ualere coetus,
 Longe quos simul a domo profectos,
 Diuersos uariae uiae reportant.*

*Iam uer egelidos refert topores] Auctor Elegiae
 de obitu Maecenatis, quod tñ spirent aurae incun-*
 » *dissimae, Ver dixit egelidum, Verberat egelido gar-*
 » *rula uere nemus. Seruius, interpretans illud Poe-*
 » *tae in. VIII. Aeneid. Ut procul egelido secretum flu-*
 » *mine uidit. Egelido, inquit, est nimium gelido. & est*
 » *una pars orationis, ut Eduramq. pirum. i. ualde du-*
 » *ram. Haec Seruius. Est ergo, E, in compositione ἐπι-*
 » *τατικόν plerumq. quomodo & Seuerus apud Auso-*

„ nium accepit, Impiger egelido mouet arma Seue-
 „ rus ab istro. Et Auson. ad Paullinū, Egelidae ut te
 „ neant hiemes. At eadem particula nonnumquam
 eadem in compositione remittit, ut Egelidum signi-
 ficet, non praegelidum, sed tepidum. quo modo Sue-
 „ ion. accepit in Octauio, Vngebatur, inquit, etiam sae-
 „ pius, sudabat ad flammam. deinde perfundebatur
 „ egelida aqua, uel sole multo calefacta. Atq. hinc il-
 la est $\kappa\alpha\lambda\omicron\zeta\eta\lambda\iota\alpha$, quam, ut scribit Seneca, in Ouidij
 uersu non probabant eruditi homines. qui uersus le-
 „ gi omnino sic debet, Egelidum Borean, egelidumq.
 „ notum. Non, ut alij, Et gelidum Borean. Quod pri-
 mus uidit Iacobus T aurellus, uir doctissimus. nāq.
 quod id uerbum mediae significationis esset, in id ui-
 tium, quod supra posui, poeta incidit. Iam cae-
 li furor, aequinoctialis.] Anni tempus mollissi-
 mum significat, uer ipsum scilicet, cum primum
 flare Zephyri incipiunt. Zephyrum itaq. aequino-
 ctialem hoc loco dicit, uernum intelligens aequino-
 ctium. Incundis Zephyri filescit auris] In-
 cundas auras, quibus opponas, quae Philippo dicun-
 „ tur in Epigrammate, $\nu\omicron\tau\omicron\upsilon\ \beta\alpha\rho\upsilon\lambda\alpha\iota\lambda\alpha\pi\epsilon\varsigma\ \alpha\upsilon\rho\alpha\iota$. Si
 „ lescit etiam, de uentis, Ouid. in. II. Tristium, Sed
 „ non subsidunt, intermissiq. filescunt. Linqvan-
 tur Phrygii, Catulle, campi] Si est in Asia, Phry-
 gia, cur, ut Asiam petat, Phrygiā relinquat, itaq.
 legendum suspicor, Liquantur. quod idem est, quod
 „ Liquuntur. Ut apud Vergil. in. I. Georg. Canis cum
 „ manibus umor Liquitur & Zephyro putris se glae-
 ba

barefol
 Iber. fr
 in. II. E
 scribit.
 Ouid. in
 sapientia
 gari. JE
 dixisse u
 miser, ut
 Iam lae
 significa
 bum, ara
 dendum,
 quibus li
 pugnam
 uiae rep
 senaria
 multis et
 dissipare
 uersos. Q
 diuerse
 ex diuer
 etiam S
 deumes

Ad.

Porci,
 Pisoni

- ba resoluit. Niceaeq. ager uber aestulofae]
 „ Vber, fertilis, Vergil. dixit, Vbere glaebae. Priscian.
 „ in. 11. Et Niceam, & Niciam eandem urbem dici
 scribit. Ad claras Asiae uolemus urbes]
 „ Ouid. in. 1. Trist. Oppida non Asiae, non mihi ui-
 „ saprius. Iam mens praetrepidans auet ua-
 gari.] Eodem modo & Trepidare Plautus uidetur
 „ dixisse in Casina, Ut ille trepidabat, ut festinabat
 „ miser, ut subsultabat postquam uicit uillicus.
 Iam laeti studio pedes uigescunt] Vigere idem
 significare uidetur hoc loco, quod Trepidare uer-
 bum, ardorem scilicet illum ad agendum, atq. au-
 „ dendum. Sic Liuius in. 11. Bello punico, Videret, ut,
 „ quibus lingua prompta ac temeraria esset, aequae in
 „ pugnam uigerent manus. Diuersos uariae
 uiae reportant] In manuscriptis omnibus, Diuer-
 se uariae. sed illud rectius. significat enim multos,
 multis etiam domum uis redeunt. Vergil. quoq.
 „ dissipatos cum significare uellet, dixit, Aut age di-
 „ uersos. Quamquam & illud non improbandum, ut
 „ diuerse sit ex diuerso. Vergil. in. 11. Aeneid. Hanc
 „ ex diuerso sedem ueniemus in unam. Sed illo modo
 „ etiam Sallustius in Iugurth. Sed, quia diuersi red-
 „ deunt alius ab alia parte.

AD. PORCIVM. ET. SOC RATIONEM

PORCI, & Socraton, duae sinistrae
 Pisonis scabies, famesq. mundi,

I 3

Vos

Vos Veraniolo meo, & Fabullo
 Verpus praeposuit Priapus ille.
 Vos conuiuia lauta sumptuose
 De die facitis, mei sodales
 Quaerunt in triuys uocationes.

Porci, & Socration, duae sinistrae Pisonis scabies] De Socratione nihil exploratū habeo. alter uero fortasse sit Porcius, cuius Cic. meminit in oratione pro Fonteio. Crodimū, inquit, Porcium, & Nummum ternos uictoriatos. Famesq. Memmi] In manuscriptis omnibus, Mundi. uel, Mundi. legendum forte, Mindi. cuius Cic. meminit. in. v. epist. ad Rufum. Tui ei, inquit, M. Mindium fratrem tuum adiunxisti. Sunt, qui Mundi, ἐπιδικῶς positum putent, Pisonis mundi, id est, frugi. quod erat Calpurniorum cognomen: Vos Veraniolo meo] Haec ad extremum usq. legenda cum interrogatione, ut indignantem significant. De die facitis] Repente. neq. ante praedicta, neq. pridie constituta. Donatus in Adelph. interpretās illud, Apparare de die conuiuium. Et nos paullo amplius in Commentationib. in Horatium. Facere conuiuia, sic dixit, ut & Cic. ad Paetum, Cenulas facere. Et in iisdem epistulis Sumptuosas cenas dixit, ut hic Sumptuose fieri conuiuia dicuntur. Quaerunt in triuiis uocationes.] Inuitationes. Idem ante, Qui tum uocat me. Plaut. in Menaeh. Erotium Eamus intro, ut prandeamus. ME. bene uocas.

uocas. E
 la, Vo
 lege Ore

MELLITO
 Si quis n
 Vsq. ad n
 Nec um
 Non s
 Sit noster

Mellitos
 tem in p
 tus cum
 M. Inuo
 cusant
 sciuit.
 mellite
 Nec un
 In mar
 tur fut
 ter fut
 quam
 tionis
 seges.

- „ uocas. Et in Curg. Bene uocas. Et Sueton. in Caligula,
 „ la, Vocatu ipsius. Et Macrobi. in. III. Saturn. de
 „ lege Orchia.

AD. IUVENTIVM

MELLITOS oculos tuos, Iuuenti,
 Si quis me sinat usq. basiare,
 Usq. ad millia basiem trecenta:
 Nec umquam saturum inde cor futurum est,
 Non si densior aridis aristis
 Sit nostrae seges osculationis.

Mellitos oculos tuos, Iuuenti] Iuventiam gentem in primis claram fuisse, constat. M. Iuuentius cum Tib. Graccho Consul fuit. Ex eadem gente M. Iuuentius Laterensis, qui Plancum ambitus accusauit, quiq. sibi ipse in Lepidi castris mortem consciiuit. Ausonius quoq. blandiens dixit, Otia sunt mellite repos. Atq. alibi, Hoc mellite nepos. Nec unquam saturum inde cor futurum est In manuscriptis alijs, Nec numquam inde cor satur futurus. In alijs, Nec numquam inde cor sater futurus, Ego uero legendum puto, Nec mi umquam uideor satur futurus. - seges osculationis] eadem transferrens poeta dixit, Telorum
 „ seges.

AD. M. TULLIUM

DISERTISSIME Romuli nepotum,
 Quot sunt, quotq. fuere, Marce Tulli,
 Quotq. post alijs erunt in annis,
 Gratias tibi maximas Catullus
 Agit, pessimus omnium poeta,
 Tanto pessimus omnium poeta,
 Quanto tu optimus omnium patronus.

Quot sunt, quotq. fuere, Marce Tulli, Quotq.
 post alijs erunt in annis] *Eam formam ab Ho-*
mero ceteri uidentur accepisse. Plaut. in Bacchidi-
 „ *bus, Quicumq. ubi ubi sunt, qui fuere, quiq. futuri*
 „ *sunt posthac. Vergil. Quae sunt, quae fuerint, quae*
 „ *mox uentura trahantur. Tanto pe'ssimus*
omnium poeta] Hic uersus in Patavin altero
non erat. Veteres autem sic loquebantur. Plaut. in
 „ *Aulul. Quam ad probos propinquitatem proxime*
 „ *te adiunxeris, Tam optimum est. Et Paterculus in*
 „ *posteriore uolumine, de Mario, Quantum bello op-*
 „ *timus, tantum pace pessimus. Antipater in. III.*
 „ *Epigram. Αγγέλλω μερόπρασιν. ὅθ' οὐνεκεν ὄσων ἄ-*
 „ *ριστος Οἰωνῶν γενόμεν, τόσων ὁδ' ἡμιθέων.*

HESTERNO

Multum

Vi conuen

Scribens

Ludebat

Reddens

Atq. illi

Incensur

Vi nec me

Nec somn

Sed toto

Versarer

Vitecum

At de fess

Semimor

Hoc iuc

Ex quo p

Nunc a

Oramur

Ne poen

Est uebe

Hestern

ter fuit

ix. Vt

altero,

AD. LICINIVM

HESTERNO, *Licini, die otiosi,*
Multum lusimus in meis tabellis,
Vt conuenerat esse delicatos,
Scribens uersiculos uterq. nostrum,
Ludebat numero modo hoc, modo illoc,
Reddens mutua per iocum, atq. uinum.
Atq. illinc abij tuo lepore
Incensus, Licini, facetijsque,
Vt nec me miserum cibus inuaret,
Nec somnus tegeret quiete ocellos,
Sed toto indomitus furore lecto
Versarer, cupiens uidere lucem,
Vt tecum loquerer simulq. ut essem.
At defessa labore membra postquam
Semimortua lectulo iacebant,
Hoc iucunde tibi poema feci,
Ex quo perspiceres meum dolorem.
Nunc audax caue sis, precesq. nostras,
Oramus, caue despuas ocello,
Ne poenas Nemesis reposcat a te.
Est uehemens dea: laedere hanc caueto.

Hesterno, Licini] *Ad Caluū, opinor, scribit, cuius pa-*
ter fuit Licinius Maur. auctor Valerius Max. in.
ix. Vt conuenerat esse, delicatos] In Patavino
altero, Dedicatos. quod nō improbandū usquequaq.
signi-

significat enim hoc loco Catullus, ipsum & Calu-
lusui se eo die dicasse. Sic autem Festus Pompeius

» Delicatos interpretari uidetur. Delicata, inquit,
» Festus, dicebant Dis consecrata, quae nunc Dedi-
» cata. unde adhuc manet Delicatus. Delicare au-
» tem proprie est dicendo deferre. — numero

modo hoc, modo illoc] sic veteres. Plaut. in Ci-
» stell. Istoc ergo auris grauitur obtundo tuas.

Ludebat numero, modo hoc, modo illoc: o-
mni genere poematis. Cic. eodem modo in. I. Acade-
» mic. Atq. ipse uarium, & elegans omni fere nume-
» ro poema fecisti. Reddens mutua per io-

cum, atq. uinum] sic etiam veteres loquebantur.
» Suetonius in Vespasiano, Per ludum, iocumq. Et in
» Nerone Claudio, Fallere, ac furari uis erat per iocū.
» Et obsceni auctor carminis, Nolite, omnia, quae lo-
» quor, putare, Per lusum mihi, per iocumq. dici.

Atq. illinc abii tuo lepore Incensus, Licini,
facetiisq.] Plutarchus in eo libro, cui titulum fe-
cit, Περὶ τῶν κοινῶν ἐννοίων πρὸς τοὺς σῶϊκους. Simili-
» ter dixit, ὑπὸ τοιούτων ἐγὼ λόγων διακεκαυμένος ἔω-
» δεν σβησῆρων δέομαι καὶ δάπερ τινὰ φλεγμονὴν ἀφα-
» ρούντων τὴν ἀπορίαν τῆς ψυχῆς. Nec somnus

tegeret quiete ocellos] Verg. in. IIII. Georg. In
» coepto tegeret cum lumina somno. Atq. idem alibi
» Catullus, Tiger his labantes languore oculos sopor
» operit. τοῖς γὰρ λυπούμενοις τε καὶ μεριμνῶσιν Ἀπασα
» νύξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά. ait Apollodorus apud A-
» thenaeum. Sed toto indomitus furore lecto.

Versarere]

» Versare
» satoro
» loqueret
» mus. non
» Nunc au
» dax cano
» quod com
» ue despu
» nscriptis
» li nonnu
» melis] In
» no, Vi cū
» Nemesis
» Est uehe
» Horat. T
» quam eti
» ueteres.
» ἐν πλάκῃ
» dicuntur
» Turus si
» Uebem
» tior. Ner
» cit. in.
» autem
» aram V

„ Versarer] *similiter Iuuenal. Sat. XII. Et toto uer
sata toro iam membra quiescunt. Ut tecum
loquerer, simulq. ut essem] Ut una multum esse-
mus. non, Essem, id est cibum sumerem.*

Nunc audax caue sis] *In manuscriptis, Nunc au-
dax caues. &, Nunc audax caneris. Ex eo quisq.
quod commodius uidebitur, faciat. Ca-*

ue despuas ocello] *sic etiam est omnibus in ma-
nuscriptis. superbiam uero, & contemptum, ocu-
li nonnumquam ipsi significant. - Ne-*

„ *Nemesis] Iulius Capitolinus in Maximo & Balbi-
no, Ut cinium sanguine litato specie pugarum se
Nemesis, id est uis quaedam fortunae satiaret.*

Est uehemens dea] *Vehemens, Διουλλάως. sic
Horat. Vehemens, & liquidus. Quam-*

„ *quam etiam Vemens, & Vementer, scribebant
ueteres. Vehemens dea, Δεινή Θεός. Hom. κίρκη*

„ *εὐπλόκαμος Δεινή Θεός. Et Theocrito Nymphae
dicuntur Δειναὶ Θεαί. Plautus in Rudente: Ar-*

„ *eturus signum sum omnium quamacerrimum,
Vehemens sum exoriens, cum occido, uehemen-*

„ *tior. Nemesis in Vltionem uocant Latini. Corn. Ta-
cit. in. III. Cum Valerius Messallinus signum*

„ *aureum in aede Martis Vltoris, Caecina Seuerus
aram Vltioni statuendum censuissent.*

AD. LESBIAM

ILLE mi par esse deo uidetur,
 Ille, si fas est, superare diuos,
 Qui sedens aduersus identidem te
 Spectat, & audit
 Dulce ridentem, misero quod omnis
 Eripit sensus mihi. nam simul te
 Lesbia aspexi, nihil est super mi

*

Lingua sed torpet, tenuis sub artus
 Flamma dimanat, sonitu suo pte
 Tinniunt aures, gemina teguntur
 Lumina nocte.

Otium, Catulle, tibi molestum est:
 Otio exultas, nimiumq. gestis.
 Otium & reges, simul & beatas
 Perdidit urbes.

Ille mi par esse deo uidetur] Magnam gratiam
 Longino rhetori debemus, qui Oden hanc Sapphus
 in scripta sua transtulit, & maiorem ips, qui haec
 ipsa uulgarunt. Phaonem uero Lesbium, impense
 perditq. amatum, indicat etiam Plautinum il-
 lud in Mil. glor. Nam nulli mortali scio obligif-
 se hoc, nisi duobus, tibi, & Phaoni Lesbio, Tam
 nimie ut amarentur. Loquitur autem Euripi-
 des eodem modo in Electra, quo Sappho. Εγώ γ'
 ἴσσοι

est.
 Spectat,
 in Lyfide
 nro ipu
 Dulceri
 patrem.
 amabo. E
 coſaper y
 in πρὸς
 expreſſit
 phryaeae
 tota ſeros
 nullis, pr
 Adonius
 dibile est,
 in Bucoli
 Huius ya
 ſaui per
 Legendu
 Lingua
 dimana
 pra Lon
 haec eſſe
 ſhienim
 uſoſto
 eſt Sapp
 nullinae
 n d'and p

- 23 ἴσον θεοῖσιν ἢ γῆμα φίλον . - si fas est] si pote
 est. Qui sedens aduersus identidem te
 Spectat, & audit] θαμὰ ἐπισκοπεῖται . sic Plato
 23 in *Lyside* . Περισφερόμενος δὲ ὁ Λύσις θαμὰ ἐπισκο-
 23 πᾶτο ἡμᾶς , καὶ δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν προσελθεῖν .
 23 Dulce ridentem] idem alibi , Dulce rideat ad
 23 patrem . Et Horatius , Dulce ridentem Lalagem
 23 amabo . Et Plato in *Epigrammatis de Laide* , Καὶ
 23 σοβαρὸν γελάσασα κατ' ἐλλάδος , ἢ τὸν ἐρόντων Εσμὸν
 23 ἐνὶ προθύροις λαΐ' ἔχουσα νέων . Quos uersus paene
 23 expressit Propert. in . 11 . Non ita complerant E-
 23 phyræae Laidis Aedes , Ad cuius iacuit Graecia
 23 tota foros . Nihil est super mi] Est in non-
 nullis , pro , Super mi , Suprema . Et , quia sequens
 Adonius desideratur , difficilis est coniectura . Cre-
 dibile est , Vocis , partem reliqui fuisse . Bion quidem
 in *Bucolicis* simile quiddam posuit de *Venere* ,
 23 Ἡ μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων ἱνὰ μέλπω , καμ-
 23 ραίνει μετ' ἱλῶσα , καὶ ὥς πάρος οὐκ ἔτ' αἶδει .
 Legendum forte in posteriore uersu , καμβλύνει .
 Lingua sed torpet , tenuis sub artus Flamma
 dimanat] Multo ante , quam illa , quae dixi , scri-
 pta Longini ederentur , coniecturam feceram ,
 haec esse de Sapphicis expressa uersibus . Plutar-
 chi enim librum legeram , inscriptum , πῶς ἀνλῖς
 23 εἰδοίτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ . In quo
 est Sapphicorum uersuum pars ea , quae huic Ca-
 tullinae respondet . Sic uero est apud illum , Νέφ
 23 δ' ἀνδρὶ γευσάμενῳ προκοπῆς ἀληθῶς ἐν φιλοσοφίᾳ ,
 τὰ

- » τὰ σαρκικά ταυτὶ παρέπεται . κατὰ μὲν γλῶσσαν γε
 » λεπτὸν αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδέδραμε . *Hic uero , cui*
uidebitur , uires experiatur ingenij , aut horum
uersuum meliorem lectionem afferat , aut ea , quam
docti homines excogitauere , contentus sit . Dima-
nare uero amoris flammam , dixit μεταφορικῶς .
 » ostendit ita dictum *Plaut. in Mostell. Continuo*
 » pro imbre amor aduenit . is ubi in pectus perma-
 » nauit , *Perma*defecit cor meum . *Et Lucret. in.*
 » IIII . *Hinc inlata prius Veneris dulcedinis in cor*
 » Stillauit gutta , & successit frigida cura . *Amo-*
rem uero ipsum in cor descendentem significauit
Alcman illis uersibus , qui sunt apud Athenaeum ,
 » Ἔρως μέδ' αὖτε κύπριδος ἑκατὶ γλυκὺς κατείβων καρ
 » δ' ἱαν ἰαίνει . *Archilochus simillime , hoc ipso in ge-*
 » nere , Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυθεῖς
 » πολλὴν κατ' ἀχλὺ ὀμμάτων ἔχευεν , κλέψας ἐκ ση-
 » θέων ἀπαλὰς φρένας . *Sic Catullus Eripi sibi sensus*
 » dixit . *Et alibi idem , Δύσννος ἔγκειμαι πόθῳ ἄφυ-*
 » χος , χαλεπῇσι θεῶν ἐδωήσιν ἔκητι Πεπαρμένος δι' ὀ-
 » σέων . *Lumina nocte] Desunt reliqui uersus , ab eo*
dē conuersi . quos ego crassa Minerva mea sic supple
plebam , Sudor it late gelidus trementi Artubus to
tis , uiolamq. uincit , Insidens pallor moriens nec au
ras Ducere possum . Ouid. in. III. eleg. simillime ,
 » *Mens alit , & morior . Otium , Catulle ,*
tibi molestum est] Hoc uero nihil ad superiora
illa pertinet . nec enim cohaeret . estq. omnino ἀπο
παράτιον Catullini poematis , quod perierit . Prae
 » *terire*

terire nō possum hoc loco Macrobij uerba ἐ.π.Ι. Sa-
 „ turn. Ioculari, inquit, deinde super cenam exorta
 „ quæstione, quod nam esset Molestum otium, aliud
 „ alio opinante, ille Podagrici pedes dixit. Is uero est
 „ Publij iocus. Otium & reges, simul & bea-
 tas Perdidit urbes]sententia est, quam infert, ve-
 „ δετική. & tractata quidem luculente a Demosthe-
 ne in oratione περὶ σεφάνε. Et Cato Maior ad li-
 „ tes censorias similiter, Scio, inquit, fortunas se-
 „ cundas negligentiam perdere, quod uti prohibitum
 „ irē, quod in me esset, meo labori non parsi. Epichar-
 „ mus similiter, Πρεπόντων τῶν πόνων πωλῶσιν ἡμῖν
 „ πάντα τ' ἀγαθὰ οἱ θεοί. Σὴ πατὴρ ἐν γὰρ τοῖς πόνοι-
 „ σιν αὐξεται Ἀἰδ' ἡσυχοὶ σκοτεινὰ πρᾶσσουσιν πόλεις.
 „ Non dissimilis Euripidis sententia, Ὀδ' ἡ δὺς αἰὼν,
 „ ἡ κακὴ τ' ἀνδρεία Οὐτ' οἶκον, οὔτε πόλιν ὀρθώσῃ ἐν
 „ αὐ. Perditas ciuitates, & Cic. dixit in. VII. in
 „ Verrem, Perditæ ciuitates, desperatis omnibus.

AD . SEIPSUM DE . STRUMA
 ET . VATINIO

QVID est, Catulle, quod moraris emori.
 Sella in curulli Struma Nonius sedet:
 Per consulatum peierat Vatinius.
 Quid est, Catulle, quod moraris emori.

Quid est, Catulle, quod moraris emori.] Sus-
 pendio arbor eligenda. Melius uero in manuscri-
 ptis,

ptis, Quid est, Catulle, quid moraris emori.

Sella in curulli Struma Nonius sedet] De quo

- » *Plin. in . XXXVII. Si quidem exstat hodieq. hu-*
 » *ius generis gemma, propter quam ab Antonio pro*
 » *scriptus Nonius Senator est, filius Strumae No-*
 » *ni eius, quem Catullus poeta in sella curulli uisum*
 » *indignetur. Et Boethius in. III. philosophiae con-*
 » *solationis. Nam uis ea est magistratibus, ut uten-*
 » *tium mentib. uirtutes inserant, uitia depellant.*
 » *atqui non fugare, sed inlustrare nequitiam solent.*
 » *qua sit, ut indignemur eas saepe nequissimis homi-*
 » *nibus contigisse. unde Catullus, licet in Curulli*
 » *Nonium sedentem, Strumam tamen appellat.*

*Per consulatum peierat Vatinius] in Caniniy
 & Vatinij consulatum noti ioci Ciceronis, apud
 Macrobius in. II.*

DE . QVODAM . ET . CALVO

*RISI nescio quem modo in corona,
 Qui, cum mirifice Vatiniana
 Meus crimina Caluus explicasset,
 Admirans ait haec, manusq. tollens,
 Dij magni salicippium disertum.*

Risi] Prouerbio dixisse uidetur. Festus in uerbo, Ri-
deo. Qui, cum mirifice Vatiniana Meus
crimina Caluus explicasset] Caluus Vatinium
ambitu accusauit. Quod intelligi potest ex illis
Carisii

» Carisii
 » scinū a
 » tales uel
 » beo, si pa
 » tium m
 » orationes
 » laudat C
 » pium di
 » in Capr.
 » Ofcula, d
 » Quam b
 » fenfor sol
 » interpres
 » cat idq. d
 » xaus d
 » n dēis d
 » tari non p
 » cae uerbo
 » quit, qu
 » princip
 » culator,
 » surgeret
 » dices, nu
 » ter. Idem
 » rei sui P
 » poni se
 » ra, prop
 » uocat il
 » iniuria

„ Carisi uerbis in. II. Ad, pro autem. Caluus in Fu-
 „ sciniū ambitus. Ad ita mihi Iouem, deosq. immor-
 „ tales uelim bene fecisse, iudices, ut ego pro certo ha-
 „ beo, si paruuli. Quibus in uerbis, Fusciniū, in V a-
 „ tinium mutandum censeo. Scripsit autem Caluus
 orationes duas in Vatinium, quarum posteriorem
 laudat Corn. Tacitus. Di magni, Salicip-
 pium disertum] Di magni, admirātis est. Plaut.
 „ in Capt. Audiui, di magni. Ouid in. II. Elegiarum,
 „ Oscula, di magni, qualia, quotq. dedi. Et in. VI. Fast.
 „ Quam bene, di magni, pugna cecidisset in illa De-
 „ fensor solij Iuppiter ipse sui. Tzetzes, Lycophronis
 „ interpretes, ὧ πόποι, apud Homerū idem ualere signifi-
 cat, idq. de aliorū sentētia. Πόποι) οἱ θεοὶ ὅθεν καὶ πολ-
 λάκις ὧ πόποι ἴνδ' ἐς παρ' Ὀμήρω. ἀντὶ τῷ ὧ θεοὶ, ἡκιστα.
 ἢ λέξις δρυόπων. Salicippium uero legendū esse, dubi-
 tari non potest: quod facile intelligitur ex illis Sene-
 „ cae uerbis in. IIII. Controuersiarum. Caluus, in-
 „ quit, qui diu cum Cicerone iniquissimam litem de
 „ principatu eloquentiae habuit, usq. eo uolentus ac-
 „ cusator, & concitatus fuit, ut in media actione eius
 „ surgeret Vatinius reus, & exclamaret, Rogo uos, iu-
 „ dices, num si iste disertus est, ideo me damnari oportet.
 „ Idem postea cum uideret a clientibus Catonis
 „ rei sui Pollionem Asiniū circumuentū in sorie, im-
 „ poni se supra cippū iussit. erat enim paruulus statu-
 „ ra, propter quod etiā Catullus in Hendecasyllabis,
 „ uocat illū Salicippium disertum, et iurauit, siquam
 „ iniuriam Cato Pollioni Asinio accusatori fecisset,

K

se

„ se in eum iuraturum calumniam, nec umquā post-
 „ ea Pollio a Catone, aduocatisq. eius aut re, aut uer-
 „ bo uiolatus est. Sed & apud Senecam praeue, Sallu-
 putium legitur. Verborum uero Senecae sententia, ut
 Salicippium legatur, postulat. Hunc ego Senecae lo-
 cum cum Catullino collatum diligenter, emenda-
 tumq. acceperam in Hispania ab Honorato Ioan-
 nio, uiro clarissimo, mihiq. multis de causis comun-
 ctissimo. Ut uero in Italiam ueni, & Paullum Ma-
 nutium Venetijs uidi libenter, & de communibus
 studijs cum eo egi saepe libentissime. Ille uero, cum
 ex me quaereret, ecquid haberem in Catullum, re-
 spondi, mihi quidem nihil tum esse in promptu, hunc
 unum locum memoria tenere dignū Honorati mei,
 singulari doctrina, atq. ingenio. Laudauit ille, si-
 biq. per placere significauit: seq. ante aliquot annos
 ita emendasse confirmauit. Nescio, cur Senecae uer-
 ba, tam huic loco necessaria, praeterierit interpres
 Catulli. Caluum ipsum etiam exiguum dicit Ouid.
 „ in. 11. Trist. Par fuit exigui, similisq. licentia
 „ Calui.

*

- * Othonis caput oppido est pusillum.
- * Heri rustice semilauta crura
- * Subtile, & leue peditum Libonis
- * Sed non omnia displicere uellem
- * Tibi, & Euffecio seni recocto.
- * Irascere iterum meis iambis
- * Immerentibus unice imperator.

Othonis

Othonis c
 nuscripti
 co sunt pl
 si mirum
 dissimula
 ferit, ext
 itaq. sic
 etiam in
 Romae in
 RVSTIC
 hos uer sua
 dam heri
 le, ac leue
 disscula;
 fecio seni c
 sententiam
 Othonis c
 Subtile, &
 Heri, Ru
 Sed non o
 Tibi, &
 non satis
 industria
 tasse meli
 puto, suff
 Irascere
 ce impe
 & impre
 ipiu haec

Othonis caput] Nihil auxilij adferebant libri manuscripti. nam praeterquam quod inculcati hoc loco sunt plures alij uersus alienissimo loco, hi quoq. ip si mirum in modum deprauati legebantur. sed non dissimulabo conatum meum, ut, si parum res proces serit, extet tamen diligentiae meae testimonium.

Itaq. sic commentabar, Ad Rusticum, quod nomen etiam in antiquis fuisse dubitandum nō est, hodieq.

» Romae in cippis duobus est, MARCVS. SESTIVS.

» RVSTICVS. ad Rusticum, inquam, aliquem scribi hos uersus, in quibus dicit Othonem puerum quen dam heri sui delicias esse, cui caput pusillum, subtile, ac leue esset, crura deinde semilauta; id est, sordi diuscula; hunc esse tum qui & Rustico ipsi, & Fuf fecio seni callidissimo placere posset. Hanc autem sententiam efficiant hi uersus, sic si legantur.

Othonis caput oppido est pusillum,

Subtile, & leue, παῖς υἱὸν Libonis

Heri, Rustice, semilauta crura.

Sed non omnia displicere uellem

Tibi, & Fuffecio seni recocto.

Sed mihi ipse non satisfaciebam in hac tota sententia. uolui tamē industriam, ac laborem testari meum. alij olim for tasse melius. pro, Suffecio, autem, Fuffecio legendum puto, suffragantib. omnis antiquitatis monumentis. Irascere iterum meis iambis Immerentib. uni ce imperator] Hi quoq. uersus et in manuscriptis, & impressis, alieno leguntur loco. In Caesorem uero ipsū haec dicta suspicatur. sed reliqua desiderantur.

AD. CAMERIVM

ORAMVS, si forte non molestum est,
 Demonstres, ubi sint tuae tenebrae.
 Te quaesivimus in minore campo,
 Te in circo, te in omnib. tabellis,
 Te in templo superi Iouis sacraio,
 In Magni simul ambulatione,
 Femellas omnes amice premdi,
 Quas uultu uidi tamen sereno.
 Auelli sinte, ipse flagitabam,
 Camerium mihi, pessimae puellae.
 Quaedam, inquit, nitidum sinum reducens,
 En hic in roseis latet papillis.
 Non custos si fingar ille Cretum,
 Non si Ladas, pennipes ue Persens,
 Non si Pegaseo ferar uolatu,
 Non Rhesi niueis, citisq. bigis.
 Adde huc plumipedas, uolatilesque,
 Ventorumq. simul require cursum,
 Quos iunctos Cameri mihi dicares,
 Defessus tamen omnib. medullis,
 Et multis langoribus peresus
 Essem, te mihi amice quaeritando.
 Sed, te quaerere, iam Herculis labor est.
 Tanto te n' fastu negas amice.
 Dic nobis ubi sis futurus, ede
 Audacter, committe, crede lucet:

Num

Nam te
 Si lingu
 Fructus
 Verbosa
 Vel si uir
 Sis nost

Oro, si tib
 nor Cat
 » Sat. XI
 » uis scur
 est, Oran
 stres, ut
 pro Tab
 - te in o
 bellis, qu
 significat
 » Cic. Lab
 » Nec dry
 » Et in Ib
 » Dianae
 » sententi
 » tris, Et
 » tēplo si
 » in Verre
 » rum de
 » quentia
 » uulga
 » per pō

Num te lacteolae tenent puellae.
 Si linguam clauso tenes in ore,
 Fructus proicies amoris omnis.
 Verbosa gaudet Venus loquella.
 Vel, si uis, licet obseres palatum,
 Sis nostri quoq. particeps amoris.

Oro, si tibi forte non molestum est] Hic est opi-
 nor Catulli Scurra fugitiuus, de quo Iuuenalis in
 „ Sat. XIII. Mimum agit ille, Urbani qualem fugiti-
 „ uus scurra Catulli. Sed in manuscriptis omnibus
 est, Oramus, si forte non molestum est. Demon-
 strares, ubi sint tuae tabernae] In manuscriptis,
 pro Tabernae, Tenebrae, non Latebrae.
 - te in omnibus labellis] In manuscriptis est, Li-
 bellis, quod est corruptum ex Labellis. Labella uero
 significare opinor, balnea, thermas hoc loco. Sic a
 „ Cic. Labrum dicitur. Et ab Ouid. in. IIII. Fast.
 „ Nec dryadas, nec nos uideamus labra Dianae.
 „ Et in Ibin. Quiq. uerecundae speculantem labra
 „ Dianae. Martialis in. v. in Dentonem in eandem
 „ sententiam, Quem thermis modo quaerere, & thea-
 „ tris, Et conclauib. omnib. solebas. Te in
 tēplo superi Iouis sacro] Sacro. Sic Cic. III.
 „ in Verrem, Qua ex opinione hominum illa insula eo-
 „ rum deorum sacra putatur. Sic etiam Graeci lo-
 „ quuntur, ut interpretes Apollonij in. I. Δῆλος μία τῶν
 „ κυκλάδων νήσων ἱερὰ ἀπὸ πολλῶν. Ac paullo post, Κλά-
 „ ρος πόλις πλησίον κολοφῶνος. ἱερὰ ἀπὸ πολλῶν.

K 3

Quas

Quas uultu uidi tamen sereno] *Ita olim Aldus impressit. itaq. est in manuscriptis.* Auelli finite, ipse flagitabam, Camerium mhi] Clamo
 „ reflagitabam, ut Plaut. in *Menaech.* Propterea il-
 „ lius nomen memini facilius, Quia illum clamore ui-
 „ di flagitarier. Quaedam, inquit, niti-
 dum sinum reducens] *In manuscriptis pro Niti-*
dum, Nudum. Propert. in. II. simile quiddam expri-
 „ mens, *Omnia me laedent, timidus sum, ignosce ti-*
 „ mori, Et miser in tunica suspicor esse uirum.

Non custos si fingar ille Cretum] *Hi uersus o-*
mnes ad illum usq. Essem te mihi, & cet. nulli sunt
hoc loco, in manuscriptis, sed alibi, alienissimo o-
mnino loco. Aldus autem Manutius olim, ante hos
impresserat cos, qui sequuntur, En hic in roseis latet
papillis, Sed te quaerere iam Herculis labos est. Et
qui sequuntur. Audacter, committe, cre-
 de, lucet.] *In manuscriptis est, Audacter hoc com-*
 mitte, crede, Lucet. Legendum, opinor, Audacter
 committe, crede, Luci. Si modo is Lucius Camerius
 fuit. quod alij uiderint. Lucium quendam proscin-
 dit poeta, quisquis ille uetus auctor carminis, quod
 in *Lusib. in Priapum* legitur, apud quem in extre-
 „ mo legitur, *Cinaede Luci, ante te reliquerunt opes, Fa-*
 „ meq. gemini crepant. Fructus projicies amo-
 „ ris omnis] sic *Attius in Alcmeone, Postremo, am-*
 „ plexa. fructum, quem di dant, cape. Et Plaut. in *Ca-*
 „ sina. Scio, sed meus fructus est prior. & *Lucret. in.*
 „ *IIII. Nec Veneris fructu caret is, qui uitat amorē.*

Sis

Sis nost
 ter olim
 sunt om
 nuscripti
 mors. ne
 qui, tu m
 bis amor
 stos si fi
 pasine a
 qui uehit
 qui uolat
 sic dixit,
 an ei m
 Pegaseo
 fuit etiam
 „ Eui rap
 „ deus n
 „ radas m
 Quos i
 in manu

O REM
 Dignan
 Ride, q
 Res est
 Depre
 Tru
 Pro tele

Sis nostri quoq. particeps amoris] *Aldus aliter olim, Dū uestri sim ego particeps amoris. Quae sunt omnia nimis ingeniorum commenta. in manuscriptis omnibus est, Dum nostri sis particeps amoris. nec ego quidquam mutandum puto. Vi tua inquit, tu nos celes gaudia, nos te tamen nostrorum nobis amorum conscium esse uolumus.*

Non custos si fingar ille Cretum] *Dubius sum, an Custos passue dixerit, pro Custodito, ut Vellor etiam, pro eo qui uehitur, dici solet. itaq. Daedalus significetur, qui uolatu Cretensium manus effugit. Fingar autē, sic dixit, ut & Menander, Κομψὸς στρατιώτης, οὐδ' ἄν εἰ πλάθῃ θεὸς, οὐδεὶς γένοιτ' ἄν.* Non, si Pegaseo ferar uolatu] *Eiusmodi multa simul posuit etiam Alexis Comicus apud Athenaeū in. VI.*

Ἐμοὶ παρασίτειν κρείττον ἢ τῷ πηγάσῳ ἢ τοῖς βορέα-
δαῖς ἢ θάπρον τοῦτον πρέχει ἢ Δεμέα λήχνης ἐτεοῦ
τάδας πέτεται γὰρ ὃ ὕχ οἶον βαδί ζει τὰς ὁδοὺς.

Quos iunctos Cameri mihi dicares] *sic est etiam in manuscriptis omnibus.*

AD. CATONEM

O REM ridiculam, Cato, & iocosam,
Dignamq. auribus, & tuo cachinno.
Ride, quidquid amas Cato Catullum,
Res est ridicula, & nimis iocosa.
Deprendi modo pupulum puellae
Trusantem: hunc ego, si placet Dionae,
Pro telo rigida mea cecidi.

K 4

O rem

Orem ridiculam, Cato, & iocosam] *Hic est forte Valerius Cato Grammaticus, de quo sunt illi uersus Bibaculi apud Suetonium de illustrib. Grammaticis, Cato Grammaticus, Latina Siren, Qui solus legit, et facit poetas. Ac post, Siquis forte mei domū Catonis. Eiusdem Catonis meminit Ouid. in. II. Trist. Et leue Cornifici, parq. Catonis opus. Intellegere de Catone Censorio, si ratio temporum conueniret. nam iocis illum delectatū scribit Macrobius in. II. Saturn. M. etiam Cato, ille Censorius, argute iocari solus est. Ac postea, idem, opinor, significās, Orta ex his laetitia, & omnibus in censoriū risum remisissis. Ride, quidquid amas Cato Catullum] id est, ὁ ἑσὼν γέλωτα. & leporis non nihil est in uerborum παρωνυμία, Cato Catullum.*

- hunc ego, si placet Dionae] *Dubio, an legendum sit, Sic placet Dionae. Sic Horat. Tecū sub alta, sic Iouigratum, domo Beate Maecenas bibam. Protelo rigida mea cecidi.] Nonius Marcellus in uerbo, Protelare, uersus adducit Lucili, in quib. Protelo nō uerbum, sed aduerbium uidetur adfirmātis, siue quid simile huic Catulli sententiae significātis. in quo aut parum uidisse Nonius uidetur, aut eius inemendato nos libro utimur. Versus Lucili sunt,*

» *Quem neq. Lucanis oriundi montib. tauri Duce-*
 » *re protelo ualidis cernicib. possent. Et illi, Hunc in-*
 » *ga multorum protelo ducere centum Non possent.*

IN.

PULCHR

Mamm

Nec mi

Vrbana

Impress

Morbof

Vno in le

Non hic

Ruales

Pulchre

Pulchre ce

» pro, Be

» fran. Pu

rae pati

mianum

rae pati

tum, sed

» dicant

» inquit

» farum

» Augu

» discern

» spere

» - mac

» Quem

IN. MAMVRRAM. ET. CAESAREM

PVLCHRE conuenit improbis cinaedis,
 Mamurrae pathicoque, Caesarique.
 Nec mirum: maculae pares utrisque,
 Urbana altera, & illa Formiana,
 Impressae resident, nec eluentur.
 Morbosi pariter, gemelli utrique,
 Vno in lectulo erudituli ambo.
 Non hic, quam ille, magis uorax adulter.
 Riuales, socij & puellularum:
 Pulchre conuenit improbis cinaedis.

Pulchre conuenit improbis cinaedis] Pulchre,
 „ pro, Bene. Sic ante, Pulchre concoquitis. Et A-
 „ fran. Pulchre hoc incendi rogam. Mamur-
 rae pathicoque, Caesariq.] Mamurram For-
 mianum intelligit. Et distinguendum, Mamur-
 rae pathicoque, Caesariq. Neq. uero Catullus tan-
 tum, sed & Bibaculus in Caesarem scripsit. quod in
 „ dicant Corneli Taciti uerba in. IIII. Carmina
 „ inquit Bibaculi, & Catulli referta contumelijs Ca-
 „ sarum leguntur. Sed ipse Diuus Iulius, ipse Diuus
 „ Augustus, & tulere ista, & reliquere, haud facile
 „ dixerim moderatione magis, an sapientia. namq.
 „ spreta exolescunt; si irascare, agnita uidentur.
 „ - maculae pares utrisq.] Probra. Lucilius,
 „ Quem scis scire tuas omnis maculasq. notasq.
 Et

» Et Auson. in Ecloga, At contra inlecebris macu-
 » losam ducere uitam. Mart. in VIII. in eandem
 » prope sententiam, Cum sitis similes paresq. uita,
 » Vxor pessima, pessimus maritus, Miror, non be-
 » ne conuenire uobis. - gemelli utrique, Vno

in lectulo] Gemellos uocat, uel propter mutuum
 in flagitijs consensum, quo modo dictum ab Hora-
 » tio, Ad cetera pene gemelli: atq. ita distinguen-
 dum ab eo, quod sequitur. aut Gemellos uno in le-
 ctulo non sine summa turpitudine uocat.

Vno in lectulo: Veniebat etiam in mentem mihi
 dubitare, an legendum foret, Unilectuli, unica
 uoce, ut & Graecis Σύλεκτροι. auctor Hymni in

» Rheam, Πάντιμ' ἀγλαΐμορφε, κρόνε σύλεκτρε.

» Tum etiam alibi idem in matrem deum, Κρόνου

» σωόμεννε. & κοινολεχῆς, Sophocles in Electra.

Solet, autem Catullus Σὺν in compositione in Vni
 conuertere. namq. alibi, Unigenam simul, aut
 isdem natam parentib. dicit. Q. C. in commenta-

» rio de petitione consulatus eodem prope modo, Am

» bo sicarij, ambo libidinosi, ambo egentes.

Non hic, quam ille, magis uorax adulter,
 Riuales, socii & puellularum] Vellem per ma-
 nuscriptum aliquem librum distinguere, ac lege-
 re liceret hoc modo, Non hic quam ille, magis
 uorax, adulter, Riualis socius puellularum.

AD.

COELI,

Illa Lesb

Plus, qua

Nunc in

Glabri m

Coeli, Les

plura dice

quod Coel

rit. quae

Ea Quaa

giportis

atq. proft

Flebis in

magis su

gnanim

hoc ipso in

lat, mol

BONON

Vxor M

Vidistis

Cum de

A sem

AD . COELIVM . DE . LESBIA

COELI, Lesbia nostra, Lesbia illa,
 Illa Lesbia, quam Catullus unam
 Plus, quam se, atq. suos amavit omnes,
 Nunc in quadriuijs, & angiportis,
 Glubit magnanimos Remi nepotes.

Coeli, Lesbia] Hic est Coelius Rufus, de quo post
 plura dicemus. - nostra] Nostram dicit,
 quod Coelius etiam Lesbiam, idest Clodiam, ama-
 rit. quae, opinor, eadem traditur a Plutarcho di-
 cta Quadrantaria. - in quadriuijs, & an-
 giportis] Ubi contemptissima scorta merebant,
 atq. prostabant. Horat. in 1. Carm. in Lydiam,
 » Flebis in solo leuis angiportu Thracio bacchante
 » magis sub inter-lunia uento. Glubit ma-
 gnanimos Remi nepotes] Eodem uerbo, atq.
 » hoc ipso in genere usus est Ausonius, Deglubit, fel
 » lat, molitur per utramq. cavernam.

DE . RUFÆ

BONONIENSIS Rufa Rufulum fellat
 Vxor Meneni, saepe quam in sepulcretis
 Vidiſtis, ipso rapere e rogo cenam,
 Cum deuolutum ex igne prosequens panem,
 A semiraso tunderetur uſtore.

Vidi-

Vidistis, ipso rapere e rogo cenam] *In manuscri*

ptis omnibus, Rapere de rogo cenam. quod est ip-

sum probabilius. Nescio, an idem Tibullus signi-

» *ficet in. I. Ipsa fame stimulante furens, escasq. se-*

» *pulcris Quaerat, & a saevis ossa relictis lupis. Et*

» *in Ibin Ouid. Et qui debuerat subitas extinguere*

» *flammas, Is praedam medio raptor ab igne petit.*

quamquam in aliam hoc dictum sententiam Sue-

» *tonius in Vitellio simile quiddam scribit, Ut autem*

» *homo, inquit, non profundae modo, sed intempesti-*

» *uae quoq. ac sordidae gulae, ne in sacrificio quidem*

» *umquam, aut itinere ullo temperavit, quin inter*

» *altaria ibidem statim uisus, & farra paene ra-*

» *pta e foco manderet. Artemidorus in. II. ex eodē*

genere commemorat τὰ ἐν νεκροίοις, καὶ παρὰ δι-

πνοίς παρὰ τῆς μένης. Cum deuolutum ex

igne prosequens panem] Qui deciderit cibus.

» *Sic Sidonius in. III. Epist. ad Apollinarem, &*

» *nimvero illa sordidior, atq. deformior est cadaue-*

» *re rogali, quod facibus admotum, semicom bustum,*

» *moxq. sidente strue torrem deuolutum reddere py-*

» *rae iam fastidiosus pollinctor exhorret. A*

semiraso tunderetur ustore] Quasi id quoq. in

caerimonijs fuerit, ustor ut esset semirasus. Mihi

uero finis epigramatis deesse uidetur, & eius quod

sequitur principium.

Nym te lea
Aut Scylla
Tam me
Vi supplic
Contempt

Nym te lea
est Libya,
uero in sig
est, Iov le
ficare cum
Sic Euxip
yap ēz a
yapōran
de I dya
Delon, H

IN

COLLIS
Cultor,
Qui rap
Virginem
Hymen
Cinge temp
Suave o
Flamm

*

NUM te leaena montib. Libyssinis,
 Aut Scylla latrans infima inguinum parte,
 Tam mente dura procreauit, ac tetra
 Ut supplicis uocem in nouissimo casu
 Contemptam haberes. a nimis fero corde.

Num te leaena montib. Libyssinis] Leonū enim
 » est Libya, ut Flaccus ait, arida nutrit. Leaenae
 » uero insigni sunt feritate. veteris poetae senarius
 » est, Ἴσον λεάνης καὶ γυναικὸς αἰμόλης. Crudelem signi-
 » ficare cum uolumus, non homine satum dicimus.
 » Sic Euripid. in Bacchidib. Τίς ἄρανιν ἔτεκω; Οὐ
 » γὰρ ἐξ αἵματος Γυναίκων ἔφυ. λεάνας δέ γε τινὸς, ἢ
 » γοργόνων λιβυσσᾶν γένος. A nimis fero cor-
 » de] ἀνηλεὲς ἦτορ, dicit Callimachus in Hymno in
 » Delon, Ἡρῇ, σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο.

IN . NVPTIAS . IVLIAE
 ET . MALLII

COLLIS • Heliconij
 Cultor, Vrania genus,
 Qui rapis teneram ad uirum
 Virginem, o Hymenae Hymen,
 Hymen o Hymenae.
 Cinge tempora floribus
 Suaue olentis amaraci.
 Flammecum cape laetus. huc

Huc

Huc ueni, nunc gerens
 Luteum pede soccum :
 Excitusq. hilari die ,
 Nuptialia concinens
 Voce carmina tinnula ,
 Pelle humum pedibus, manus
 Pineam quate taedam .
 Namq. Iulia Mallio ,
 Qualis Idalium colens
 Venit ad Phrygium Venus
 Iudicem , bona cum bona
 Nubit alite uirgo .
 Floridis uelut enitens
 Myrtus Asia ramulis ,
 Quos Hamadryades deae
 Ludicrum sibi roscido
 Nutriunt humore .
 Quare age huc aditum ferens
 Perge linguere Thespiæ
 Rupis Aonios specus ,
 Lympha quos simul inrigat
 Frigerans Aganippe :
 Ac domum dominam uoca ,
 Coniugis cupidam noui,
 Mentem amore reuinciens ,
 Ut tenax edera hac , & hac
 Arborem implicat errans .
 Vos item simul integrae
 Virgines , quibus aduenit

Par

Par dies,
 Dicite, o
 Hymen o
 Placentius
 Secit aris
 Munus,
 Dux bon
 Coniugato
 Quis deus m
 Est petena
 Quem col
 Caelitum.
 Hymen o
 Te sus trem
 Innocat : t
 Zonula so
 Te timen
 Captat au
 T ufero iuen
 Floridam
 Matris e
 Dedis, o F
 Hymen o
 Nil potest sin
 Fama qu
 Commoda
 Te uolent
 Compara
 Nulla quis

Par dies, agite, in modum
 Dicite, o Hymenaeae Hymen,
 Hymen o Hymenaeae:
 Ut lubentius auditus,
 Se citarier ad suum
 Munus, huc aditum ferat,
 Dux bonae Veneris, boni
 Coniugator amoris.
 Quis deus magis optimus
 Est petendus amantibus.
 Quem colant homines magis
 Caelitum. o Hymenaeae Hymen,
 Hymen o Hymenaeae.
 Te suis tremulus parens
 Innuocat: tibi uirgines
 Zonula soluunt sinus:
 Te timens cupida novos
 Captat aure maritos.
 Tu ferro iuueni in manus
 Floridam ipse puellulam
 Matris e gremio suae
 Dedis, o Hymeneaeae Hymen,
 Hymen o Hymenaeae.
 Nil potest sine te Venus,
 Fama quod bona comprobet,
 Commodi capere: at potest,
 Te uolente. quis huic deo
 Compararier ausit.
 Nulla quit sine te domus

Liberos

Liberos dare, nec parens

Stirpe dicier: at potest,

T e uolente. quis huic deo

Compararier ausit.

Quae tuis careat sacris,

Non queat dare praesides

Terra finibus: at queat,

T e uolente. quis huic deo

Compararier ausit.

Claustra pandite ianuae.

Virgo adest. uiden^r, ut facies

Splendidas quatiunt comas.

Sed moraris. abit dies.

Prodeas, noua nupta.

Tardat ingemus pudor,

Quem tamen magis audiens

Flet, quod ire necesse sit.

Sed moraris. abit dies.

Prodeas, noua nupta.

Flere desine: non tibi

Arculeia periculum est,

Ne qua femina pulcrion

Clarum ab Oceano diem

Viderit uenientem.

Talis in uario solet

Diuitis domini hortulo

Stare flos hyacinthinus.

Sed moraris. abit dies.

Prodeas, noua nupta.

P rodeas,

Prodeas,

Iam u

Nofra

Aurea

Prode

Non tuis

Dedit

Probra

A tuis

Secuba

Lenta qui

Unis in

Implic

Comple

Prodeas

Ocubile,

Candia

Quae

Gande

Prode

Quae tuo

Quant

Nocte,

Gande

Prode

Tollite, o

Flamm

lie, cor

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

O Hy

Prodeas, noua nupta, si
Iam uidetur, & audias
Nostra uerba. uiden', faces
Aureas quatiunt comas.
Prodeas, noua nupta:

Non tuus leuis in mala
Deditus uir adultera,
Probra turpia persequens,
A tuis teneris uolet
Secubare papillis:

Lenta quin uelut assitas
Vitis implicat arbores,
Implicabitur in tuum
Complexum. sed abit dies.
Prodeas, noua nupta.

O cubile, quot omine
Candido pede lectuli,
Quae tibi ueniunt bona.
Gaudeas. sed abit dies.
Prodeas, noua nupta.

Quae tuo ueniunt hero,
Quanta gaudia, quae uaga
Nocte, quae media die,
Gaudeas. sed abit dies.
Prodeas, noua nupta.

Tollite, o pueri, faces:
Flammeum uideor uidere.
Ite, concinite in modum,
O Hymen Hymenae Hymen,

L

Hymen

Hymen o Hymenaeae .

Neu diu taceat procax

Fescennina locutio :

Neu nuces pueris neget

Desertum domini audiens

Concubinus amorem .

Da nuces pueris iners

Concubine: satis diu

Lusisti nucibus : lubet

Iam seruire Thalassio .

Concubine, nuces da .

Sordebant tibi uillicae

Concubine hodie, atq. heri.

Nunc tuum cinerarius

Tondet os. miser, a miser

Concubine, nuces da .

Diceris male te a tuis

Vnguentate glabris marite

Abstinere: sed abstine.

O Hymen Hymenaeae Hymen,

Hymen o Hymenaeae .

Scimus, haec tibi, quae licent ,

Sola cognita: sed marito

Ista non eadem licent .

O Hymen Hymenaeae Hymen ,

Hymen o Hymenaeae .

Nupta tu quoq. quae tuus

Vir petet, caue ne neges ,

Ne petitum aliunde eat .

O Hymen

O Hym
Hymen
En tibi don
Et beat
Quae tu
O Hym
Hymen
Vq. dum tr
Cana ten
Omnia
O Hym
Hymen
Transfer o
Limen
Rasilem
O Hym
Hymen
Apice, un
Vir tuu
Totus
O Hym
Hymen
Ille non m
Pectore
Flamm
Hyme
O Hy
Mute br
Praet

O Hymen Hymenaeae Hymen,
Hymen o Hymenaeae .
En tibi domus ut potens ,
Et beata uiri tui ,
Quae tibi sine fine erit.
O Hymen Hymenaeae Hymen ,
Hymen o Hymenaeae .
Vsq. dum tremulum mouens
Cana tempus anilitas
Omnia omnib. annuit .
O Hymen Hymenaeae Hymen ,
Hymen o Hymenaeae .
Transfer omine cum bono
Limen aureolos pedes ,
Rasilemq. subi forem .
O Hymen Hymenaeae Hymen ,
Hymen o Hymenaeae .
Aspice, unus ut accubans
Vir tuus Tyrio in thoro,
Totus immineat tibi .
O Hymen Hymenaeae Hymen ,
Hymen o Hymenaeae .
Ille non minus, atq. tu ,
Pectore uritur intimo ,
Flamma sed penita magis .
Hymen o Hymenaeae Hymen ,
O Hymen Hymenaeae .
Mute bracchiolum teres
Praetextate puellulae .

L 2

Iam

Hymen

Iam cubile adeat uiri .

O Hymen Hymenaeæ Hymen ,

Hymen o Hymenaeæ .

Vos unis senib. bonae

Cognitae bene feminae

Collocate puellam .

O Hymen Hymenaeæ Hymen ,

Hymen o Hymenaeæ .

Iam licet uenias marite :

Vxor in thalamo est tibi

Ore floridulo nitens,

Alba Parthenice uelut,

Luteum ue papauer .

Non diu remoratus es.

Iam uenis. bona te Venus

Inuenerit, quoniam palam

Quod cupis, capis, & bonum

Non abscondis amorem .

At marita tuum tamen

Celites, nihilo minus

Pulchra res: neq. te Venus

Negligit. sed abit dies .

Perge, ne remorare .

Ille puluis Erythraei ,

Siderumq. micantium

Subducatur numerum prius,

Qui uestri numerare uult

Multa millia lusum .

Ludite, ut lubet, & breui

Liberos

Liberos
Tam
Nomen
Semper
Torquatus
Matris
Porrigen
Dulce
Sed mic
In suo sim
Manlio,
Noscer
Et pudic
Matris
Talis illius
Matre l
Qualis
Matre
Fama P
Claudie of
Lusum
Coniuge
Muner
Exerce
Collis o
ste, op
argume
Ticida

*Liberos date. non decet
Tam uetus sine liberis
Nomen esse, sed indidem
Semper ingenerari.*

*Torquatus, uolo, paruulus
Matris e gremio suae
Porrigens teneras manus,
Dulce rideat ad patrem,
Sed micante labello.*

*Sit suo similis patri
Manlio, & facile inscijs
Noscitetur ab omnibus,
Et pudicitiam suae
Matris indicet ore.*

*Talis illius a bona
Matre laus genus adprobat,
Qualis unica ab optima
Matre Telemacho manet
Fama Penelopaeo.*

*Claudite ostia, uirgines.
Lusimus satis. at boni
Coniuges bene uiuite, &
Munere adfido ualentem
Exercete inuentam.*

*Collis o Heliconii Cultor, Vrania genus] Re-
cte, opinor, Hymenaeū inscribamus. eiusdem enim
argumenti poema citat Tucidaci Priscianus in. v.
» Tidas inquit in Hymenaeo, Felix lectule talibus*

L 3

» sole

» sole amoribus. Sic legendi hi uersus, ut prior ille sit
 » integer, posterior non integer. sunt enim eiusdem o-
 » mnino generis, cuius hi Catulli. Genus ipsum car-
 » minis Glyconium, estq. dimetrum acatalecticum,
 » cum Pherecratio. exempla utriusq. ponit Hephae-
 » stion. agens de Antispastico, prioris Κάποσ ἡνίχ' ὁ
 » μαινόμενος. & reliqua posterioris, Ἄνδρες πρόχετε
 » τὸν νοῦν. & quae sequuntur. Terentianus uero Cho-
 » riambicum primum siue Bacchiacum dici scribit.
 » est enim apud illum sic, Hoc metrum Choriambicū
 » est, quod pars Bacchiacum uocat. Idemq. Terentia-
 » nus, cum Septimij uersus praeposuisset, Geritq. in-
 » tus in oppidum Anhelos panopae greges. Et poetae
 » alterius, Opima adposui senex amoris arma fere-
 » trio. Et illos, Purpurae leguli senes Intus hic ubi con-
 » situm est, Primum pedem mobilem significās, ac ua-
 » rium in his, ut est etiam in Catulli uersibus, & in
 » exemplis apud Hephaest. addit, Utq. est mobilis hic
 » locus Immotus manet ultimus. Namq. hic semper
 » iambus est. At posterius illud carmen, quod Phere-
 » cration dicit Hephaestion, idem Terentianus cō-
 » ma dactyli siue Priapei carminis uidetur appellare,
 » exemplo id Horatiani uersus ostendens, Grato pyr-
 » rha sub antro & si primus pes cōstans spondaeus es-
 » se uideatur. Sed ad huiusmodi Catulli uersum nihil
 » apud illum propius, nihil eidem similis repperire
 » potui. Atq. idem spondaeus in exemplis apud He-
 » phaestionem constans est. Seruius illum Glyconium
 » semper uocat in Centimetro, hunc autem Pherecra-
 » tium.

» tium. m.
 » stat gly
 » tium m
 » nus in
 » pei car
 » idem na
 » utroq. c
 » nariar
 » peio com
 » a troch
 » secoq.
 » sancte p
 » uocat id
 » ro, opin
 » Saturn.
 » genus.
 » Verg. G
 » Clus fil
 » thalam
 » Hymen
 » legit Cy
 » pres uer
 » ras den
 » pio com
 » Hyme
 » prius. ne
 » stoph
 » cruus
 » non me

- „ tium. nam de Priapeio agens, Priapeium, inquit, cō
 „ stat glyconio & pherecratio, ut, Hellepontiacum
 „ tuum numen protegit hortos. Atilius Fortunatia-
 nus in Arte utrumq. uidetur uocare comma pria-
 pei carminis. sit enim ex utroq. priapeium. Atq.
 idem uarietatem illam, ac pedum mobilitatem in
 „ utroq. commate significans ait, Non ignoro autem
 „ uariari primas, et secundas syllabas utriusq. in pria-
 „ peio commatis, ut modo. ab iambo incipiat, modo
 „ a trochaeo, tamquam, Hunc lucum tibi dedico con-
 „ secroq. Priape libens hoc tibi dedico, libens
 „ sancte priape. & quae sequuntur. At priorem illum
 uocat idem Bacchium & Choriambum. Mallius ue-
 ro, opinor, is est, cuius Macrobius meminit in. II.
 Saturn. in Ciceronis ridiculis. - Vraniae
 genus] id est filia. Sic enim poetae loquuntur, ut
 „ Verg. Genus Orithiae. Interpres, opinor, Hesiodi
 Clius filium facit. At Claudianus in Palladij Epi-
 „ thalamio musa genitum tantum dicit. - innumeros
 „ Hymenaeum quaerit amores, Hunc musa genitum
 „ legit Cytherea, ducemq. Praefecit thalamis. Inter-
 pres uero Apollonij Erato Musam in primis, cete-
 ras deinde nuptiarum praesides significat, princi-
 pio commentationum in. III. Argonaut.
 Hymeno Hymenae] carmen sollemne in nu-
 ptijs. ut illud Romanis, Thalassio, Thalassio. Ari-
 „ stophan. in Aub. ὕμνῳ ὃ ὕμεναί εἰ ὃ ὕμνῳ. Et Theo-
 „ critus in Adoni. οὐκέτι ὕμνῳ, ὕμνῳ οὐκέτ' ἀειδόμε-
 „ νον μέλος ἄδεται. Et in Helenae nuptijs, ὕμνῳ ὃ ὕμε-

- » *vañε γάρω ἐπὶ τῷδε χαρεῖνς.* Cinge tempo-
 ra floribus] *Ouid. in Epist. Hypsipylae ad Iasonē.*
 » *Heu ubi pacta fides, ubi conubialia iura, Faxq. sub*
 » *arsuros dignior ire rogos. Non ego sum furtim tibi*
 » *cognita, pronuba Iuno Adfuit, & sertis tempora*
 » *uinctus Hymen. At mihi nec Iuno, nec Hymen, sed*
 » *tristis Erinnys Praetulit infastas sanguinolenta fa-*
 » *ces.* Flammeum cape laetus] *Novae nu-*
 » *ptae flammeum indebatur. ita enim loquebantur.*
 » *Seuerus Sulpicius in. II. Sacrae historiae de Nero*
 » *ne ipso. Post etiam Pythagorae cuidam in modum*
 » *sollemnium coniugiorum nuberet, inditumq. im-*
 » *peratoris flammeum, dos & genialis thorus, & fa-*
 » *ces nuptiales. cuncta deniq. quae uel in feminis non*
 » *sine uerecundia conspiciuntur spectata. Haec Sul-*
 » *picij uerba posui propter insignem rerum earum,*
 » *quae in nuptijs adhibebantur, enumerationem. Si-*
 » *milem Callistrati cuiusdam turpitudinem eadem*
 » *prope cū enumeratione exagitat Martial. in. XII.*
 » *Barbatus rigido nupsit Callistratus Afro, Hac qua*
 » *lege niro nubere uirgo solet. Praeluxere faces, uela-*
 » *runt flāmea uultus, Nec tua defuerunt uerba, Tha-*
 » *lasse, tibi. Dos etiam dicta est. nondum tibi Roma*
 » *uidetur Hoc satis, exspectas numquid, ut et pariat.*
 » *Eandem turpitudinem exagitans Suetonius in Ne-*
 » *rone Claudio, Cum dote, & flammeo per sollemni ce-*
 » *leberrimo nuptiarū officio, deductum ad se pro uxo-*
 » *re habuit. Iuuenalis Sat. x. Flammeum paratum di-*
 » *xit. Dudum sedet illa parato Flammeolo. Nescio,*
 » *an,*

- an, cum, relicto priore, nubebāt aliq, flammeū prius
 scinderent. hoc enim significare uidetur Iuvena-
 „ lis in. VI. Sat. Permutatq. domos, & flammea con-
 „ terit. Nisi iratam id dicat facere, uel crebra diuor-
 tia sic significet. Nuptias Aelius & Cincius dictas
 censuerunt, quia flammeo caput nubentis obuolue-
 batur, quod antiqui Obnubere uocarunt. Fest. Pōp.
 „ Idem affirmat in. III. Fast. Ouidius, Credit amans,
 „ thalamosq. parat, deducitur illuc, Anna tegens uul-
 „ tus ut noua nupta suos. Huc ueni niueo
 gerens Luteum pede foccum] Habitum Hyme-
 naei describit Ouid. in. x. Metam. in Orphei nu-
 „ ptijs, Inde per immensum croceo uelatus amictu Ae-
 „ thera digreditur, ciconumq. Hymenaeus adoras
 „ Tendit, & Orpheia nequiquam uoce uocatur. Ad
 „ fuit ille quidem, sed nec sollemnia uerba, Nec laetos
 „ uultus, nec felix adtulit omen. Soccus autem luteus,
 quod eo pedes induebant noui mariti. Seneca in Hip-
 „ polyto, de Hercule. Crura distincto religauit auro
 „ Luteo plantas cohibente focco, Et manu clauam mo-
 „ do qua gerebat, Fila deduxit properante filo.
 „ Excitusq. hilari die.] Sic Terentius, Hilarem
 „ hunc sumamus diem. Nuptialia conci-
 nēs Voce carmina tinnula] Carmina nuptialia,
 „ quae Theocritus, in Europa, Γάμια μέλην dicit, Κόλ-
 „ χοισι ταναοῖς Γάμιον μέλος ἀνπυόντες. Et Euripides
 „ in Troadib. Δάκρυά τ' ἀν' ἀλλάσσει τε τοῖς τῆς δὲ μέ-
 „ λεισι τρωάδες γαμηλίοις. Hoc ipsum significās Ouid.
 „ in. V. Metam. Atria complentur, nec coniugalia sa-
 „ cra

- „ *cra Qui canat, est clamor. Tinnula, tenui, id est,*
quae auris feriat. L. Pomponi adducuntur haec ab
 „ *alijs, Inbe modo adferatur unus, ego uocem reddam*
 „ *tenuem, & tinnulam. Nisi id dicat, se uaria usurum*
uoce. Expressisse autem Catullus uidetur, quod Cal-
 „ *limachus dixit in Hymno in Delum, Εὐχῆς ὕμ-*
 „ *νῶος. Pelle humum pedibus]* Haec est
ὀρχηστῆς, quae adhiberi in nuptijs solebat. de qua in-
terpres Apolloniij principio libri. III. Argonaut.
- manu Pineam quate taedam] Hae sunt illae fa-
 „ *ces nuptiales, de quibus iam supra, & Vergil. Mo-*
 „ *pse, nouas incide faces. Et Ouid. in nuptijs Orphei,*
 „ *Fax quoq. quam tenuit, lacrimoso stridula fumo*
 „ *Vsq. fuit, nullosq. inuenit motibus ignes. Cur autem*
Spineam magis, quam Pineam taedam legi oport-
teat, non uideo. ut enim illam in nuptijs adhibitam
fuisse concedam, eius tamen propria uis putabatur
pellendi noxia. de quo & Varro, ut citat in. 1. Cari-
 „ *sus, In Asia fax (sic enim legendum) ex spinu al-*
 „ *ba praefertur, quod purgationis causa adhibetur.*
 „ *Et Ouid. in. VI. Fast. Sic fatus, spinam, qua tristes*
 „ *pellere posset Aforibus noxas, haec erat alba, dedit.*
 „ *Ac post, Virgaq. Ianalis de spina sumitur alba,*
 „ *Qua lumen thalamis parua fenestra dabat. Post il-*
 „ *lud neq. aues cunas uiolasse feruntur, Et redyt pue-*
 „ *ro, qui fuit ante, color. Deinde uero libri manuscri-*
 „ *pti, quoscumq. uidi, Pineam omnes habebant. quam*
 „ *in nuptijs adhiberi solitam ostendunt & Verg. in.*
 „ *VII. - flagrantem feruida pinū Sustinet, ac natae,*
 „ *Turniq.*

„ Turniq
 „ Dum ta
 „ spectet p
 „ apud Ni
 „ sum plan
 „ modo. Fa
 „ sunt mul
 „ solia et
 „ gesi, &
 „ uita Pop
 „ ce adfer
 „ ra esset,
 „ duobus n
 „ in Geron
 „ ma, qua
 „ fax indi
 „ incendio
 „ na nupt
 „ mptus cu
 „ nius ad
 „ fax. &
 „ tuere co
 „ retur fo
 „ set, ut e
 „ tandum
 „ XVI. c
 „ ait, au
 „ etiam,
 „ autem

» Turniq. canit hymenaeos. Et Ouid. in. II. Fast.
 » Dum tamen haec fient, uiduae cessate puellae, Ex-
 » spectet puros pinea taeda dies. Locus est insignis
 » apud Nonium Marcellum in verbo Fax. qui hoc ip-
 » sum plane confirmat. Est autem is in impressis hoc
 » modo. Fax, pro, Face. Var. Γέροντος διδασκάλης. Con-
 » fluit mulierum tota Roma, quae noctu fieri initia
 » solita etiam nunc pinea fax indicat. Idem Sexa-
 » gesi, Adest fax inuoluta incendio. Idem de
 » uita Pop. Ro. lib. II. Cum a noua nupta ignis in fa-
 » cie adferretur fucio eius sumptus fax ex pinu abla-
 » ta esset, ut eam puer ingenuus adferret. In
 » duobus manuscriptis sic. Fax, pro, Face. Varro
 » in Geronto didascalo. Confluit mulierum tota Ro-
 » ma, quae noctu fieri initia solita etiam nunc pinea
 » fax indicat. Idem Sexagesi, Adest fax inuoluta
 » incendio. Idem de uita patrum. lib. II. Cum a no-
 » ua nupta ignis in facie adferretur fucio eius su-
 » mptus cum fax ex pinu alba esset, ut eam puer inge-
 » nuus adferret. Est itaq. omnibus in libris Pinea
 » fax. & Ex pinu. Postrema Varronis uerba resti-
 » tuere conabar, Cum a noua nupta ignis in face fer-
 » retur fucio eius sumptus, cum fax ex pinu alba es-
 » set, ut eā puer ingenuus ferret. Deinde Initia, mu-
 » tandum, in, Initio. Quod uero scribit Plin. lib.
 » XVI. cap. XIX. de Spina nuptiarum facibus, idem
 » ait, auspiciatissima, id uero aut olim fuerat, aut ea
 » etiam, ut opinor, pineis facibus intexebatur. Fax
 » autem ominis causa praeferebatur, ut significare
 Pro-

- » Propertius uidetur in. I III. Quae mihi deductae
 » fax omen praetulit, illa Traxit ab euerſo lumina
 » nigra rogo. Nifi ſic intelligas, Facem, quae quod
 noctu nuptiae fierent, praeferebatur, mihi, inquit
 Propert. Omen triſte praetulit ipſa raptā de rogo.
 Plutarchus tamen cauſſam adfert aliam, cur Fax
 praeferreretur. cuius uerba alio loco ponemus.
 Namq. Iulia Mallio] In omnibus ſere manuſcri-
 ptis, non Iulia, ſed Iunia. Qualis Idalium
 colens] Hoc genere ſimilitudinis eximiā Iuniae
 pulchritudinem ſignificat. Saepe ſic alij poetae.
 - bona cum bona Nubit alite uirgo] Bona uir-
 go: bella. in manuſcriptis, Nubet. Cum bona ali-
 te: praepoſitionem adpoſuit, more Graecorum.
- » Hefiod. σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν. Et Sophocles, opi-
 nor in Trachin. Bonam autem in nuptijs alitem
 dixit, quod aues quaedam in his inſauſtae maleq.
 ominatae ſint, quas Graeci propterea τοῖς γαμοῦ
 σι δυſοιῶνιſα ὀρνέα uocant. quod interpres Lycophronis in illa, Οὐ μὴ ποτ' οὐ Ζεῦ τῶτερ ἐς πάτραν
 » ἐμὴν ſείλαις ἀρωγούς τῇ διſαρπάγῳ κρεκί, ſic tradit.
 » Κρέξ ὀρνέον θαλάſιον, ἴδιδι εἰκὸς. ἐς δὲ ἡ ἱεῖς περὶ
 » τὴν αἴγυπτον, ῥυπαροφάγον. Καλλίμαχος δ' ἐν τοῖς
 » περὶ ὀρνέων φησὶ, τοῖς γαμοῦσι δυſοιῶνιſον εἶναι,
 » καὶ Ευφορίων ἐν Απολλοδώρῳ ποικίλον, οὐδὲ μέλαθρον,
 » ὀρχίλος ἔπη. Κύζικος, ὃν δ' ἦεντε κακὸν γάμον ἀχ-
 » θόμενος Κρέξ. Κρεκί τὴν ἐλένην παρεικάζει διὰ τὸ δύσ-
 » γαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι. Eandem auem in-
 » tellegens, opinor, Propert. in. I III. dixit, Doctus
 » uel

» uel H
 » diq. to
 » buſda
 » rat. in
 » multo
 » pere n
 » bonas
 » τα δ' ο
 » οὐκ α
 » nam a
 » gil. in. I
 » limach
 » na pinn
 » ac neſci
 » Florid
 » Cum A
 » ſicat, q
 » ri ſacr
 » Atq. e
 » dicta. I
 » uel quae
 » modi e
 » in quib
 » expreſ
 » Aſiae
 » ſimili
 » πῶλεα
 » Home
 » μῶν.

- „ uel Hippolytum Veneri mollire negantem, Concor-
 „ diq. toro pessima semper auis. Quamquam qui-
 „ busdam in libris esse dicant, Anus, non Auis. Ho-
 „ rat.in.I. Carm. Mala ducis aui domum, Quam
 „ multo repetet Graecia milite Coniurata tuas rum-
 „ pere nuptias. Callimachus εἰς ἁνδρα Ἰὺς παλλάδος
 „ bonas, ac malas alites significans dixit, Γνωσέ-
 „ ται δ' ὄρνιθας ὅς ἀσπίος οἶτε πέτονται ἡλιθα. καὶ ποίων
 „ οὐκ ἀγαθαὶ πέρυγες. Itaq. Αγαθὰς πέρυγας Bo-
 „ nam alitem apte interpretemur, uel quo modo Ver-
 „ gil.in.III. Aeneid. proxime ad haec accedens Cal-
 „ limachi, Et uolucrum linguas, & praepetis omi-
 „ na pinnae. alterum enim lex carminis repudiat.
 „ ac nescio, an aliquid de Thalassio sit intelligendū.
 „ Floridis uelut enitens Myrtus Asia ramulis
 „ Cum Myrto comparat, itaq. θαλεράν illam signi-
 „ ficat, quod suco, & uiriditate praestet, eoq. Vene-
 „ ri sacra sit. Caussas adfert opinor Plut.in Problem.
 „ Atq. ea quoq. in coniugijs adhibita, coniugalis
 „ dicta. Plin.in. xv. cap. xxix. Asiam Myrtum,
 „ uel quamcumq. intelligamus praestantem, cuius-
 „ modi erant Asiae, uel proprie natam illis in locis,
 „ in quibus multa fuisse prata, uersus, quib. Arateos
 „ expressit, Prisciani ostendunt illi, Nam florent
 „ Asiae per campos plurima prata, Sed magis ad
 „ fluuium Maeandri gurgite miti. Stephanus περὶ
 „ πόλεων, Asium pratum quod esset, demonstrans,
 „ Homeri uerba simul interpretatur illa, Ἀσίῳ ἐν λεῖ-
 „ μῶνι. ita uero scribit, Εἰς καὶ ἀσπίος λεμῶν Ομηρος,
 „ Ἀσίῳ

- » Απίω ἐν λειμῶνι, ἀντὶ τοῦ Ἀσίου. γενικὴ γὰρ ἐστίν,
 » οὐκ Ἀσιανῶ. ἀγνοεῖ γὰρ Ὀμηρος τὴν Ἀσίαν, ὥς καὶ
 » τὴν Δρώπην. ἢ μᾶλλον Ἀσίας. καὶ ἰωνικῶς, Ἀσίεω,
 » καὶ Ἀσίω, ὥς Εὐμελέω. Intelligi etiam pos-
 sit *Myrtus Asia, Italica in Apulia nata*.
 Tibius enim *Sequester de montibus, & gentibus*,
 » *Apuli, inquit, Italici partis Asiae. primam in*
 » *Asia produxit, ut eῖ Hom. & Nicander in Ἀλε-*
 » *ξιφαρμάκοις. Εἰ καὶ μὴ σύγκληρα κατ' Ἀσίδα τέ-*
 » *χεα δῆμοι. Nutriunt humore]* sic est etiā in ma-
 nuscriptis nonnullis: in alijs etiam, *Nutriunt*
 » *in honore. ut & Aldus iampridem impresserat.*
 Sed illud omnino rectius. more enim suo Catullus
 » *spondaeum pro dactylo posuit, ut in Hendecasylla-*
 » *bo, Oramus, si forte non molestum est. Alysq. in*
 » *locis. Sic etiam Seneca in Oedipo, in Choricis uer-*
 » *sibus, Vela nec pressae graui. Sunt, qui reiciant,*
 » *quod in hoc genere carminis pedem insolentem di-*
 » *cunt, & dure dictum, Roscidum humorem.*
 Lympha quos simul inrigat] In manuscriptis
 » omnibus, *Nympha. quod probari etiam potest.*
 Ac domum dominum uoca] In manuscriptis
 » omnib. *Ad domum. itaq. opinor, antiqui loque-*
 » *bantur. Dominam uero quod dicit, nuptiale id uer-*
 » *bum fuit. Etenim, ut Festus tradit, in Romuli*
 » *tabula scriptum erat: Mulier uiro legitime con-*
 » *iuncta fortunaeq. & sacrorum socia esto, ut il-*
 » *le dominus, haec domina uocaretur. Plutarchus*
 » *in κεφαλαίων καταγραφῇ ῥωμαϊκῶν nouum mari-*
 » *tum*

,, *τὴν κύριον καὶ οἰκοδεσπότην, ποιεῖται νύμφην κυ-*
 ,, *ρίαν καὶ οἰκοδέσποιναν. Verba illius sunt* Διὰ τί τὴν
 ,, *νύμφην εἰσάγοντες λέγειν κελεύουσιν, ὅπου σὺ γάιος*
 ,, *ἐγὼ γαῖα. πότερον, ὥσπερ ἐπὶ ῥητοῖς εὐθὺς εἴσι τῷ*
 ,, *κοινωνεῖν τῶν ἀπάντων, καὶ συνάρχειν, καὶ τὸ μὲν*
 ,, *δηλούμενόν ἐστιν. ὅπου σὺ κύριος καὶ οἰκοδεσπό-*
 ,, *της, καὶ ἐγὼ κυρία καὶ οἰκοδέσποινα. Si re-*
 ,, *tinere priorem lectionem quis malit, legat hoc*
 ,, *potius modo, Ac domus dominam uoca.*

Vt tenax hedera hac, & hac] Ita artificissimum
 complexum significant poetae. de quo multa di-
 ximus in Commentationib. in Horatium. Sed
 erat in manuscriptis omnibus, Huc, & huc.

,, Vos item simul integrae] Castae. ante, Puellae,
 ,, & pueri integri. In manuscriptis erat, Vosq. item.
 Chorus aliquis in Epithalamijs adhibebatur fausta
 omnia utriq. coniugi adprecantium. Quo ex genere
 sunt illa Sapphus apud Athenaeū, ac Macrobiū:
 ,, Κοινῇ δ' ἄρα πάντες καρχήσι' ἔχον καὶ ἔλειβον. ἀρά-
 ,, σαντο δὲ πάμπαν Εσλὰ τῷ λαμβρῶ. Et illa eiusdem
 ,, apud Hephæstionem, Ολβιε γαμβρὲ σοὶ μὲν δὴ γάμος
 ,, ὡς ἄραο Εκτετέλες' ἔχεις δὲ παρθένον ἂν ἄραο.
 - agite, in modum Dicite] In numerū, ut Verg.

,, in. VIII. Aen. Illi inter sese multa ui brachia tol-
 lunt In numerum. Hymen o Hymenae]
 ἐπιφώνημα nuptiale. Diuus Hieronymus, si modo
 eius liber est, γνήσιος in Commentario in Cantica
 Canticorum Iuuenes ac puellas in nuptijs adhiberi
 solitas significat: idq. Drama uocat.

Se

Se citarier ad suum Munus] Vocari ἐπιφωνή-
 33 κῶς. Horat. Ab Ouo usq. ad mala citaret Io Bac-
 33 che. Aemilius Probus, historicus, Magnis, inquit,
 33 in laudib. tota fuit Graecia, uictorem Olympiae ci-
 33 tari. Dux bonae Veneris] Bonam Vene-
 rem, & bonum amorem dicit coniugalem: et, ut post
 33 dicit, Fama quem bona comprobat. - bo-
 ni Coniugator amoris] Γαμήλιε. Quis deus
 magis optimus Est petendus amantibus] In
 manuscriptis omnib. Quis deus magis amatis.
 itaq. adulterinum omnino est, Optimis. Ego, quo
 stet uersus, legendum puto, Quis deus magis a ma-
 cris. Et quod sequitur, Expetendus amantibus. A-
 mantes & pallidos, & macie confectos uidemus.
 33 Verg. in Palaemone, Heu, heu, quam pingui macer
 33 est mihi taurus in aruo. Idem amor exitium est pe-
 33 cori, pecorisq. magistro. Et Ouid. in. i. Amorū, Lon-
 33 gus amor tales corpus tenuauit in usus, Aptaq. sub
 33 ducto corpore membra dedit. Et in. xi. Metam.
 33 Fecit amor maciem. Te suis tremulus pā-
 rens] In manuscriptis, pro Tremulus, Romulus,
 aut Remulus. hoc potius, si modo ferendum est.
 Zonula soluunt sinus] Verbi quoq. syllabas ipsius
 mire soluit. Te timens cupida novos Ca-
 ptat aure maritos] Ita est omnib. in manuscriptis.
 Ea forte sententia, atq. ordine, Nouus maritus, ti-
 mens, ne uoto excidat, te cupida aure captat. Nouos
 autem pro Nouus legi nuper in uetustissimo libro Va-
 ticanæ bibliothecæ in oratione Philippi ex historijs
 Sallu-

20 Sallusti, quae non extant. Adest nouos exerci-
 21 tus. uel si Timens, in Tenens, quod facile est, mutes,
 ea sit sententia, quae te tenet, marito suo non conten-
 22 ta, nouos maritos cupida captat. Nouus maritus
 23 sic dicitur, ut & Noua nupta. Idem alibi, Inuisen-
 24 te nouo proelia torua uiro. Et Plant. in Casina, Lu-
 25 bet Chalinum, quid agat scire nouam nuptam cum
 26 nouo marito Et Festus Pompeius, Noces flagitan-
 27 tur nuptijs, & iaciuntur pueris, ut nouae nuptae
 28 intranti domum noui mariti secundum fiat auspi-
 29 cium. Et in uerbo Repotia, Repotia postridie nu-
 30 ptias apud nouum maritum cenatur, quia quasi re-
 31 ficitur potatio. Verbo Captare Terent. in Phorm.
 32 sic est usus, Ad fores suspensio gradu placide ire per
 33 rexi. accessi. asstiti. Animam compressi. aurem ad-
 34 moui. ita animum coepi attendere, Hoc modo sermo-
 35 nem captans. Tu fero iuueni in ma-
 nus] An quia mulier in manum uiri conuenit. an
 potius quod uirginem det optanti iuueni fruendam.
 Matris e gremio suae] Eundem uersum postea
 repetit. Hoc uero e ueteri consuetudine posuit, quam
 36 tradit his uerbis Fest. Pomp. Rapi simulatur uirgo
 37 ex gremio matris; aut, si ea non est, ex proxima ne-
 38 cessitudine, cum ad uirum trahitur. quod uidelicet
 39 ea res feliciter Romulo cessit. Dedis] Idem
 40 alibi. Dedatur cupido iam dudum nupta marito.
 Fama quod bona comprobet] Sic etiam Ouid.
 41 in. IIII. Fast. de Venere. Cum primum cupido Ve-
 42 nus est deducta marito, Hoc bibit, ex illo tempore

M

,, nupta

» nupta fuit. Illam supplicib. uerbis placate, sub illa

» Et forma, & mores, & bona fama manet.

Nullaquit sine te domus Liberos dare] Lu-

» cret. Per te quoniam genus omne animantium Con-

» cipitur, uisitq. exortum lumina Solis. Et Theocri-

» tus, dignam deā, quae colatur in Amphiclis domo,

» cui liberos dederit, ἢ κύπρις οὐ πάνδημος. ἰλάσκεο

» τὴν θεὸν εἰπὼν οὐρανίην. ἀγνῶς ἄν θεμὰ χυτογυῖας

» οἶκῳ ἐν Ἀμφικλείους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε Ξυών.

» Liberos dare: Idem post, Liberos date, procreate.

» Verg. Geminā partu dabit Ilia prolem. Et Claud.

» in nuptiis Honori & Mariae, Te Laeda mallet,

» quam dare Castorem. - nec parens Stirpe

nitier] Sophocles in Oedipo in Colono, idē, opinor,

» significans, Οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῳ δῶρί δ' ἰνάσθω πέλοπος

» πώποτε βλασὸν φύτλ' ἀχείρωτον αὐτόποιον. Stir-

» pe. n. ualet quod βλασὸν φύτλ' μα dicit, siue ἔρνος.

» Idem Sophocles in eadē fabula, ᾧ φίλτατ' ἔρνη. quae

uerba sunt Oedipi ad filias. Ex eodem prope gene-

re est, quod Arist. posuit in. VII. ἡδίκων Νικομα-

» χείων, quod prouerbio dici soleret, διόφασι ταῦτογ αἰ-

» μα, καὶ ῥίζαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Quod uero Niti dixit,

» eodem prope modo Lucret. in. II II. Et quibus ante

» domi secundae saepe nequissent Vxores parere, in-

» uenta est illis quoq. compar Natura, ut possent gna-

» tis munire senectam. Et Prop. in. II II. Et serie fulci

» te genus. Eusebius in primo libro de Constantini

» Imp. uita, ubi de Alexandro Macedonum rege,

» Ἀτεκνον, ἀρριζον, ἀνέσιον. Et, cū gentis totius exitium

signifi-

significat, isdem uerbis utuntur auctores utriusq.
 22 linguae. Sophocles in *Electra*, $\Phi\epsilon\tilde{\upsilon}, \Phi\epsilon\tilde{\upsilon} \tau\acute{o} \pi\acute{\alpha}\nu \delta\eta \delta\epsilon$
 22 $\alpha\pi\acute{o} \tau\alpha\iota\sigma\iota \tau\omicron\iota\varsigma \pi\acute{\alpha}\lambda\alpha\iota \pi\rho\acute{o}\rho\iota\zeta\omicron\nu, \acute{\omega}\varsigma \epsilon\omicron\iota\kappa\acute{\epsilon}\nu, \epsilon\phi\theta\acute{\alpha}\rho \tau\alpha\iota \gamma\acute{\epsilon}$
 22 vos. Verg. in. XI. *Aen.* Et Euandri totam cum stir-
 22 pe uidebit Procubuisse domum. Finibus]
 22 Absolute posuit, ut post, Oris, Quam maxima in o-
 22 ris. Ouid. in. II. *Elegiarum*, in amicam, quod aborti-
 22 um fecerat, eandem paene in sententiā, Quis Pria-
 22 mi fregisset opes, si numen aquarum Iusta recusasset
 22 pondera ferre Thetys, Ilia si tumido geminos in uē-
 22 tre necasset, Casurus dominae conditor urbis erat.
 22 Si Venus Aeneam grauida temerasset in aluo, Cae-
 22 sarib. tellus orba futura fuit. Claustra pan-
 dite ianuae] Ex hoc genere est, et huic proximum,
 Sapphus illud apud Hephaestionem, $\pi\epsilon\rho\iota \varsigma\epsilon\iota\chi\omicron\upsilon, \kappa\acute{o}$
 22 $\lambda\omicron\upsilon, \kappa\acute{o}\mu\alpha\tau\omicron\varsigma. \Upsilon\phi\omicron\iota \tau\acute{o} \mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\theta\rho\nu \acute{\upsilon}\mu\acute{\eta}\nu\alpha\iota\omicron\nu \acute{\alpha}\epsilon\iota\rho\alpha\tau\epsilon$
 22 $\tau\acute{\epsilon}\kappa\tau\omicron\nu\epsilon\varsigma \acute{\alpha}\nu\delta\rho\epsilon\varsigma \acute{\upsilon}\mu\acute{\eta}\nu\alpha\iota\omicron\nu \gamma\alpha\mu\beta\rho\acute{\varsigma} \epsilon\rho\chi\epsilon\tau\alpha\iota.$
 - uiden', ut faces Splendidas quatiunt co-
 mas] Nouae enim nuptae fax praelucebat, quae ra-
 22 pi dicebatur. Fest. Pompeius, Rapi solet fax, quae
 22 praelucente noua nupta deducta est ab utriusq. ami-
 22 cis, ne aut uxor eam sub lecto uiri ea nocte ponat,
 22 aut uir in sepulchro comburendā curet, quo utroq.
 22 mors propinqua alterutrius captari putabatur.
 22 Plaut. in *Casina*. Primum omnium huic lucebis no-
 22 uae nuptae facem. Stat. in. II. *Thebaid.* idē signi-
 22 ficans dixit, Praemissaeq. faces festum nubentib.
 22 ignem Obruit. Quam breuē M. Tullius in oratio-
 ne pro Cluentio Faces nuptiales has uocat.

M 2 - uiden ,

- uiden', ut faces Splendidas quatiunt comas:

Sic Sol auricomus a Poetis dicitur. Et cometa πω-

„ γονίτης. Aeschyl. in Agamemnone, Πέμπασσι δ' ἀν-

„ δαίοντες ἀφ' ὁνῶν μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα. Qua-
tiunt autem dixit, ut & Caluus in Epithalamio.

„ Hesperium ante iubar quatiens. Et Graece Theo-

„ dectes, Ελίσσιν. Ω καλλιφεγγὴ λαμπάδ' εἰλίσσων φλο-

„ γός. ἥλιε ποσεινὸν πᾶσιν ἀνδράποισ σέλας.

Prodeas, noua nupta] Ω νέα νύμφη. Fest. Pomp.

„ Nuptias dictas esse ait Santra ab eo, quod Nym-

„ pheca dixerunt Graeci antiqui γάμον. Inde nouam

„ nuptam νέαν νύμφην. Hoc autem aliud ἐπιφώνημα
nuptiale. Tardat ingenuus pudor] In ma-

nuscriptis omnibus, Tardet. illud rectius. Ingenu-

us pudor, ἀγαθὴ αἰδω. In scriptis grammatici uere

„ ris, quae apud me sunt, ἀγαθὴ δ' ἐπὶ ἡδεσιν αἰδω.

„ ὁ τοῦ θεοκρίτου διδάσκαλος φιλητᾶς εἶρηκε. Claudia

„ nus in Nuptijs Honori Et Mariae, Iam nuptae tre-

„ pidat, sollicitus pudor, Iam produnt lacrimas flā-

„ mea simplices. Vitruuius in Prooemio lib. VI. In-

„ genuū colorem dicit. Mihi autem, inquit, a praece-

„ ptoribus est traditum, rogatum, non rogantem, o-

„ portare suscipere curam, quod ingenuus color moue-

„ tur pudore, petendo rem suspiciosam.

Quem tamen magis audiens] Sic erat omnib.

in manuscriptis. Erit ergo sensus, Cui parens pудо-

ri. Audire enim id nonnumquam significat. Verg.

„ Instat equis auriga, nec audit currus habenas.

Flet, quod ire necesse sit] Quo pudore impedita,

flet.

flet. Est autem isdem in libris, Quod ire necesse est.
quod est multo rectius. Saepe namq. non elidit.

- non tibi Arculeia periculum est] In manu-
scriptis omnib. Arunculeia, & Aurunculeia. le-
gendum forte, Aruncleia, ab Aruncis. itaq. uetu-
statem generis et claritatem significat. Possit etiam
legi Hirculeia, uel Herculeia, quomodo Aldus olim
impressit. Sallustius. II. historiarum, ut est apud
Nonium Marcellum in uerbo Sagum, Hirculei cu-
iusdam meminit. Occurrere, inquit duci, & proe-
lium accendere adeo ut Metello in sagum, Hircule-
io in brachium tela uenirent. Non tibi periculum
est, ita prope dixit, ut Cic. Caue putes. itaq. Graeci
Κωδωδ'ειν prope eodem modo dicunt.

Ne qua femina pulchrior Clarum ab Oceano
diem Viderit uenientem] Quod de die forma cu-
iusq. spectari in primis debeat. Talis in

uario solet] Hyacintho nunc, quam prius myrto,
comparat. - & audias Nostra uerba] No-

stros cantus. Manilius in. IIII. Astronom. Et gra-
cilis calamos, & neruis insita uerba.

Nostra uerba, uiden'. faces] In manuscriptis o-
mnib. Viden ut faces. Stare autem sic uersus nequit.
legendum puto, Vide, ut faces. Aureas qua-

tiunt comas] χρύσειον φάος. Bion in Bucolicis, Εἰς
πελάς ἐπατάς χρύσειον φάος ἀπορρενείας.

Non tuus leuis in mala Deditus uir adulte-
ra] Vetuste dixit. Ex eodem genere est illud eiusdem
post, Sed quae se impuro dedit adulterio. Mala: non

M 3 casta.

- „ casta. ut Bonas Castas uocant. Probratur
 pia persequens] In manuscriptis omnib. Proca-
 tur pia persequens. rectius illud, si modo ueterem
 „ librum Guarinus est secutus. Statius in Dauo Pro
 „ brum sic uidetur accepisse, Ea compressa parit huic
 „ puerum, sibi probrum. Ut & Plautus in Aul. - quo
 „ pacto celem herilis filiae Probrum, propinqua par-
 „ titudo quo adpetit. Erat quodam in libro Precatur
 pia persequens. Legi fortasse possit, Peccat, aut pia
 persequens. qui enim pietati student, rebusq. diuinis
 sese totos dedunt, Venere abstinebant. Claudianus
 & Catullum, & Horatium imitatus hoc ipso in ge-
 nere in Epithalamio in nuptijs Honori, & Mariae,
 „ Tam iunctis manibus nectite uincula, Quam fron-
 „ dens hedera stringitur aesculus, Quam lento pre-
 „ mitur palmite populus. O cubile, quot
 omine Candido pede lectuli] Reliqui tres uer-
 sus non in Guarini modo libro desiderantur, sed in
 omnibus ys quos uiderim. itaq. qui eorum loco legun-
 tur, alieni sunt, & coniectura positi. illi uero duo su-
 periores in Guarini libro leguntur, O cubile, quod
 homine Candido pede lectulis. in ys, quibus haec
 scribens, utebar, O cubile quod omnibus Candido
 pede lecti. Difficilis uero coniectura, propter ea,
 quod reliqui uersus desunt. Hesiodus Θαλαμνία δὲ-
 πα δicit ligna faciendis apta lectulis.
 Quae tuo ueniunt hero, Quanta gaudia]
 „ Quae. & quanta, iungit eodem modo Flaccus, O
 „ qui complexus, & gaudia quanta fuerunt. Gaudia

hero,

uero, in
 Tibull
 - quae
 In ma
 referat
 Gauden
 & mult
 „ uagam
 „ rora ex
 „ rum no
 „ iam no
 „ Pomp.
 „ signis
 „ mo illa
 „ dicit A
 „ tibus c
 „ emend
 „ caua c
 „ rior ue
 Nocten
 cis epig
 „ phens,
 „ an dicit
 „ ridiat
 „ niam
 „ in. I.
 „ rat ho
 „ Ac po
 „ lafi r

uero, in re Venerea, quae dicantur, doceo in meis in
Tibullum Commentationibus id est, ἡ συνουσία.

- quae uaga Nocte, quae media die, Gaudeas]
In manuscriptis omnibus, Gaudeat. ut ad herum
referatur. is enim illum amoris fructum percipit.
Gaudere gaudium, ridere risum, seruire seruitutē,
& multa hoc modo, ueteres dicebant. Noctem autē

- » uagam dixit, ut & Sol uagus dicitur, ut in illo, Au
- » rora exoriente uagi Sub lumina solis. Nam & cur
- » rum nox habere fingeatur. Tibul. in. II. Ludite
- » iam nox iungit equos. Et uolare, Ennius apud Fest.
- » Pomp. in uerbo, Quando, Nox quando medijs
- » signis praecincta uolabat. Ennii quoq. esse existi-
- » mo illa apud Varronem in. IIII. de Ling. Lat. Itaq.
- » dicit Andromacha. Noctiq. caua caeli signitenen-
- » tibus conficis bigis. Quae uerba sic distinguebam,
- » emendabamq. Itaq. dicit Andromache nocti, Quae
- » caua caeli signitenentibus conficis bigis. ut poste-
- » rior uersus longus sit, eaq. sint Andromaches ad
- » Noctem uerba. Auctor extremi carminis in Grae-
- » cis epigrammatis, siue is est Mercurius, siue Or-
- » phens, Noctem citam dixit, ἦνς ἐννοσις γίνωστο δο-
- » λὴν διὰ νύκτα. Quae media die] cum me

- » ridiabitur. Inde ante ad Iphitillam. Iube ad te ue-
- » niam meridiatum. Cubabant meridianes. Ouid.
- » in. I. Amorum. Festus erat, mediamq. dies exege-
- » rat horam, Apposui medio membra leuāda thoro.
- » Ac post, ipsa hac de uoluptate. Cetera quis nescit,
- » lassī requieuiamus ambo, Proueniant medijs sic mi-

M 4 » hi

» hi saepe dies. Tollite, o pueri, faces] Et
 » tamen Apollonij interpret sponsi, ac sponsae paren-
 » tes ipsas in nuptijs olim faces tenere solitas scribit,
 » in. IIII. uerba interpretans illa, Αὐτὴ δὲ σέλας, ait,
 » Ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμουῦτων ἐν τοῖς γά-
 » μοις ἀδεύειν ἔδος ἦν, καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσας φη-
 » σιν. Ergo uel ea Graecorum consuetudo fuit. uel olim
 » factum, postea desitum fieri. uel tum matres, tum
 » pueri etiam faces ferebant. Romae tamen nec apud
 » Octavianum Zenum, nec apud Capranicensem Epi-
 » scopum, apud quos uidere est sculpta, atq. incisa uete-
 » rum nuptiarum simulachra, ullae matres cum faci-
 » bus. Flammeum uideor uidere] In manu
 » scriptis omnib. Flammeum uideo uenire. quod est ip-
 » sum rectius. Ite, concinite in modum] α-
 » σπύδετον. quale apud Verg. I, sequere Italiam uen-
 » tis. O Hymen hymenace Hymen o
 » Hymenace] In manuscriptis semper sic hi uersus
 » leguntur. Io Hymen hymenace io. Io hymen hy-
 » menace io. Legendum puto, Hymen o hymenace io.
 » Hymen o hymenace. Plautus in Casina sic quoq.
 » cantantem Hymenaeum facit. Age tibicen, dum il-
 » lam educunt huc nouam nuptam foras, Suauis can-
 » tu concelebra omnem hanc plateolam hymenaeo
 » Io Hymen hymenace hymen. Et item post, Io Hy-
 » men hymenace hymen, Ibidem Plautus, & Occen-
 » tare hymenaeum, & Cantare hymenaeum dixit.
 » Quod uero tibicinem adhibitum in nuptijs Plautus
 » significat, idem etiam Claudianus ostendit in Ho-
 » nori,

» nori,
 » na tibi
 » Procax
 » dat com
 » dianus
 » riae. D.
 » iocis tur
 » hanc en
 » III. Fal
 » suum. A
 » tent sup
 » certaq.
 » res, obs
 » apud Ve
 » bins de
 » naris in
 » pa nup
 » tis locis
 » non por
 » Patrici
 » in stem
 » in ista
 » patrum
 » lius ut
 » hi exa
 » praeto
 » ninus
 » dia si
 » differ

- » nori, & *Mariae* nuptiis, Ducant peruigiles carmi-
 » na tibiae. — procax *Fescennina* locutio]
 » Procax, dicax. *Seneca* in *Medea*, Festa dicax fun-
 » dat cōiicia *Fescēninus*. Idē, opinor, intelligens *Clau-*
 » dianus in *Epithalamio* in nuptiis *Honori* & *Ma-*
 » riae. Ducāt peruigiles carmina tibiae, Permissisq.
 » iocis turba licentior Exultet tetricis libera legibus.
 hanc enim locutionem iocos etiam uocat *Ouid.* in.
 III. *Fast.* de origine agens ipsa *Fescenninorum* uer-
 » suum. Apud quem uersus sunt. Nunc mihi cur can-
 » tent superest obscena puellae Dicere. nam coeunt,
 » certaq. probra canunt. Deinde post, Inde ioci uete-
 » res, obscenaq. uerba canuntur. Legendus *Seruius*
 apud *Verg.* ubi de *Fescenninis* arcibus. Et *Macro-*
 » bius de *Fescenninis Augusti*. Et *Sidonius Apolli-*
 naris in epistula ad *Heronium*, in qua tota fere pom-
 pa nuptialis explicatur. Quae eius uerba, quod mul-
 tis locis *Catulli* sensum, ac uerba inlustrant, facere
 » non potui, quin adscriberem. Interueni enim nuptiis
 » *Patricij Ricimeris*, cui filiam *Perhennius Augusti*
 » in spem publicae seueritatis copulabat. Igitur tunc
 » in ista non modo personarum, sed etiam ordinum,
 » patrumq. laetitia *transalpino* tuo lateri conducibi-
 » lius uisum. quippe cū hoc ipso tempore, quo haec mi-
 » hi exarabantur, uix per omnia theatra, macella,
 » praetoria, fora, templa, gymnasia, thalassio *Fescen-*
 » ninus explicaretur. atq. etiamnum e contrario stu-
 » dia sileant, negotia quiescant, iudicia conticescant,
 » differantur legationes, uacet ambitus, & inter scur-
 » rilitates

„ rilitates histrionum totus actionum seriarum sta-
 „ tus peregrinetur. iam quidem uirgo tradita est, iam
 „ corona sponsus, iam palmata consularis, iam cyclo-
 „ de pronuba, iam toga Senator honoratur. iam poe-
 „ nulam deponit inglorius. & nondum tamen cuncta
 „ thalamorum pompa defremuit, quia nec dū ad ma-
 „ riti domum noua nupta migravit. Quod Traditā
 „ iam uirginem dixit, ita uero & Catullus post alte-
 „ ro in Epithalamio, Non aequū pugnare, pater cui
 „ tradidit ipse. Quod poenulam deposuisse inglorium.
 Propterea credo Praetextatum postea Catullus uo-
 cat. Quod ad mariti domum nondum migrasse di-
 cit, & ad id, quod ante posuit de domo domini, intel-
 ligendum facit, & ad id etiam, quod post sequitur,
 „ Transfer omine cum bono, Limen aureolos pedes,
 „ Rasilemq. subi forem. Neu nuces pueris
 neget Desertum domini audiens Concubi-
 nus amorem] In manuscriptis nonnullis, Ne nu-
 ces pueris neget. In uno, Nec nuces. quod est ipsum
 maxime probandum. Qui sequitur uersus, uarie legi-
 tur in manuscriptis. Primum sic, Desertum deum
 audiens, deinde etiam sic, Desertum dominum au-
 diens. sed, siue, quo, impressi sunt, modo legantur, siue
 quo sunt in manuscriptis, nulla prorsus sententia
 probabilis elici potest. Ego, leuiter mutans, emenda-
 bam, Nec nuces pueris neget Defectam dominam
 audiens Concubinus amore. Nam inuita, ut supra
 significauit, ad nouum uirum noua nupta traheba-
 tur. Noli, inquit, quod eam audias parum in te pro-
 penso

penso esse
 Da nuce
 est iam Fe
 ur pueris
 riti secunda
 xv. cap. x
 fac nuptia
 elligimus
 puellas, et
 tum id fier
 cae] Fasti
 adeo ab op
 Sabino co
 de Catona
 sales, neq
 stamariu
 Tondet
 Cato in C
 „ Muliere
 „ bant, ut
 „ ro in. 11
 „ tus. hic
 „ ob id pa
 „ fasteis
 „ bat, a
 „ in. 11.
 bum le
 ad priu

penso esse animo, pueris ludentib. nuces negare.

Da nuces pueris, iners Concubine] Haec uero est iam Fescennina locutio. Nuces autem iaciebantur pueris, ut nouae nuptae intranti domū noui mariti secundum fieret auspiciū. Fest. Pomp. Plin. in.

xv. cap. xxi. Nuces iuglandes quamquam & ipsae nuptialium Fescenninorum comites. Ex quo intelligimus & cantare simul Fescenninos solitas puellas, et spargi nuces. aut statim post earum cantum id fieri solitum. Sordebant tibi uillicae]

Fastidiose formosas ipsas Villicas appellabat. adeo ab omnium amore erat auersus. More uero

Sabino conuicia nouo marito fiebant. Lucan. in. ii. de Catonis, & Marciae Nuptijs, Non soliti lufere

sales, neq. more Sabino Excepit tristis conuicia festa maritus. Nunc tuum cinerarius

Tondet os] Cinerarius idem, credo, qui Cinislo. Cato in Originibus, quo id fieret modo, ostendens,

Mulieres, inquit, nostrae capillum cinere unguitabant, ut rutilus esset crinis. Carisius in. i. & Var-

ro in. iiii. de lingua Lat. Ornatus, quasi ab Ore natus. hic. n. maxime sumitur, quod eam deceat. itaq.

ob id paratur speculum. Calamistri, quod heis calefacteis in cinere capillus ornatur. Qui ea ministra-

bat, & Cinere Cinerarius est appellatus. Carisius in. ii. Afranium aduocat in Cinerario. Idem uer-

bum legitur in ueteri monumento in D. Pauli aede, ad primum ab urbe lapidem, uia Ostiensi.

T. C L A V D I V S
 Z O S I M V S . F E C I T
 L I C I N I A E . P R I S C A E . M A M M
 C L A V D I A E R O S H O D O . S O R
 M A S S A C V M C I N E R A R I O
 E T . T I . C L A V D I O . V E R E C V N
 D O . P A T R O N O . E T . S I B I
 E T . S V I S . P O S T E R I S Q . E O R V M
 L O N G . P E D . V I . L A T . P E D . V I

Tondet os: *Malas. Martial. in. VIII. Par maxil*
 „ *larum tonsa est tibi, pars tibi restat. Atq. idem ali*
 „ *bi. Tondebit pueros iam noua nupta tuos. Est*
autem sensus, Quas tu nuper fastidiebas atq.
auerfabare, ijs nunc os tondes, ijs te nunc ipsum
ornas. uel id dicit, quod ad eam diem barbam ale-
re liceret, iam marito non liceret.
 Diceris male te a tuis Vnguentate glabris
 marite Abstinere] *In manuscriptis, Diceris, pra-*
ue omnino. Unguentatum dicit, mollem, atq. un-
 „ *guentis delibutum. & quod dixit Homerus, τὴν*
 „ *κεφαλὴν διάτροχον. Seneca hircosis unguentatos*
 „ *opponit. cuius apud Gellium in. XII. cap. II. uer-*
 „ *ba sunt, Quidam sunt, inquit, tam magni sen-*
 „ *sus. Q. Enny, ut licet scripti sint inter hircosos,*
 „ *possint tamen inter unguentatos placere. Eo au-*
tem uerbo cum ceteris. P. Africanus apud eun-
 „ *dem Gell. in. VII. cap. XII. mollissimum homi-*
 „ *nem significat, Nam, qui, inquit, cottidie unguen-*
 „ *tatus*

tatus ad
 radunt
 ambulet
 tore, cum
 non mod
 quam d
 cere sole
 tem refer
 larent. c
 sus.
 cognita
 gere senti
 mus, ha
 ro, & q
 coniugi
 nita alio
 de eat
 nosius
 neam.
 in mar
 Ad dom
 ut iam
 beatam
 τὴν ἐπ
 καὶ ἐν
 rito, cin
 Ego re
 cere
 gna

„ tatus aduersum speculum ornetur, cuius supercilia
 „ raduntur, qui barba uulsa, feminibusq. subuulsis
 „ ambulet, qui in conuiuijs adulescentulus cum ama-
 „ tore, cum chirodota tunica inferior ad cubuerit, qui
 „ non modo uinosus, sed uirosus quoq. sit, eum ne quis
 „ quam dubitet, quin idem fecerit, quod cinaedi fa-
 „ cere solent.

Glabris : uel ad aeta-
 tem referendum, uel quod se nuce, uolsellisq. depi-
 larent. cuius infamiam dedecoris subiit Augu-
 stus.

Scimus, haec tibi, quae licent, Sola
 cognita] sic omnino erat omnib. in libris. Sed fri-
 gere sententia mihi uidebatur. ac legebam, Sci-
 mus, haec tibi quae licent Soli, cognita sed mari-
 to, & quae sequuntur. Haec inquit soli, nec dum
 coniungi licebant : nunc minime solus cum sis, alia
 uita alios mores postulat. Ne petatum aliun-

„ de eat] sic post, Et quaerendum aliunde foret ner-
 „ uosius illud, Quod zonam posset soluere uirgi-
 „ neam. En, tibi domus ut potens] Ita est

in manuscriptis, quibus utebar, non Et potens.

Ad domum autem mariti noua nupta transibat,
 ut iam diximus. Plato in Protagora potentem ac

„ beatam domum sic dixit, Ἰπποκράτης ὁ δὲ ἔστι μὲν
 „ τῶν ἐπιχωρίων Ἀπολλοδώρου υἱὸς, οἰκίας μεγάλῃς τε
 „ καὶ εὐδαίμονος. In nuptijs quidem & quaerendo ma-
 „ rito, eiusmodi cōdicio in primis quaerebatur. Plau.
 „ Ego te reduco, & renoco ad diuitias, ubi Tu iam lo-
 „ cere in luculentam familiam, unde tibi talenta ma-
 „ gna uiginti pater Det dotis. Ac post. Nempe

„ istis

» istic est, qui Alcisimarcho filiam suam despondit in
 » diuitias maximas. Quae tibi sine fine erit] In
 Achillis Maffei libro est, Quae tibi, sine, seruit.
 Itaq. probabilis Pontani coniectura, qui legendum
 putauit, Quae tibi, sine, seruiat. eadem tamen
 quibusdam non probatur. Ego legendum suspica-
 bar, Quae seni tibi seruiet. Cana tempus
 anilitas] Sic omnino legendum puto. Sed omnib.
 tamen in manuscriptis libris erat, Anilis aetas.
 Nisi sic uersum metiamur, ut, Nilis aet, syllabas
 unum in pedem conferamus, As, syllabam inse-
 quentem reiciamus uersum, in quo, Omnia, pro-
 pter principem uocalem sequentis uerbi, utramq.
 uocalem perdet I & A. quod fecit non semel Hora-
 » tius. Annitas, inquit Placiades Grammaticus
 » in glossis, Adiutat, interdum senectus est. mendo-
 » se, Adiutat. emendant alij Adultas. quod non se-
 quor. legendum forte, Adnutat. Transfer
 omine cum bono Limen aureolos pedes] Li-
 men cubiculi. Sic Cic in orat. pro. A. Cluentio de
 nefarijs illis Cluentij matris agens nuptijs. Sen-
 sim scilicet, ueteri consuetudine, ac ritu. Plaut. in
 » Casina. Sensim super attolle limen pedes, noua nu-
 » pta. Plutarchus in uita Romuli nouam nuptiam
 tolli manib. solitam aliorum, ita limen uiri transi-
 » re scribit, Διαμένει δὲ μεχρὶ νύμ, τὸ τὴν νύμφην
 » αὐτὴν ἀφ' ἐαυτῆς μὴ ὑπερβαίνειν τὸν οὐδὸν, εἰς τὸ
 » δωμάτιον, ἀλλ' αἰρουμένην εἰσφέρειν. διὰ τὸ καὶ
 » τότε κοιμῆσθαι διαδείσας μὴ εἰσελθεῖν. Idem in
 Quaesitis

Quaesitis
 » suu uide
 » τὴν ὑπερ
 » εἰ ποτε
 » Seruius
 » incide fa
 » ire nupt
 » a sponsa
 » sacrileg
 » calcen r
 » tam. La
 » ciae ritu
 » expressit
 » flammes
 » uestis as
 » Festa cor
 » in gemi
 » faces, g
 » pecto ue
 » frontem
 » gere lim
 » rectora
 » mea uul
 » xit ame
 » liud que
 » nosum.
 » rum lim
 » bria fer
 » & Pre

Quaesitis Rom. plures causas adfert, in eo quae-
 „ sito uidelicet, διὰ τί τὴν γαμουμένην οὐκ ἔωσιν αὐ-
 „ τὴν ὑπερβῆναι τὸν ἔδον τῆς οἰκίας, ἀλλ' ὑπεραίρουσιν
 „ οἱ ὑποπέμποντες. Aliud Varro, cuius uerba posuit
 „ Seruius, illud interpretans Vergili, Mopse nouas
 „ incide faces. Varro, inquit, ideo dicit faces prae
 „ ire nuptas, quod antea non nisi noctu ducebantur
 „ a sponsis. quas ideo dicit limen non tangere, ne a
 „ sacrilegio incoharent, si depositurae uirginitatem
 „ calcant rem Vestae, numini castissimo consecra-
 „ tam. Lucanus in. II. de nuptys Catonis, & Mar-
 „ ciae ritus prope omnes hisce non admodum multis
 „ expressit uersib. hunc uidelicet, & illum uidendi
 „ flammei, Zonae, quam ille balteum uocat, qua
 „ uestis astringeretur, ceterosq. Versus illius sunt,
 „ Festa coronato non pendent limine sarta, Infulaq.
 „ in geminos discurrit candida postes, Legitimaeq.
 „ faces, gradibusq. accliuis eburnis. Stat torus, &
 „ picto uestes discriminat auro. Turritaq. premens
 „ frontem matrona corona, Tralata uetuit contin-
 „ gere limina planta. Non timidum nuptae leuiter
 „ tectura pudorem. Lutea demissos uelarunt flam-
 „ mea uultus, Balteus haud fluxos gemmis astrin-
 „ xit amictus. Neq. uero tantum in nuptys, sed a-
 „ liud quoq. agentib. limen tangere ducebatur omi-
 „ nosum. Ouid. in. I. Elegiarum, Missa foras ite-
 „ rum limen transire memento Cautius, atq. alte so-
 „ bria ferre pedem. Transferre pedes sic dixit, ut
 „ & Proferre pedem Euripides dixit in Troadib.

„ Πρ' ὅφε

Πρόφερε πόδα σὸν. Επὶ πλάτας ἀχαιῶν. Ra-
silemq. sub i forem] sic Verg. Rasile buxum di-
xit. Aspice, unus ut accubans Vir tuus

Tyrio in thoro, Totus immineat tibi] In pri-
mo uersu uitium inesse iam pridem cum putassem.

neq. enim quid unus in eo loco significaret, aut quē
salem ac leporem haberet, dispiciebam, & cum
manuscriptos libros consulerem, & Unus, & Unius
scriptum reperiēbam. Itaq. Intus legendum puta-
ui, idq. magis etiam probaui post, cum in tertio
manuscripto libro, Imus, scriptum animaduerti.

Ouid. in x. Metam. simile quiddam habet, ubi de

Myrrha, - thalami iam limina tangit, iamq. fo-
res aperit, iam ducitur intus. Totus im-

mineat tibi: In uerbo Imminere eadem prope uis
est, quae Sapphus uerbis significatur, Γαμῶδες ἐπ-

χεται ἱσος Απει. Arnobius in. III. aduersus gen-

tes. O egregia numinum, & singularis interpre-

tatio potestatum, nisi postes uirorum adipali ungui-

ne oblinerentur ab sponsis, nisi uirginalia uincula

iam feruentes dissoluerent, atq. imminentes mari-

ti. Caesar in. I. de bello Ciuili similiter, Instabat

agmen Caesaris, atq. uniuersum imminebat.

Ille non minus, atq. tu, Pectore uritur inti-

mo] In manuscriptis omnibus est, Illi non minus,

ac tibi Pectore urimur intimo. ea sententia, nos

illum non minus intimo pectore, idest, amore non

minore amamus, quam te quoq. ipsam. Plautus

in Cistell. Pectus penitissimum dixit, In latebras

abs-

abscon
Ouidi
flamma
O Hy
modo os
res Pra
cat, an
Praete
erat, an
bentib
folios f
praece
textam
putant
bouit
multit
lam c
Adeas
cunt p
Vos u
bus, B
nib. u
nusc
de pr
stas
ceter
cogn
& se
nuda

- » abscondas pectore penitissimo Tuam stultitiam.
 » Ouidius in .1. Metam. ut Catullus. Sic Deus in
 » flammis abiit, sic pectore toto Uriur.

O Hymen] Leguntur in manuscriptis, quo supra modo ostendi. Mitte bracchiolum teres Praetextate puellulae] Praetextatum uocat, an quia ut Macrobius scribit in .1. Saturn. Praetexta & Bulla ingenuorum habitus puerorum erat, an quia uestem mutarat. Festus Pompeius nubentibus pueros conuiciantes praetextas deponere solitos scribit, quamquam etiam nubentes depositis
 » praetextis intellegi possunt. Praetextum, siue Prae
 » textatum legere malumus, sermonem, inquit, quidam
 » putant dici, quod praetextatis nefas sit obsceno uer
 » bo uti. alij, quod nubentibus depositis praetextis a
 » multitudine puerorum obscena clamentur.

Iam cubile adeat uiri] In manuscriptis omnibus, Adeant. Et noua nupta scilicet, & qui eam deducunt praetextati tres, & pronubae duae.

Vos unis senib. bonae] In manuscriptis omnibus, Bonae senib. unis. Legebam ipse, Vos bonae senib. uiris. & ordinem ipsum uerborum, qui est in manuscriptis conseruo, & quod est facillimum, ac ualde probabile, ex Unis, Viris, feci. Bonas autem Castas uocat, ut saepe tum Catullus, tum Tibullus, ac ceteri.

Cognitae bene feminae] Bene enim cognitae senibus uiris esse oportet. Et uerbis autem & sententijs proxime ad hunc Catulli locum Simonides, Φίλη δὲ συμεριλουῖτι γηράσκει πόσει τεκοῦσα

N

» καλόν.

καλόν. Atq. his quidem uerbis etiam *μονομογαμία* significatur. Alba Parthenice uelut]
 Sic insignem sponsae pulchritudinem significat. Tibullus sponsae comparauit egregiam iuuenis formam, ut illam flori Catullus. est enim. apud illum in.
 1. Candor erat, qualem praefert Latonia luna, Et
 color in niveo corpore purpureus, Vt iuueni primum
 uirgo deducta marito, Inficitur teneras ore rubente
 genas. Vt cum contexunt, amaranthis alba puellae
 Lilia, & autumnio candida mala rubent. Miscet enim hos etiā colores Catullus, addens, Luteumue papauer. Non diu remoratus es] In manuscriptis omnibus, Remorata, sed illud rectius. Remorari autem absolute, & idem post, Perge, ne remorare. Et Plautus in Casina protulit, Nam, quid illaec tam diu intus remoratur quasi ob industriā. Et in Pseudolo, Uter remoratur. Quod cupis, capis] Eadem prope *παρνομασία*, quae ante, Cato Catullum. At marita tuum tamen Celites, nihilo minus Pulchrae res] Guarinus hoc modo. Sed idem tamen legit, Pulchra res. Auātius legisse se adfirmat in ueteribus libris, Ad Mariem tamen iuuenem. In duobus autem manuscriptis, quibus utebar, legebatur, Ad maritum tamen iuuenem Celites nihilominus Pulchre res. Locus ipse difficillimus ad interpretandum. Ego tamen quam poteram proxime ad eā lectionem, quā in manuscriptis reperiēbam, restituere conabar, ac distinguere, Admetum iuuenem tamen Celites nihilominus
 Vilo

- hilo minus, Pulchra res. E superioribus enim puerorum conuicijs intelligimus, sponsum puerorum amore flagrasse. Suadent igitur, ut, cum amorem in spon-
sam suum non abscondat, Admetum tamen ipsum, cuius amore tenebatur, siue is libertus eius erat, quem in delicys haberet, siue quisquis alius, minime prodat. quem pulchrum esse significat. Credibile uero est formoso iuueni Formosi nomen impositum. Admetum enim insigni forma ab Apolline adamatū Poetae fingunt. Sed, ne cui duriter iuncta uideantur, Tamen, & Nihilominus. Sic enim etiam Cic.
- „ Et tamen nihilominus αὐτὲν ἀπὸ τοῦ Διὸς. Et pro Cluent.
 - „ Tamen nihilominus putabat se. Pulchra res, nomi-
 - „ nandi casu posuit, cū accusatiuus praecessisset idem
 - „ significans, ut & Horat. in. II. Serm. Sat. VIII. Vi-
 - „ dimus & merulas poni, & sine clune palumbos.
 - „ Suavis res, si non caussas narraret earum, & natu-
 - „ ras dominus. Nisi quis esse accusatiuos etiam ue-
 - „ lit, Suavis res, pro Suauis. Graeci sic quoq. καλὸν χεῖ-
 - „ μα dicunt. Et Aristophanis interpres hanc ἐπαγω-
 - „ γὴν Atticorum propriam esse dicit. in illud enim
 - „ Poetae in Nebulis, ὃ Ζεὺς ἐκασίλει τὸ χεῖμα τῶν νυκ-
 - „ τῶν, ὅσον ἀπέρατον, sic scribit, Εἶθός δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ
 - „ παγωγῇ χεῖμαται. οἷον, ἵππος, ἀνιόντι χεῖμα. καὶ γυνή,
 - „ ἀνιόντι χεῖμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Cic. pro
 - „ Murena oratoris munus ac facultatem similiter
 - „ laudat, Magnus dicendi labor, magna res, magna
 - „ dignitas, summa etiā gratia. Linus in. XX XI. ab
 - „ V. C. eodem prope modo, quo Catullus, & Horatius,

- » Quod si tantum militum Romanorum fuisset, ut &
 » Chalcis teneri, & non deseri praesidium Athenarum
 » potuisset, magna res, principio statim belli, Chalcis
 » & Euripus adempta regi forent. Cic. quoq. in.
 » XII. ad Atticum sic admirari uidetur. Ego etiam
 » atq. etiam cogitabo, teq. ut idem facias, rogo. Magna
 » res, simplex est manere, illud anceps. Et Plin.
 » in. XXXV. cap. III. Decorares, utiq. si liberorum
 » turba. & quae sequuntur. Cic. in. VI. Epist. ad Torquatum,
 » et alios, similiter, et quidem per parentheses,
 » Reliquum, inquit, est, ut te angat, quod absis a tuis,
 » res molesta, praefertim ab ys pueris. &c.

-neq. te Venus Negligit] ille quidem pulcher,
 neq. tu inuenustus. Ille pulvis Erythraei
 Siderumq. micantium Subducatur numerum
 prius] Sic Guarinus. an ueterem librum secutus,
 non explicat. Et genitium esse facit Pulvis. Ego uero
 omnib. in manuscriptis, Pulueris legebam. tum
 quod sequitur, Eritei, & Ericei. Auantius legendum
 docet, Erythrii. Qua de re cum diu multumq. dubitarem,
 quae mihi in mentem uenerint, qualiacumq.
 ea sint, ingenue proferam. Primum, Erythraei, non
 placebat ipsum, et quod longe arcessitum uidebatur,
 & quod diphthongus corripere. Nam, Dionaeus
 alibi legendum non esse, docui. itaq. uarie coniecturam
 feci. primum sic, Ille pulueris interim, ea sententia,
 Ille qui nostros lusus, ac delicias numeratas uult,
 eas interim dum facimus, prius & puluerem,
 & stellas numeret. E. namq. mutabam in. I. proxi-

mam

mam uocalem, ex R. & I. consonantem N. faciebā,
sequitur T, in manuscripta lectione, deinde E, post
quam litteram, R. interponebam, & I. extremo a-
picem imponebam. Deinde etiam succurrebat, Pul-
uerem, arenamq. Libycam hoc in genere prouer-
bio celebratam. Idemq. memineram illud eiusdem
Catulli ante, huic sententiae ualde consentaneum.

- „ *Quaeris, quot mihi basiationes Tuae Lesbicae sint*
 „ *satis superq. Quam magnus numerus Libyssae a-*
 „ *renae Laesepiciferis iacet Cyrenis Oraclum Iouis*
 „ *inter aestuosi, Et Batti ueteris sacrum sepulcrum,*
 „ *Aut quam sidera multa, cum tacet nox, Furtiuos*
 „ *hominum uident amores. Itaq. aliquid huiusmodi*
subesse suspicabar. faciebamq. Ille pulueris Antaei
Antacum enim terrigenam Libyn appellat Sta-
tius in. VII. Thebaid. diphthongonq. inuitus corri-
piebam. quod me tamen adeo non mouebat. Tertiū
illud fuit, ut Eretri, quod proxime ad scriptam le-
ctionem accedebat, legerem, quasi Eretrij. alterum
enim. I. & consuetudo ipsa, & figura tollebat. Ere-
trium autem puluerem ab Eretria ciuitate mariti-
ma in Euboea. E. uero correptam ab eo Homeri ex-
 „ *emplo, Χαλκίδ' ἐρετρίας τε. quod si sequimur, I. an-*
 „ *tepenultimam in. E. mutandam, & penultimam*
 „ *I. in. E. quae sunt mutationes omnes facillimae, ual-*
 „ *deq. probabiles. Quod si quis propter syllabam a-*
 „ *pud Homerum scribit, Εῤῥετρίας, idem faciat hoc lo-*
 „ *co. Carisius Erythrum mare dici etiam ostendit, il-*
 „ *lis Plinij uerbis, Ab Erythro mare orti. quo auctore*

N 3 licebit

licebit etiam hic, si mare rubrum intelligamus, dicere, Pulueris Eritri. Sic tamen ut prima in Eritri producat^{ur} $\epsilon\mu\pi\iota\chi\omega\varsigma$. Qui uestri numerare uult] In manuscriptis omnibus, non Vult, sed Volunt. Credo, quod ante scriptum fuerat, Volt. quod non intelligentes, prae mutarunt in Volunt. Sed isdem in libris non Vestri, sed Nostri, sic, ut haec abspon-

sis, non a pueris, dicta accipiamus. Sed, cum sponsus & sponsa in nuptiis non loquantur, Vestri potius legamus. Multa millia lusu[m] Auantius in ueterib. libris fuisse dicit, & Lusum pro Lusuum, contracte, & Lusum. In ijs, quibus utebar, omnibus, Ludere. Et sequens uersus ita legebatur, Et ludite, utrumq. uitiose. Ego uero scriptum fuisse opinor totum uersum, Multa mollia ludi. At ludite. Ut At principium sit orationis & cantus, quem pueri sponsis respondent. Millia uero in Mollia mutandum puto, quod parum Latine dici putem Millia ludi, ut Millia cum genitiuo numeri singularis coniungatur, deinde uero quod mollia, id est deliciae, siue

$\tau\alpha\ \mu\alpha\lambda\iota\gamma\mu\alpha$ Latine sic dici putem aptissime. itaq. omnis illa in amore lasciuia commodissime significatur. Ludere autem lasciuire, ac libidinari. idē post, Lusimus satis. Horat. in. II. Epistular. Lusisti satis, edisti satis, atq. bibisti. — non decet Tam uetus sine liberis Nomen esse] Nomen, pro Familia, & gente, ac populo. Verg. in. VI. Inlustres animas, nostrumq. in nomen ituras. Et Liuius in. I. Per se ipsum nomen Geninum impetum facit.

Sed

Sed indidem] Eodem uerbo usus Plautus. Indi-
 dem unde oritur facito ut facias Stultitiam in sepeli-
 bilem. Dulce rideat ad patrem.] Politia-
 nus apud Verg. legit, Qui non risere parentes. Ser-
 uium damnat, Quintilianum opponit. Et sunt ta-
 men qui nihil a Seruio Quintilianum putent dissi-
 dere. Certe Catulli locus hic, & ille apud Rufum Fe-
 sti Auianum in Orbis terrae descriptione, Nascenti
 Baulo risit pater, undiq. fulsit Caelicolum sedes, fa-
 uere ac subscribere Serui sententiae uidentur. Et
 Qui, pro Cui, scripserunt antiqui.
 Sed micante labello] Sic correxit Auantius, cū
 esset in manuscriptis, Sed mihi ante. Micans label-
 lum: id est, patens, saliens. Hoc ipsum exprimens
 Poeta uetus apud Atilium Fortunatianum, Pa-
 tens labellum diffido Iugare rictu. Et Martialis
 in. 1. in Maximam, Laxat perspicuo labello ri-
 su. Et Ouid. de arte Amandi, Sint modici risus,
 paruaeq. utrimq. lacunae. Rabanus Maurus de
 Magorum praestigijs, Salifatores, inquit, uocati
 sunt, quia dū eis membrorum quaecumq. salierint,
 aliquid sibi exinde prosperum seu triste significari
 praedicunt. Sit suo similis patri] Statius
 in. 1. Siluar. in Epithalamio Stellae, & Violantil-
 lae, Multum de patre decoris, Plus de matre ca-
 pis. Basilii in Epistula ad Gregorium Nazianze-
 num, Επέγνων σοῦ τὴν ἐπιστολὴν, ὥσπερ οἱ τὸς τῶν φί-
 λων παῖδας ἐκ τῆς ἐπιφανομένης αὐτοῖς ὁμοιότητος
 πρὸς τοὺς τεκόντας ἐπιγινώσκουσι. -bene uiui-

te] Idem aliquando simplici ipso uerbo *Viuerē* signifi-
 23 ficatur. *Horat. ut Catul. Si bene qui cenat, bene ui-*
 23 *uit, lucet, et amicus, Quo ducit gula.* Munere
 adfido ualentem *Exercete iuuentam*] *Sue-*
 23 *ton. in Domitiano, Adfiduitatem concubitus, uelut*
 23 *exercitationis genus Clinopalen uocabat. Statius*
in. I. Siluar. in Epithalamio Stellae, & Violantil-
 23 *lae in eandem sententiam, Exerce formam, & fu-*
 23 *gientib. utere donis. Ac post, Ergo age iunge tho-*
 23 *ros, atq. otia deme iuuentae. Valentem iuuentam*
uocat, ut Hesiodus ἡβην πολυκρατῆν. illius enim uer-
 23 *sus est ἐν ἡρώϊκῃ γενεαλογίᾳ, ut Lycophronis addu-*
 23 *cit interpres, Αὐτὰρ ἐπεὶ ἡβης πολυκρατῆς ἵκετο μὲν*
 23 *ἔργον. Plautus in Casina Valentulam eodem modo*
 23 *uidetur dicere, Obsecro, ui ualentula est?*

CARMEN. NVPTIALE

VESPER adest, iuuenes, consurgite, uesper Olymo,
 Expectata diu uix tandem lumina tollit.
 Surgere iam tempus, iam pingues linquere mensas.
 Iam ueniet uirgo, iam dicetur Hymenaeus.
 Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.
 Cernitis, innuptae iuuenes, consurgite contra.
 Nimirum eos ostendit noctifer imbres.
 Sic certe. uiden' ut perneciter exsiluere.
 Non temere exsiluere. canent quos uincere par est.
 Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.
 Non facilis nobis, aequales, palma parata est.
 Aspicite,

*Aspicite, innuptae secum ut meditata requirunt .
Nō frustra meditātur, habēt memorabile quod sit .
Nec mirum : tota penitus quae mente laborant .
Nos alio mentes, alio diuissimus aures :
Iure igitur uincemur. amat uictoria curam .
Quare nunc animos saltem committite uestros .
Dicere iam incipient, iam respondere decebit .
Hymen o Hymenaeae Hymen ades o Hymenaeae .
Hesperere, qui caelo fertur crudelior ignis .
Qui natam possis complexus auellere matris ,
Complexu matris retinentem auellere natam ,
Et iuueni ardenti castam donare puellam .
Quid faciunt hostes capta crudelius urbe .
Hymen o Hymenaeae Hymen ades o Hymenaeae .
Hesperere, qui caelo lucet incundior ignis .
Qui desponsa tua firmes conubia flamma .
Quod pepigere * uiri, pepigerunt ante parentes ,
Nec iunxere prius, quam se tuus extulit ardor .
Quid datur a diuis felici optatius hora .
Hymen o Hymenaeae Hymen ades o Hymenaeae .
Hesperus a nobis aequales abstulit unam .*

*

*Namq. tuo aduentu uigilat custodia semper .
Nocte latent fires, quos idem saepe reuertens
Vespere mutato comprehendis nomine eosdem .
At lubet innuptis ficto te carpere questu .
Quid tum si carpunt, tacita quod mente requirūt .
Hymen o Hymenaeae Hymen ades o Hymenaeae .*

Ut

Ut flos in septis secretus nascitur hortis,
 Ignotus pecori, nullo contusus aratro,
 Quem mulcent aurae, firmat sol, educat imber,
 Multi illum pueri, multae optauere puellae:
 Idem cum tenui carptus defloruit ungui,
 Nulli illum pueri, nullae optauere puellae:
 Sic uirgo, dum intacta manet, dum cara suis. sed,
 Cum castum amisit polluto corpore florem,
 Nec pueris iucunda manet, nec cara puellis.
 Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.
 Vidua in nudo uitis quae nascitur aruo,
 Numquam se extollit, numquam mitem educat uir,
 Sed tenerum prono destectens pondere corpus,
 Iam iam contingit summum radice flagellum:
 Hanc nulli agricolae, nulli accollere iuuenti:
 At si forte eadem est ulmo coniuncta marito,
 Multi illam agricolae, multi accollere iuuenti:
 Sic uirgo, dum intacta manet, dum inculta senescit:
 Cum par conubiam maturo tempore adepta est,
 Cara uiro magis, & minus est inuisa parenti.
 At tu ne pugna cum tali coniuge uirgo.
 Non aequum est pugnare, pater cui tradidit ipse,
 Ipse pater cum matre, quibus parere necesse est.
 Virginitas non tota tua est: ex parte parentum est:
 Tertia pars patri data, pars data tertia matri,
 Tertia sola tua est. noli pugnare duobus,
 Qui genero sua iura simul cum dote dederunt.
 Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

Hoc

Hoc
 nere
 ptis
 Veli
 ne na
 Verg
 quit
 nisi n
 bum
 de da
 uerbu
 scilic
 Enni
 -cor
 ram
 Veli
 min
 Hon
 mis
 rus
 pua
 equ
 Hy
 gile
 m
 lib
 deb
 T
 Ni

Hoc quoque Epithalamion ad Malli nuptias pertinere puto. Sic Claudian. in Honori, & Mariae nuptiis uarie ludit numero modo hoc, modo illoc.

Vesper adest, iuuenes] Lege enim cauebatur, ne nisi de nocte nuptiae fierent. Seruius, interpret
 „ Vergilij in Bucol. de Varronis sententia, Varro, in-
 „ quit, ideo dicit faces praecire nuptas, quod ante non
 „ nisi noctu ducebantur a sponsis. Vesper autem uer-
 „ bum esse Ennianum, Censorinus demonstrat in lib.
 „ de die Natali, siue de humana Origine, his quidem
 „ uerbis. Post supremam dicitur Vesper, ante ortum
 „ scilicet eius stellae, quam Plautus Vesperuginem,
 „ Ennius Vesperum, Vergilius Hesperon appellat.
 „ - confurgite] Cum hora nona accubuisent, ad ho-
 „ ram ferme. XII. conuiuium produxerant.

Vesper olympo Expectata diu uix tandem lu-
 mina tollit] Eodem prope modo Claudian. in
 „ Honori, & Mariae Epithalamio, Attollens ihal-
 „ mis Idalium iubar Dilectus Veneri nascitur Hesse-
 „ rus. Surgere iam tempus] Sic multum tem-
 „ pus praeterisse significabant. Verg. Et iam tempus
 „ equum fumantia soluere colla. Iam dicitur
 „ Hymenaeus] Eundem numerum celebravit Ver-
 „ gilius, Ille latus niueum molli fultus hyacintho. Et
 „ in Georg. ut est in omnium, quotquot usquam sunt,
 „ librorum uetustissimo. Ille comam mollis iam ton-
 „ debat hyacinthi. Atq. idem Catullus alibi, Tum
 „ Thetis humanos non despexit hymenaeos.

Nimirum eos ostendit noctifer imbres] Hieronymus

ronymus Auantius in libro Antoni Moreti scriptum fuisse testatur, Nimirum aetherios ostendit noctifer ignes. Quod si ita est, non est quod multa loquamur. In meis omnib. erat, Nimirum hec eos ostendit noctifer imber. Unde faciebā, Nimirum Oetaeas obtendit noctifer umbras. Oetaeas autem umbras dixerit, ut certum montem pro multis posuerit incertis, atq. idem prope dicat, quod Vergilius.

» Maioresq. cadunt altis de montibus umbrae. uel
 » propter illud etiam apud eundem, Tibi deserit Haerens Oetaeas. quamquam Vmentes malim quam
 » Oetaeos. Sin illo modo malumus, ignes astra ipsa
 » uocat, ut & Verg. Nam neq. erant astrorum ignes.
 » Bacchylides, ut quidem adducit interpretes Apollonij in. III. noctem δαδοφόρον appellat, aut quia tum lumina solemus accendere, aut quia nox terris stellas inducit. uersus illius est, Εκάλε δαδοφόρου νυκτὸς μεγαλοκάρπου δύγατερ. Cur autem Eoos quidā reiciant, non uideo. cum Euripides dicat, Εἴως νῆιχ' ἰππόλας ἐξέλαμψεν ἀστὴρ. Sic certe] In manuscripto uno tres litterae uidentur erasae post haec uerba. suspicor autem fuisse, Est. Sic enim et a libi idem, Sic certe est, clamant uictoris rupta misselli Ilia. Aspiciate, innuptae secum ut meditata requirunt] Est in manuscriptis duobus, Aspiciate innuptae quae secum ut meditare querunt. in tertio, Aspice innuptae quae secum ut meditare quaerunt. Emendabam, Aspice quae innuptae secum ut meditata requirunt. Nam & singulariter

lariter ante dixit, *Viden ut perneciter exsiluere.*
Sin ipsum uerborum ordinem conseruare uolumus,
legendum fortasse sit, Aspicite innuptae quae so-
ut meditata requirunt. Priorem lectionem si sequi-
mur, Secum requirere sic forte dixit, ut Cic. aliq.
 » *Cogitate cum animis uestris. Guarinus legi posse*
dicit, Meditamina quaerat, quod idem opinor
legerat suo illo in libro, quod ego in meis. Fie-
ri autem potest, scriptum ut fuerit, Meditamina
quaerunt, quod corruptum postea sit in Me-
ditare quaerunt. Legendum igitur mea qui-
dem sententia, aut hoc modo, Aspice quae in-
nuptae secum ut meditamina quaerunt. Aut hoc,
Aspicite innuptae quae so ut meditamina quae-
runt. Non alio mentes, alio diuifimus
aures] sic Ouidius Mentem sectam dicit, in. ii.
 » *de remedio amoris, Secta bipartito cum mens dis-*
 » *currit utroq. Alterius uires subtrahit alter a-*
 » *mor. Quare nunc animos saltem com-*
mittite uestros] In manuscriptis omnibus, Qua-
re non animos. quod uidetur probabile, perinde
ac si dicat, ne saltem animos uestros prorsus re-
mittite. - qui caelo fertur crudelior ig-
 » *nes autem Stellae dicuntur. Verg. Nam neq. e-*
 » *rant astrorum ignes. Complexu matris*
retinentem] sic erat omnib. in manuscriptis. In-
gendum igitur, Retinentem matris. He-
ipere qui caelo lucet iucundior ignis] Home-
 ricum

» ricum illud expressit, Εσπερος δὲ κάλλιστος ἐν οὐ-
 » πανῶ ἱσαται ἀστὴρ. Nec iungere prius, quā
 » se tuus extulit ardor] Noctu enim nouae nuptae

» a sponsis ducebantur, ut scribit Varro.

Quid datur a diuis felici optatius hora] ἐπι-
 » φώνημα. Euripides in eandem sententiam apud

» Stobaeum. ὅσοι γὰρ ἔρωτι πίπῃσι ἑρῶτων ἑδλῶν

» ὅταν τύχῃσι τῶν ἐρωμένων, Οὐκ ἐσι ποίας λείπεται

» τόδ' ἡδονῆς. Sic Hora fortunari dicitur ab Hora-

» tio. Qualemcumq. Deus tibi fortunauerit horam.

» Grata hora, alibi apud eundem Flaccum. Grata

» superueniet, quae non sperabitur, hora.

Hesperus a nobis aequales abstulit unam]

Varie legitur hic uersus in manuscriptis. primum

sic, Hesperus est nobis aequalem abstulit unam.

Deinde etiam sic, Hesperus hic nobis aequa-

lem abstulit unam. Postremo sic, Hesperus e no-

bis aequales abstulit unam. Quod est ipsum rectū.

Legerem etiam libenter, si per ueteres libros lice-

ret, Hesperus e nostris aequalibus abstulit unam.

Vel illo modo, Hesperus ex nostris aequalem hinc

abstulit unam. Aequales autem Graeci sic quoq. di-

cunt ἡλικας. Sic Pacuuius in Hermiona, ut ad-

» ducit Nonius Marcellus in uerbo Dignani, Cum

» neq. me aspicere aequales dignarent meae. Post

hunc uersum septem uersus alios desiderari scribit

Auantius. Credo numerum definisse, quod spatij

tantum uacare aliquo in libro animaduertisset.

Namq. tuo aduentu uigilat custodia semper]

id

id enim erat primae uigiliae noctis initium. Custodia: οἱ φύλακες. Euripid. Nocte latent fures]

κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.

Euripid. in Iphigenia. Video idem esse adumbratum in Bionis uersib. apud Stobaeum, Εσπερε τὰς ἐρα-

τὰς χυσεὸν φάος ἀφρογένης Εσπερε κυανέας. ἱερὸν οἶ-

λε νυκτὸς ἀγαλμα τῶσον ἀφαιρότερον μῆνας, ὅσον ἔσο-

χος ἄσρων. χαῖρε φίλος καὶ μοι ποτὶ ποιμένα καῶμον ἄγον

τι, Αἰτὶ σελαναίας τυδίδε φάος ὠνακαίτην ἅ σάμερον

ἀρχομένα τάχιον δύνει. ἐκ ἐπὶ φωρᾶν Ερχομαι, ἐδ' ἴνα

νυκτὸς ὁδοιπορέοντ' ἐνοχλήσω. - quos idem

saepe reuertens Vespere mutato comprehendis

nomine eisdem] Ut fures, sic etiam amantes, &

sponsos simul cubantes deprendit.

Mutato comprehendis nomine: Plato in Epinom.

ὁ μὲν γὰρ ἑωσφόρος, ἑσπερός τε ὁ αὐτὸς ὢν τῆς ἀφροδί-

της. sic enim est in ueterib. libris. At la-

bet innuptis ficto te carpere questu] Idem ali-

bi de Coma Beronicae, Nō ita me diu uera gemunt

inerint. Et Claudianus in. i. de raptu Proserpinae,

- tenerum iam pronuba flamma pudorem Sollici-

tat mixtaq. tremit formidine uotum. Quid

tum si carpunt, tacita quod mente requirūt]

An mirandum, si sponsos deprehendas, qui, quem

diu cupiuerant, amoris fructum capiunt. Sed

in manuscriptis omnibus, Tacita quam mente re-

quirunt. Quibus uerbis ea, quam supra posui,

sententia efficitur. In eandem uero sententiam

Pindarus in Pythys. ode. vii. Πλεῖστα νικῆσαντά

- » σε καὶ τελεταῖς Ὠρίαις ἐν παλλάδος εἶδον. Ἀφῶνοι θ
 » ὡς ἐκάσα φίλτατον Παρθενικὰ πόσιν, ἢ ἣ ὄν' εὐχοντ'
 » ὦ Τελετίκρατες ἔμμεν. *Carpere, idest, pari uerbo*
 » *eodem loco Pindarus utitur, & ut hic quoq. Ca-*
 » *tullus puellam multis expetitam describit, Τὰν μὰ*
 » *λα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αὔτεον Σύγγονοι, πολλοὶ*
 » *δὲ καὶ Ξείνων, ἐπεὶ δάητον εἶδος Επλετο. χρυσοσεφά*
 » *νου δ' ἐοὶ ἦεας Καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔδελον.*
 » *Quem mulcent aurae.] Sic Propert. in. II. II.*
 » *Mulcet ubi effusas aura beata rosas. Edu-*
 » *cat imber.] Callimachus in Hymno in Delum,*
 » *Νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει. ac pro*
 » *pterea Καρποφόρους ὄμβρους dicit uetus auctor in*
 » *Hymnis. πέμπειν καρποφόρους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα*
 » *γαῖαν. Ex eodem genere est & quod ante dixit i-*
 » *dem Catullus, Quos Hamadryades deae Ludi-*
 » *crum sibi roscido Nutriunt humore, Et illud Lu-*
 » *creti in. v. Quod sol atq. imbres dederant, quod*
 » *terra crearat Sponte sua, satis id placabat pecto-*
 » *ra donum. Et Ouid. in. III. Metam. Gramen e-*
 » *rat circa, quod proximus. Multi illum*
 » *pueri.] Sic Verg. de Lauinia, Multi illam ma-*
 » *gno e Latio, totaq. petebant Ausonia. Et de Ca-*
 » *milla, Multae illam frustra Tyrrhena per oppi-*
 » *da matres Optauere nurum. Idem cum te*
 » *nui carptus defloruit ungui.] Sic Propert. in I.*
 » *Quae modo decerpens tenui pueriliter ungui.*
 » *Nulli illum pueri, nullae optauere puellae]*
 » *Eodem modo Ouid. in. III. Metam. & superiorē*

⌘

- & hunc uersum totidem prope uerbis exprimit, de
 » Narcisso, Multi illū iuuenes, multae optauere puel-
 » lae. Sed fuit in tenera tam dura superbia forma,
 » Nulli illum iuuenes, nullae optauere puellae. Simi-
 » liter etiam Callimachus de amore, Ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν
 » παυσὶν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν. οὕτως ἀργαλέον γῆρας
 » ἔδνεκε θεὸς. Sic uirgo, dum intacta manet,
 dum cara suis] Nulla probabilis ex his uerbis e-
 licipoteſt ſententia. at ſi, quo modo eſt in Maſſei
 libro, legas, ea facilis atq. apta exiſtet, ut Dum po-
 ſterius mutes in Tum. Manere intactam, ſic di-
 xit, ut Euripides quoq. in Electra, Παρθένον μένειν.
 » eſt. n. apud illū, Φασι γάρ νιν ἐν γάμοις Ζεῦ χεῖσαν οἱ
 » κείν, ὃ δὲ παρθένον μένειν. niſi inter preteris ἐν γάμοις
 μένειν. - polluto corpore florem] Sic Te-
 » rentius, Flos ipſe. - in nudo uitis quae
 naſcitur aruo] In quo arbores non ſint adſitae,
 ſitq. is ager incultus, & ἀδενδρος. Hanc
 nulli agricolae, nulli accolere iuueni] In
 duobus manuſcriptis, & hic, & poſt, cum repetitur
 hoc ipſum uerbum, Coluere, non Accolere.
 - ulmo coniuncta marito] Vimus marita hoc in
 » genere dicitur. Horat. in. v. Carm. Altas maritat
 » populos. Iuuenal. Stratus humi palmes uiduas deſi-
 » derat ulmos. Cum par conubium maturo
 tempore adepta eſt] Conubium etiam apud Poe-
 tas per. N. unum ſcribendū. Sic in ueteribus libris,
 atq. in illo omnium ueuſtiſſimo libro Vergilij. Ma-
 » turo tempore, & Lucretius dixit in. v. Quos ubi
 O » tempore

» tempore maturo patefecerit aetas. Par conubium
 opinor intellegit, quem Aeschylus in Prometheo di-
 » cit ὁμαλὸν γάμον. est enim apud illū, Εμοὶ δ' ὅτι μὲν
 » ὁμαλὸς γάμος ἀφοβός, οὐδέδεια. Et quae sequuntur,
 atq. ante haec leguntur. quem locum huic similem
 putabat Iacobus Corbinellus, mihiq. primus osten-
 dit.

Cara uiro magis] Sic uno in manu-
 scripto. In alijs, Cara uirgo magis minus est inuisa
 parenti. ἀσυνδέτως uitiose. Deesse uidetur hoc loco
 ἐπιφώνημα. Hymen o Hymenaeae hymen ades, o Hy-
 menaeae. quod tamen nullo in manuscripto legeba-
 tur. At tu ne pugna] In manuscriptis omni-
 bus, Et tu nec pugna. - pater cui tradi-

dit ipse] Proprie dixit, et ex consuetudine. quam
 significat Pomponius Mela. in. II. de Getis. Nuptu-
 rae, inquit, uirgines non a parentibus uiris tradun-
 tur, sed publice aut locantur ducendae, aut ueneunt.
 Ex his enim uerbis intelligimus Romae uirgines
 uiris a parētibus tradi solitas. Liuius libro. XXX-
 IIII. non sui iuris feminas fuisse dicit, sed in potesta-
 te parentum, fratrum, uirorum. itaq. nihil habent,
 » ut uidetur, mere suum. Maiores nostri, inquit Li-
 » uius, nullam ne priuatam quidem rem agere femi-
 » nas sine auctore uoluerunt, in manu esse parentum,
 » fratrum, uirorum. Menander, Ἀλλὰ θυγάτηρ κτῆμα
 » ἐργῶδες πατρὶ. Atq. alibi, Χαλεπὸν θυγάτηρ κτῆμα,
 » δυσδιάθετον. Tertia pars matri data,

pars data tertia patri] Rectius omnib. in manu-
 scriptis, Tertia pars patri data, pars data tertia
 matri.

SYPER
 Phry
 Ady
 Simu
 Dime
 Itaq
 Etia
 Nive
 Tym
 Qua
 Cane
 Agit
 Simu
 Alie
 Sect
 Rab
 Et c
 Hila
 Ma
 Phr
 Vbi
 Ta
 Vbi
 Vbi
 Vbi

DE. BEREYNTHIA. ET ATTI

SUPER alta uetus Attis celeritate maria,
 Phrygium ut nemus citato cupide pede tetigit,
 Adytq. opaca siluis redimita loca deae,
 Simulatus ut furenti rabie, uagus animi,
 Diuellit ille acuto sibi pondera silice.
 Itaq. ut relicta sensit sibi membra sine uirō,
 Etiam recente terrae sola sanguine maculans.
 Niveis citata cepit manib. leue tympanum,
 Tympanum tubam Cybelles tua mater initia:
 Quatiensq. terga tauri teneris caua digitis,
 Canere haec suis adorta est fremebunda comitibus.
 Agite. ite ad alta Gallae Cybeles nemora simul,
 Simul in Dindymenae dominae uaga pecora,
 Aliena petentes pede, ut exsules, loca celeri,
 Sectam meam executae duce me, mihi comites
 Rabidum salum tulistis, truculentaq. pelagi,
 Et corpus euirastis Veneris nimio odio.
 Hilarate excitatis errorib. animum.
 Mora tarda mente cedat, simul ite, sequimini
 Phrygiam ad domum, Cybelles Phrygia ad nemo-
 ra deae,
 Vbi cymbalum sonat uox, ubi tympana reboant,
 Tibicen ubi canit Phryx curuo graue calamo,
 Vbi capita Maenades ui iaciunt hederigerae,
 Vbi sacra sancta acutis ululatib. agitant.
 Vbi suenit illa diinae uolitare uaga cohors,

O 2 Quo

Quo nos decet citatis celerare tripudijs .
 Simul haec comitib. Attis cecinit noua mulier,
 Thiasus repente linguis trepidantib. ululat,
 Leue tympanū remugit, caua cymbala recrepant,
 Viridem citus adit Idam properante pede chorus .
 Furibunda simul, anhelās, uaga uadit, animo egēs,
 Comitata tympano Attis, per opaca nemora dux,
 Veluti iuuenca nitans onus indomita iugi .
 Rapidae ducem sequuntur Gallae pede propero.
 Itaq. ut domum Cybelle tetigere lassulae,
 Nimio e labore somnum capiunt sine Cerere.
 Piger his, labantes langore, oculos sopor operit .
 Abit in quiete molli rabidi furor animi .
 Sed ubi oris aurei sol radiantib. oculis
 Lustrauit aethera album, sola dura, mare ferum,
 Pepulitq. noctis umbras uegetis sonipedibus,
 Ibi somnus excitum Attin fugiens citus abiit :
 Fugientem eum recepit dea Pasithea sinu.
 Ita de quiete molli rabida sine rabie,
 Simul ipsa pectore Attis sua facta recoluit .
 Liquidaq. mente uidit sine quis, ubiq. foret,
 Animo aestuante rursus reditum ad uada tetulit .
 Ibi maria uasta uisens lacrymantib. oculis,
 Patriam adlocuta est ita uoce maestā miseriter .
 Patria o mea creatrix, patria o mea genetrix,
 Ego quam miser relinquens, dominos ut heri fugae
 Famuli solent, ad Idae tetuli nemora pedem,
 Ut apud niuem, & ferarum gelida stabula forem,
 Et earum omnia adirem furibunda latibula :
 Vbinam,

Vbi
 Cap
 Rab
 Ego
 Patr
 Abe
 Mi
 Quo
 Ego
 Ego
 Mi
 Mi
 Ling
 Ego
 Ego
 Ego
 Vbi
 Ego
 Iam
 Rose
 Gem
 Vbi
 Lac
 Ag
 Fac
 M
 Ag
 Fac

Vbinam, aut quib. locis te positam patria rear.
Cupit ipsa puppula ad te sibi dirigere aciem,
Rabie fera carens dum breue tempus animus est.
Ego ne a mea remota haec frar in nemora domo.
Patria, bonis, amicis, genitoribus abero.
Abero foro, palaestra, stadio, & gymnasys.
Miser, a miser querendū est etiā atque etiā anime.
Quod. n. genus figurae est. ego num quid abierim.
Ego mulier, ego adulescens, ego ephēbus, ego puer,
Ego gymnasi fui flos. ego eram decus olei.
Mihi ianuae frequentes, mihi limina tepida,
Mihi floridis corollis redimita domus erat,
Linquendum ubi esset orto mihi sale cubiculum.
Ego ne deum ministra, & Cybeles famula ferar.
Ego Maenas, ego mei pars, ego uir sterilis ero.
Ego uiridis algida Idae nine amicta loca colam.
Vbi cerua siluicultrix, ubi aper nemoriuagus.
Ego uitam agam sub altis Phrygiae columinibus.
Iam iam dolet, quod egi, iam iam quoq. paenitet.
Roseis ut huic labellis * sonitus abiit.
Geminas deorum ad aures noua nuntia referens,
Vbi iuncta iuga resoluens Cybele leonibus,
Laenumq. pecoris hostem stimulans, ita loquitur.
Agedum, inquit, age ferox, hunc agedum aggredere furor,
Face, ut furoris ictu reditum in nemora ferat,
Mea libere nimis qui fugere imperia cupit,
Age, caede terga cauda, tua uerbera patere.
Face, cuncta mugienti fremitu loca retonent.

*Rutilam ferox torosa ceruice quate iubam.
 Ait haec minax Cybelle, religatq. iuga manu.
 Ferus ipse sese adhortans rapidum incitat animū,
 Vadit, fremit, refringit uirgulta pede uago.
 At ubi ultima albicantis loca litoris adyt,
 Tenerumq. uidit Attin prope marmora pelagi,
 Facit impetum. ille demens fugit in nemora fera.
 Ibi semper omne uitae spatium famula fuit.
 Dea magna, dea Cybelle, dea domina Dindymei,
 Procul a mea tuus sit furor omnis hera domo:
 Alios age incitatos, alios age rabidos.*

SUNT, qui putent, aut adfirment etiam, poema se hoc
 uidisse adscriptū Caecilio, quod probabile propter-
 ea ducunt, quod idem ante Catullus dixerit, Est e-
 nim uenuste Magna Caecilio incohata mater. Ego
 uero in alia omnia eundum censeo, qui sciam Atti-
 lium Fortunatianum ueterem grammaticum, ubi
 „ de Calliambo, sic dicere. Et Catullus, Phrygium ne
 „ mus citato cupide pede tetigit. Ad ea uero, quae eru-
 dite copioseq. collegit Lilius Gyraldus de Atti, &
 Cybele, addam etiam & quae scribit Stephanus,
 „ περὶ πόλεων, in uerbo, Πάλλος. Sic enim scribit. Πάλ-
 „ λος ποταμὸς Φρυγίας. οἱ περίοικοι προμαθίδαν ποταμὸ
 „ γαλληνοὶ, οὗς παρατίθεται ὁ Πολύτωρ ἐν τῷ περὶ Φρυ-
 „ γίας πρὸ τῷ καὶ ὅτι τὸν Πάλλον καὶ τὸν Ἀπὴν ἀποκόψαι
 „ τὰ αἰδοῖα. καὶ τὸν μὲν γάλλον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν τηρίαν
 „ ποταμὸν, καὶ οἰκῆσαι, καὶ τὸν ποταμὸν γάλλον καλέ-
 „σαι. ἀπ' ἐκείνον γὰρ τοὺς τεμνομένους τὰ αἰδοῖα γάλ-
 λους

1) λους καλοῦσι. *De Atti uero ipso proprie haec inter-*
 2) *pres Nicandri.* Ἰσορεῖται ὅτι ποιμὴν ἦν φρυξὶ ὁ Ἀττις.
 3) ποιμαίνων· δὲ καὶ ὕμνων τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἥτοι
 4) τὴν ῥέαν, ἐφιλήθη ὑπ' αὐτῆς. καὶ δὴ φανομένη πολλά-
 5) κισ, τιμῆς ἠξίωσεν. ὁ Ζεὺς δὲ ἐπὶ τέτρῳ δυσαναχετῶν,
 6) ἀνείλεν αὐτὸν, ἐφανερῶς, δι' αἰδῶϊνς μητρὸς, σὺν ἁ-
 7) γριον πέμψας. ἡ δὲ κατολοφυρομένη αὐτὸν, ἔταφεν. οἱ
 8) δὲ φρύγες κατὰ τὸ ἑαρθρηνοῦσιν αὐτὸν. *De genere*
 9) *autem ipso carminis multa Hephaestion, Terentia-*
 10) *nus, ceteriq. Addam tantum Atily Fortunatiani*
 11) *pauca, de trisyllabo penultimo. Sed quoniā, inquit*
 12) *Atilius, hic uersus matri sacer est Ideae, ut uibra-*
 13) *re uideatur, proximum ab ultimo pedem brachysyl-*
 14) *labon fecerunt, & Graeci, & hic ipse Maecenas. In*
 15) *terpres Hephaestionis cur Galli. ibicon dicat, caus-*
 16) *sam adfert.* Γαλλιαμικὸν δὲ ἐκλήθη, ἐπεὶ λευμέ-
 17) νον ἐστὶ τὸ μέτρον. οἱ δὲ γάλλοι διαβάλλονται, ὡς θήλει-
 18) αν νόσον ἔχοντες. διὸ καὶ σώματα, φόρον ἐτέλουσιν. ῥω-
 19) μαῖοις εἰς τοῦτο. οἱ τοῖς τοι δὲ, ἱερεῖς εἰς δῆμους.
 20) *Sunt, qui alium in locum reiciant hoc poema, quo cō-*
 21) *stet ordo trium Epithalamiorum, quae sunt ex eo-*
 22) *dem genere. Ego, ne hac quidem in parte, a manu-*
 23) *scriptis esse discedendum putavi.*
 24) *Super alta uectus Attis celeri rate maria]* *Ar-*
 25) *nobius in. v. aduersus gentes cum fabulam narrat*
 26) *omnem a capite arcessens, nihil tamen de nauiga-*
 27) *tione, nihil ulla de rate. itaq. obscurius, magisq. hoc*
 28) *reconditum, & de ueteri poeta aliquo Graeco su-*
 29) *ptū. Versus ipsi ad primam usq. τομὴν sunt Ana-*

creontis persimiles, aut idem potius is, qui dudum
 uulgati sunt. ostenduntq. Anacreontaei illi quod
 Atilius scribit, ea iambo nasci Galliambum. ac pro
 pterea sic uocatum. Atilius autem ipse Catullum ci
 tat in Anacreontaeo, cuius illa sunt de Galli am
 bo. Et Catullus. Phrygium nemus citato cupide pe
 de tetigit. Et illud alterius auctoris. O qui chelyn ca
 noram plectro regit Italo. Ut si facias illud ex Lepi
 diano metro ad hanc legem. Mea Vatiens amabo
 mea cura, mea uenus. Catullus in Anacreontaeo.
 Ades inquit o Cybelle. Quibus rebus adducor, ut
 existimem, hoc poema e graeco expressum Ana
 creontis. Nonius, in uerbo Anima, huius generis
 uersum Varronis adducit, Phrygios per ossa cantus
 liquida canit anima. Semiuersus autem ille, Ades
 inquit o Cybelle, quem Catullo tribuit Atilius, cum
 ante Maecenati tribuerit, alieno loco ponitur.
 & scribae librarij culpa Catullinus desideratur,
 qui hoc epibemate fortasse fuerit. Celeri
 rate: Perpetuum fere epithetum. ut apud Home
 rum δοῦναι νῆες. apud Gellium in. x. cap. xxvi. sic
 quoq. Sallustium arbitror locutum. nam illa uerba,
 Furtim, aut celeritate nitare proclium in transgres
 su conatus est: emendabam, Furtim, ac celeritate.
 Et uetus poeta, Typhin aurigam celeres fecere ca
 rinae. Phrygium ut nemus citato] Eo e
 nim conueniebant, qui se Opi consecrarant. Hoc in
 lusibus in Priapum uetus poeta significans, dixit in
 Priapi persona, Quae si perdidero, patria multa
 bor,

- bor, & olim, Ille tuus ciuis Lamphace, Gallus ero.
 Et uero Gallus fluius, & mons Cybelus erant in
 Phrygia. auctor Vibius Sequester.
- » - siluis redimita loca deae] sic post, Nive amicta
 » loca, dicit. Stimulatus ut furenti] Vt, pro
 Vbi, ut ante. Sed erat omnib. in manuscriptis, Sti-
 mulatus ubi furenti, ut secundo loco pro iambo esset
 tribrachys. Diuellit ille acuto sibi pon-
 dera filice] In manuscriptis omnib. Denoluit. quod
 idem significat. Sic enim uidetur in. VI. Verg. acce-
 » pisse Aduoluo uerbum. Procumbunt piceae, sonat
 » icta securibus ilex, Fraxineaeq. trabes, cuneis &
 » fissile robur Scinditur, aduoluunt ingentis montib.
 » ornos. Legendum fortasse etiam sit, Denonit. Qui
 se enim castrabant Galli, pudenda Rheae ipsi, atq.
 Adonidi sacra reponebant. interpretes Nicandri,
 » Λοβρίνης θάλαμοι, τόποι ἱεροὶ, ὑπόγειοι, ἀνακείμενοι
 » τῇ πέφ, ὅπου ἐκτεμνόμενοι τὰ μὲν δὲ κατετίθεντο οἱ
 » τῷ ἄπαι καὶ τῇ πέφ λατρεῖν οὐκ. Sic autem se Magnae
 matri sacrabant. Sex. Aurel. Victor in Aurel. He-
 » liogabalo, Vestalem, inquit, uirginem, quasi matri-
 » monio iungens suo, abscissisq. genitilibus Matri se
 magnae sacrauit. Ille: Verbum uarie legi-
 tur in manuscriptis, Illectus, Illetus, Illetas, Lactus.
 Ego legendum putabam, Icta. glossen enim fuerat
 Ille propter uerbum Denoluit. Scriptores deinde li-
 brarij coniunxerunt utrumq. Ille icta. Ex eoq na-
 ta uarietas, Illectus, & Illetas, & Lactes.
 Acuto sibi pondera filice: Acuto filice. Ouid. in.

- » IIII. *Fast. de eodem Atti. Ille etiam saxo corpus la-*
 » *niauit acuto. Testa, Iuuen. Sat. VI. Molliā qui ru-*
 » *pta secuit genitalia testa. Pondera: Idem O-*
 » *uid. in. eodem. A pereant dicebat adhuc, onus in-*
 » *guinis aufert. Nullaq. sunt subito signa relictā uir-*
 » *Iuuen. Sat. II. Phrygio quos tempus erat iam Mo-*
 » *re superuacua cultris abscindere carnem.*
 Ita q. ut relicta sensit sibi membra sine uiro] *Vir-*
rum, Virilia dicit, ut & Arnob. in. V. aduersus gen-
 » *tes, Pinus illa solemniter, quae in matris infertur*
 » *sanctum deae, nonne illius imago est arboris, sub*
 » *qua sibi Attis uirum demessis genitalibus abstulit.*
 Etiam recente terrae sola sanguine maculās]
In manuscriptis omnibus, Et iam, duae uoces scili-
cet. Niueis citata cepit manib. leue tym-
panum Tympanum tubam Cybelles] Pri-
mam in Tympanum corripuit, ut & Homerus, &
Maecenas in eo carmine, quod adducit Atilius,
 » *Ades & sonante tympano quate flexibile caput.*
 » *Homerus, ῥύμβω καὶ τυμπάνῳ ῥεῖν φρύγες ἰλάσκειν*
 » *ται. auctor uetus in Hymno posteriore in Cybelem,*
 » *Τυμπανότερπῃ eam propterea uocat, quod in eius sa-*
 » *cris adhibeantur tympana. Ερχεο πρὸς τελετὴν ὅ*
 » *πότνια τυμπανότερπῃ. Et in priore, Τυμπανόδουπε,*
 » *φιλοῖσσι Ἰστρομανέσσι, Χαλκὸ κροτε κούρη. Quae singula il-*
 » *lius uerba cōferenda sunt cū Catullinis. Tubam au-*
 » *tem dicit Tympanum, quod sit βαρύβρομον. Euripid.*
in Bacch. Βαρύβρομον ὑπὸ τυμπάνων. Sed in
sacris Cybeles quae sonum ederent sex fere inuenio,
 ῥύμβον,

ρύμβον, τύμπανον, cymbalum, tibia, cornu, & κρό-
 ταλον. Colligam locos aliquot ueterum poetarum.
 Primum illum quem supra posui Homeri, deinde
 „ Lucretij in. II. Tympana tenta sonant palmis, &
 „ cymbala circum Concaua, raucisonoq. minantur
 „ cornua cantu, Et Phrygio stimulat numero quae ti-
 „ bia mentes, Telaq. praeporant uolenti signa furo-
 „ ris. Ouid. in. II. Metam. Impulsaq. tympana
 „ palmis. Concauaq. aera sonant, longoq. foramine
 „ buxus. Et idem in. II. Fast. Quererere multa
 „ libet, sed me sonus aeris acuti Terret, & horren-
 „ do lotos adunca sono. Ac post. Cymbala pro galeis,
 „ pro scutis tympana pulsant, Tibia dat Phry-
 „ gios, ut dedit ante, modos. Ac post, Protinus infle-
 „ xo Berecynthia tibia cornu Flabit. Et tamen Oui-
 „ dius Cornu non secernit a Tibia; ut fecit Lucre-
 „ tius. Derhymbo in Etymologico magno, Ρύμβω
 „ καὶ τυμπάνῳ ρέειν φρύγες ἰλάσκονται. μουσικῶς σάν-
 „ δῳ ὃ σρέφουσιν εἰς τὸν αἶρα, καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ρύμ-
 „ βος δὲ καὶ ρόμβος διχῶς λέγεται. ἔστι δὲ τροχισκός,
 „ ὃν τύποντες ἑαυτοὶ καὶ σρέφοντες ποιοῦσι περιδονεῖν
 „ καὶ φόρον ἀποτελεῖν. ρύμβον δὲ αὐτὸν Εὐπολὶς εἶπε.
 „ καλεῖται δὲ καὶ βρυτήρ. Pindarus autem Rhy-
 „ bos a Cymbalis non uidetur distinguere, cuius
 „ uersus sunt apud Strabonem in. X. Σοὶ μὲν κατάρχει
 „ μάτερ πάρα μεγάλοι ρύμβοι κυβάων ἑνδεκ' ἀχλά-
 „ δων κρόταλ' αἰδόμενατε δαΐς ὑπὸ ξαντῇσι πέλκεις.
 Docet eodem loco Strabo, Et Cybeles apud Phry-
 „ gas, & Liberi patris apud Graecos sacra prope
 eadem

eadem fuisse. — tua mater initia] *Initia*,
 „ sacra ipsa, *Varro in II. de re rust. Ab suillo enim*
 „ genere pecoris immolandi initium sumptum uide-
 „ tur, cuius uestigia, quod initijs Cereris porci im-
 „ molantur, & quod initijs pacis foedus cum feritur,
 „ porcus occiditur. Quo uerbo saepe utitur *Iulius*
Firmicus in proemijs, lib. v. vi. viii. Arno-
bius in v. Unde igitur probamus historias has om-
nes esse rerum gestarum conscriptiones. Ex sol-
lemnib. scilicet sacris, atq. initiorum mysterijs,
uel quae statim fiunt temporib. ac dieb. uel quae in
abdito tradunt genitis, moris proprii proprietate
 „ seruata. *Iustinus in v. Interim concitator & dux*
 „ eius *Alcibiades* absens *Athenis* insimulatur, my-
 „ steria Cereris, initiorum sacra, nullo magis, quā
 „ silentio solemnia enuntiauisse. Quatiensq.
 „ terga tauri] *Tympanum ipsum. Ouid. in Ibin.*
 „ *Attonitusq. secus, ut quos Cybeleia mater Incitat,*
 „ *ad Phrygios uilia membra modos. Deq. uiro fias,*
 „ *nec femina, nec uir, ut Attis, Et quatiens molli*
 „ *tympana rauca manu. Terga uero & idem Ouid.*
 „ *sic dixit in. IIII. Fast. Aera deae comites, rau-*
 „ *caq. terga mouent. Agite, ite ad alta Gal-*
 „ *lae Cybeles nemora simul] Alta: δαση καὶ σύμ-*
 „ *φута. Auctor uetus in Hymno Curetum, Ma-*
 „ *treem deum propterea uocat ὀρειομανῆ. Erran-*
 „ *tem, & bacchantem montibus. cuius ab amorem*
 „ *insaniae ab eodem etiam dicitur φίλοισπος. Atq.*
 „ *idem auctor in priore in Rheam Hymno, Ουρεσιν*
 „ ἢ χαίρεις.

ἢ χαλπεῖς. Vibius Sequester de montib. Cybelum montem Phrygiae esse scribit. itaq. legi etiam pos-
sit, Cybeli nemora. Simul ite sic apud Eu-
rip. in Bacch. Chorus idem uerbum iterans, Ite

ἄλλοι, ἴτε βαρβαροί.

Aliena petentes pe-
de ut exules loca celeri. In manuscriptis uarie,
Alienaq. petentes uelut exules loca celeri. Et, A-
lienag. petens uelut exules loca celeri. Et, Alie-
naq. petentes uelut exules loco celeri. Guarinus,
quiq. eum post secuti sunt, legunt, Aliena quae pe-
tentes uelut exules loca. In priore Aldi editione est,
Aliena petentes uelut exilio loca celeri. Guarinus,
nec ij, qui eius sectam secuti sunt, non uiderunt de-
siderari pedem ad extremum tribrachyn, pro quo
pyrrichium locant. etiam si nec illam. S. litterae
in uerbo Exules elisionem ualde probo. At ea, quae
tum in manuscriptis, tum quae in impressis libris
lectio est, legitimos huius carminis numeros sub-
ruit, atq. euertit. itaq. & de priore Aldi editio-
ne, & de manuscriptis quod commodum uisum est
carpens, nec a manuscriptorum lectione longe ab-
iens uersum conficiebam, quasiq. compingebam,
quomodo poetam ipsum scripsisse suspicabar, Alie-
naq. petite pede exilio loca celeri. Nam, quod Gal-
las Artis properare iubet, tribrachy citissimo pe-
de, quibus locis potuit, uersum Poeta frequentauit,
& quam potuit, maxime crispum reddidit. cri-
spus enim uersus huius generis Atilius uocat, in
quib. iambus in brachysyllabum soluitur. Pede au-

tem

tem est quidem uox ipsa & in Aldi priore editione,
& omittendā non esse declarat idem Catullus post,

- „ Rapidae ducem sequuntur Gallae pede propero.
Exilio autem dandi casu, cum uulgo minus, quid
id esset, intelligerent, glossēma quod interpretare-
tur, erat appositum, uelut exules quod in κείμενον
ipsum post inrepens uersum corripit. At Aldi li-
ber alterum retinuit, altero cessit.

Hilarate excitatis errorib. animum] sic etiā in duob.
manuscriptis, ut uocales libere concurrant inter
se, extrema uerbi Hilarate, & princeps uerbi,
Excitatis. In libro Achillis Maffei erat, Hila-
rate crocitatis. Ex quo faciendum omnino, Conci-
tatis.

- Phrygiam ad domum Cybelles]
„ Sic post. Itaq. ut domum Cybelles tetigere lassulae.
„ Et in Epithalamio, Crononisq. domos. Intelligit
„ autem idam, dindymum, & τὰ δόρυνα ὄρη. de
quib. Nicandri interpre[s]. Vbi cymbalum
sonat uox] τῶν κυμβάλων. & scriptum fuisse pu-
to aut Graece, aut Latine Cymbalon, ut post, Cha-
lybon, siue χαλύβων. in manuscripto tamen uno,
non Vox, sed Nox, ut dicat, Nox ipsa sonat cym-
balum. quod ferendum etiam uidetur. Cymbala
uero Deum matris esse sacra declarat etiā in. IIII.
„ Georgicor. Vergil. Et Matris quate cymbala cir-
„ cum. Et absolute matrem dixit, Cybellem intelle-
gens. Tibicen ubi canit Phryx curuo
graue calamo] Canit graue. ut, Canit indoctum.
&, Dulce canit, more Graecorum. Graue for-
tasse

tasse di
„ ut auct
tamen
„ rib. an
canere
„ gitudin
„ eodem
Vbi cap
„ procele
„ adulesc
etiam uo
lis manu
tem cap
„ gestibus
„ in super
„ Vbi fac
„ sant. Ho
„ dardū
„ „
„ rus Poet
„ cornum
„ claris c
„ nem de
„ sonitum
„ rint. O
Simul
lier.]
terpon
„ nius se

tasse dixit, quod Phrygijs modis tristia canerent.
 „ ut auctor est Acron interpret Horati. Sed idem
 „ tamen paulo ante dixit, Hilarate concitatis erro-
 „ rib. *animum*. Non conuenit igitur triste Gallas
 canere, quas esse uult hilares. an potius soni ma-
 gnitudinem sic significat, ut Eurip. de Tympanis
 „ eodem modo, Βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων.

Vbi capita Maenades] *Anapaestus primus, in*
 „ *proceleusmaticum solutus*. Ut post, Ego mulier, ego
 „ *adulescens*. Et, Ego uiridis algida idae. nisi legi
 etiam uelis, Ut capita. pro, Vbi. quod tamen nul-
 lis manuscriptorum suffragantibus fieret. Vi au-
 tem capita iacere, idest rotare. Quintilianus de
 „ gestibus, & oratoris pronuntiatione. Maecenas
 „ in superiore uersu dixit, Quatere flexibile caput.
 „ Vbi sacra sancta acutis ululatib. agitant] Pul-
 „ sant. Horat. Zephyris agitata tempe. Ululatibus:
 ὀλολύγμασι. Poeta uetus in priore in Rheā Hymno.
 „ ὄυρεσιν ἢ χαίρεσιν, ἐνντῶντ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς. Ve-
 „ tus Poeta apud Atilium, Latus horreat flagello,
 „ comitum chorus ululet. Acutis: ἐὺν χεῖρῃ.

„ claris. catiis. Sic enim uidetur Ennius apud Varro
 „ nem de lingua Lat. accipere. Iam cata signa ferae
 „ sonitum dare uoce parabant. Sed hoc docti uide-
 „ rint. Ouidius, sicut Catullus: Sonus aeris acuti.
 Simul haec comitib. Attis cecinis noua mu-
 lier.] In manuscriptis omnibus, Nota mulier. in-
 terpone aspirationem, & fac, Notha. multo concin-
 „ nius feceris. Sic ante, Et notho Luna lumine lucet.

Nec

Nec enim uere mulier erat, quamuis aberant uirilitatis signa. Aldus ante sic impressit, ut esse imprimendum iudicamus. - linguis trepidantib.]

Vertentib. salientibus, sonantibus. quo modo saepe Horatius eodem uerbo est usus. - ca-

ua cymbala recrepant] in nonnullis manuscriptis, Increpant. quod idem nonnumquam significat.

- » Horat. in. 1. Carm. Quis post uina grauem militiã
 » aut pauperiem increpat. Quo loco plura nos in nostris in Horatium Commentationibus. Erit ergo & hoc loco uocalium liber ipse concursus.

Viridem citus adit Idam] Crispus uersus, ut

- » & sequens, Furibunda simul anhelans.
 Animo egens] In manuscriptis, Animi geris. & Annea gens. Quae etsi sunt praua omnia, legendũ tamen arguunt, Animi egens, magis quam Animo egens. Animi agens, ut Inops animi dicitur. Et Virtutis egens apud Lucret. & Vergilium. Animum uero etiam post pro Mentis sanitate ipsius dixit.

- » Sic Seneca in Hercule furente. Ut possit animo captus Alcides agi. Dum breue tempus animus est,
 » idest, animi ratio. Sic Macrobi. in. III. Saturn.
 » Sed qui diligentius eruunt ueritatem, penates esse
 » dixerunt, per quos penitus spiramus, per quos habemus corpus, per quos rationem animi possidemus. idem credo quod dicit alibi Catullus, & saepe Lucretius, Mens animi.

Itaq. ut domum Cybelle tetigere lassulae] Et diphthongos, & tempora partitur in syllabas. tempora quidem.

quidem, ut hic, in uerbo *Lassulae*. *Lae* enim syllabae
longae tempus alterum dactylo antecedenti, subse-
quenti tribrachy alterum tribuit. Idem fecit in uer-
bo, *Leonibus*, illo post in uersu, *Ubi iuncta iuga re-*
soluens *Cybele leonibus*. Diphthongum uero diuise
idem post, *Iam iam dolet, quod egi, iam iamq. pae-*
nitet. *Ae* enim diphthongum in uerbo *Pacniet diui-*
sit, ac soluit in uocales duas. Sine Cerere]

Cereris sine munere. *Ouid. in Metam. Terent. co-*
dem modo, Sine Cerere, & Baccho.

Piger his, labantes langore, oculos sopor ope-
rit] *Quod ex labore accidit. Terent. in Eunuch,*
Opus faciam, ut defatiger, usq. ingratis ut dormiā.
In Maffei libro, ac Patanino, Labante. itaq. stat
uersus, quasi in labēte, uel labare qui facit. Propert.
tamen in. II. Labantes ocellos dixit in eadem sen-
tentia. Quamuis labentes tegetet mihi somnus o-
cellos. Vergil. eodem fere modo in. IIII. Georg. Incae
pto tegetet cum lumina somno. Et in. XII. Ac uel-
ut in somnis oculos ubi languida pressit Nocte qui
es. Eodem modo. Q. Calaber in. I. de dormiente Pen-
thesilea, ὕπνος δὲ οἷός ἐστιν ἀλυσεν Νηδυμὸς ἀμπετε-
σών. Auantius tamen legit, Piger his labori nantes
oculos. Et quae sequuntur. Librosne ueteres secutus
non explicat. Languorem pro somno dixit Ouid. in.
XI. Metam. Quo cubat ipse deus membris languo
re solutis. Ac postea, Et rursus molli languore solu-
tus. - rabidi furor animi] Sic Vergil. in.
VI. de Sibylla furente, & ἐνδεομένη. Tanto magis
P ille

- „ ille fatigat Os rabidum, fera corda domans. Et i-
 „ dem post Catullus, Rabie fera carens dum breue rē
 „ pus animus est. Et item post, rapida sine rabie. Et
 „ in extremo, Alios age rabidos. Sed ubi
 oris aurei] Ita fecerunt, opinor, homines ingeniosi
 ex Horis aureis, & Oris aureis, & Heris aureis.
 quae est omnis in manuscriptis uarietas. Verg. etiā
 „ similiter in. II. Georg. Taygete simul os terris of-
 „ tendit honestum Pleias. Atq. alibi idem Vergil.
 „ Ergo ubi purpureum nitidis Sol aureus undis Extu-
 lit os. At Auantius, Sed ubi ortus aureus sol. incer-
 tum, an librorum ueterum fidem secutus.
 Lustrauit aethera album] Sic Albae lucēs a
 „ Martiali dicuntur in. x. Albae leone flammeo ca-
 „ lent lucēs. Et Ennius de Sole, Interea sol albus re-
 „ cessit in infera noctis. Et in. vi. Ut primum tene-
 „ bris abiectis in albat dies. Venustissima posuit epi-
 „ theta, Aethera album, Sola dura, Mare ferum.
 Sola dura] Phrygiae loca aspera, Idam montem
 scilicet. Mare ferum] Bassus in epigram-
 „ mate πόντον θρασύν dicit. Μήτέ με χείματι πόντος
 „ ἄγοι θρασύς. Vbi somnus] In manuscriptis o-
 nibus, Ibi somnus. Simul ipsa pectore
 Attis sua facta recoluit] In manuscriptis omnib.
 Ipse. atq. in Patavino pro Recoluit, Reuoluit. quod
 probandum uidetur. ut ultimam soluas in duas, Ca-
 tullī more ipsius. Liquidaq. mente]
 Pura, uacua ab insania. Sic opinor Euripides in
 „ Hippolyto coronato, Οὐ ἔτι γὰρ καὶ θανάτῳ φέρν' ἔχα.
 Et

„ Et Pl
 „ lo es, t
 „ discus
 „ redi
 „ tulit. I
 „ set.
 „ pris om
 „ locuta
 „ legit, T
 „ ter. nec
 „ ciat au
 „ erat, T
 „ flas. ni
 „ tus. E
 „ omnib.
 „ nus, A
 „ enim F
 „ tem en
 „ Ego qu
 „ triam.
 „ nim qu
 „ & qua
 „ qua. I
 „ tus, ne
 „ & id
 „ nor su
 „ Maie
 „ Patri
 „ tris, q

- » Et *Plautus in Epidico*, *Animo liquido, & tranquil-*
 » *lo es, tace. Verg. in. XII. idem significans, Ut primū*
 » *discussae umbrae, & lux reddita menti.*

- *reditum ad uada tetulit*] *In manuscriptis, Re-*

- » *tulit. Illud rectius. Sic enim alibi, Si reditum tetulif-*
 » *set.* Vbi *maria uasta uisens*] *In manuscri-*

ptis omnib. Ibi, quod est rectius. Patriam ad-
locuta est ita uoce maesta miseriter] *Quantius*
legit, Patriam adlocuta maesta est ita uoce miseri-
ter. nec tamen exprimit, an libris hoc ueteribus fa-
ciat auctorib. In manuscriptis omnib. quib. utebar,
erat, Patriam adlocuta est ita uoce miseritus maie-
stas. nisi quod in Patuino pro, Miseritus, Miser-
tus. Ego uero cum docuerim ante in manuscriptis
omnib. esse, Simul ipse pectore Attis, ut constet ge-
nus, Adlocutus hoc loco legendum censeo. Et ante

- » *exim Poeta ipse masculino genere extulit, Trepidā*
 » *tem eum recepit, & cetera. Et de se Attis ipse post,*
Ego quam miser relinquens. Itaq. totum sic lego, Pa-
triam adlocutus, & se est ita uoce miseritus. Se e-
 » *nim quoq. ipsum adloquitur, Egone a mea remota,*
 » *& quae sequuntur. Et post, Miser, a miser, & reli-*
qua. Miseritus autem antiquae dictum pro Miser-
tus, uel aduerbium, quale Humanitus, Diuinitus,
& id genus multa. Supra Miseritus, scriptum opi-
nor fuit Maestus glossema, quod corruptum post in
Maestas, & in contextum inrepsit.

Patria o mea creatrix] *Creatrix idem quod Gene-*

- » *trix, quod statim addit, sic Verg. in. VII. Hoc signū*

P 2 » cecinit

„ cecinit missuram diua creatrix. Vt apud ni-
uem, & ferarū gelida stabula forem] Est enim

„ Phrygia βόρειος. quod ostendit Nicander in Αλεξι-

„ φαρμάκοις. η γὰρ δὴ σὺ μὲν ἄγχι πολυστροίβοιον θα-

„ λάσσης Αρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν ἐνάσασα, ἥ χί τε ρείης

„ Λοβρίνης θαλάματε, καὶ ὄργασήριον ἄπλω.

Et earum omnia adirem furibunda latibula]

Sic etiam in manuscriptis omnib. Legendum puto,

Et earum ut omnia adirem furibunda latibula. Vo-

cales uero duae extrema in uoce Omnia eliduntur.

quod fecit etiā Flaccus non semel, ut in. III. Carm.

„ Vos lene consilium & datis, & dato.

Cupit ipsa puppula ad te sibi dirigere aciem]

Sic Puppulam pro oculo ipso posuit Manilius. in.

„ IIII. Paruula sic totum peruisit pupula caelum.

- dum breue tempus animus est] Breue tempus,

ἐπιήρηματικῶς, ut, Vnum diem, Duos annos, & id ge-

„ nus cetera. Idem post, Ibi semper omne uitae spatiū

„ famula fuit. Et Lucret. in. IIII. Sed minimum quod

„ uis nequeat consistere tempus. Quod more Graeco-

„ rum dixit Hom. Οὐ Νέμεσις τρωάστε καὶ Διὸν κλυτὰς

„ ἀχαιοὺς τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πά-

„ χεῖν. Ego ne a mea remota haec ferar in

nemora domo Patria, bonis, amicis] Simili e-

numeratione utitur apud Euripidem Hippolytus.

„ Ἀλλὰ χαίρετο πόλις καὶ γαῖ' Ἐρεχθίδεωσ ὠπεδον τροίξῃ

„ νιον Ως ἐγκαθησθῶν πολλ' ἔχεις δ' δαίμονα. χαῖρ' ὕστα-

„ τον γὰρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι. ἰτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε

„ γῆς ὁμήληκες. Et quae sequuntur. Et idem in Me-

dea

„ dea se
„ δῶμα
„ patri
„ τρις
„ stadi
„ prius
„ gymn
„ laestra
„ genu
„ manu
„ quid a
„ non qu
„ ego non
„ pressa
„ Abier
„ & in f
„ Amor
„ safigu
„ Gymn
„ bendi
„ Veron
„ autem
„ strat
„ καὶ κα
„ laest
„ strae
„ -mit
„ tiam
„ in int

- » dea sic domum patriamq. coniunxit. Ω πάτρίς, δ
 » δῶμάτ' ἐμόν. Et paulo post, quam sit sua cuiq. cara
 » patria. Μόχθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεν, ἢ γὰρ πα-
 » τρίας σέρεσθαι. Abero foro, palaeſtra,

ſtadio, & gymnasiis.] Sic etiam est in manuſcri-
 ptis. bene omnino Auantiuſ, quo ſtet uerſus, Atq.
 gymnasiis. Sunt, qui legi poſſe putent, Abero foro, pa-
 laeſtra, ſtadioq. gymnasiis.

Quod enim
 genus figurae eſt, ego numquid abierim.] In
 manuſcriptis eſt, Quod enim genus figura eſt, num-
 quid abierim, Et, Quod enim genus figura eſt, ego
 non quod haberim. Et, Quod enim genus figura eſt,
 ego non quid abierim. Quarum omnium optima im-
 preſſa lectio, niſi quod mihi mutandum uidebatur
 Abierim, in, Obierim, ut ſe diem obiſſe addubitet,
 & in figuram longe aliam mutatum. Ouid. in. I.

- » Amorum ſic figuram dixit, Nunc mentis uitio lae
 » ſa figura tua eſt. Ego gymnaſii fui flos.]

Gymnaſi malim per. I. ſimplex, quae uetus erat ſcri-
 bendi conſuetudo. Sic autem poſt Iuuentium ipſum
 Veronenſium dicit iuuenum florem. In gymnasiis
 autem iuuenes uerſari ſolitos, etiam Ibycus demon-

- » ſtrat apud Stobaeum, Γυμναſίων τε νέοις, αὐλῶν τε
 » καὶ κόρυμβων μέλει. Ego eram decus olei.] Pa-

laeſtrae. dicuntur enim propterea unctae palae-
 ſtrae, quod qui iſs certabant, oleo ungebantur.

- mihi limina tepida.] Sic quoq. ſummam frequē-

- » tiam Cic. ſignificat in. II. Philipp. Calebant, inquit,
 » in interiore aedium parte totius reip. nundinae,

P 3 ideſt

„ idest frequentes erant. multi uenibant, multi eo con-
 „ fluebant. Sic enim legitur in optimo Philippicarum
 „ exemplo, quod est secutus Gabriel Faernus. Eodem
 „ prope modo Statius in. I. Thebaid. Laetatur Adra-
 „ stus obsequio feruere domum - Simile quiddam mi-
 „ hi uidetur Ibycus significare apud Stobaeum de pa-
 „ ce, Συμποσίῳ δ' ἐρατῶν βριθόντ' ἀγχαὶ, παιδικοῖδ'
 „ ὕμνοι φλέγονται. Mihi floridis corollis
 redimita domus erat] In manuscriptis omnibus,
 Circulis, pro Corollis. Sed praeue, opinor. Legendum
 etiam fortasse Floreis, ut apud Tibullum in. II. in
 „ manuscriptis est, Te meminisse decet, quae plurima
 „ uoce peregi Supplice, cum postea flore aserta darem.
 „ Et apud Plautum in Aulul. Nunc tusculum emi,
 „ & coronas floreas. Sic enim in ueteri Prisciani li-
 „ bro in. II. hic uersus scriptus exstat. Lucret. in eo-
 „ dem genere, in. II. At lacrimis exclusus amator
 „ limina saepe Floribus, & sertis operit, postesq. super
 „ bos Vngit amaracino, & forib. miser oscula figit.
 Ego ne deum ministra, & Cybeles famula fe-
 rar] Tribrachyn primo loco posuit, cum semper aut
 anapaestum, aut spondaeum posuerit. Sic proprie di-
 cebantur Galli famuli Idaeae matris. Cic. in. III.
 „ de Legib. Praeter Idaeae matris famulos. Et Ma-
 „ nil. in. II. Phrygia Nemeae potiris Idaeae ma-
 „ tris famulus. Idem Catull. post, Ibi semper omne ui-
 „ tae spatium famula fuit. - niue amicta lo-
 „ ca] Simile huic illud Horatianum, Hebrusq. niua
 „ li compede uinctus. Vbi cerua siluicultrix, ubi
 aper,

aper nemoriuagus] *Sunt haec dithyrābica, Sil-
uicultrix, Nemoriuagus. quo de genere Dionysius
Halycarn. in Arte. Docui autē, Strabone auctore,
eadē prope esse apud Graecos Liberi patris sacra,
quae apud Phrygas Matris deum. itaq. & nume-
rus ipse, & uerborum idem genus. Lucret. in. II.*

- » *Montiuagū genus dixit, fer. as ipsas: Vnde etiā flui-
» das frondes, & pabula laeta Montiuago generi
» possit praebere ferarum. Iam iam quoq.*

*paenitet] In manuscriptis, ut & olim Aldus im-
pressit, Iam iamq. atq. hoc modo uersus etiam
ipse stat. Roseis ut huic labellis palam so-
nitus abiit] In manuscriptis omnibus Palam,
nullum uerbum. quod etiam monuit Auanti-
us. itaq. praestat uacuum locum relinquere, quam a-
lieno uerbo occupare. in isdem libris, Adyt, non
Abijt. Sed illud rectius. Geminas deorū*

- ad aures noua nuntia referens] Deorum dixit,
» cum ante etiam posuerit, Ego ne deum ministra.
» uel quemadmodum Graeci opinor quasi prouerbio,
» ἥλθεν ἐς ὤτα θεῶν. Et Vergil. Partem aliquam uen-
» ti diuum referatis ad aureis. Et Horat. Et Iouis
» aurib. ista Seruas. Vbi iuncta iuga resol-
» uens Cybele leonibus] Verg. in. x. de Cybele,
» Cui Dindyma cordi, Turrigeraeq. urbes, biu-
» gisq. adfrena leones. Et Manil. in. II. Iuppiter &
» cum matre deum regit ipse leonem. Gabriel Faer-
» nus nummum habebat aereum, in quo imago Com-
» modi Imp. & a parte altera Cybele ipsa leoni insi-*

dens cum inscriptione, MATER. DEVM. CON-
SERVATRIX. Lacuumq. pecoris hostē]

Omnia etiam animalia Pecus uidetur Horat. ap

pellare in. 1. Serm. Cum prorepserunt primis ani-

malia terris Mutum, & turpe pecus. Age

dum, inquit, age ferox, hunc agedum ag-
gredere furor] Sic Auantius, aliter Guarinus.

Sed neutro modo in manuscriptis, in quib. erat

hoc modo scriptum. in uno, Agedum, inquit, a-

ge ferox fac ut hunc furor. In duobus, Agedum in-

quit age ferox ut hunc furor. In quo cum non sylla-

bae tantum, sed uoces integrae ipsae, ac pedes de-

siderentur, ea sum religione, ut audendum aliquid

non putem. in optimis enim emendandis auctori-

bis sine ueterum subsidio libror. mihi quidem non

licet esse tam disertio, nec, si liceat, libet. Apud

Plautum in Menach. eodem prope modo equos A-

pollinis adloquitur Menachmus, usus pari nume-

rorum celeritate, Agite equi facitote sonitus un-

gularum appareant. Cursu celeri facite in flexu

suppedum pernicias. Fac, ut furoris ictu

reditum in nemora ferat] Plutarchus in libro

cui titulus πρὸς κολοτὴν, hunc furoris ictum ἀσραγα-

λωτὴν dictum fuisse significat opinor his uerbis,

Ἄλλ' οὐκ ἐλεύθερος οὗτος ὧς μητρόδωρ ἐστίν, ἀλλ' ἀνε-

λεύθερος καὶ ἀνάγωγος, καὶ ἔδ' ἐμάσιγος ἐλευθέρας,

ἀλλὰ τῆς ἀσραγαλωτῆς ἐκείνης, ἥ τοὺς γάλλους πλημ-

μελοῦντας ἐν τοῖς μητρώοις κολάζουσιν. nam Ασρα-

γᾶλος inter alia significare etiam tradunt παι-

σικὸν

εἰκὸν βόλον. qui Attin ipsum haec memorantem ac
diu cessantem ferit. Mea libere nimis qui

fugere imperia cupit] Sic Horat. Imperium

videtur dixisse in. I. epist. ad Torquatum, Sin me-
lius quid habes, arcesse, uel imperium fer.

Age, caede terga cauda] Quo te incites ipse,

& iram colligas. Hesiodus in Scuto. πλεῦράν τε

καὶ ὤμους οὐρῇ μασιγίων ποσσὶ γράφει, οὐδὲ τις αὐ-

τὸν ἑταρὶ ἐς ἅντα ἰδὼν, χεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι.

- tua uerbera patere] ita omnino esse debet, itaq.

est in Maffei libro, & Patavino, nisi quod Veru-

nera pro Verbera uitiose. - loca retonent]

Sic in duob. manuscriptis. in uno, Redundent,

praeue. Rutilā ferox torosa ceruice qua-

te iubam] Sic Alcaeus, Ἐκ δὲ τετόντων Ἐνθα ῥυμ-

νητὴν ἐσποδάλιζε φόβον. - religatq. iuga ma-

nu] Religare hoc loco Soluere, contrarium simpli-

ci, ut Refigo quoq. & Refodio aliud, ac simplex

significant. Ferus ipse sese adhortans] In

manuscriptis omnibus idem uitium insedit, Ador-

talis, pro Adhortans. Quod autem Ferum dicit,

ita bestias fere uocabant omnes. Verg. in. II. Aen.

de equo. In latus, inq. feri curuam compagib. al-

num. Et in. VII. de ceruo, Pectebatq. ferum. Lu-

cretius in. II. Cybele leones feras dicit. Hanc uete-

res Graium docti cecinere Poetae Sedibus in curru

biyuges agitare leones Aeris in spatio magnam

pendere decentes Tellurem, neq. posse in terra si-

stere terram. Adiunxere feras, quod quamuis ef-

fera

- » fera proles, Officijs debet molliri uicta parentum.
 » Callimachus de sue, in Hymno in Dianam, Εχε
 » δ' ἐτι θυρὸς ὀδόντας. Atq. alibi de leone idem Cal
 » limachus, Θηρὸς ἀεὶ λᾶζων δέρμα κατωμάδιον. Eu
 » ripides in Hercule furente de leone quoz. Πρῶτον μὲν
 » διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Πυρσῶ δ' ἀμφικαλύφθη
 » Ξανθὸν κράτ' ἐπινωτίσας Δαινῶ χάσματι θυρὸς.

Vadit, infremit, refringit] In manuscriptis
 omnib. Vadit, fremit, refringit. itaq. legit Auan
 tius suis in libris. qua de lectione dubitandum non
 est. nam si Vadit, infremit, legamus, erit pro ana
 pæsto creticus, quod non licet. Refringit autem
 » eodem modo & Statius in. I. Thebaid. dixit, Et
 » prono uirgulta refringit Pectore. - ille de
 mens] Exterritus, attonitus. Dea ma
 gna, dea Cybelle] Hac deprecatione poema fi
 nit. Sic Callimachus in Hymnis ad extremū pre
 cationem adhibet. Magnam deam hanc proprie
 » uocabant. Propert. in. III. Vertice turrigero iux
 » ta dea magna Cybelle. Et Stephanus περὶ πόλεων
 » in uerbo, Λῆμνος, hoc ipsum apertius, Λῆμνος, νῆσος
 » πρὸς τῇ Θράκη, δύο πόλεις ἔχουσα. Ηφαίστιον, καὶ Μύ
 » ριναν, ὡς ἑκαταῖος Ευρώπῃ. ἀπὸ τῆς μεγάλης λεγο
 » μένης Θεοῦ, ἢ Λῆμνόν φασι. Macrobius in. III. Sa
 turn. de sententia Cassii Heminae Penates Μεγά
 » λους Θεοὺς uocari scribit. in quibus esse Iunonem
 » Vergilius significans dixit, Iunonis magnæ pri
 » mum prece numen adora. Et Antimachus Ne
 » mesim magnam deam dixit, Εἰ δέ τις Νέμεσις με
 γάλη

- ὡς δὲ θεός. - dea Dindymi domina] *In manus scriptis, Domina Dindymei. quam ille pedum commutationem fecit, quod de syllabarum temporibus nihil amittebatur. Quod autem in manuscriptis est, Dindymei, hoc est solum uestigium ueteris scripturae. I. enim longum per. EI. antiqui scribebant.*
 » Domina Dindymi & idem ante dixit, Nam quo
 » tempore legit incohata Dindymi dominam.
 » - hera] Deos Heros alibi uocat, Hostia caelestes
 » pacificasset heros. Et Ennius, Vos ne uelit, an me,
 » regnare hera. - alios age rabidos] Hunc
 esse uersum suspicor, quem Festus Pomp. adducebat
 Catulli, in uerbo, Rabidus. Supere est enim tantum
 » uestigium, Catullu.....

DE. NVPTIIS. PELEI. ET. THETIDOS

PELIACO quondam prognatae uertice pinus
 Dicuntur liquidas Neptuni nasse per undas
 Phasidos ad fluctus, & fines Aeaetaeos:
 Cum lecti iuuenes, Arginae robora pubis,
 Auratam optantes Colchis auertere pellem,
 Ausi sunt nada salsa cita decurrere puppi,
 Caerula uerrentes abiegnis aequora palmis:
 Diua quib. retinens in summis urbib. arces,
 Ipsa leui fecit uolitantem flamine currum,
 Pineae coniungens inflexae texta carinae.
 Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten.
 Quae simul ac rostro uentosum proscidit aequor,
 Tortaq.

Tortaq. remigio spumis incanuit unda,
 Emergere feri canenti e gurgite uultus,
 Aequoreae monstrum Nereides admirantes.
 Illaq. atq. alia uiderunt luce marinas
 Mortales oculi nudato corpore nymphas,
 Nutricum tenus extantes e gurgite cano.
 Tum Thetidis Peleus incensus fertur amore:
 Cum Thetis humanos non despexit Hymenaeos:
 Tum Thetidi pater ipse ingandum Pelea sensit.
 O nimis optato saeculorum tempore nati
 Heroes saluete, deum genus: o bona mater:
 Vos ego saepe meo uos carmine compellabo.
 Teq. adeo eximie, tædis felicib. aucte,
 Emathiae columen Peleu, cui Iupiter ipse,
 Ipse suos diuum genitor concessit amores.
 Tene Thetis tenuit pulcherrima Neptunine.
 Tene suam Thetis concessit dicere neptem.
 Oceanusq. pater, totum qui amplectitur orbem.
 Quae simul optatae finita tempore lucis
 Aduenere, domum conuentu tota frequentat
 Thessalia, oppletur laetanti regia coetu.
 Dona ferunt prae se, declarant gaudia uultu.
 Deseritur Scyros, relinquunt Phthiotica tempe,
 Graiugenasq. domos, ac nitenis alacrifera.
 Pharsaliam coeunt, Pharsalia tecta frequentant:
 Rula colit nemo: molescunt colla iuuenis:
 Non humilis curuis purgatur uinea rastris:
 Non glaebam prono conuellit uomere taurus:
 Non falx attenuat frondatorum arboris umbram:
 Squalida

Squ
 Ipsi
 Reg
 Can
 Tor
 Pul
 Sed
 Tine
 Hac
 Hero
 Nam
 The
 Ind
 Nec
 Fip
 Des
 Inme
 Inri
 Quen
 Saxe
 Prof
 Non
 Non
 Non
 Om
 Ips
 Sed
 Illa
 Tot

*Squalida desertis robigo infertur aratris .
Ipsius at sedes, quacumq. opulenta recessit
Regia, fulgenti splendent auro, atq. argento :
Candet ebur solijs: conlucent pocula mensis :
Tota domus gaudet regali splendida gaza .
Puluinar uero diuæ geniale locatur
Sedib. in medijs, Indo quod dente politum
Tincta tegit roseo conchylis purpura fūco .
Haec uestis priscis hominum uariata figuris ,
Heroum mira uirtutes indicat arte .
Namq. fluentifono prospectans litore Diae
Thesæa cedentem celeri cum classe tuetur
Indomitos in corde gerens Ariadna furores :
Nec dum etiam seseq. sui tum credidit esse ,
Vipote fallaci quæ tum primum excita somno
Desertam in sola miseram se cernit arena .
Inmemor at iuuenis fugiens pellit uada remis ,
Inrita uentosæ linquens promissa procellæ :
Quem procul ex algæ maestis Minois ocellis ,
Saxeæ ut effigies bacchantis prospicit euoe :
Prospicit, & magnis curarum fluctuat undis ,
Non flauo retinens subtilem uertice mitram ,
Non contacta leui uelatum pectus amictu ,
Non tereti strophio lactentis uincta papillas .
Omnia quæ toto delapsa e corpore passim
Ipsius ante pedes fluctus salis allidebant .
Sed neq. tum mitræ, neq. tum fluitantis amictus
Illa uicem curans, toto ex te pectore Thesæu ,
Toto animo, tota pendebat perdita mente .
Amisera ,*

*A misera, assiduis quam luctib. extenuauit
 Spinosa Ericyna serens in pectore curas.
 Illa tempestate, feroxq. & tempore Theseus
 Egressus curuis e litorib. Piraci,
 Attigit iniusti regis Gortynia tecta.
 Nam perhibent olim crudeli peste coactam
 Androgeoneae poenas exoluere caedis,
 Electos iuuenes; simul & decus innuptarum
 Cecropiam solitam esse dapem dare Minotauris.
 Quis angusta malis cum moenia uexarentur,
 Ipse suum Theseus pro caris corpus Athenis
 Proicere optauit potius, quam talia Cretam
 Funera Cecropiae, ne funera portarentur.
 Atq. ita naue leui nitens, ac lenib. auris,
 Magnanimum ad Minoa uenit, sedesq. superbas.
 Hunc simul ac cupido conspexit lumine uirgo
 Regia, quam suauis exspirans lectus odores
 Lectulus in molli complexu matris alebat,
 Quales Eurotae progignunt flumina myrtos
 Aura ue distinctos educit uerna colores,
 Non prius ex illo flagrantia declinauit
 Lumina, quam toto concepit pectore flammam
 Funditus, atq. imis exarsit tota medullis.
 Heu misere exagitans immiti corde furores
 Sancte puer, curis hominum qui gaudia mices,
 Quaeq. regis Golgos, quaeq. Idalium frondosum,
 Qualib. incensam iactastis mente puellam
 Fluctibus, in flauo saepe hospite suspirantem.
 Quantos illa tulit languenti corde timores:*

Quanto

Quam
 Cum
 Aut
 Non
 Prom
 Nam
 Querc
 Indom
 Erui
 Prona
 Sic do
 Neque
 Inde p
 Errabi
 Ne La
 Tecti
 Sed, q
 Comm
 Ut con
 Quae
 Omni
 Aut
 Aut
 Lique
 Saepe
 Clari
 Ac i
 Vnde
 Turm

Quanto saepe magis fulgore expalluit auri:
Cum saeuum cupiens contra contendere monstrū,
Aut mortē oppeteret Theseus, aut praemia laudis.
Non ingrata tamen frustra munuscula diuis
Promittens, tacito suspendit uota labello.
Nam uelut in summo quatientem bracchia T auro
Quercum, aut conigeram sudanti cortice pinum
Indomitus turbo contorquens flamine, robur
Eruit: illa procul radicib. extirpata
Prona cadit, lateq. & cominus omnia frangit:
Sic domito saeuum prostrauit corpore Theseus,
Nequiquam uanis iactantem cornua uentis.
Inde pedem uictor multa cum laude reflexit.
Errabunda regens tenui uestigia filo,
Ne Labyrinthis e flexib. egredientem
Te cti frustraretur inobseruabilis error.
Sed, quid ego, a primo digressus carmine, plura
Commemorem. ut linquens genitoris filia uultum,
Ut consanguineae complexum, ut deniq. matris
Quae misera ignaro sleret deperdita lecto,
Om nib. his Thesei dulcem praeferret amorem:
Aut ut uecta ratis spumosa ad liora Diae:
Aut ut eam dulci deuinctam lumina somno
Liquerit inmemori discedens pectore coniux.
Saepe illam perhibent ardenti corde firentem
Clarifonas ima fuisse e pectore uoces,
Ac tum praeruptos tristem conscendere montes,
Vnde aciem in pelagi uastos protenderet aestus.
Tum tremuli salis aduersas procurrere in undas,
Mollia

*Mollia nudatae tollentem tegmina surae,
 Atq. haec extremis maestam dixisse querellis.
 Frigidulos udo singultus ore cientem.
 Siccine me patrijs abductam perfide ab oris,
 Perfide deserto liquisti in litore Theseu.
 Siccine discedens neglecto numine diuum,
 Inmemor, a deuota domum periuria portas.
 Nulla ne res potuit crudelis flectere mentis
 Consilium. tibi nulla fuit clementia praesto,
 Inmite ut nostri uellet miserescere pectus.
 At non haec quondam blanda promissa dedisti
 Voce mihi: non hoc miseram sperare iubebas,
 Sed conubia laeta, sed optatos Hymenaeos:
 Quae cuncta aerij discerpunt inrita uenti.
 Tum iam nulla uiro iuranti femina credat:
 Nulla uiri speret sermones esse fideles.
 Qui dum aliquid cupiens animus praegestit apisci,
 Nil metuant iurare, nihil promittere parant:
 Sed, simul ac cupidae mentis satiata libido est,
 Dicta nihil metuere, nihil periuria curant.
 Certe ego te, in medio uersantem turbine leti,
 Eripui, & potius germanum amittere creui,
 Quam tibi fallaci supremo in tempore deesse.
 Pro quo dilaceranda feris dabor, alitibusq.
 Praeda, nec iniecta tumulabor mortua terra.
 Quae nam te genuit sola sub rupe laeena.
 Quod mare conceptum spumantib. expuit undis.
 Quae Syrtis, quae Scylla uorax, quae uasta Cha-
 Talia qui reddis pro dulci praemia uita. (rybdis,
 Si tibi*

Si tibi
 Saec
 Att
 Qua
 Can
 Purp
 Sed
 Exter
 Nec
 Ille an
 Nec q
 Sion
 Fors e
 Iupit
 Gnosia
 Indom
 Persia
 Nec m
 Consil
 Nam
 Isthm
 Disce
 An p
 Resp
 Coni
 Qui
 Prae
 Nec
 Null

Si tibi non cordi fuerant conubia nostra,
Saena quod horrebas prisca praecepta parentis:
Attamen in uestras potuisti ducere sedes,
Quae tibi incundo famularer serua labore,
Candida permulcens liquidis uestigia lymphis,
Purpurea ue tuum consternens ueste cubile.
Sed, quid ego ignaris nequiquam conqueror auris
Externata malo. quae nullis sensib. auctae,
Nec missas audire queunt, aut reddere uoces.
Ille autem prope iam medijs uersatur in undis:
Nec quisquam apparet uacua mortalis in alga.
Sic nimis insultans extremo tempore saena,
Fors etiam nostris inuidit questib. aures.
Iupiter omnipotens, utinam nec tempore primo
Gnosia Cecropiae tetigissent litora puppes,
Indomito nec dira ferens stipendia tauro
Persidus in Cretam religasset nauita funem.
Nec malus hic, celans dulci crudelia forma
Consilium nostris quaesisset sedib. hospes.
Nam, quo me referam. quali spe perditam nitam.
Isthmoneos ne petam montes. at gurgite lato
Discernens patriam truculentum diuidit aequor.
An patris auxilium sperem. quem ne ipsa reliqui.
Respersum iuuenem fraterna caede secuta.
Coniugis an fido consoler memet amore.
Qui ne fugit lentos incuruans gurgite remos.
Praetereo litus: nullo sola insula tecto.
Nec patet egressus, pelagi cingentib. undis.
Nulla fugae ratio, nulla spes: omnia muta,

Q Omnia

Omnia sunt deserta: ostentant omnia letum.
 Non tamen ante mihi languescent lumina morte,
 Nec prius a fesso secedent corpore sensus,
 Quam iustam a diuis exposcam prodita multam,
 Caelestumq. fidem postrema comprecer hora.
 Quare facta uirum multantes uindice poena
 Eumenides, quibus anguineo redimita capillo
 Frons expirantis praeporat pectoris iras,
 Huc huc a duentate, meas audite querelas,
 Quas ego ne miserae extremis proferre medullis
 Cogor inops, ardens, amenti caeca furore.
 Quae quoniam uere nascuntur pectore ab imo,
 Vos nolite pati nostrum uanescere luctum:
 Sed, quali solam Theseus me mente reliquit,
 Tali mente deae funestet seque, suosque.
 Has postquam maesto profudit pectore uoces,
 Supplicium saeuis exposcens anxia factis,
 Annuit inuicto caelestum numine rector,
 Quo tunc & tellus, atq. horrida contremuerunt
 Aequora, concussitq. micantia sidera mundus.
 Ipse autem caeca mentis caligine Theseus
 Consitus, oblito dimisit pectore cuncta,
 Quae mandata prius constanti mente tenebat:
 Dulcia nec maesto sustollens signa parenti,
 Sospitum, & ereptum se ostendit uiscere portum.
 Namq. serunt, olim classi cum moenia diuae
 Linquentem gnatum uentis concrederet Aegeus,
 Talia complexum iuueni mandata dedisse.
 Gnate, mihi longa iucundior unice uita,
 Gnate,

Gnat
 Reda
 Qua
 Ersp
 Lum
 Non
 Nec
 Sed p
 Cani
 Inde
 Nostr
 Carb
 Quo
 Qua
 Ann
 Tum
 Haec
 Vi, si
 Fune
 Cana
 Qua
 Agn
 Ha
 The
 Aer
 At
 An
 Cum

Gnate, ego quem in dubios cogor dimittere casus,
Reddite in extremae nuper mihi fine senectae,
Quandoquidem fortuna mea, ac tua feruida uirtus
Eripit inuito mihi, te cui languida nondum
Lumina sunt gnati cara saturata figura:
Non ego te gaudens laetanti pectore mittam,
Nec te ferre sinam fortunae signa secundae:
Sed primum multas expromam mente querelas.
Canitiem terra, atq. infuso puluere foedans:
Inde infecta uago suspendam lintea malo,
Nostros ut luctus, nostraeq. incendia mentis.
Carbasus obscura dicat ferrugine Ibera.
Quod tibi si sancti concesserit incola Ithyni,
Quae nostrum genus, ac sedes defendere sueta,
Annuerit, tauri ut respergas sanguine dextram:
Tum uero facito, ut memori tibi condita corde
Haec uigeant mandata, nec ulla oblitteret aetas:
Ut, simul ac nostros inuisent lumina colles,
Funestam antemnae deponant undiq. uestem,
Candidaq. intorti sustollant uela rudentes,

*

Quamprimum cernens, ut laeta gaudia mente
Agnoscam, cum te reducem sors prospera sistet.
Haec mandata prius constanti mente tenentem
Thesæa, ceu pulsae uentorum flamine nubes
Aerium niuei montis liquere cacumen.
At pater, ut summa prospectum ex arce petebat,
Anxia in assiduos absumens lumina fletus,
Cum primum inflati conspexit lintea ueli,

Q 2

Præcipitem

Praecipitem sese scopulorum e uertice iecit,
Amissum credens inmiti Thesæa fato.
Sic funesta domus ingressus tecta paterna,
Morte ferox Theseus, qualem Minoidi luctum
Obtulerat mente inmemori, talem ipse recepit.
Quae tum prospectans cedentem maesta carinā,
Multiplices animo uoluebat saucia curas.
At parte ex alia florens uolitabat Iacchus,
Cum thiaso satyrorum, & Nysigenis Silenis,
Te quaerens Ariadna, tuoq. incensus amore.
Qui tum alacres passim lymphata mente furebant,
Euoë bacchantes, euoë capita inflectentes.
Horum pars tecta quatiebant cuspide thyrsos,
Pars e diuulso iactabant membra iuuenco,
Pars sese tortis serpentib. incingebant,
Pars obscura cauis celebrabant orgia cistis.
Orgia, quae frustra cupiunt audire profani.
Plangebant alij proceris tympana palmis,
Aut tereti tennes tinnitus aere ciebant,
Multaq. raucifonos efflabant cornua bombos,
Barbaraq. horribili stridebat tibia cantu.
Talibus amplifce uestis decorata figuris,
Pulvinar complexa suo uelabat amictu.
Quae postquam cupide spectando Thessala pubes
Expleta est, sanctis coepit decedere diuis.
Hic qualis flatu placidum mare matutino
Horrificans zephyrus procliuēs incitat undas,
Aurora exoriente, uagi sub lumina solis,
Quae tarde primum elementi flamine pulsae
Procedunt,

Pro
 Post
 Purp
 Sic
 A se
 Quo
 Ad
 Nam
 Mon
 Aur
 Hos
 Quo
 Con
 Tem
 Nere
 Non
 Fag
 Non
 Flam
 Hac
 Vest
 Post
 Ext
 Qu
 Per
 Ind
 A
 Vn
 Pel

Procedunt, leuiterq. sonant plangore cachinni,
Post, uento crescente, magis magis increbescunt,
Purpureaq. procul nantes a luce refulgent:
Sic tunc uestibuli linquentes regia tecta,
A se quisque uago passim pede discedebant.
Quorum post abitum, princeps e uertice Pelij
Aduenit Chiron, portans siluestra dona.
Nam quoscumq. ferunt capi, quos Thessala magnis
Montib. ora creat, quos propter fluminis undas
Aura parit flores tepidi secunda Fauoni,
Hos indistinctis plexos tulit ipse corollis,
Quae permulsa domus incundo risit odore.
Confestim Peneos adest uiridantia Tempe,
Tempe, quae siluae cingunt superim pendentes,
Nereidum linquens claris celebranda choreis,
Non uacuis: namq. ille tulit radicitus altas
Fagos, ac recto proceras stipite laurus,
Non sine nutanti platano, lentaq. sorore
Flammati Phaethontis, & aerea cupressu.
Haec circum sedes late contexta locauit,
Vestibulum ut molli uelatum fronde uireret.
Post hunc consequitur solerti corde Prometheus,
Extenuata gerens ueteris uestigia poenae,
Quam quondam, filici restrictus membra catena,
Per soluit, pendens e uerticib. praeruptis.
Inde pater diuum sancta cum coniuge, natisque,
Aduenit, caelo te solum Phoebe relinquens,
Vnigenamq. simul cultricem montibus Idae:
Pelea nam tecum pariter soror aspernata est,

Q 3 Nec

Nec Thetidis taedas uoluit celebrare iugales,
Qui postquam niueos flexerunt sedib. artus,
Largae multiplici constructae sunt dapae mensae.
Cum interea infirmo quatientes corpora motu,
Veridicos Parcae coeperunt edere cantus.
His corpus tremulum complectens undiq. uestis,
Candida purpurea talos intinxerat ora.
At roseo niueae residebant uertice uittae,
Aeternumq. manus carpebant rite laborem.
Lena collum molli lana retinebat amictam:
Dextera tum leuiter deducens fila supinis
Formabat digitis, tum, prono in pollice torquens,
Libratum tereti uersabat turbine fusum:
Atq. ita decerpens aequabat semper opus dens,
Laneaq. aridulis haerebant morsa labellis,
Quae prius in leui fuerant extantia filo.
Ante pedes autem candentis mollia lanae
Vellera uirgati custodibant calathisci.
Hae tum clarifona pellentes uellera uoce
Talia diuino fuderunt carmine fata,
Carmine, perfidiae quod post nulla arguet aetas.
O decus eximium, magnis uirtutib. augens,
Emathiae columen Pelen, clarissimae nato.
Accipe, quod laeta tibi pandunt luce sorores,
Veridicum oraculum, sed uos, quos fata sequuntur,
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Adueniet tibi iam portans optata maritis
Hesperus: adueniet fausto cum sidere coniux,
Quae tibi flexo animo mentis perfundet amorem,
Languidulosq.

Languidulosq. pareat tecum coniungere somnos,
Leuia subſternens robuſto bracchia collo.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Nulla domus tales umquam contexit amores:
Nullus amor tali coniunxit ſœdere amantes:
Qualis adeſt Thetidi, qualis concordia Peleo.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Nascetur nobis expers terroris Achilles,
Hoſtib. haud tergo, ſed forti pectore notus:
Qui per ſaepe uago uictor certamine curſus
Flammea praeuertet celeris ueſtigia ceruae.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Non illi quiſquam bello ſe conferet heros,
Cum Phrygiæ Teucro manabunt ſanguine riuus.
Troicaq. obſidens longinquo moenia bello
Periuri Pelopis naſtabit tertius heres.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Illius egregias uirtutes, claraq. facta
Saepe fatebuntur gnatorum in funere matres,
Cum tremulo incanos ſoluent a uertice crines,
Putridaq. infirmis uariabunt pectora palmis.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Namq. uelut denſas proſternens meſſor ariſtas,
Sole ſub ardenti flauentia demetit arua,
Troiuſgenum infeſto proſternet corpora ferro.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Teſtis erit magnis uirtutib. unda Scamandri,
Quae paſſim rapido diffunditur Hellespono.
Cuius iter caeſis anguſtans corporum aceruis,

Alta tepefaciet permista flumina caede.
 Currite ducentes subtemina, currite fusi.
 Deniq. testis erit morti quoq. dedita praeda,
 Cum teres excelso coaceruatum aggere bustum
 Excipiet niueos perculsae uirginis artus.
 Currite ducentes subtemina, currite fusi.
 Nam simulac fessis dederit fors copiam Achivis
 Urbis Dardaniae Neptunia soluere uincla,
 Alta Polyxenia madescent caede sepulchra,
 Quae uelut ancipiti succumbens uictima ferro,
 Proiciet truncum submisso poplite corpus.
 Currite ducentes subtemina, currite fusi.
 Quare agite, optatos animi coniungite amores,
 Accipiat coniux felici foedere diuam,
 Dedatur cupido iamdudum nupta marito.
 Currite ducentes subtemina, currite fusi.
 Non illam nutrix orienti luce reuisens,
 Hesternum collum poterit circumdare filo.
 Currite ducentes subtemina, currite fusi.
 Anxia nec mater discordis maesta puellae
 Secubitu, caros mittet sperare nepotes.
 Currite ducentes subtemina, currite fusi.
 Talia praefantes quondam, felicia Pelei
 Carmina diuino cecinerunt pectore Parcae.
 Praesentes namq. ante domos inuisere castas
 Saepius, & sese mortali ostendere coetu,
 Caelicolae, nondum sprete pietate, solebant.
 Saepe pater diuum templo in fulgente reuisens.
 Annua dum festis uenissent sacra diebus,
 Conspectit

Consp
 Saepe
 Thya
 Cum
 Accip
 Saepe
 Aut r
 Arma
 Sed po
 Iustici
 Persua
 Desist
 Optau
 Liber
 Ignaro
 Impia
 Omni
 Iustifi
 Quare
 Nec se
 Epul
 melior
 phron
 dum
 sus ci
 leum
 pre
 melior

Conspectit terra Cretum procurrere currus .
 Saepe uagus Liber Parnassi e' uertice summo
 Thyadas effusis euantes criminib. egit,
 Cum Delphi tota certatim ex urbe ruentes
 Acciperent laeti diuum fumantib. aris.
 Saepe in letifero belli certamine Maors,
 Aut rapidi Tritonis hera, aut Rhamnusia uirgo
 Armata hominum est praesens hortata cateruas .
 Sed postquam tellus scelere est imbuta nefando,
 Iustitiamq. omnes cupida de mente fugarunt,
 Persudere manus fraterno sanguine fratres,
 Destitit extinctos natus lugere parentes,
 Optauit genitor primaeui funera nati,
 Liber ut innuptae poteretur flore nouercae,
 Ignaro mater substernens se impia nato,
 Impia non uerita est diuos scelerare penates,
 Omnia fanda, nefanda malo permista furore
 Iustificam nobis mentem auertere deorum.
 Quare nec tales dignantur uisere coetus,
 Nec se contingi patiuntur lumine claro .

Epithalamium in Pelei ac Thetidis nuptijs Aga-
 mestora Pharsalium primum scripsisse, tradit Lyco-
 phronis interpres. Quod etiam fecisse constat Hesio-
 dum, cuius ex epithalamio Thetidis, ac Pelei uer-
 sus citantur, quos suo loco ponemus. Quod autem Pe-
 leum, cum in Colchos iter haberet, Thetidem com-
 pressisse dicit, credo secutum e' aut, quem dixi, Aga-
 mestora, aut Hesiodum, aut utrumq. etiam. Apollo
 dorius

dorus quidem certe nihil, quod huic repugnet sententiae, scribit. Sunt, qui Epithalamium hoc esse nolint, quod abest pueror. puellarumq. canentium chorus. Peliaco quondam prognatae uertice pinus]
 „ Sic ante, Nam cytorio in iugo. Loquente saepe sibi-
 „ lum edidit coma. Dicuntur liquidas
 Neptuni nasse per undas] Ouid. in. III. Amorū
 „ prope ad haec accedens uerba, Prima malas docuit
 „ mirantib. aequoris undis Peliaco pinus uertice cae
 „ sa uias. Natate naues dixit ipsas, ut & Tibullus,
 „ In liquida nat tibi linter aqua. Phasidos ad
 „ fluctus] Manilius in. IIII. Phasidos ad ripas, &
 „ Colchica regna reuexit. At Ouid. in. VII. Metam.
 „ Multaq. perpeffi claro sub Iasone, tandem Contige
 „ rant rapidas limosi Phasidis undas.
 „ Cum lecti iuuenes] Sic Vergil. Cum tūcti nam lecti
 „ nauibus ibant. In manuscriptis tamen nonnullis,
 Laeti. Apollodorus in. 1. Bibliothecae hos ἀριστῆς
 „ proprie uocat. Τῶν δὲ βεβρῦκων ὁρμησάντων πρὸς αὐ-
 „ τὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστῆς τὰ ὅπλα πολλοὺς φέρον-
 „ τας φονδύουσιν αὐτῶν. Atq. alibi. Καὶ τότε μὲν εἰς
 „ ἰσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστῶν πλεῦσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν
 „ ποσειδῶνι. Iuuenes autem hoc modo Graeci poetae,
 Κούρους uocant, Ennius eodem modo, quem omnino
 „ imitatus Catullus uidetur, cuius uerba sunt, Qua
 „ Argiui dilecti uiri uecti petebant pellem inauratā
 „ arietis. Graeci poetae fortes uiros sic iuuenes fere
 „ uocant. Vetus poeta apud Hephaestionem, Ἀγῆτ' ὧ
 „ σπάρτας ἐνοπλοὶ κοῦροι ποτὶ τὰν ἄρεως κίταςιν. Et
 Hom.

Hom.
 „ Arg
 „ bus, P
 „ VII.
 „ bis Le
 „ chis at
 „ I. Aene
 „ incertu
 „ men fra
 „ uertere
 „ ra dec
 „ aequor
 „ in Delo
 „ ἐκπύρ
 „ quam c
 „ Augu
 „ dus est
 „ tur.
 Vergile
 „ pont
 „ plo pla
 „ sale con
 Diua
 Quae
 „ in. VI
 „ aluo.
 ne cu
 „ in. an
 „ inquit

- Hom. *πρὸς ἄλλ' ἀγαθὸν κουροτρόφος.*
 - Argiuae robora pubis] *In manuscriptis omnibus, Puppis, non Pubis. Illud rectius. Sic Vergil. in.*
 VII. *Arcadas huic equites bis centum robora pubis Lecta dabo.* Auratam optantes Colchis auertere pellem] *Sic idem Vergil. dixit in.*
 I. *Aeneid. Ardentesq. auertit equos in castra. Et incertus auctor in Ciri, Ausa quod est mulier nomen fraudare deorum, Et dictam Veneri uotorum uertere poenam.* Ausi sunt uada falsa cita decurrere puppi] *Sic etiam Vergil. Currimus aequor. Cita puppi, vñ θεόυσσῃ. Callimach. in Hymn. in Delon. Et saepe Hom. ἰπὶ νηῦσι δοῶς. et Euripides ὀκυπόροις. Maiore uiro celeritate decurritur, quam curritur. Seneca in. IIII. declam. Itaq. diuus Augustus optime dixit, Aterius noster sufflaminā dus est, adeo nedum currere, sed decurrere uidebatur.* Caerula uerrentes] *Et Catullus, & Vergilius Ennium uidentur imitati, cuius uersus ponit A. Gellius in. XXVI. cap. II. Verrunt extemplo placide mare marmore flauo Caeruleū spumat sale conferta rate pulsu Per mare.*
 Diua quib. retinens in summis urbib. arces] *Quae praest arcibus. Sic Attius apud Priscianū in. VI. Maia nemus retinens grauido concepit in aluo.* Ipsa leui fecit uolitantem flamine currum] *Vehiculum dixit Cic. in libris de Diuin. aut apud illum Attius. Atq. ille apud Attium inquit pastor, qui nauem numquam ante uidisset, ut*
 procul

- » procul diuinum, & nouum uehiculum Argonauta-
 » rum e monte conspexit. Pacuuius Plaustrum dixit.
 » Omnem non meo Oceano fulgerat citro Abrepto
 » plaustro Boreas bacchatur Rheno. Hesperio zephy-
 » ro, Orion uoluitur Austro. Fulua paraetonia
 » iuga Cynthia proruit Austro. Quae si corrupta
 » sunt, quod uolo tamen apparet. Ex hoc genere
 » translationis est, quod in. VI. Aeneid. Vergil. dixit,
 » Classiq. immittit habenas. Curru enim equi iun-
 » gebantur, quos regit auriga. Et Tiphis Argus
 » ipsius gubernator auriga dictus. Vetus Poeta apud
 » Carisum in. IIII. ac Diomedem de Metaphora in.
 » II. Tiphin aurigam celeres fecere carinae. Meta-
 » φερικῶς opinor etiam Lycophron nauem dixit αὐ-
 » τουργότ' ἀκτον βάριν. qua de re consulendus eius in-
 » terpres. Significat enim idem uerbum ἑρπύρας, πύρ-
 » ρους, αὐλὰς, σοὰς, καὶ τῆχος. Euripides in Iphigenia
 » uehiculum dixit, ναῖον ὄχημα. Interpres Phaeno-
 » menon eorum, quae uertit Germanicus Arati, alios
 » aliud tradidisse scribit, Pallada quidem ipsam na-
 » uem Argo fabricatam, sed quosdam Danao puta-
 » re, alios Argonautis. Pineae coniun-
 » gens inflexae texta carinae] Carina quae pro-
 » prie dicatur, ostendit interpres Germanici in
 » Signo nauis. Texta autem dixit, de materia
 » ut & Vergil. in. II. Aeneid. Sectaq. intexunt
 » abiote costas. Illa rudem cursu pri-
 » ma imbuit Amphitriten] Rudem: intempta-
 » tum. aut figurate, pro rudis ipsa nauis. Amphi-
 » trite

trite autem Neptuni coniux, ut tradit idem Germanici interpret in signo Delphini. in manuscriptis omnib. Primam. legendum forte, Illa rudi cursu primam imbuit Amphitriten. Quae

simul ac rostro uentosum proscidit aequor]

- „ Et Verg. in Georg. dixit, Ventosa per aequora.
 „ Totaq. remigio spumis incanuit unda] Sic
 „ est omnib. in manuscriptis, probior tamen lectio,
 „ Tortaq. Sic Vergil. in. III I. Georg. Spumantem
 „ undam sub uertice torsit. Et Ouid. in Fastis, Ille
 „ meas remis nauita torsit aquas. Pro Incanuit au-
 „ tem est omnib. in libris, Incanduit. quod idem o-
 „ mnino est. Vergil. in. VII. idem significans, Flu-
 „ ctus uti primo coepit cum albescere ponto Paulatim
 „ attollit sese mare. Et in. VIII. Sed fluctu spuma-
 „ bant caerula cano. Sic Mare canum a Graecis
 „ poetis dici solet. Theogn. Πήδησεν δὲ βαδὺς πόντος
 „ ἄλός πολίης. Et uetus Poeta, apud Hephaestio-
 „ nem, Θῆν' ἐφ' ἄλός πολίης. Et apud eundem Ana-
 „ creon. Ἀρδεῖς δ' ἥντε ἀπὸ λευκάδος πέτρης εἰς πο-
 „ λὶὸν κύμα κολύμβω μεθύων ἔρωτι. Simili uerbo u-
 „ sus Euripides in Iphigenia, idem, quod hic Ca-
 „ tullus, expressit. λάβετε κώπας, ῥόδιατε λευκαί-
 „ νετε. Et apud Stobaeum Moschus. Ἄλλ' ὅταν ἀχὴ
 „ σὴ πολιδὲς βυθός. Catullus autem expressit illud A-
 „ pollonij in. I. εἰς ἅπλιν δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ ἐκέλευεν ἰού-
 „ σης τεύχεα. μακρὰ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευδοι.
 „ Probabilem uero lectionem manuscriptorum libro-
 „ rum facit id, quod sequitur, Candenti e gurgite.
 „ quam-

3) quamquam etiam post, *Egurgite cano. Lucretius*
 3) idem significans in. II. dixit, *Vertitur in canos can-*
 3) *denti marmore fluctus.* – monstrum] *Rem*
ante minime uisam. inusitatam. Illaq. atq.
 alia] *In manuscriptis omnib. Illa atq. alia, ut*
nihil elidatur, uel ut ego quidem existimo, Illac
 3) *atq. alia. Sic ante, Ludentes numero modo hoc,*
 3) *modo illac.* – uiderunt luce marinas Mor-
 tales oculi nudato corpore nymphas] *In*
duob. manuscriptis, Oculis. Earum, inquit, na-
turam, & quales quantaeq. essent, uiderunt. Sic
 3) *enim Pindari interpretes in illud Δῶρα καὶ κράτος*
 3) *ἔξεφανεν. τοῦτέστι τὴν ἐαυτῶν φύσιν καὶ δύναμιν καὶ*
 3) *τὸ εὐγενὲς αὐτοῖς, οὐ μεταβάλλοντες τὴν μορφήν ὡς*
 3) *ἔδος θνητοῖς φαντάζεσθαι θεοὺς, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις*
 3) *μορφαῖς ὥφθησαν αὐτῷ. Versus autem Apollonij,*
 3) *quos expressisse uidetur Catullus, etsi paulo alia*
 3) *sententia sunt, Πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσον θεοὶ ἡμα*
 3) *τι κύνῃ Νῆα. καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος. οἵ τοι ἄρι-*
 3) *στοι Πόντον ἐπιπλώεσκον ἐπ' ἀκροτάτοισι δὲ νύμφαι*
 3) *Πυλῖαδες κορυφῇσιν ἐδάμνεον εἰσπορεύσασαι Ἔργον ἀθῆ-*
 3) *ναίης ἰωνίδος, ἢ δὲ καὶ αὐτοὺς ἥρωας.* Iam
crurum tenuis] In manuscriptis omnibus, ut &
Aldus olim impressit, Nutricum tenuis. itaq. suo
in ueteri libro fuisse testatur Auantius, ut sit id,
quod Graeci dicunt, μέχρι τροφῶν. Cum The-
 tis] *In manuscripto uno, & in hoc, & in sequenti*
uersu, Tum Thetidi. Iugandum Pelea
 iensit] *Iugandi uerbo sic etiam usus Horat. in Saec-*
 ulari

3) tulari
 3) per in
 3) tauri
 3) sae ne
 3) Apoll
 3) Nere
 3) Hefso
 3) οἱ καλ
 3) caedis
 3) leu]
 3) dis. pr
 3) cuius
 3) αἰανί
 3) ποίσε
 3) Ipse
 3) res] E
 3) sed ca
 3) tit. sc
 3) τὸν Ν
 3) ἤσαν.
 3) τῆς γ
 3) ἐνιοῖ
 3) εἰρηκ
 3) ἔρπε
 3) Θέτι
 3) δέντα
 3) ne T
 3) οἱ τῶ
 3) ego te

- 20 tulari carmine, Patrumq. Prosperes decreta su-
 21 per iugandis Feminis. Sensit autem Pontanus mi-
 tauit in Sanxit: quod in manuscriptis non est. ip-
 sae uero nuptiae Pelei Thetidisq. narrantur ab
 Apollodoro in. III. Bibliothecae. Pater ipse]
 Nereus. Heroes saluete deum genus]
 22 Hesiodiū expressit illud, Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος,
 23 οἱ καλέονται Ἀθάνατοι. Teq. adeo eximie,
 taedis felicib. aucte Emathiae column Pe-
 leu] In manuscriptis omnib. Thetis, pro Tae-
 dis. praeue. Hesiodum uero imitatus haec scripsit,
 24 cuius ex epithalamio uersus citantur, Τρὶς μάκαρ
 25 αἰακίδη καὶ τετράκις ὀλβιε Πηλεῦ, ὅς τοις δ' ἐν μεγά-
 26 ροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνει. Cui Iupiter ipse,
 Ipse suos diuum genitor concessit amo-
 res] Eam enim amatam Ioui scribit Apollodorus,
 sed causas adfert, cur Peleo suos amores concessit.
 27 scribit enim sic, Ἀυδὶς δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Θέτιν
 28 τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς, καὶ ποσειδῶν
 29 ἤρισαν. Θέτιδος δὲ θεσπιόδουσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ τού-
 30 τῃς γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπορχόντας.
 31 ἔνιοι δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶντος, ἐπὶ τὴν ταύτης σωκυρίαν,
 32 εἰρηκέναι προμηθεά τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα
 33 οὐρανοῦ δωας ἄειν. τινὲς δὲ λέγουσι μὴ βουληθῆναι
 34 Θέτιν δι' ἱ σωελθεῖν ὑπὸ ἥρας τραφεῖσαν. δία δὲ ὄργι-
 35 θέντα θνητῷ ἐθελῆσαι αὐτὴν σωοικῆσαι. Te
 ne Thetis tenuit] Διαπόρσις poetica in rebus
 36 optatissimis. Sic apud Terentium amator, Teneo
 37 ego te mea Antiphila. Ac Tenendi uerbo eodem
 prope

prope modo est usus. Te ne suam Tethis cō-
cessit ducere neptem] Etenim Oceano ac Te-
thide nati Nereus ac Doris. quorum filia Thetis.
Auiæ nomen scribi debet, Τήβυς. Neptis, Θέ-
τις. differunt enim non scriptura tantum, sed &
quantitate syllabarum. Apollodorus in . I.

- Oceanusq. pater, totum qui amplectitur or-
bem] In manuscriptis omnib. Oceanusq. mari to-
tum qui amplectitur orbem. quam probam rectaq.
iudico lectionem. Manil. in. IIII. in eandem sen-
tentiam, Ipsa notat tellus pelagi lustrata corona
Cingentis medium liquidis amplexib. orbem. Et
Poeta uetus, Κύκλον ἀκαμάτου καλὶ ῥόδου ὠκεανόιο· ὅς
γαῖαν δίνῃσι περιτρέπει ἀμφιελίξας. Opple-
tur laetanti regia coetu] similiter Statius in. I.
Thebaid. Diffuderat Argos Expectata dies, lae-
to regalia coetu Atria complentur. Lin-
quunt Phthiotica tempe] Phthiotica dixit, opi-
nor, ea, quae sint ad Sperchium, ad differentiam
eorum, quae sunt ad Peneum. Graiugenasq.
domos] Cum in manuscriptis omnib. legatur, Gra-
uinonisq. domos: & in Vaticano, Graninonisq.
domos: erudite Petrus Victorius, acuteq. mutauit
in Crannonisq. domos. quam esse Thessaliae ur-
bem, praeter Strabonem, Stephanum, ceterosq.
Cosmographos, ostendunt illa Ciceronis uerba in.
II. de Orat. Dicunt enim, cum cenaret Cran-
ne in Thessalia Simonides. Campi Cranny me-
minit Callimachus in Hymnis. Εἰς ἐμε δ' ὄσσης

Ουρεα,

» Ουρεα
» script
» firma
» ἀρεῖα
» bem
» mia L
» sic,
» alacre
» in V
» uero le
» Nihil
» nisci
» Phari
» proba
» Non
» dum
» ptum
» bend
» opule
» xii, A
» Ouid
» testu
» -fulg
» caem
» μεί
» ebur
» ficat
» nem
» quae

- 22 Ουρεα, καὶ πεδῖον κραννώνιον. Corbinellus in manu
 scripto fuisse ait, Gritonisq. domos. eāq. lectionē con-
 23 firmari testimonio Apollonij in. I. Argon. ἡλυθε δ'
 24 ἀφνειὸν ὄρολιπῶν γυρτῶνα κόρων. Et interpretur ur-
 bem esse Thessaliae dicit. Quod sequitur, Ac moe-
 nia Larissea, uarie legitur in manuscriptis. primū
 sic, Ac nitens Alacrissa. deinde sic, Ac nitentis
 alacrissa. deinde etiā sic, Ac nitenis alacrissaea.
 in Vaticano autem sic, ac Nycenis alarissa. Mihi
 uero legendum uidebatur, Arne tenus ac Larissa.
 Nihil enim manuscriptae lectioni propius commi-
 nisci potui. utraq. uero est urbs Thessaliae.
 Pharsaliam coeunt] Pōtanus syllabae consuluit,
 probabiliterq. legit, Pharsalum coeunt.
 Non glaebam] Per diphthongum omnino scriben-
 dum. sic enim in uetustissimis quibusq. libris scri-
 ptum reperio. Robigo] Hoc quoq. sic scri-
 bendum eadem de causa. Quacumq.
 opulenta recessit Regia] Imitatus Vergilius di-
 25 xit, At domus interior regali splendida luxu. Et
 26 Ouid. in. II. Metam. Pars secreta domus, ebore, et
 27 testudine cultos Tres habuit thalamos.
 -fulgenti splendent auro, atq. argento] Al-
 28 caeus apud Athenaeum in. XIIII. similiter. Map
 29 μαίρε δὲ μέγας δόμος χαλκῷ. Candet
 ebur foliis] sedibus. aut mēsis. utrumq. enim signi-
 ficatur eodem nomine. i. mensis, lectis. Cic. in Piso-
 30 nem, Graeci stipati in lectulis, ipse solus bibiturus.
 31 quae eodem de folio ministrentur. Horat. eodem in

R genere

- „ genere in. II. Serm. idē prope dixit alijs uerbis, Ru-
 „ bro ubi cocco Tincta super lectos canderet uestis e-
 „ burnos. Tota domus gaudet regali splen-
 „ dida gaza] Renidere dixit Horat. Non ebur, nec
 „ aureum Mea renidet in domo lacunar. Theognis,
 „ Ἡδνσε δὲ γαῖα πελώρη. Puluinar uero
 „ diuae geniale locatur] ἡπασάς, sine, ut Aristo-
 „ phanes in Anibus dicit, λέχος γαμήλιον. ab Horat.
 „ atq. alijs Lectus genialis dicitur. - Indo
 „ quod dente politum] Indum ebur & Vergil. di-
 „ xit, Indum sanguineo si quis uiolauerit ostro Forsan
 „ ebur. Idem in Georg. India mittit ebur. - con-
 „ chylis purpura] Dictū fortasse ad differētiā pur-
 „ purae terrestris, quae Bacis legitur. Hoc Catullinū
 „ quale sit, ostendunt illa Lucretiana in. VI. Purpu-
 „ reusq. color conchyli iungitur una Corpore cum la-
 „ nae, dirimi qui nō queat usquam. Haec uestis]
 „ Ἀποπνὴν huius poematis prope totius, usitata quidem
 „ illa Homero, primum in Achillis scuto describendo,
 „ deinde Vergilio in Aeneae quoq. scuto. Ouidius in.
 „ VI. Metamorph. simile quiddam imitatur in Phi-
 „ lomelae fabula, & auctor incertus in Ciri, Sed ma-
 „ gno intexens, si fas est dicere peplo, & quae sequun-
 „ tur. Varro, opinor, hinc transferens Pelographian
 „ opus scripserat. Verg. idem significans, Purpurea in
 „ texti tollunt aulaea Britanni. Heroum mi-
 „ ra uirtutes indicat arte] Argumentosum opus uo-
 „ cant. Vergil. Argumentum operis.
 „ prospectans litore Diae] Litus etiam in uersu
 „ faciendo

faciendo scribendum simplici. τ. Diam uero absolute Naxon dixit, Homerum & Callimachum secutus. de quo sic interpres Apollonij in illud Poetae in.

- » IIII. Διὴ ἐν ἀμφιάλῳ Διὴ ἐν τῇ νάξῳ Καλλίμαχος, Ev
 » Διὴ τὸ γὰρ ἔχε παλαιότερον ὄνομα νάξῳ. Homerus
 » in. λ. Odyss. Διὴ ἐν ἀμφιρύτῃ. quo loco interpres Ho-
 » meri, Δία νῆσος πρὸς τῇ κρήτῃ. ἥ τις νάξος καλεῖται. ἔε
 » ρὰ δὲ αὐτῇ τῇ Διονύσου. Atq. idem fabulam eodem pro-
 » pe modo expositam a Pherecyde tradit. Servius
 » quoq. in. III. Aeneid. in illud Verg. Bacchatāq.
 » iugis Naxon, Diam hanc insulam uocatam fuisse
 » tradit. Et Hygin. in Corona, Dicitur enim in insu-
 » la Dia, cum Ariadne Libero nuberet.

Nec dum etiam seseq. sui tum credidit esse]
 Varie quoq. hic uersus in manuscriptis legitur. Pri-
 mum sic, Nec dum etiam seseq. sui tui se credit. De-
 inde sic, Nec dum etiam seseq. sui se credit. Vereor
 itaq. quid huic desit uersui. iam si priorem lectionē
 sequimur, legendum puto, Nec dum etiam sese quae
 sit, tum credidit esse. Inrita uento sae lin-

quens promissa procellae] id est in uento scripta.
 Saxea ut effigies] Ariadna apud Ouid. in epistu-

- » la, Quamq. lapis sedes, tam lapis ipsa fui.

- & magnis] curarum fluctuat undis] Vergil. in.

- » III. Aeneid. Et magno curarum fluctuat aestu.
 » Et Herodianus de Commodo. Κυμαίνουσιν οὐδ' ἔχον
 » τοσαύτας φροντίσι τὴν ψυχὴν. Et is, qui uulgo Mu-
 » saeus creditur, Ἰσατο κυμαίνεσα πολυκλαύτοις μερί-
 » μναις. Non flauo retinens subtilem uerti

ce mitram] Retinere uerbo sic est usus auctor in-
 „ certus in Ciri, Non niuea retinens bacchata moni-
 „ lia colle. Atq. alibi, Purpureas flauo retinentem uer-
 „ tice uittas. Non tereti strophio lacten-
 tis uincta papillas] Sic in manuscriptis quoq.
 praeterquā in uno, in quo erat, Lacentis. Legendū
 forte, Lucentis. Sic enim pulchras significat. ut &
 Statio Lucidus euan dicitur Bacchus formosus in
 primis deus. Alij legunt, Luētantis. ut quasi luēter
 tur papillae turgentes. Nonius Marcellus in Ver-
 „ bo Strophii. Strophium, inquit, fascia breuis, quae
 „ uirginalem errorem cohibet papillarum.
 Sed neq. tum mitrae neq. tum] Idem numerus
 „ apud auctorem Ciris. Sed neq. tunc ciues, neq. tunc
 „ rex ipse ueretur. - fluitantis amictus]
 „ Sic Tacit. de morib. Germanorum, Non fluit ante
 „ ueste, sicut Sarmathae, ac Parthi, sed stricta, ac sin-
 „ gulos artus exprimente. Omnia quae toto
 delapsa e corpore passim] Sic etiam loquitur
 „ Ouid. umeris pallia lapsa meis. Ipsius
 ante pedes fluctus salis allidebant] Legendum
 omnino, ut est in manuscriptis. Adludebant. Sic in
 definitione Litoris apud Cic. in Topicis. Iure consul-
 tus Fluctum dixit eludere. Eodem modo Ouid. in
 „ Metam. - & in adludentib. undis Summa pedū,
 „ taloq. tenuis uestigia tingit. Et Arnobius in. VIII.
 „ aduersus gentes, Nostris pedibus adluderet fluctus.
 - toto te pectore Theseu] In manuscriptis o-
 „ mnib. Toto ex te pectore Theseu. Aldus ante edide-
 rat,

rat, Totote ex pectore.

Perdita] Sic Ver-

gil. in Bucol. Perdita, nec serae meminit decedere nocti.

A misera] nominandi casu, ut etiam

est omnib. in manuscriptis.

- adfidiis

quam luctib. extenuauit] In manuscriptis, ut &

Aldus ante ediderat, Externauit. quo uerbo alibi

utitur. Externata malo. Et Nonius uerbum Ex-

ternauit, agnoscit, & idem legit.

Spino-

fas Erycina ferens] Sic Ouid. ut opinor, hoc imita-

tus in. II. Amor. Quid geminas Erycina meos in

corde dolores. Et Horat. in. I. Carm. Sine tu manus

Erycina ridens. Similiter autem Theocritus, Κοῦ-

pas δὲ δῖδοι ποθέοντι μεριμνάς.

Illa tempe-

state feroxq. & tempore Theseus.] Sic etiam

est omnib. in manuscriptis. Aldus impressit ante, Il-

la tempestate ferox, & tempore. Ego, ut minimum a

scripto discedam, legendum puto, Illa tempestate fe-

rox qua, & tempore. uel, quo & tempore, ut existat

illa prisca dicendi ratio, Poetae aptissima. Cic. in.

III. de Orat. Inusitata sunt prisca fere, ac uetusta,

et ab usu cotidiani sermonis iā diu intermissa, quae

sunt Poetarum licentiae liberiora, quam nostra, sed

tamen raro habet etiam in oratione poeticum ali-

quod uerbum dignitatem. neq. enim illud fugerim

dicere, ut Caelius, Qua tempestate Poenus in Italiā

uenit. Ut sit hoc loco, Illa tempestate ac tempore, quo

& cet.

Androgeoneae poenas exoluere

caedis] In manuscriptis omnib. Cū Androgeoneae.

legendum, Androgenaeae. Cum autem in omnib. li-

R 3 bris

bris praepositum, indicat fortasse sic intelligendam. Cum exoluere, pro Exoluebāt. cuiusmodi nullum exemplum alibi reperio. Sententia quidem certe multo sic esset facilior ad intelligendum, & oratio ipsa nullo modo impediretur. Quis angusta malis cum moenia uexarentur] Angusta etiam in manuscriptis. sunt tamen qui legi uelint, Augusta. in duobus paulo uetustiorib. libris pro Vexarentur, Versarentur. id est iactarētur. Moenia autem, ipsis pro ciuibus. Funera Cecropiae, ne funera portarentur] In manuscriptis duob. Nec funera. in uno, Ne funera. Illud rectius. Nec tamē sic dictū accipio, ut illa alia, Innuptas nuptias, Insepultam sepulturā. neq. enim est eadem compositio. Legendū uero suspicor, Funera Cecropiae nec funere portarentur. ut Efferrī funere optimi dixerunt auctores. Funus autem pompam ipsam significat, & amicorum frequentiam in efferēdo mortuo. Cic. pro Quinctio. Si funus id habendum sit, quo non amici conueniunt ad exequias cohonestandas. Et Lucilius, Nullo honore disp̄letu, nullo funere. Quae uerba sic esse corrigenda arbitror, Nullo heredis fletu, nullo funere. Ouid. ad Liuiam, Funera pro sacris tibi sunt ducenda triumphis. Vel, Nec funere, cum uiui eo uenirent, non mortui, quod uere demum funus esset. Imitatus tamē uidetur Manilius in. 7. Astronom. de Andromeda. & priorem confirmare lectionem. Induiturq. sinus non haec in uota paratos, Virginis & uiuae rapitur sine funere funus. - quam suaui

Suavis exspirans lectus odores] Non dissimilis
videtur huic loco, ille alter apud Vergil. in. 1. *Ae-*

- » *neid.* At Venus Ascanio placidam per mēbra quie
» tem Inrigat, & fotum gremio dea tollit in altos Ida
» liae lucos, ubi mollis amaracus illum Floribus, &
» dulci adspirans complectitur umbra.

Non prius ex illo flagrantia declinauit Lu-
mina] Sic etiam apud Vergilium Dido Cupidinem

- » falsa in imagine Ascanij spectans Expleri mentem
» nequit, ardescitq. tuendo. - quam toto

concepit pectore flammam] In manuscriptis
omnib. Cuncto, pro Toto. Vergil. Toto pectore sic di-

- » xit in. VII. Toto percepit pectore flammam.

Heu misere exagitans] Sic etiā in manuscriptis
duob. In uno, Cum misere. quod reiiciendum uide-
tur. Curis hominum qui gaudia misces]

- » Amorib. In eandem sententiam alibi, Qui dulcem
» curis miscet amaritiem. Quaeq. regis

- » Golgos] In duob. manuscriptis; Quiq. ut &
» Aldus ante impresserat. Golgos autem hoc esse le-
gendum loco, Petrus Bembus iam diu docuit. & es-
se hanc Theocriti imitationem, cuius alij uersum po-
suere. Qualib. incensam iactastis mente

puellam Fluctibus] In manuscriptis omnib.
Qualibet. itaq. ueram lectionem desidero.

- in flauo saepe hospite suspirantem] pulchro.
Sic ξανθὸν Homerus dicit. Eodem modo etiam In

- » uenal. Sat. v. Et flauo ferro dignus Meleagri Fu-
» met aper. Corbinellus non ἀτέχως Hospitem ac Su-

suspirare simul positas esse noces putabat. S. litterae frequentia quasi suspirantes ipsas. Sic Horat. in.

- » III. Carm. Atqui sollicitae nuntius hospitae Suspi
 » rare Chloen - Quanto saepe magis ful
 » gore expalluit auri] Idem alibi. Hospes inaurata
 » pallidior statua. Gabriel Faernus legendū putabat,
 » *Quantum saepe magis.* Aut mortem
 » oppeteret Theseus] Subaudiendum, *Vt. At in ma*
nuscriptis omnib. Oppeteret. Non in-
 » grata tamen frustra munuscula diuis Promit
 » tens] *Munera, pro Votis, & ijs reb. omnib. quae dis*
 » offerebantur. Idem alibi, *Quam iucunda mihi mu-*
 » nera libet Onyx. Incertus auctor in Ciri, Non acce
 » pta pijs promittens munera diuis. Et Promittere
 » pro Vouere, ut & Catullus hoc loco, & idem ille in-
 » certus auctor. Et alibi Catullus, *Leuia protendens*
 » *bracchia pollicita est.* Ouid. haec eadē dona dixit,
 » *Grata ferunt Nymphae pro saluis dona maritis.*
 » Et in. VII. Metam. Aemoniae matres pro natis do
 » na receptis, *Grandaeuiq. ferunt patres.*
 » - tacito suspendit uota labello] In manuscri-
 » ptis duob. pro Suspendit, Succedit. in Maffei libro,
 » Succendit, quod probabile uidetur. Ego aut hoc reti-
 » nendum puto, ut eam multa magno studio nouisse in-
 » telligamus: aut pro, Succedit, Suscepit, legendum. in
 » ueterib. enim libris, Succedit, pro Suscepit, scribi nō
 » numquam solet. Sic in meo ueteri libro Vergily,
 » Suscepitq. ignem folys. Nam uelut in
 » summo quatientem bracchia Tauro] Vergil.
 » eodem

eodem genere contentionis usus in. II. Aeneid. dixit. Ac ueluti summis antiquam in montib. ornum,
 Cum ferro accisam, crebrisq. bipennib. instant Erue
 re agricolae certatim, illa usq. minatur, Et tremefacta
 comam concusso uertice nutat, Vulneribus donec
 paulatim euiecta, supremum Congemuit, traxitq. iugis
 auulsa ruinam. Et Electra apud Sophoclem de
 occiso Agamemnone, Μητηρ δ' ἡ μὴ, χῶκοινοδεχῆς
 Αἰγιδος, ὅπως δρῶν ὑλοτύμοι χρίζου κάρα φονίω πε-
 λέκει. Taurus, mons notissimus - - sudanti

cortice] In manuscriptis duob. Sudanti corpore. in
 uno, Cortice. Indomitus turbo contor-

quens flamine] Interponendam hoc loco distinctionem
 censeo. - illa procul radicib. extirpata]

In manuscriptis omnib. Radicibus exturbata. Prona cadit, lateq. & cominus om-

nia frangit] Hoc uero minime Catullinū esse cō-

tendam. In manu enim scriptis duob. est, Lateq. cū

eius obuia frangens. In uno, Lateq. eius eius obuia

frangens. Ego legendum suspicor, Late quaecumq. sibi obuia

frangens. quod est ipsum apertius, & scriptae lectioni propius. tamen si, Sibi, quod posui, a lit-

teris Ius, aliquanto, quam illud, longius discedit. Sed comminisci tamen aptius non potui.

Inde pedem uictor multa cum laude reflexit] In manuscriptis omnib. ut et Aldus olim impressit, Inde pedem sospes. Sed, quid ego, a primo digressus carmine]

In manuscriptis omnib. Sed quid ego in in primo. illud tamen usitatus.

Vt

Vt consanguineae complexum] Sic etiam in
manuscriptis duobus. In uno, Ut consanguineum
complexu. Legendum opinor, Ut consanguineum cō
plexum, pro, Consanguineorum.

Quae
misera ignaro fleret deperdita lecto] Nec hoc
quidem Catullinū, ac γνήσιον est. in manu enim scri
ptis erat, in alijs, Quae misera ignara deperdita
laeta. In alijs, Quae misera ignata deperdita leta.

In alijs, Quae misera ignata deperdite leta. Ignara
autem In gnata duas uoces fuisse suspicor. reliqua,
quae desiderantur, nisi inuenta restitui non possunt.

Uno in manuscripto libro legisse se Faernus adfir
mat, Quae misero gnatae fleret deperdita luctu.

Quod si Ignaro lecto legeremus, simile id. quidem es
set eius, quod alibi, Sed quid ego ignaris nequiquam
conqueror auris.

Omnib. his The
sei dulcem praeferret amorem] In manuscri
ptis omnib. Portaret, non Praeferret. legendum su
spicor, Omnib. his Thesei dulcem praeoptarit amo
rem. Erit enim dicendi ratio facilior, atq. aptior ad
sententiam efficiendam, & a manuscripta lectione
non multum dissidens.

Aut ut eam dul
ci] Nullo in manuscripto erat, Dulci. itaq. aut hoc,
aut aliud eiusmodi uerbum desideratur.

- deuictam] In manuscriptis omnib. Deuinctam.

Ac tum praeruptos tristem cōscendere mon
tes] Ariadna in epistula apud Ouidium, Mons
fuit, apparent frutices in uertice ruri. Nunc sco
pulus raucis pendet aquosus aquis. Ascendo, uires

» animus

animus dabat, atq. ita late *Aequora* proſpectu me-
tior alta meo. In manuscriptis uero omnib. *Tristis*,
non *Tristem*. sed hoc tamen probabilius.

Siccine me patriis abductam perfide ab oris]
In manuscriptis omnib. pro *Abductam*, *Auectam*
legebam. idq. probabilius uidetur.

Siccine discedens neglecto numine diuum]

Sic post, *Diuum* ad fallendos numine abusum ho-
mines. Inmemor a deuota domum per-
iuria portas]

Auctor incertus in *Ciri* Portare lu-
ctum sic dixit, Aut amor insanae luctum portauit

Alumnae. - tibi nulla fuit clementia
praedo] In manuscriptis omnib. non *Praedo*, sed
Praesto. idq. sequendum iudico. - Vt no-

stri uellet miserescere pectus] In omnib. manu-
scriptis, *Mitescere*, non *Miserescere*. Sed hoc ta-
men probabilius. At non haec quon-

dam blanda promissa dedisti Voce mihi] In
manuscriptis omnib. non *Blanda*, sed *Vobis*. *Legen-*
dum forte, At non haec quondam, non haec pro-
missa dedisti Voce mihi. quo nihil omnino propius
manuscripto reperire potui. ut aliqua ex eo senten-

sentia elici, & constare posset. - non hoc mi-
seram sperare iubebas] Praue in manuscriptis,
Nec hoc miserae sperare iubebas. Verbo lubere sic

ante est usus, Certe tute iubebas animam tradere
me. Sed conubia laeta, sed optatos

Hymenaeos] Nō hoc quoq. non imitatus uidetur.
Vergilius in. I. III. *Aeneid*. Numerus quidem certe
idem

» idem apud ipsum, & similia uerba. Per conubia no-
» stra, per incoeptos hymenaeos. Tum

iam nulla uiro iuranti femina credat] *Legen-*
dum forte, Nunc iam. quam lectionem confirmare
» uidentur Ariadnae uerba ipsius apud Ouidium in
» Epistula. Nunc quoque. nulla uiro clamabo femina cre-
» dat. Aut iteremus, Iam iam. quod irati solent. Au-
» ctor incertus in Ciri, Iam iam scelus omnia uincit.

Nulla uiri speret sermones esse fideles] *Orato*

» rie neminem excipit. Aristoteles in. II. Rhetor. κα-

» θόλου δὲ μὴ ὄντος, καὶ θόλου εἰπεῖν, ἀρμόζει μάλιστα ἐν

» χειρὶ αὐτοῦ καὶ δεινῶσαι, καὶ ἐν τοῖς ὅδε ἀρχόμενον, &

» ἀποδείξαντα. In eandem uero sententiam Tere-

» tius in Andria, Ita pol quidem res est, ut dixi, Le-

» sbia, Fidelem haud ferme mulieri inuenias uirum.

» Et in Hecyra. Per pol quam paucos reperiās mere-

» tricibus Fideles euenire amatores Syra. Vel hic Pan-

» philus iurabat quotiens Bacchidi Quam sancte, ne

» quinis facile posset credere. Et quae sequuntur.

Qui dum aliquid cupiens animus praegestit

» apisci] Ibidem Terentius, Nam nemo illorum

» quisquam, scito, ad te uenit, Quia ita paret sese,

» abs te ut blanditijs suis, Quam minimo pretio suā

» uoluptatem expleat. Apisci autem, pro Adipisci,

» ueteres dicebant. Fabius Max. apud Prisci animum

in. VIII. Amitti magis, quam apisci. In manuscri-

» ptis legitur hic uersus hoc modo. Quis cum aliquid

» cupiens animus praegestit apisci. Quis: sermonib.

scilicet. Dicta nihil metuere] Is numerus

in

- in tertio pede, qui apud Vergil. in Bucol. Nil nostri
 miserere. Et in. 1111. Aeneid. Tecta metu petie-
 re, ruunt de montib. amnes. - in medio uer-
 santem turbine laeti] Versari eodem prope modo
 dicit idem post, Ille autem prope iam medys uersa-
 tur in undis. εροφάλλυγα sic propemodum Graeci
 dicunt. Anacreon, in. 111. Epigram. Οὐτινα γὰρ
 τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος ἄρης νῆαρίτε συγερῆς ἐν ερ-
 φάλλυγμάχης. Potius germanum amittere
 creui] Decreui. Plautus in Cistell. Tum antehac
 te amavi, cū mihi amicam esse creui mea Gymna-
 sium. Et Lucil. Satyr. lib. v. Postquam prae-
 dium castris educere creuit. Quam tibi fal-
 laci supremo in tempore deesse] In manuscri-
 ptis omnib. Deesse. - nec iniecta tumula-
 bor mortua terra] In manuscriptis omnibus pro
 Iniecta, Intacta. illud omnino rectius. Simile, o-
 pinor, uitium apud Cic. in libris de Legib. Ter-
 ra facta, pro laeta. Quod mare conce-
 ptum] Ante dixit Mare ferum. Et Tibullus, Na-
 tam Is Venerem e rapido sentiet esse mari.
 Quae Syrtis, quae Scylla uorax] In manuscri-
 ptis omnib. Quae Scylla rapax. - prisci
 praecepta parentis] Artificiose eodem ab elemen-
 to incipientes litteras contexuit. tum carmen aspe-
 rauit ipsum de industria uocib. R. littera strepenti-
 bus. - in uestras] χετλιασικῶς, ut post doce-
 bimur. Quae tibi iucundo famularer ser-
 ua labore] Quod effugisse se lactatur apud Vergi-
 lium

„ lium Creusa. Non ego Myrmidonum sedes, Do-
 „ lopum ue superbas Aspiciam, aut Graiis seruitum
 „ matribus ibo. Candida permulcens liqui-
 „ dis uestigia lymphis] Hoc ipso in genere eodem
 „ est usus uerbo apud Gellium in. II. cap. XXVI. Pa-
 „ cuius, Cedo tamen pedem lymphis flauis, flauū
 „ ut puluerem Manibus isdem, quibus Ulixi saepe
 „ permulsi, abluam, Lassitudinemq. nimiam ma-
 „ nuum mollitudine. Itaq. etiam canes, ac ferae suos
 „ fetus cum lingunt, Mulcere dicuntur. Silius Ita-
 „ licus in. V. Tum clypeum quatit, aspersum quem
 „ caedibus olim Celticus ornarat cruor, umentiq.
 „ sub antro Ceu fetum lupa permulcens puerilia mem-
 „ bra Ingentem Assarici caelo nutribat alumnū.
 „ Idem uero Catullus ante tamquam de re liquida,
 „ de floribus ipsis dixit, Quis permulsa domus iuncun-
 „ do risit odore. Manere enim, ac fluere odores, di-
 „ cit Lucretius. Sed, quid ego ignaris ne-
 „ quiquam cōqueror auris] In manuscriptis duo-
 „ bus, Conquerar. Ignaras auras sic dicit, ut Cice-
 „ ro Inanima quaedam stolidā dixit. At Callima-
 „ chus lenari quoq. dolore adfectos putat, si ignaris
 „ etiam auris conquerantur, atq. in solitudine. Ver-
 „ sus illius apud Stobaeum sunt, Κουφοτέρω τότε φῶ-
 „ τα διαδίδουσιν ἀνία. Ex δὲ πικρόντων μοῖραν ἀφεί-
 „ λε μίαν ἢ ὅτ' εἰς ἄνδρα σωέμπορον, ἢ ὅτε καφᾶς Αλ-
 „ γέα μὰ τ' αὐραὺς ἔχεται ἐξερῶν. Quibus in uersib.
 „ tertius manicus apud Stobaeum legitur. Et auctor
 „ incertus in Ciri, Vos ego, nos adeo uenti testabor, &
 „ auras.

- „ aurae. Externata malo] *In manuscriptis omnib.* Extenuata. Sed illud probabilius. Eodem
 „ uerbo idem ante usus est, & Ouid. in Ibin, Atq. ali-
 „ quid facias a uespere Solis ad ortus Cur externat;
 „ rursus agatur equi. - quae nullis sensib. auctae]
 „ praeditae. Sic Lucretius, in. III. Quin ut opinor
 „ eam faciundum est sensib. auctam. Et alibi, Sic
 „ animas introduxerunt sensib. auctas. Nec
 „ missas audire queunt, aut reddere uoces] I-
 „ mitatus Vergil. in. VI. Datur ora tueri Nate tua,
 „ & missas audire, & reddere uoces. - pro-
 „ pe iam mediis uersatur in undis] Eodem mo-
 „ do etiam Horat. loquitur. Et uersor civilib. undis.
 „ Sic nimis insultans] Uno in manuscripto, Sed
 „ nimis. - saeua Fors etiam nostris inuidit
 „ questib. aures] *In manuscriptis, Auris. quae uetus*
 „ est scriptura, pro Aures. Vtinam nec] Imita-
 „ tionem Vergily Macrobius ostendit. *In manuscri-*
 „ ptis autem omnib. Vtinam ne. quale illud Enni,
 „ Vtinam ne in nemore Pelio. Et quae sequuntur.
 „ Perfidus in Cretam religasset nauita funem]
 „ Horat. eodem modo in. I. Carm. Siue iactat am reli-
 „ garat udo Litore nauim. Sed, quod In Cretam dicit,
 „ itaq. in manuscriptis est, ita dictum fortasse uideri
 „ possit, ut a Caesare, Naues, quae erant ad anchoras
 „ deligatae. Consilium nostris quaesisset se-
 „ dib. hospes] Sic uno in manuscripto. in alijs, Requi-
 „ sisset. sed praue. Nam quo me referam] Quo
 „ me uertam. Admonuit me Iacobus Corbinellus si-
 „ milium

miliū Medae uerborum apud Euripidem, horum,

- » Νῦν ποῖ τράπωμαι; πότρεα πρὸς πατρὸς δόμους Οὐς σοῦ
 » προδοῦσα καὶ πατρὸς ἀρικήμην. Ἡ πρὸς ταλαίνας πε-
 » λιάδας; καλῶς γ' ἂν οὐκ Δέξαντο μ' οἱ καὶ ὧν πατέρα
 » κατέκτανον. Cic. in extrema oratione pro Muraena
simili figura est usus orationis uel eadem potius cū
sequentibus.

Isthmoneos ne petam
 montes] In manuscriptis omnib. Idmoneos. Ex
 quo alij Isthmoneos, alij Idaeos fecerunt. Isthmoneus
 a quo dicatur, nescio. certe Isthmiacus a Statio, a-
 lijsq. dictum animaduerti. Iā quod Idaeos an mon-
 tes petat, dubitare se dicit, frigidum id quoq. Ego,
 aliquid ut auderem, legebam, Immanes ne petam
 montes. refertur ad montes Diae insulae. Sic uero
 Immanes montes dicit, ut Vergil. quoq. Immania sa-
 xa. Eiusq. insulae, in qua sit, montes intelligendos
 esse, uersus qui sequitur, ut uno in manuscripto est,
 ostendit. nam, cum alijs in manuscriptis sit, Disce-
 dens Pontum turbulentum ubi diuidit aequor, in il-
 lo est, Discurrens Pontum truculentum ubi claudit
 aequor. Ego legendum suspicabar, A gurgite uasto
 Discurrens penitus truculentum ubi clauditur ae-
 quor. Claudi autem intra mōtes mare ipsum dixit,
 quod νάξον, ut scribit Dionysii interpres Eustathius,
 ἀμπέλου φύλλω εἰκάζουσι. In eosq. sinus ac recessus
 influens mare obiectu montium laterumq. conclu-
 ditur ac desaeuit. nam, quod nihil respondet, hoc ue-
 ro quanti faciendum sit, cum sententiam id nihil
 impediāt, alij indicent. Truculentum aequor dixit,

ut

- » ut ante, *Truculentaq. pelagi.* An patris
 auxilium sperem] Inepte superiore illo loco Cretā
 intellexissemus, cum hic patris qui sit in Creta, me-
 minerit, atq. eum se potius fugere debere significet.
 Quem ne ipsa reliqui] Ne, παρέλκον, ut quod se-
 quitur, *Qui ne fugit. pro Quem, Qui.* Priscianus
 ualere additum Ne putat, ad confirmandum, nam
 » in. xvi. ubi de Ne particula, sic scribit. Haec ca-
 » dem, inquit, inuenitur & pro confirmatiua, ut Ho-
 » rat. in. ii. Serm. O seri studiorum, qui ne putetis
 » Difficile, & mirum Rhodio quod Pitholeonti Con-
 » tigit. Haec Priscian. Eodem prope modo posuisse Se-
 » neca uideri potest in Epist. Vis, inquit, scire quid il-
 » la eruerit, quid ne effecerit, nisi legendum sit, quid
 » ue. Et Verg. in. iii. Aeneid. Quia ne auxilio iuuat
 » ante leuatos. id est, ut interpretantur, re uera. Ex
 » eodem genere uidetur esse & illud Terentij, Faciunt
 » ne intellegendo, ut nihil intellegant. Qui ne fugit
 lentos incuruans gurgite remos] In manuscri-
 ptis omnib. non Lentos, sed, Ventos. legendum forte,
 Ventoso. - nullo sola insula tecto] Similiter
 Sophocles in Philoctete, ut putabat Corbinellus, Τὰ δ'
 » ἀλλ' ἐρημν, καὶ δὲν ἐστ' ὑπὸ σέγων. Nulla fugae ra-
 tio, nulla spes] Vno in manuscripto, Nulla est spes.
 - ostentant omnia letum] imitatus Verg. dixit,
 Praesentēq. uiris intēptant omnia mortē. Plautus
 » in Rudēte similiter, Hic saxa sunt, hic mare sonat,
 » nec quisquam homo uenit mihi obuiam. &c.
 Quā iustā a diuis exposcam prodita multam]

S

» Idem

- Idem post, Supplicium saeuus exposcens anxia poenis.
 - comprecer] Vno in manuscripto, Comprecer. quae
 sunt ueteris scripturae monumenta. - expiran-
 tis praeporat pectoris iras] πνεῖν Homericū uide-
 tur expressisse. Quas ego ue miserae] In manu
 scriptis omnib. *Ve misera.* Sic Vergil. Mantua ue
 miserae nimium uicina Cremonae, idest, *Ve Mantua,*
 et quae sequuntur. Quae quoniam uere nascun-
 tur pectore ab imo] Lucret. Nam uerae uoces tu-
 dem pectore ab imo Eliciuntur - idq. de dolentibus.
 Vos nolite pati] Sic Cic. loquitur pro Milone. Noli-
 te, obsecro uos, pati, mihi acerbiorē reditū esse, quā
 fuerit ille ipse discessus. Sed, quali solam The-
 seus me mente reliquit, Tali mente] Similiter
 Corn. Tacitus, ut putabat Corbinellus, Et luisse
 eam poenam ea conscientia, qua scelus parauisset.
 Annuit inuicto caelestium numine rector] In
 manuscriptis duob. Inuito, non Inuicto. ut Homeri-
 cum illud expresserit, Εκὼν δ' ἐκοντί γε θυμῷ. Idem
 ipsum Euripid. φ' ὧ τ' ὅπον δ' ἴτιν' οὐχ' ἐκὼν, ἐκὼν.
 Quo tunc & tellus, atq. horrida contremue-
 runt Aequora] Homericum est, μέγαν δ' ἐλέλιξεν
 ὀλυμπον. Vergilius exprimens dixit, Annuit, & to-
 tum nutu tremefecit olympum. Versus utriusq. in-
 ter se contulit Macrobius. Idem Vergilius alibi lo-
 quente Ioue terram ipsam tremere dixit, Infit,
 eo dicente, deum domus alta silescit, Et tremec-
 facta solo tellus, silet arduus aether, Tum zephi-
 ri posuere, premit placida aequora pontus.

Ipse

Ipse autem caeca mentis caligine Theseus
 Confitus] *In manuscriptis omnib. Mente. legen-*
dum omnino puto, Metem, ut sit Confitus mentem.
Qua de lectione ne dubitandum quidem esse existi-
mo. Sospitem, & ereptum] *Sic in Mas-*

fii libro. in duob. alijs, Sospitem erectum. itaq. putant
nonnulli legendum, Sospitem & erectum.

Namq. ferunt, olim clasi cum maenia diuae]
 Sic etiam est omnib. *in manuscriptis. Pontanus in*
alieno opere tantum sibi permiserat, ut, quae nō pro-
baret ipse, deleret, sua poneret. itaq. pro Classi Ca-

stae fecerat. Classi autem pro Classe dixit. ut alibi,

» *Per medium classi barbara naui Athon. Et Ver-*

» *gil. in. VIII. Aduectum Aenean classi. Et Sisen-*

» *na, apud Nonium Marcellum in uerbo, Centones,*

» *Perpetua classi. Linqueret & gnatum] In*

manuscriptis omnib. Linquentem gnatum.

- concrederet Aegeus] *Eodem in genere & Ho-*

» *rat. in. I. Carm. Nautis quae tibi creditum Debes*

» *Vergilium finibus Atticis. Gnate, mihi*

longa iucundior unice uita, Gnate] Eadem

» *iteratione usus est etiam Vergil. in. I. Aeneid. Na-*

» *te, meae uires, mea magna potentia solus, Nate pa-*

» *tris summi, qui Tela Typhoea temnis.*

- languida] *Vel fletu, uel diu inspectando filio.*

Lumina sunt gnati cara saturata figura] *In eo*

» *dem genere Vergilius uerbo Explere est usus, Exple*

» *ri mentem nequit, aegrescitq. tuendo. Et Terentius*

» *in Phormione, Oculos pascere. Et Tacitus, Velata*

» parte oris, ne satiaret aspectum. Non
ego te gaudens laetanti pectore mittam] Uno
in manuscripto, Laetanti corpore.

Canitiem terra, atq. infuso puluere foedans

» sic Vergil. in. x. Caniciem immundo deformat pulue

» re. Et in. xii. Caniciem immundo perfusam puluere

» turpans. - nostraeq. incendia mentis]

Aestus animi.

Carbasus obscura dicat
ferrugine Ibera] In manuscriptis duob. Dicet. in

uno, Decet. E priorie lectione faciebam, Dicet. e po-
steriore, Deceat, uel Doceat. Ferruginem Iberam

» etiam dixit Vergil. in uestib. Et ferrugine clarus

» Ibera. Iacobus Corbinellus in Graecorum scriptis
mihi se legisse adfirmavit hoc de uelo quae sequun-

» tur, Οδὲ Σιμωνίδης ἔλεγον φησι εἶναι τὸ δοδὲν ὑπὸ

» τοῦ αἰγέως, ἀλλὰ φοινίκιον ἰσὶον, ὑγρῷ πεφυρμένον περι-

» νος ἀνθεῖ ἐριθάλλου. καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν

» ποιήσασθαι σημεῖον. ἐκυβέρνα δὲ τὴν ναῦν ἀμαρσιάδας

» φέρεκλος, ὥς φησι Σιμωνίδης. Quod tibi si

sancti concesserit incola Ithyni, Quae no-

strum genus, ac sedes defendere sueta, Annue-

rit, tauri ut respergas sanguine dextram] In

manuscriptis duob. sic leguntur hi uersus, Quod ti-

bi si sancti concesserit incola Ithoni, Quae nostrum

genus, has sedes defendere freti Annuit, ut tauri re-

spergas sanguine dextram. In uno, Quod tibi si tan-

ti concesserit incola ithini. Et post, Annuit ut tauri

respersa sanguine dextram. Cetera sunt eadem,

quae in alijs manuscriptis. Ex quo facile intelligi-

tur,

tur, quid quantumq. mutauerint nimis ingeniosi
homines, & a manuscripta lectione, quam longe
abierint. Ego, quam minimum emendans, le-
gebam, Quod tibi si sancti concesserit incola Ito-
ni, Quae nostrum genus has sedes defendere fre-
tis Annuit, ut tauri res pergas sanguine dextram.
Quod si, inquit, Pallas Itonis, quae nostrum
genus, id est, has sedes, nam & patria ipsa sic
genus dicitur, auctore Porphyrio, itaq. dicimus
Πίνδαρον Ἰνβαῖον εἶναι τὸ γένος. ac sic quoq. Athe-
nienſes, quo maxime gloriabantur, Αὐτόχθονας
esse significat, Si Minerva, inquit, Itonia quae sident
tib. atq. in se septem collocantibus, id enim, Fretis, si-
gnificat, annuit has sedes defendere, eadem concesserit,
& quae sequuntur. De Itonia Minerva haec se-
re reperio, primum apud Apollonij interpretem, Εὐ-
θεσῆα λῖα θεὰ ἰτωνίης τιμᾶται. καὶ ἐν κορωνείᾳ πόλει τῆς
βοιωτίας, ἀπὸ ἰτώνης τῆς ἱερέως. Deinde apud Pausa-
niam in Laconicis, ὧς δὲ ἐπράποντο οἱ βοιωτοὶ κατα-
φύγουσιν ἄνδρες ἐξ αὐτῶν ἐς ἱερὸν ἀθηνᾶς ἐπὶ κλησιν
ἰτωνίας. Postremo apud Strabonem in. IX. Ἡ μὲν οὖν
κορωνεία, ἐγγὺς τοῦ ἐλικῶνος ἐστὶν ἐφ' ὧς ἵδρυμένη.
κατελάβοντο δ' αὐτὴν ἐπανιόντες ἐκ τῆς θεσσαλικῆς ἄρ-
νης οἱ βοιωτοὶ μετὰ τὰ πρῶτα, ὅτε περ καὶ τὸν ὄρχομενὸν
ἔχον. κρατήσαντες δὲ τῆς κορωνείας ἐν τῷ παρὰ αὐτῆς πε-
δίῳ, τὸ τῆς ἰτωνίας ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὁμώνυμον
τῷ θεσσαλικῷ. De Thessalico alibi eodem in libro,
Ἔστι δὲ καὶ φαρυκάδων ἐν τῇ ἰσσεαώτιδι, καὶ ρεῖ δι' αὐ-
τῶν ὁ πηνειὸς, καὶ ὁ κουράλιος. ὧν ὁ κουράλιος ρυεῖς πα-

- 1) πὰ τὸ τῆς ἰτωνίας ἀθηνᾶς ἱερὸν εἰς τὸν πηνειὸν ἰξίοντιν.
Quo tamen loco prae in impressis, Ιτωνίας. Vrbs enim Ιδώνη est, non Ιτώνη. Neq. enim, si qua eius nominis urbs esset, eam Strabo, Pausanias, Stephanus, interpres Apolloni præterisset, quibus aucto-ribus templum tantum illud fuisse, & a sacerdote sic etiam dictum constat. id autem, opinor, Ιτώνιον dicebatur. latine Itonium. unde est, quod in manu- scriptis omnib. legimus Itoni per. II. geminū, tam- etsi Itonis esse etiam possit. Iton autem nullo modo ciuitas est intelligenda, sed uel mons, uel campus, de
 2) quo Strabo eodem in libro, Θηβῶν δ' ἐν τῇ μεσογαίᾳ
 3) τὸ κρόκιον πεδῖον πρὸς τῷ καταλήγοντι τῆς ὁδρῦος.
 4) δὲ οὗ ὁ ἄμφρυσος ῥεῖ ποταμός. τέτε δ' ὑπέρκειται ὁ ἰ-
 5) τῶν, ὅπου τὸ τῆς ἰτωνίας ἱερὸν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐν τῇ βοιω-
 6) τία, καὶ ὁ κουράλιος ποταμός. Plutarchus ἐν ἐρωτικάῃς
 7) διηγέσει festum esse dicit totius Boeotiae Miner-
 8) uae Itoniae, ἡ δὲ διασωδεῖσα ἐφύλαξε τὴν τῶν παμ-
 9) βοιωτίων ἑορτήν, καὶ τότε ἐς κορώνειαν ἐλθοῦσα ἰκέτης
 10) καθίζετα ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς ἰτωνίας ἀθηνᾶς. Itaq. Sā
 11) ἐτι dixit Itoni, ut & Vergilius, Sancti custos Sora-
 12) Etis Apollo. Incolam eodem modo, quo post, Grata ca-
 nopitis incola litoribus. Haec uigeant man-
 data, nec ulla oblitteret aetas] Tacitus hoc
 quoq. modo loquitur in. II. Pleraque manent, quae
 dā statim omīssa sunt, aut uetustas oblitterauit. Et
 13) Hor. in. II. Car. eodem prope modo, Deleuit aetas.
 Vt, simul ac nostros inuisent lumina colles]
 In manuscriptis duobus, Simul haec. in uno, Simul
 hic.

hic. quod esse rectius iudico. illud alterum, Simul ac,
ut nouitium abiudico. Candidaq. intor-

ti sustollant uela rudentes] Gabriel Faernus
sub hunc uersum illū subiciebat, qui Catulli citatur,
» a Nonio Marcello, Lucida qua splendent summi
» carchesia mali. - cum te reducem fors
prospera sistet] In manuscriptis omnib. non Sors.

Sed, Aetas legebatur. id est tempus, dies ipsa.

Cum primum inflati conspexit lintea ueli]
Sic erat in Maffei libro. in alys, Instanti. illud re-
ctius. Sic funesta domus ingressus te-

cta paterna] Sic etiā in manuscriptis omnib. Sed
illud probabilius, Paternae, non Paterna, scriptum
fuisse. - qualem Minoidi luctum] Sic

omnino esse debet. inscitia tamen librariorū in ma-
nuscriptis erat, Minoida. Quae tum

prospectans] Nouitū hoc quoq. in manuscriptis
omnib. erat, Quae tamen aspectans. erratum fortas-
se leuiter, & pro Tamen, legendum sit, Tantum.

At parte ex alia florēs uolitabat Iacchus] Bae-
chum in insula Naxo uersantem facit. Cuius rei
» caussa e Solini uerbis intelligitur. Sed Naxos, in-
» quit, Dionysia prius, quam Naxos dicta, uel quia
» hospita Libero patri, uel quod fertilitate uitium uin-
» cat ceteras. Interpres Arateorum Germanici au-
» get hanc probabilitatem. de Pleiadib. enim haec
» scribit, Dicit autem Pherecides Athenaeus septem
» sorores fuisse Lycurgi filias ex Naxo insula, & pro
» eo, quod Liberum educauerunt, a Ioue inter sidera

S 4

» sunt

- „ sunt relatae. Quod autem Ariadnem quaerit Liber, docet idem auctor in Signo Coronae nuptā hac
 „ prius fuisse Libero patri. Sed Plutarchus in The-
 „ seo Naxios quosdam narrare scribit Ariadnas fuisse
 „ se duas, seniore[m] alteram, quae Libero patri nupsit,
 „ rit, iuniorem alteram a Theseo raptam, & in Na-
 „ xo insula relictam. Hanc itaq. totam historiam legere est apud eundem Plutarchum. In manu uero scriptis omnib. est, At pater ex alia florens uolabat Iacchus. Liber pater enim a poetis dici solet. Ex alia : facile intelligitur, parte. quo modo etiā doceo in Commentationib. in Horat. in. I. Carm. carmen interpretans, Nec martiales hoedilia lupos. Ex hoedilia enim, hoedi alia faciendum esse iudicabam. De Iaccho Herodotus in. VIII. & Hermogenis interpres. a quo etiam uerbum *Ιακχίζειν*. Et Nisigenis Silenis] *Νισαίοις τὸ γένος*. Te quaerens Ariadna, tuoq. incensus amore] *Λισόμενος ἀριάδνῃ*. Sic enim breuissime Bion apud Stobacum, *Λισόμενος γαλάτειαν*. Horum pars tecta quatiebant cuspide thyrsos] *Hedera inuolutos*. Pars e diuulso] Omnib. in manuscriptis uestigium superest ueteris scriptionis, Pars e diuulso. - obscura cauis celebrabant orgia cistis] Orgia etiam Veneris sunt, quod indicat ueteris Poetae uersus apud Hephaestionem. *Αἱ κυθήρας ἐπιπνεῖ τ' ὄργια λίκω λέου*. De cistis uero, & calathis, in quibus sacra reponerentur, adhiberi solitos lego tum in Cereris. festo,

sto, tum uero etiam in Dionysiis. Cic. de Signis, ut Cornelius Fronto in exemplis elocutionum adducit,

» Sacra, inquit, quaedam more Atheniensium reposita in capitibus uirginum. Ea uero sacra Cereri fieri solita, declarat Callimachus in Hymno in Cererem, eiusq. interpres, qui tamen, nescio quem secutus, non in capitibus, sed in uehiculo ferri solita scripsit. Aristophanis interpres morem in Dionysiis fuisse scribit, uti nobiles, primariaeq. uirgines calathos gestarent aureos omnium rerum primitiis refertos. Obscura: secreta, non uulgo nota. In Iunonis etiam festo sacra portare solitas uirgines scribit in.

» III. Elegiarum Ouid. More patrum sancte uelatae uestib. albis Tradita supposito uertice sacra ferunt. Hae *Καὶ νύμφαι* a Graecis dicebantur.

Multaq. raucifonos efflabant cornua bombos] In manuscriptis omnib. Multi raucifonos.

Dubitandum igitur non est, quin legendum sit, Multis, dandi casu. Barbaraq. horribili

stridebat tibia cantu] Id est Phrygia tibia. Sic, cum tres modi tiliarum sint, Ionicus, Lydius, Phrygius, hunc etiam barbarum dici, Acron, & Porphyrio tradunt.

— sanctis coepit decedere diuis] cedere. Legendum forte, Sanctis coepit deinde cedere diuis. Hic qualis flatu placidum

mare matutino Horrificans zephyrus procliues incitat undas] Horrorem hunc undarum

Graeci dicunt *φρίξ*. sic enim interpretatur Porphyrius in Homericis quaestionib. *Καὶ ἐστὶν ἡ φρίξ καὶ*

» *ραμέων*

- » νεμένου τοῦ πνέματος ἀρχῇ. Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ
 » δειῖσαι πειρώμενος, οὕτως ἔφη. ἐς ἄλλα σίζουσα πνοιά.
 » *Homerus in. I III. Iliad. alio quidem in genere, ea*
 » *dem contentione est usus, Ως δ' ὅτ' ἐν αἰγιάλῳ πολυή-*
 » *χει κῦμα θαλάσσης, Ορνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕ-*
 » *ποκινήσαντος, πόντῳ μὲν τὰ φῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ*
 » *ἔπειτα χέρσῳ ῥηγνύμενον, μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ'*
 » *ἄκρας κυρτὸν ἐὼν, κορυφοῦται. ἀποπύει δ' ἀλὸς ἄχνην.*
 » *Aurora ex oriente] sic & Q. Catulus apud Cic. in.*
 » *I. de nat. deorum. Constitit am, exorientem auro-*
 » *ram forte salutans. Procedunt, leui-*
 » *terq. sonant plāgore cachinni] Cachinnare, de*
 » *undis opinor etiam dixit Attius in Phoenissis. Si-*
 » *mul & circum magna sonantib. excita saxis. Sae-*
 » *ua sonando cum crepitu clangentes cachinnant.*
 » *Aeschylus in Prometheus, ποταμῶν τε πηγὰς, πον-*
 » *τίων τε κυμάτων ἀνὴρι θυμὸν γέλασμα. De auris Plu-*
 » *tarchus quod ad hunc maxime locum pertinet, eo-*
 » *dem modo, in libello, cui titulum fecit, ὅτι οὐδὲ ζῆν*
 » *ἔστιν ἡ δέως κατ' ἐπικούρον, Ridere uerbo est usus,*
 » *Αἱ δὲ ἡδοναὶ κατὰ περ αὔραι πρὸς ἑτέρας ἑτέρας τοῦ*
 » *σώματος ἄκρας ἐπιγελῶσαι διαχέονται. Socrates*
 » *apud Athenaeum de utroq. Λεπὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγε-*
 » *λῶσα κύμασιν Αὐρα κόρης κείρονος ἡ σύχω ποδί.*
 » *Magis, magis] Sic Plautus, Minus, minusq. Et in*
 » *Aulul. Atq. illa uero minusq. impendio curare.*
 » *Purpureaq. procul nantes a luce refulgent]*
 » *Purpuream lucem etiam dixit Ovidius in Fastis,*
 » *Laetaq. purpurea luce refulsit humus. Nantes un-*
 » *das*

- » das ut Catullus, etiam Manilius in. III. dixit, Ae
 » raq. & terras, flammamq. undamq. natantem.
 Purpurascere etiam undae commotae siue remo, si-
 ne uento dicuntur. Sic Furius apud Gellium in.
 » xviii. cap. xi. Spiritus Eurorum uirides cum
 » purpurat undas. A se quisq. uago pas-
 sim pede discedebant] Sic uno in manuscripto in
 duobus, Ad se. Est autem utrumq. probabile. ut uel
 illos abisse diuersos intelligamus, uel ad domos se su-
 as recepisse, quo modo etiam Cic. loquitur in. IIII.
 » epist. ad Atticum, Tu de uia recta in hortos. Vide
 » tur commodius ad te, postridie scilicet. Et in. III.
 » de rep. ut quidem citat Nonius, Cuius etiam focum
 » Cato ille noster, cum uenerat ad se in Sabinos, ut ex
 » ipso audiebamur, uisere solebat. Versus est ueteris
 » poetae apud Hephaestionem, quem prope uidetur ex
 » pressisse Catullus, Ευφρανas ἡμᾶς, ἀπόπεμπ' οἶκᾶδ'
 » ἄλλον ἄλλοσε. Et ille Homericus in. II. Odyss. οἱ μὲν,
 » ἄρ' ἐσκήδναντο ἐὰν πρὸς δῶμα δ' ἕκαστος. Ad se igitur,
 » id est, domum. nam & Donatus in Phormione, Do-
 mum, id est, Ad se interpretatur. Discedere au-
 tem pro Redire etiam dicebant. Aemilius Probus
 » in Themistocle, Cum manere non auderent, & plu-
 » rimi hortarentur, ut domos suas discederent, moeni-
 » busq. se defenderent. Quorum post abitū] Eodē
 » uerbo etiam Plautus utitur in Cistell. Eas si adeas
 » abitum, quam aditum malis. - princeps] pri-
 mus. Aduenit Chiron] Apollonius in. III.
 Bibliothecae uenisse etiam deos ad has nuptias nar-
 rat,

rat, sed Chironem Peleo tulisse, ac donasse hastam
 „ e fraxino. Καὶ δίδωσι χείρων πηλεΐδ' ὄρου μέλινον.
 -quos Thessala magnis Montib. ora creat] Lu
 „ cret. in. v. Quod sol, atq. imbres dederant, quod
 „ terra crearat Sponte sua, satis id placabat pecto-
 „ ra donū. Aura parit flores tepidi fecun-
 da Fauoni] Genitabilis aura Fauoni. Lucret. &
 Vergilius. Queis permulsa domus iucun-
 do risit odore] In manuscriptis duob. Quot per-
 mulsa domus. in primo, Quod permulsa. Legen-
 dum putat Faernus, Quo, quod ualde probandum.
 nisi si quis, Quot, idest, Quot florum. Pe-
 neos adit] Omnib. in manuscriptis, non Adit,
 sed Adest. -uiridantia Tempe Linquens]
 In duobus, Ut uiridantia tempe. in uno, Vi inundan-
 tia Tempe. Laudo impressam lectionem. Sed for-
 te scriptum fuit, Vndantia tempe. Additum deinde
 a Grammatico, cui id nouum uidebatur, Ut inun-
 „ dantia. sic enim & Vergil. in Georg. Et iuuēt un-
 „ dantem buxo spectare Cytorum. Tempe uero sil-
 uae sunt, de quibus Vibius Sequester ubi de montib.
 „ Penceos Thessaliae, ubi siluae, quas Tempe uo-
 „ cant, hunc Bebryces possederunt. At Penaeum
 „ ipsum fluium ea fluere, declarat in Hymno in De-
 lo Callimachus, Φεῦγε δὲ καὶ πηνεΐος ἐλίσσόμενος διὰ
 τεμπέων. Nereidum linquens claris ce-
 lebranda choreis] In manuscriptis omnib. Mi-
 nosim, non, Nereidum. e quo faciebam, Musa-
 rum, uel, quod esse propius uidetur, Mnemosynae.

Clarīs

*Clar*is autem, in uno etiam manuscripto. in duo-
 bus, *Doris*. e quo faciebam etiam, *Doctis*. *Mnemo*
synae autem doctas, siue claras uocat choreas, *Mu*
sarum, quae uersari nemorosis illis in locis singun-
 tur. Esse enim *Musarum* parens *Mnemosyne* di-
 citur. Celebranda: frequentanda. Nona-
 crias] Vitiose omnino, legendumq. cum *Guarino*,
Non uacuis. In *Massei* enim libro erat, *Non*
acuas. nihil autem corruptae ueteri lectioni pro-
 pius fingi potest. alijs in libris. *Non acies*. Et,
Non aries. unde factum *Nonacrias*. quod huic lo-
 co prorsus est alienum. *Aeschylus* in *Επὶ ἐπὶ*
Διὸς, sic *Vacuum*, idest, nil ferentem dixit, cui
 ,, Ferentem opponit, *ἔμφορον φέροντι, καὶ κενός*
 ,, *κετὸν καλεῖ*. Sic *Attius* apud *Festum*, *Neq. quis-*
 ,, *quam a telis uacuis*, sed uti cuiq. obuiam fuerat, *fer*
 ,, *rum*, alius *saxum rodum*. Atq. ille tulit]
Omnib. in manuscriptis, Namq. ille tulit. quod
 est ipsum ualde probandum. *Moschum* autem imi-
 tatus uideri potest, qui, quae aleret fluuius, ea
 ipsum portasse dicat. *Moschi* apud *Stobaeum* sunt
 ,, illa, *Αλφειὸς μετὰ πύσαν ἐπὶ κατὰ πόντον ὁδεύει,*
 ,, *Ερχεται εἰς ἀρέδοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ. Εδνα*
 ,, *φέρων καλά φύλλα καὶ ἄνθεα, καὶ κόνιν ἱάν.*
 -radicitus altas *Fagos*] In ueteribus nummis,
 & lapidibus *Siluanum* uidere est, cupressum feren-
 tem radicitus. idq. significans *Vergil.* in. I. *Georg.*
 ,, dixit, *Et teneram ab radice ferens Siluane cupres-*
 ,, *sum.* -laurus] Accusandi casu. uetuste.
 Non

Non sine nutanti platano] *Enniano more*, cuius ex *Annalib.* uersus citatur, Et capitibus nutantib. pinus, rectosq. cupressos qui tamen uersus tā deprauatus corrigi haud ita facile potest. Legendum uero suspicabar, Capitib. nutantes pinus, rectasq. cupressos. Vnigenamq. tuam cultricem montibus Idae] In manuscriptis omnibus erat, Idri uel Ydri, ut est in *Massei* libro. hoc probabilius uidetur, idest, uerae propius lectioni. hic enim leuissime mutans *Hydrae* faciebam. quae ciuitas est *Lydiae*. auctor *Strabo*. Eo autem tractu fere toto maritimo *Apollo*, ut idem tradit, colebatur. Dicit igitur *Iouem* cum ceteris dis caelo aduenisse, sed ab eodem *Ioue* *Apollinem*, atq. eius sororem *Dianam* relictos montibus *Hydrae*. In, enim, praepositio nullo in manuscripto legebatur. est autem, Montibus, dandi casus. Sic & *Persius* in *Iambo*, Illis relinque. Vnigenam uero sororem, id est, una cum *Phoebo* natam intelligit. quo uerbo eodem modo etiam alibi utitur, Vnigena impellens nutantib. aere pennis. Graeci simul *Natos* διδύμους uocant. *Callimachus* apud *Hephaestionem*, Δάμωρες εὐμνότατοι διδύμων γενάρχαι. *Sophocles* in *Trachinijs*, ὁμοπόρους uidetur dicere. Sic enim de *Apolline*, et *Diana* *Chorus* apud illū, τὸν Διφάρεπταν Ἀπόλλωνα προσάταν, Ὁμοῦ δὲ καὶ παιᾶνα παιᾶνα Ἀνάγεται ὦ παρθένοι, βοάτε τὰν ὁμόπορον Ἀρτεμιν ὀρτυγίαν. Cultricem uero absolute, uersantem in montib. ac nemorosis in locis. Sic *Vergil.* *Catullum* opinor secutus,

» tus,
» enim
» bro.
» nise
» nae
» fer,
» in Hy
» ta.
» undi
» gunt
» quat
» Quest
» librar
» & ap
» prores
» tem u
» amitt
» ter qu
» Cand
» dida p
» genda
» quod u
» ros in
» telleg
» ma in
» & In
» hunc
» but eo
» Afric

- » *tus, in. III. Aeneid. Hinc mater cultrix Cybele. Sic enim erat in optimo illo admirandae uetustatis libro. Seruius tamen multum laborat, multa commiscitur, sed, ut mihi quidem uidentur, aliena. Dianae uero montes omnes sacri erant, quod id ea optasset, & a Ioue esset precata. Eam enim Callimachus*
- » *in Hymno sic loquentem facit, Δὸς δ' ἔπος ὀυρα πᾶν*
- » *τα. His corpus tremulum complectens undiq. uestis Candida] Hoc ipso etiam ordine leguntur in manuscriptis, non ut priorem uersum sequatur, Et roseo, Et cet. Isdem in libris pro Vestis, Questus. uitiose omnino. quod scriptoris peccatum librarij fuit, que que; iterantis. Animaduerti autē & apud Catullum, & auctores alios idem saepe scriptores peccasse. Opinor sic esse distinguendū, ut priorem uersum puncto sistamus, ut Parcas longa ueste amictas fuisse intelligamus, tum sequatur uersus alter qui in manuscriptis duob. sic omnino legitur, Candida purpurea tuos intinxerat ora. in uno, Candida purpurea Tyros intinxerat ora. Mihi uero legendum uidebatur, si quid tamen hoc loco non desit, quod uehementer suspicor, Candida purpurea Tyros intertinxerat ora. ut uaria usas longa ueste intellegamus, uel limbo ipso uario. ut candida extrema intertexta purpura distingueret. Tingere uero, & Intertingere dicitur Tyros, quod in ea purpura hunc colorem imbibit. Sic Tibullus & Tyron adhuc*
- » *buit eodem in genere, Illi certent praebeere colores,*
- » *Africa puniceum, purpureumq. Tyros. Ora uero idem,*

idem, quod Graecis ὦα. Orpheus, siue quisquis alius
 21 auctor, in Hymno in Parcas purpureis usas uesti-
 22 bus significat, εἴχετε πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὄδον
 23 νητι. In Pelei uero ac Thetidis nuptijs cantasse Par-
 cas sic finxit, ut olim Musas ferunt in Harmoniae
 24 nuptijs. Pausan. in Arcadicis. Ελλήνων δὲ ἀποδεχόμενοι
 25 μένοις ἄσαι μούσας ἐς τὸν ἀρμονίας γάμον.

At roseo niueae residebant uertice uittae]
 Plato in. x. πολιτικῶν, albis indutas uestibus Par-
 26 cis esse dicit, Αλλὰς δὲ καθήμενας περίξ διΐσου τρεῖς
 27 ἐν θρόνῳ ἐκάσην θυγατέρας τῆς ἀνάγκης μοῖρας λούχει
 28 μονοῦσας σέμματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐχούσας. Et re-
 liqua.

Dextera tum leuiter deducens
 fila supinis] Eodem modo loquitur etiam Ouid.
 29 in. II. Metam. E quibus una leni deducens polli-
 30 ce filum. - tum, prono in pollice tor-
 quens] Sic etiam in manuscriptis.

Libratum tereti uersabat turbine fusum] Eo-
 dem in genere uerbo eo Ouid. utitur in. II. Me-
 31 tam. Aut ducunt lanas, aut stamina pollice uersāt.
 Laneaq. aridulis haerebant morsa labellis]
 Subiectio sub oculos λεπτόλογος. Morsa uero dixit,
 ut & Mansa, dicuntur. -pellentes uei-

lera uoce] Faernus legebat, Pellentes aera. Ego le-
 32 gebam, Pectentes uellera. nam & Vergil. Velleraq.
 33 ut folijs depectant tenuia seres.

O decus eximium, & magnis uirtutibus au-
 gens] Omnib. in manuscriptis abest, Et, parti-
 cula. itaq. legendum, ut uel auctum, uel crescens
 intelligamus,

intelligamus, uel quod augeat Emathiae tutamen opis. Sic enim est in Maffei libro. in reliquis, Emathiae tutamē. qua uero re augeat, statim significat, addens, Clarissime nato. tamen si in manuscriptis erat, Carissime. illud probabilius. Sic Cic.

in. III. de Officijs. Ut enim ceteri ex patrib. sic hic,

qui illud lumen progeniuit, ex filio est nominandus.

Currite ducentes subtemina, currite fusi]

Macrob. in. VI. Saturn. cum Catullino hoc illud

Vergili confert, Talia saecula suis dixerunt currite,

fusis. Subtemina uero, non Subtegmina legendum esse,

doceo in Commentationib. in Horatium. Incidi

post in uetustissimum Plinij librum, in quo sic etiam

scriptum erat in. XI. Ipso se pondere usus exerere a

medio incipit, circinato orbe subtemine adnectens.

Quae tibi flexo animo mentis perfundat amorem]

Sic etiam in manuscriptis. Animum mentis,

sic, ut contra alibi Mentem animi. Perfundere

amorem, dixit, transferens a liquidis. Sic Vergil. in.

I. Aeneid. Longumq. bibebat amorem. Et in. VIII.

Ille repente Accepit solitam flammam, notusq. me

dullas Intrauit calor, & labefacta per ossa cucurrit.

Flex animo: μαλακογνώμων. quo uerbo Aeschylus

utitur in Prometheo. - coniungere

somnos] Sic hoc dixit, ut alibi post, Iungere a mo-

res. Nulla domus tales umquam contexit amores]

Hic, & qui sequuntur uersus tres in

manuscriptis duob. non erant, qui tamen legeban-

tur in Maffei libro. Contexit autem, eodem tecto

T clausit,

clausit, uidentur idem Graeci dicere, cum contubernales ὁμός εἶπος dicunt. Nascetur uobis ex

pers terroris Achilles] Μεγαλήτωρ. Idem prope Thetidi Proteum dixisse, narrat Ouid. in. xi. Me

» tam. Namq. senex Thetidi Proteus praedixerat
» udae, Concipe, mater eris iuuenis, qui fortib. ausis
» Acta patris uincet, maiorq. uocabitur illo.

Qui per saepe uago] Idem numerus apud Horat.
» in. v. Carm. Qui per saepe caua. Flammea

» praeuertet] Saepissime ab Homero dicitur, Πόδας
» ὠκὺς ἀχιλλεύς. Cum Phrygii Teucro manabunt sanguine riui] In Maffei libro erat, Cum

Phrygii Teucro manabunt sanguine tenen. Hoc extremum emendatum deinde ab eodem scriba librario, Teucro. In duob. alijs, Cum Phrygii tenero manabunt sanguine Teucro. Legendum forte, Cū Phrygii tenero manabūt sanguine campi. Vel, Cum Phrygiae Teucro manabunt sanguine terrae. Vel, Cum Phrygii Teucro manabunt sanguine muri. Nā Ri-

» ni legendum nullo modo puto, cum postea dicat, Te-
» stis erit magnis uirtutib. unda Scamandri. Sunt, qui legant, Trunci. Periuri Pelopis uasta

bit tertius heres] Tres enim Pelopis heredes fuisse, declarat Homerus, Ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων, Ε-

» ση σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν ἠφαιστος κάμε τέλει, ἠφαι-
» στος μὲν δῶκε δῖϊ κρονίῳ ἀνακτι, Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶ-
» κε διάκτορι ἀργεῖφόντη. Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν πέλο-
» πι πληξίππῳ. Αὐτὰρ ὁ αὖτε πέλοψ δῶκεν ἀργεῖϊ ποιμέ-
» νι λαῶν. Ἀργεὺς δὲ Διὸς ἱστικῶν ἔλπιεν πολὺ ἀρνι θυέσῃ.

» Αὐτὰρ

- » Αὐτὰρ ὁ αὖτε Διὸς Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι .
 » - claraq. facta] ἐπίσημα. Vergil. in. VII. Hunc de-
 » cus egregium formae mouet, atq. iuuentae, Hunc
 » atani reges, hunc claris dextera factis. Cum
 tremulo incanos soluent a uertice crines] In
 manuscriptis duob. Cum in cinium canos. In una,
 Cum incuruum canos. Ego uero legendum puto, Cū
 incuruo incanos soluent a uertice crines. De indu-
 stria enim particulam In ἐπιτατικῶς utriq. uerbo
 praeposuit. Putridaq. infirmis uaria-
 bunt pectora palmis] Ipso planctu. Infirmis: idest,
 teneris. Sed uno in manuscripto erat, Putida, non
 Putrida. ita uero tumsa significat, & linida. Varia-
 bunt maculis, e plagis, & tumsionibus.
 Namq. uelut densas prosternens messor ari-
 stas] Verbum illud, Prosternens, uarie legitur.
 Praecernens, in Maffei libro, Praeteriens, Praeter
 ues. quib. in omnib. non Messor, sed Cultor legeba-
 tur. Ego uero coniecturam faciebam legendū, Prae-
 cerpens cultor. Dicit autem Cultorem, Colonom.
 » Sole sub ardenti] Ut Vergil. Sole sub ardenti reso-
 » nant arbuta cicadis. - prosternet corpo-
 ra ferro] In manuscriptis omnib. Prosternens. ni-
 tiose. Testis erit magnis uirtutib. unda
 » Scamandri] In eandem sententiam Horat. Te-
 » stis Metaurum flumen. In Scamandri, s. elisu, ὁ πρὸς
 πικρῶς. Quae paslim rapido diffunditur
 Helleponto] Cuiusmodi sit Scamandri εἰσβο-
 λή, declarat. Rapidum uero Helleponton dicit,

T 2

propter

propter angustias. Alta tepefaciet] In huiusmodi compositionibus secundam syllabam, & idem post, & Lucretius non semel produxit.

Cum teres excelso coaceruaturn aggere bustum] Habet omnino hoc proprium Catullus, ut, quod sit, aut quod factum est, cuiusmodi sit, narrando sub oculos subiciat. Busta uero ea figura fuisse, & multis uestigijs Romae perspicimus. Verg. in. XI. pro excelso terreno posuit, Regis Darcennij terreno ex aggere bustum. Virbis Dardaniae Neptunia soluere uincla] Aptè utrumq. coniunxit, Soluere, & Vincla. translaturum utrumq. Solui enim dicuntur aedificia, quae diruuntur. Sic Graeci, Καταλύνειν, dicunt. Atq. idem significans Augustus in Carmine de Vergili Aeneide. Soluetur littera diues. Ac post, Tam sacrum soluetur opus. Vincla uero, opera ipsa, quasi texta. hoc enim uerbo in eodem genere Callimachus in Hymno in Apollinem utitur, Αὐτὸς δὲ θεμελίῃ φοῖβος ὑφαίνει. Et Theocritus in Ptolomaeum, Καὶ οἱ χεῦσεαι δόμος ἐν δῖος οἶκῳ δέδμηται. Et Sallust. Vincire uerbo eodem modo est usus. in descriptione enim carceris Tulliani. Atq. in super, inquit, camera, lapideis fornicibus uincta. Alta Polyxenia madefient caede sepulchra] In manuscriptis omnib. Madefient, non Madefiēt. Legendum forte, Madidescent. uel, Madidascent, a Madido. ut Madeſco, a Madeo. quorum tamē exēpla non habeo. - ancipiti succumbens uictima ferro] Ἀμφὶ δὲ ξίον, opinor, Graeci dicunt, quod utriq.

- utriq. manui sit habile, atq. aptum. Euripid. in Hip
 „ polyto. Οὐ μὲν οὖν οἷσιν ἀμφιδέξιν οἰδῆπον.
 Hesterno collum poterit circumdare filo]
 Hoc e consuetudine positum. Auctor incertus de
 „ Derivationibus, qui penes me est, Collubar, inquit
 „ genus uinculi, quod ponitur in collo. Itaq. nescio, an
 eiusmodi sit, quod significat Catullus. Signa uero a-
 dultae aetatis sunt nares tumidae, collu robustius.
 „ Nemesianus Ecloga. xi. Et tibi iam tumidae na-
 „ res, iam fortia colla. Talia praefantes quon-
 dam] Sic distinguo. deinde quod reliquum est simul
 legendum puto. Saepius, & sese mortali of-
 tendere coetu] In manuscriptis duob. Nereus. in
 uno, Hereus, sine, Et, particula. Legendum forte, In
 terris sese & mortali ostendere coetu. aut, Et uero.
 Ioannes Baptista Sigicellus Bononiensis uir Grae-
 ce Latineq. doctissimus, & in coniciendo sane & so-
 χος, ex Hereus, Heroum faciebat, sed addebat etiā,
 Et, particulam, Heroum, & sese mortali ostendere
 coetu. In eandem sententiam apud Ouidium Ianus.
 „ Tunc ego regnabam, patiens cum terra deorum
 „ Esset, & humanis numina mixta locis. & quae se-
 „ quuntur apud illum. Templo in fulgente]
 Sic etiam in manuscriptis omnib. Pontanus fece-
 rat, A fulgente. sed illud omnino retinendum. ut tem-
 plo in fulgente annua sibi sacra fieri uideret.
 Conspexit terra centum procurrere currus]
 In duob. Percurrere, non Procurrere. In Maffei li-
 bro, Procumbere. illud rectius. in quam sententiam

- „ Vergilius, etiam in. III. Georg. Illi uictor ego, &
 „ Tyrio conspectus in ostro, Centum quadriugos agi-
 „ tabo ad flumina currus. Cum Delphi tota
 certatim ex urbe ruentes] Delphi: ex urbe. In
 primo μετὰ πόλιν. Vergil. dixit similiter in. IIII.
 „ Aeneid. Totaq. ex urbe sequentur. Idem in. IIII.
 „ Georg. Mane ruunt portis. - hera] Dea do-
 „ mina. Sic alibi, Hostia caelestis pacificasset heros.
 „ Cupida de mente] Auara. Horat. Qui cupit, aut
 „ metuit, liber mihi non erit umquam. Perfu-
 dere manus fraterno sanguine fratres] Vergil.
 „ imitatus, Gaudet perfusi sanguine fratrum.
 Destitit extinctos natus lugere parentes] Illi,
 „ inquit, magno filij scelere ἀδ' ἀν' ὑποτοίεuita excessere.
 „ Flore] Sic Terent. Flos ipse. Atq. haec in Catilinā
 „ dicta proprie uidentur, de quo Sallust. Postremo, ca-
 „ ptus amore Aureliae Orestillae, cuius praeter for-
 „ mam nihil umquam bonus laudauit, quod ea nube
 „ re illi dubitabat, timens priuignum adultum aeta-
 „ te: pro certo creditur, necato filio, uacuam domum
 „ scelestis nuptijs fecisse. Ignaro] nescienti
 „ cum matre se rem habere. - substernens se
 „ impia nato] Horat. hoc in genere uerbo Subsistere
 „ est usus. Inuet ut tygres subsidere cernis.

AD. ORTALVM

ETSI me adsiduo confectum cura dolore
 Senocat a doctis Ortale uirginibus,

Nec

Nec potis est dulceis Musarum expromere fetus

Mens animi : tantis fluctuat ipsa malis :

Namq. mei nuper Letheo gurgite fratris ,

Pallidulum manans alluit unda pedem ,

Troia Rheo quem subter litore tellus ,

Ereptum nostris obterit ex oculis .

Adloquar . audiero ne umquam tua uerba loquentem .

Numquam ego te uita frater amabilior

Aspiciam posthac . at certe semper amabo ,

Semper maesta tua carmina morte canam .

Qualia sub densis ramorum concinit umbris

Daulias , assumpti fata gemens Icyli .

Sed tamen in tantis maerorib. Ortale mitto

Haec expressa tibi carmina Battiadae :

Ne tua dicta uagis nequiquam credita uentis

Effluxisse meo forte putes animo ,

Vi-missum sponsi furtiuo munere malum

Procurrit casto uirginis e gremio ,

Quod miserae oblatae molli sub ueste locatum ,

Dum aduentu matris profilit , excutitur .

Atq. illud prono praeceps agitur decursu .

Hinc manat tristi conscius ore rubor .

Seuocat a doctis Ortale uirginibus] Hic ille for-

tasse est Ortalus , Hortensii nepos , cuius Tacitus ,

„ & Suetonius meminerunt . Ille in . II . Favorabili , in-

„ quit , in speciem oratione uim imperij tenuit , cen-

„ susq. quorundam senatorum iunxit . quod magis mi-

„ rum fuit , quod preces . M . Hortali nobilis iuuenis

T 4 in

„ in paupertate manifesta superbius accepisset. Ne-
 „ pos erat oratoris Hortensii, inlectus a Diuo Au-
 „ gusto liberalitate decies sestertium ducere uxorem,
 „ suscipere liberos, ne clarissima familia extinguere-
 „ tur. Suetonius in Tiberio, Quo pacto, inquit, ple-
 „ rosq. modestia, & pudore deterruit, in quibus Hor-
 „ talum, Q. Hortensii nepotem, qui permodica re
 „ familiari, auctore Augusto, quattuor liberos tulerat.
 „ Ac, si is quidem non est, ex eadem alium fami-
 „ lia fuisse oportet, quem opinor Gellius Hortensium
 „ nominat poetam, Catulli, Calui, Cinnae, & Mem-
 „ mi Poetarum aequalem. Hortensium scilicet F.
 „ Nec potis est dulceis Musarum expromere fe-
 „ tus] Paene expressit illud Pindari, Καὶ ἐγὼ νέκ-
 „ ταν χυτὸν μοισᾶν Δότιν ἀθλοφόροις ἀνδράσι πέμπων,
 „ Γλυκῶ καρπὸν φρενὸς ἰλάσσομαι. Mens ani-
 „ mi] Sic Lucret. in eodem prope genere, Pertur-
 „ bata animi mens in maerore, metuq. Atq. alibi,
 „ Deniq. cur animi numquam mens, consiliumq.
 „ Gignitur in capite. Horat. in. 1. Epist. Tamen
 „ istuc mens animusq. Fert. Idem forte sit apud Ari-
 „ stotelem, Ψυχῆς ὁ νοῦς, in libris τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ.
 „ Letheo gurgite] In manuscriptis om-
 „ nib. Lethaei gurgite. Ereptum nostris
 „ obterit ex oculis] Sic etiam omnib. in manuscri-
 „ ptis. Guarinus ait quosdam legere, Obtegit, pro
 „ Obterit. Ego ex Obterit, faciebam, Obruit.
 „ Adloquar] Versus hic nothus. nec enim ullo est
 „ in manuscripto, quem confidens homo Catullini lo-

coposuit, cum desiderari illum uideret.

Numquam ego te uita frater amabilior Aspi-
ciam posthac] Sic saepe Theognis, & Callima-
chus in hoc genere carminum sententiam profert
in plures uersus. Hac fere querella in luctu uti ho-
mines, declarat Philemon apud Stobaeum, cuius e
uerbis haec sunt, Αἰώτος ὁ εἶος, οὐκ ἔτ' ὄψομαι,
Ἀπόλωλεν. Atq. eodem prope modo apud Callima-
chum Nympha lamentans, Ἀλλ' οὐκ αἰλίον πά-
λιν ὄψεαι. ὧς μὲ δειλάν. Semper maesta
tua carmina morte canam] In manuscriptis o-
mnib. non Canam, sed Tegam. e quo faciendum
omnino uidetur, Legam. quod & Aldus ante im-
pressit. Qualia sub densis ramorum con-
cinit umbris Daulias] Eodem genere compara-
tionis est usus Verg. in. II. Georg. de Orpheo,
Qualis populea maerens philamela sub umbra,
Amisfos queritur fetus, quos durus arator, Obser-
uans nido implumes detraxit, at illa Flet noctem,
ramaq. sedens miserabilie carmen Integrat, et maz-
etis late loca questib. implet. Et Ouid. in. V. Fast.
Quacumq. ingreditur miseris loca cuncta querellis
Implet, ut amissum cum gemit ales ityn. In eandem
sententiam Sophocles in Electra. Νήπιος, ὅστις τῶν
οἰκτρῶν οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. ἀλλ' ἐμέ γ'
ἀσρονόος' ἄραρε φρένας, αἵ ἴτην αἰὲν ἴτην γ' ὀλοφύρε-
ται, ὄρνις ἀτυζομένη διὸς ἄγγελος. Et Callimachus
in lauacro Palladis, Ἀμὴν ἀμφοτέρησι φίλον περὶ παῖ-
δα λαβοῖσα, Μάτηρ μὲν γοερῶν οἷτον ἀηδονίδων, Ἀγ-
καρυ

- » *καρὺ κλαίουσα.* - assumpti fata gemens Ity
 li] *In manuscriptis etiam, Assumpti. legendum*
tamen uidetur, Absumpti. quò modo & Propert.
 » *in. III. Increpet absumptum nec sua mater Ityn.*
quomodo autem fata Ityli gemat, superiora illa So
phoclis declarant. Ityli uero ὑπὸ κοριστικῶς. ut apud
Theocritum quoq. Ερώτυλος. - Battiadac]
 » *Callimachi. Ouid. in. I. Elegiarum, Battiaades toto*
 » *semper cantabitur orbe, Quamuis ingenio non ua-*
 » *let, arte ualet. Idem in. II. Tristium, Nec tibi Bat*
 » *tiade nocuit, quod saepe legenti, Delicias uersu fas*
 » *sus es ipse tuas. Et in Ibin, Nunc quo Battiaades ini*
 » *micū deuouet Ibin. Sic autem a Batto, de quo idem*
Callimachus in Hymno in Apollinem. Ef-
fluxisse meo forte putes animo] Sic etiam Pro
 » *pert. Id tibi ne uacuo defluat ex animo.*
Procurrit casto uirginis e gremio] Prouer-
bium id olim fuisse, Festus docet. Ex eodem autem
genere uidetur esse etiam illud Ciceronis in epist. ad
 » *Brutum, Bibulum noli dimittere ex sinu tuo.*
Atq. illud prono praeceps agitur decursu]
Atq. pro statim, mihi positum uidetur, ut apud
 » *Vergilium, Atq. illum in praeceps prono rapit al-*
 » *ueus amni. Vide Gell. in. x. cap. XXI x.*
Hinc manat tristi conscius ore rubor] Vno in
manuscripto, Hinc manat natae conscius ore ru-
bor. Cur autem labi, & manare pudor dicatur,
satis in Commentationib. in Horatium doceo.

OMNIA
 Quis
 Flamm
 Ut c
 Vi Triu
 Dulc
 Idem me
 E Ber
 Fulgente
 Lem
 Quare
 Vastat
 Dulcia
 Quare
 Est ne ne
 Frustr
 Vertim
 Non
 Id mea
 Inui
 Attu
 Sed
 Cum pe
 Vi tu
 Sensib.
 Cogn

DE. COMA. BERONICES

OMNIA qui magni despexit lumina mundi,
 Qui stellarum ortus comperit, atq. obitus, *+ fabula Endi-*
 Flammeus ut rapidi solis nitor obscuretur, *metis inruit, quo*
 Ut cedant certis sidera temporibus, *aitit iure suo*
 Ut Triuiam furtim sub Latmia saxa relegans, *Monte sacro in*
 Dulcis amor gyro deuocet aerio, *Bozia inuicent.*
 Idem me ille Conon caelesti numine uidit
 E Beroniceo uertice caesariem,
 Fulgentem clare, quam multis illa dearum, *6. Conon Samus*
 Lenia protendens bracchia, pollicita est, *torale q. de*
 Qua rex tempestate nouis auctus Hymenaeis, *quo etia. P. P. P.*
 Vastatum fines iuerat Assyrios, *Lib. 1. eleg. 1.*
 Dulcia nocturnae portans uestigia rixae,
 Quam de uirgineis gesserat exunijs.
 Est ne nouis nuptis odio Venus. an ne parentum
 Frustrantur falsis gaudia lacrimulis,
 Vbertim thalami quas intra limina fundunt.
 Non, ita me diui, uera gemunt, iuerint.
 Id mea me multis docuit regina querellis,
 Inuisente nouo proelia torua uiro.
 At tu non orbum luxti deserta cubile,
 Sed fratris cari flebile discidium,
 Cum penitus maestus exedit cura medullas.
 Ut tibi tunc toto pectore sollicitae
 Sensib. ereptis mens excidit. atqui ego certe
 Cognoram a parua uirgine magnanimam.

An

aut vit a lis An ne bonum oblita es facinus, quod regium adepta es
De alijs. Coniugium, quod non fortior auxit quis.

De alijs. Sed tum maesta uirum mittens, quae uerba locuta es.

Iuppiter, ut tersti lumina saepe manu.

Quis te mutauit tantus deus. an quod amantes,

Non longe a caro corpore abesse uolunt.

Sciliger At, quae ibi pro cunctis, pro dulci coniuge diuis

continuat Non sine taurino sanguine pollicita es,

hic et

ponit pun Si reditum tetulisset is haud in tempore longo, &

hu inter Captam Asiam Aegypti finib. adiceret.

rogatiua Queis ego pro factis caelesti reddita coetu,

post ady Pristina uota nouo munere dissoluo.

uerce. Inuita o regina tuo de uertice cessi,

Inuita, adiuro teque, tuumq. caput,

Digna ferat, quod si quis inaniter adiurarit.

Sed qui se ferro postulet esse parem.

Ille quoque euersus mons est, quem maxima in oris

Progenies Phthiae clara superuehitur,

Cum Medi, inrupere nouum mare, cumq. iuuentus

Per medium classi barbara nauit Athon.

Quid facient crimes, cum ferro talia cedant.

Iuppiter, ut χαλκῶν omne genus pereat:

Et qui principio sub terra quaerere uenas

Instisit, ac ferri frangere auritiem.

Abiunctae paullo ante comae mea fata sorores

* Lugebant, cum se Memnonis Aethiopis

* Vnigena impellente nutantib. aera pennis,

* Obtulit Arsinoes Chloridos ales equos.

Isq.

Isq. per
 Et V
 Ipsa sum
 * Gr
 Scilicet
 Ex 2
 Fina cor
 Deuo
 Vidular
 Sidua
 Virginis
 Lum
 Veror in
 Qui
 Sed quan
 Luce
 Pace tu
 Nam
 Non, si n
 Conda
 Non his
 Absq
 Qui cur
 Ung
 Nunc
 Non
 Tradit
 Qua
 Vester o

Isq. per aetherias me tollens aduolat auras,
Et Veneris casto conlocat in gremio.
Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat,
* Grata Canopaeis incola litoribus,
Scilicet in uario ne solum limite caeli
Ex Ariadnaeis aurea temporibus
Fixa corona foret: sed nos quoq. fulgeremus
Deuotae flauu uerticis exuuiæ.
Vuidulam a fletu, cedentem ad templa deum, me
Sidus in antiquis diu nouum posuit.
Virginis & saeui contingens namque Leonis
Lumina, Callisto iuncta Lycaoniae,
Vertor in occasum, tardum dux ante Booten,
Qui uix sero alto mergitur Oceano.
Sed quamquam me nocte premunt uestigia diuum,
Luce autem canae Tethyi restitutor,
Pace tua fari haec liceat Rhamnusia uirgo,
Namq. ego non ullo uera timore tegam,
Non, si me infestis discerpant sidera dictis,
Condita quin uere pectoris euoluam,
Non his tam laetor rebus, quam me absfore semper,
Absfore me a dominae uertice discrucior.
Qui cum ego, dum uirgo quondam fuit omnib. expers,
Unguentis una millia multa bibi.
Nunc uos, optato quas iunxit lumine taeda,
Non prius unanimes corpora coniugibus
Tradite, nudantes reiecta ueste papillas,
Quam iucunda mihi munera libet onyx,
Vester onyx, casto colitis quæ iura cubili.

Sed

Sed quae se impuro dedit adulterio,
 Illius aura leuis bibat, & dona inrita pulvis:
 Namq. ego ab indignis praemia nulla peto.
 Sic magis o nuptae semper concordia, uestras
 Semper amor sedes incolat adsiduus.
 Tu uero regina tuens cum sidera, diuam
 Placabis festis luminib. Venerem
 Sanguinis expertem, non uotis esse tuam me,
 Sed potius largis effice muneribus.
 Sidera cur iterent. utinam coma regia fiam,
 Proximus hydrochoi fulgeat Oarion.

id sonant:

Horatius

mulieris

Sciat

iusta

ei

in

mei

Vnde collegerit, non explicat, haec autem uir erudi-
 tus, ac diligēs Arsenius in Collectaneis illis suis ita
 tradidit, quid sit Βερονίκης πλόκαμος interpretans,
 Βερονίκη, γυνή τις ἦν τοῦ ἐν ἀλεξανδρίᾳ πολεμαίου
 τοῦ διεργέτου καλουμένου. τοῦ οὐκ ἀνδρὸς αὐτῆς πλο-
 καμῆς ὄντος ἐν πόλεμοις, ἠΰστατο ὅτι εἰ ὑποσέφεαι ἄγρω-
 τος, ἰὼν πλοκάμων τῶν ἐαυτῆς ἀπόκαρμα, ἀναθήσει
 ἀνάθημα ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἀνέθηκεν ἡ Βερονίκη. Κόνων οὐκ
 τις ἀστρονόμος ἦν ἐπὶ τῆς αὐτῆς χρόνων καὶ πρὸς κολα-
 κείαν αὐτῆς φησὶν, ὅτι οἱ θεοὶ τὸν πλόκαμον τοῦτον ἐν
 ἄστροις ἀνέθηκαν. καὶ νῦν ἐστὶ τις βοτρυοειδὴς θέσις ἀστ-
 ρων ἐν τῷ οὐρανῷ ὃ καλοῦσι πλόκαμον Βερονίκης. Qui-
 bus ex uerbis intelligimus, inuentum illud Cononis
 fuisse, quod Callimachus uersibus suis ornarit. pro-
 pterea credo Manilius tantum hominis tribuit in-
 genio, ut & deos faciat. Sic enim in extremo. IIII.
 libro. Ne dubites homini diuinis credere sensus, I.7
 facit

- » facit ipse deos, mittitq. ad sidera numen Maius, &
 » augusto crescit sub principe caelum. Solinus cap.
 XXIX. Beronicem Ptolomaeo. III. nuptā fuisse tra-
 dit. Hyginus in. II. de Sig. Caelest. Ptolomaei soror-
 em & coniugem illam fuisse dicit, & huius argu-
 mentum elegiae totum explicat in Leone Signo.

Omnia qui magni despexit lumina mundi]
 Despexit, etiam in manuscriptis omnib. Mihi uero
 legendum uidetur, ut & Aldus olim impressit, Di-
 spexit. Mundi: τοῦ κόσμου. Sic Lucret. sae-
 pe accepit. Qui stellarum ortus compe-

rit, atq. obitus] In manuscriptis. II. non Obitus,
 sed Habitus. in uno, Abitus. Sed, quod impressū est,
 rectius uidetur.

Flammeus ut rapidi solis
 nitor obscuretur] Verg. Defectum solis hunc di-
 xit, ἑκλειψιν uidelicet, quam dicunt Graeci.

Vt cedant certis sidera temporibus] obeant.
 Tibullus in eandem sententiam uidetur dixisse,

- » Annus agit certa lucida signa uice.
 - gyro deuocet aeriō] sic etiam Gyrum pro cae-
 lesti illa orbita circulatorum orbis q. supernorum
 » posuit Horat. in. II. Serm. - seu bruma nivalis
 » Interiore diem gyro trahit. In manuscriptis tamen
 erat, Giuodero, non Gyro, quod errore librario-
 rum factum est, cum quid uerbi Gyrius esset non intel-
 legerent, & De principem syllabam uerbi, Deuo-
 cet, geminarunt. Idem me ille Conon cae-
 lesti numine uidit] Sic etiam erat in manuscri-
 ptis ijs, quos habebam. In Marcelli Pont. Maxi-

mi

- mi libro fuerat, *Munere*. ego legendum suspicabar,
 „ *Nomine*. nomen autem est id, quod sequitur, *E Bero*
 „ *niceo uertice Caesariam*. idest, *Βερονίκης πλόκαμον* :
 „ *Sic Vergil. Nauiata tum stellis numeros, & nomi-*
 „ *na fecit*. aut, si ad *Cononem* referimus, legendū for
 te sit, *Lumine*. *Caelesti lumine*, idest *diuina quadā*
oculorum acie. *Versus Callimachi*, quos *Catullus* ex
 pressit, aliter a *Theone Arati* interprete adducun
 tur, ambo ut sint heroici, quod scribae librarij uitū
 fuisse puto. elegos enim illos *Callimachi* fuisse nullo
 modo dubitandum. itaq. legendi omnino sunt, quem
 admodum illos etiam legit *Politianus* in *Miscella-*
neis. — quam multis illa dearum] *Graece*
 „ dictum. et forte fuit in *Callimachi* uersu, ὅν πολλῶσι
 „ δεῶν. *Leuia* protendens *bracchia*, polli
 „ cita est] *Vetus Persii* interpretes in illud in prima
Satyra, *Ten cirratorum, Cirri*, inquit, *consecrati*
certis numinibus. *Hunc ipsum* nouendi *comas*,
cōsecrandiq. morem declarat, nisi fallor, *Lucanus*,
 „ *Hic more parentū Iasides thalamos, ubi casta ad-*
 „ *olesceret aetas Virgineas libare comas, primosq.*
 „ *solebat Excusare toros. Legendum forte, Excussare*
toros. Quod autem bracchia dicit *illam* protēdisse,
supplicantium expressit gestum. *Sic Ouid. in. III.*
 „ *Metam. Non habet infelix quae tendat bracchia*
 „ *matri. Et Tibul. in. III. Tu modo cum multa*
 „ *bracchia tende prece. Eodem modo Vergil. Pal-*
 „ *mas tendere. Callimachus in Hymno in Delon eo-*
 „ *dem modo, quo Catullus, ἡνίκα τήχεις ἀμφοτέρους*
 ὀρέγουσα

ὁπέγουςα.

Pollicita est: *Vouit. Lexia* uero,

ad uim boni pertinet. Sic Tibul. Cui lenia fulgent

Ora. Et Polyphemus apud Ouid. de Galatea, Le-

nior ad siduo detritis aequore conchis. Qua

rex tempestate] Hoc ipso de genere iam dictū an-

te. quo etiam usus Propert. in. IIII. dixit Amphi-

trion yades qua tempestate iuuenos, Et quae sequū-

tur. - nouis auctus Hymenaeis] In ma-
nuscriptis omnib. Nouo auctus hymenaeo. quod re-
tinendum censeo. quo de genere iam dictum antea.

neq. Vergil. elisit, Et femineo ululatu.

Vastatum fines iuerat Assyrios] In manuscri-
ptis, Vastum finis ierat, Et, Iuerat. Vastatum autem
omnino esse debet. Finis autem, iuxta consuetudine
scriptum.

Quam de uirgineis gesserat
exuuiis] Rixam gerere, ut Bellum gerere dixit.

Estne nouis nuptis odio Venus, anne paren-
tum] In manuscriptis omnib. Atq. parētum. quod
rectius iudico.

Frustrantur falsis gaudia
lacrimulis] Quas, ut ait Comicus, uix uiq. expres-

serint. Vbertim thalami quas intra limi-

na fundunt] In manuscriptis duob. Intra lumina.

In uno, Inter lumina. quod sit fortasse probabilius.

Vbertim lacrimas fundere, sic dixit, ut C. Cic. Fle-

re uberius. in. II. enim Philippica. Cum mulier fle-

ret uberius, homo misericors ferre non potuit. Et

Sueton. in. C. Caesaris uita, Proximis dieb. equo-

rum greges, quos in traiciendo Rubicone fluminis

consecraret, ac uagos sine custode dimiserat, comp?

V

rit

„ rit pertinacissime pabulo abstinere, ubertimq. flere.
 „ Gaudia uero sic post, Impia derisi gentilis gaudia
 „ tollens. Non, ita me diui, uera gemunt,
 iuerint] Vera gemere, Graecorum more dixit. Iu-
 uerint autem in manuscriptis, & inuerunt. Sed,
 quod est impressum, rectius. v. enim detrahebant
 etiam ab eiusmodi praeterito. cuius rei fidem facit
 uetus optimae fidei liber epistularum Ciceronis, quē
 Petrus Victorius est secutus. nam, cum alibi eodem
 modo, tum in. XIII. epist. ad Seruium sic est, Id est
 „ si. T. Manlium quam maxime, quibuscumq. re-
 „ bus honeste, ac pro tua dignitate poteris, iueris, atq.
 „ ornaueris. Et ad Trebatium, Aut consolando, aut
 „ consilio, aut re iuero. Sed erat in manuscriptis o-
 mnibus, Non ita me diu, non Diui. Itaq. scriptū fuis-
 se suspicor, Non ita me di ut uera gemunt iuerint.
 Et ratio enim ipsa loquendi Latine sic postulat, & li-
 brariorum errore apparet esse interpositionem uo-
 cis, Ut non intelligentium, e qua cum superiore Diu
 fecerunt. Nec abhorret ab hac sane sententia uer-
 „ sus poetae ueteris apud Senecam in. II. declam. Fe-
 „ lices nuptae, moriar, nisi nubere dulce est.
 Inuisente nouo proelia torua uiro] Proeliū eo
 dem modo posuit etiam Claudianus in nuptiis Ho-
 „ nori, & Mariae, Tum uictor madido prosilias to-
 „ ro, Nocturni referens uulnera proelij. Donatus in
 Eunuchō, uerba interpretās illa, Dabit hic aliquā
 pugnam denuo, sic hoc in genere ueteres locutos ostē-
 „ dit, Pro stupr. inquit, ut, At non in uenerem segnes,
 nocturna q.

» nocturna q. bella. *Vt, Vereturq. bella, & ingens faci-*
 » nus. *Vt Lucilius, Vicimus, o ciues, & magnam pu-*
gnauimus pugnam. Quod si nulla metaphora est,
& de proelijs in Syria factis loquitur, haec referan-
tur ad superiorem locum de rixa nocturna.

Sed fratris cari flebile discidium] Mariti. quod
amatorie positum uideri possit. Tibullus in. III.

» *Haec tibi uir quondam, nunc frater cara Neaera*
 » *Mittit. aut fratrem uocat, quod idem et frater esset,*
& coniux. Cum penitus maestitas exedit

cura medullas] Homerus etiam γυόόρου μελ-
δῶνας. Valer. Flaccus in. II. Argon. eodem modo,

» *quo Catullus, Ac primam Eurynomen, ac proxi-*
 » *ma limina coni Occupat exesam curis, castumq. cu-*
 » *bile Seruantem. Vt] Admirantis. Sic non-*

numquam Vergil. & Manilius in. v. Astronom.

» *Quaetua tunc fuerat facies, ut fugit in auras*

» *Spiritus, ut toto caruerunt sanguine membra.*

Sensib. ereptis mens excidit] Sic Caelius men-
tem sibi iracundiae tumore ablatam dicit in epist.
lib. v III. ad Cic. quo in loco in uulgatis libris pra-

» *ue legitur, Nam mihi sentio bonam mentem iracun-*

» *dia, & more ablatam. Atque ego certe] Le-*
gendum omnino, Atqui, ut Pontanus legendū cen-
sebat. in manuscripto erat, Atq. Anne bo-

num oblita es facinus] Bonum, pro Pulchro po-
ni, iam diximus. - quod regium adepta es

Coniugium] In manuscriptis est, Quam regium
adeptus coniugium. Gabriel Faernus ingeniose, ex

V 2 Quem,

Quem, Quum faciebat. quod est ualde probabile : Sed uetustissimis in libris, quoscumq. mihi uidere licuit, Cum illo modo scriptum nusquam uidi.

Quod non fortior auxit auis] In manuscriptis omnib. Aut sit alis. legendum omnino, ut docti uiri & legunt, & interpretantur, Ausit alis. Alis id est, Alius. Carisius in. II. sic etiam locutum Sallustium demonstrat. & idem significare confirmat Diomedes Grammaticus. Quod, autem ad facinus referendum. Eodem prope modo Paterculus in posteriore uolumine, Non ab Scipionibus, alijsq. ueteribus Romanorum ducum quidquam ausum, patrumq. fortius.

Quae uerba locuta es] τοῖς οὐ λόγους εἶπες. Iuppiter ut tersti lumina saepe manu] In manuscriptis omnib. non Tersti, sed Tristi, id est, Tristi. itaq. Suetonius de claris Rhetorib. de Sexto Clodio. Sed locum corruptum, ut hodie uulgo legitur, primum proferam, deinde emendatum a me ponam. Male, inquit, oculus, & dicax paroculorum. In amicitia. M. Antonij trium uiri extitisse se aiebat. Quam uero insolens atq. abhorrens uerbum, Paroculorum, quam inepte etiam dictum extitisse se in amicitia. M. Antonij. In ueteri libro paulo melius. Male oculatus & dicax, par oculorum in amicitia. M. Antonij trium uiri extricte se aiebat. Ego e uerbo Extricte, faciebam Extrisse, id est, Extriuisse, ut aperta omnino atq. elegans sit horum uerborum sententia.

Quis te mutauit tantus deus] Magnus omnino.

Sic

» Sic Verg.in.I. Aeneid. Insideat quantus miserae
» deus . At, quae ibi pro cunctis, pro dulci

coniuge diuis, Nō sine taurino sanguine pol-
licita es] Pro cunctis. id est socijs coniugis . uel, pro
cunctis, id est, palam omnib. ante omnes. duriuscu-
lum fortasse. quod Pro, referamus ad homines. nam
interiectio hoc loco esse posse non uidetur.

Si reditum tetulisset is haud in tempore lon-
go] In manuscriptis erat, Si reditum tetulisset is
aut in tempore longo. Ego & legendum, & distin-
guendum sic puto, Si reditum tetulisset, is haud in
tempore longo. Sic enim, Haud, negatina, sequente
praesertim uerbo, cuius princeps esset uocalis litte-
ra, & librorum uetustissimorum, & inscriptionum
testimonijs facile possum probare. - caelesti

reddita coetu] Hoc dādi casu ueteres utebantur.
Reddita: quasi obligata uoto. Horat.in.II.Carm.

» Ergo obligatam redde Ioui dapem. Inuita

o regina tuo de uertice celsi] Imitatum Vergi-

» lium Macrobius, opinor, ostendit, cum dixit, Inui-

» tus regina tuo de liore cessi. Sic Aeneae naues

» ipsius de se ipsis in . x. Aeneid. Rupimus inuitae

» tua uincula. . . adiuro teq. tuumq. caput] Sic

» Verg.in.III. Aeneid. Te sor cara deos, & te ger-

» mana, tuumq. Dulce caput. Digna ferat]

Par supplicium sceleri. Sed qui te ferro po-

stulet esse parem] Sic etiam erat in manuscrip-

ptis, Et, Qui, id est, quomodo fere interpretantur,

quod tamen parum mihi uidetur procedere. itaq. le-

gi malim, Sed quis se ferro postulet esse parem. Po-
 stulare uerbo eodē prope modo Cic. est usus in epist.
 » ad Brutum, Tantum quisq. in rep. posse postulari,
 » quantum habet uirium. Et de Orat. Nam quod tu
 » non poteris, aut nescies, quis nostrum tam impudens
 » est, qui se scire, aut posse postulet. - quem ma-
 xima in oris] Sic etiā est in manuscriptis omnib.
 Alij legunt, Quem maximum in oris, ut & Vergil.
 » in. VII. similiter de loco, Est locus Italiae medio sub
 » montib. altis Nobilis, & fama multis memoratus
 » in oris. Progenies Phthiae clara superue-
 hitur] In manuscriptis omnibus, Phitiae. quo modo
 etiam Ouidius in. III. Amorum, sed priore longa.
 » Te quoq. promissam Xantho Penae Neaerā Phi-
 » thiadum terris oculuisse ferunt. nisi legendum sit,
 Phtheiadum. De eodem uero monte & Iuuenalis,
 » idem significans, dixit, Velificatus Athos. Quod
 autem, Dara, pro Clara, hoc loco alij legunt, id sine
 auctore mihi facere uidentur. Cum Medi
 inrupere nouum mare] In manuscriptis omnib.
 non Inrupere, sed Propere. legendum forte, Pepulere.
 » Sic ante, Pellunt uada remis. Per medium
 classi barbara nauit Athon] Claudianus in. II.
 » in Rufinum de Xerxe, Cum classibus iret Per scopu-
 » los. Iuppiter ut χαλύβων] Sic primus emen-
 dauit Politianus, cum in manuscriptis legeretur,
 » Iuppiter ut celitum. Vi, autem & χτιχῶς posuit, ut &
 » Horat. in. II. Serm. - O pater, et rex Iuppiter ut per
 » eat positum robigine ferrum. ac nescio, an sic etiam
 posueris

posuerit Propert. in. 11. His saltem ut teneat iam finibus. Vide Priscian. in. xv. Similis apud Plautum detestatio, Di illum perdant, qui primus clauas inuenit. Et qui principio sub terra quaerere uenas Institit] Venas ferri, quod sequitur.

Institit: instituit. Afranius in Emancipato, ut quidem adducit Carisius in. 11. Iccirco haec agere te, cum secreto institi. Cic. quoque in Arateis, Inde sagittipotens superas conuifere lucas Institit. Eodem uersus principio post utitur ad Manlium. Et qui principio nobis, & quae sequuntur.

Abiunctae paulo ante comae mea fata sorores Lugebāt] Comas luxisse, dixit ποικιλις. ut & Lacus flere Vergilio dicuntur. Sorores comae dicuntur etiam, quae eiusdem capitis fuissent. Sic Ouidius libros ipsos fratres appellat, qui sint eiusdem auctoris. A Graecis, opinor, eodem modo quoque dicitur τὸ ἀδελφόν.

— cum se Memnonis Aethiopis Vnigena] Veni ad eum locum, qui esse uel difficillimus putatur, quo explicando eruditi homines cum satis habuerint negotij, sibi tamen ipsi non satisfaciunt.

Ego uero, cum ab illis dissentiam, sedulo scilicet operam dedi, ut nouum, ac plane meum quidquid esset, id cū uestigijs scriptae quamuis pravae lectionis ac probabilium auctorum testimonijs confirmarem.

itaque primum, quam effici uolo sententiam, demonstrō. Zephyrum Memnonis fratrem sinxerat Callimachus e Venere, cuius fanum in Zephyrio Aegypti promontorio religiose coleretur, missum eo Ber-

nicae comam deorum in templo dicatā uti tolleret,
 ad seq. deferret, cui post ipsa locum in astris daret.
 Nunc haec sunt probāda singula. Zephyrus frater
 Memnonis, quod eadem matre, id est, Aurora geni-
 ti sint. Aurora namq. uentos esse natos scribit He-
 siodus, Ἀσπείω δ' ἠὲς ἀνέμους καρτεροθύμους Ἀργέην
 Ζέφυρον, Βορέην λαΐφροκέλωτον, καὶ νότον ἐν φιλότῃ τε
 θεῶν θεὰ δ' ὕνθεϊσα. Unigenam uero, eadem matre
 genitum, significare, quibus in locis apud Catullum
 ponitur, ne dubitandum quidem existimo. Nunc re-
 liqua interpretans, persequar. Memnona Aethio-
 pem dicit Pindarus in Olympijs, αἶς τε παῖδ' αἰθί-
 πα. Nutantib. aera pennis] Sic etiam erat
 omnib. in manuscriptis. Ego pro Aera legendum
 puto, Aere. Cicero in Arateo poemate, quas Catul-
 lus nutantes pinnas, ipse tremebundas dicit. est e-
 nim apud illum sic, Igniferum mulcens tremebun-
 dis aera pinnis. Obtulit Arsinoes Chlo-
 ridos ales equos] In manuscriptis sic erat, in pri-
 mo Maffei, Optulit asineos e locridicos alis equos.
 Supra uerbum tamē Asineos eadem manu erat an-
 notatum, aliter, arsinoes. In secundo, Optulit asi-
 nios e locridicos auis equus. In tertio, Optulit assy-
 rio elocritos alijs equos. e qua tāta uarietate, ac per-
 turbatione uocum, numerorūq. uerisimilem tamen
 elicere lectionem conabar, hanc uidelicet, Obtulit
 Arsinoae Locricos alisequus. Se inquit obtulit in
 deorum templū, in quo Beronices erat coma Zephy-
 rus alisequus, siue ut paulo post uocat famulus Ve-
 neris

neris Locrus. i. qui sic a Zephyrio promontorio si-
ue portu Locrorum in Italia dicitur. cuius rei mul-
ti omnino auctores sunt. & Eustathius Dionysii in-
terpres Locricum dici posse significat. scribit enim

- » sic, Λοκρὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς Λοκροὺς καλεῖται ὁ Ζέφυ-
» ρος, ὃ ἐστὶ Λοκρικός. καθάπερ ἰσημαρικός ὁ βορρᾶς ἐν τοῖς
» ἑξῆς, ἀπὸ ἰσημαρίου πόλεως. Aut etiam Locrios hoc lo-
co ponamus, quod per Stephanum quoq. in uerbo Λό-
κροι licet. Alisequum autem uentum apte ac uenu-
ste dixit, ut pedisequos uocant optimi scriptores, pe-
dibus alios qui sequuntur. & credibile quidem est,
par, aut simile huic fuisse uerbum Callimachi. nam,
quid hic tandem loci habet uox Equus. Ac si quis
Pedisequum, & Alisequum per duo. s. s. scribi de-
bere contendat, licere tamen arbitror poetis, alterū
demere, quod suo cōmodo facere possint. Adde, quod
in manuscriptis non Ales, sed Alis, ut appareat ab
imperito scriba librario inscīenter ex una duas fuis-
se factas dictiones. deinde, quod sequitur, Isq. per ae-
therias, quod de alisequo dictum est, etiam confir-
mat. Atq. ego hoc loco si retinendum de duobus alte-
rum, malim ut legatur, Ales eques, quā Ales equus.
etenim Zephyrum equitem Euripides in Phoenissis
» uidetur dicere, Ζεφύρου πνυᾶς ἰππῶντατος ἐν ἔρα-
» νῶ. At Arsinoe Veneris nomen esse, & Strabo do-
» cet, & Posidippus illis apud Athenaeum uersib.
» Τοῦτο γὰρ ἐν ποταμῶ, καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου.
» Κύπριδος ἰλάσκεσθαι ἱερὸν ἀρσινόης ἢ ἀνακυρεναίου-
» σαν ἐπὶ Ζεφυρηίδος ἀκτῆς ἁρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο
» Καλλικράτις

„ Καλλικράτης ἢ δὲ καὶ Ἀπλοῖν δώσει, καὶ χεῖματι
 „ μέσῳ τὸ πλατὺ λισσομένης ἐκλιπάνει πέλαγος. *Qui-*
buis ex uersibus eādem in Zephyrio Aegypti coli soli
tā, intellegimus. Eandem autem Venerem etiā Ar
sinoen Zephyritida dictam, ostendūt Hygini uerba
 „ illa in. II. in Leone Signo. Sed aliae. VII. stellae ad
 „ caudam Leonis in triangulo cōlocatae, quas crines
 „ Beronices esse, Canon Samius mathematicus, &
 „ Callimachus dicit. *um Ptolomaeus Beronice Pto*
lomaei & Arsinoes filiam sororem suam duxisset
uxorem, & paucis post diebus Asiam oppugnatum
profectus esset, uouisse Beronice, si uictor Ptolomae
us redisset, se detonsuram crinem. quo uoto damna
tum crinem in Veneris Arsinoes Zephyritidis po
suisse templo, eumq. postero die non comparuisse. Et
 „ Stephani in uerbo Ζεφύριον illa, Ἐστὶ καὶ Ἰταλίας Ζεφύ
 „ ριον, ἀφ' οὗ οἱ Λοκροὶ ἐπὶ Ζεφύριοι. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς αἰγύ
 „ πτου, ἀφ' ἧς ἡ ἀφροδίτη, καὶ Ἀρσενὸν Ζεφυρίτης, ὡς Καλ
 „ λίμαχος. In quibus illa sic legenda puto, ἀφ' ἧς ἡ ἀ
 „ φροδίτη. ἢ καὶ ἀρσινὸν Ζεφυρίτης, ὡς Καλλιμαχος. *Nā*
Venerem Arsinoē dici, cum illa, quae iam supra po
sui, tum Hygini uerba declarant. Et, quoniam Cal
limachum laudat auctorem Stephanus, dubitan
dum non est, quin ille apud Callimachum idem fue
rit locus, qui est hic a Catullo expressus. itaq. huius
loci sententia recte procedet. Chloris autem nihil
ad historiam huius loci pertinet. Qui potest enim.
nāq. Chloris, quae eadem Flora nominatur, nobile
Pōpei scortum fuisse dicitur. at annorū inter haec,

&

& illa Ptolomaei tempora tantum est interuallum,
 ut Pompeiani scorti meminisse Callimachus nullo
 modo possit. esse uero Floram siue Chloridem Pom-
 peianam eā, cuius in.iiii.Fast.meminit Ouidius,
 „ restatur Lactantius his quidem uerbis. Flora, cum
 „ magnas opes ex arte meretricia quae fuisset, P.R.
 „ scripsit heredem, certamq. pecuniam reliquit, cuius
 „ ex annuo fenore suus natalis dies celebraretur, edi-
 „ tione ludorum, quos appellabant Floralia. Quod
 „ quia Senatui flagitiosum uidebatur, ab ipso nomine
 „ argumentum sumi placuit, ut pudendae rei quae-
 „ dam dignitas adderetur, Deā finxerunt esse, quae
 „ floribus praecesset, eamq. oportere placari, ut fruges
 „ cum arboribus aut uitibus bene prospereq. floresce-
 „ rent. Eum colorem secutus in Fastis Poeta, non igno-
 bilem nympham narrauit, quae Chloris uocitata,
 eamq. Zephyro nuptam, quasi dotis loco id accepis-
 se muneris a marito, ut haberet omnium florum po-
 testatem. Isq. per aetherias me tollens ad
 uolat auras] In manuscriptis omnib. non Auras,
 „ sed Umbras. at illo modo etiam Vergil. Quae tantū
 „ uertice ad auras Aetherias. Et Veneris ca-
 sto conlocat in gremio] In manuscriptis omnib.
 Aduolat in gremio. Sed nec latine satis, & ine-
 pte. cum iam posuerit idem uerbum in superiore uer-
 su. ego e duobus uerbis, Aduolat in, unum facio, Ad-
 uoluit. ut sit unius in duas syllabas ἀνάλυσις. Sic ali-
 „ bi, Conditā quin ueri pectoris euoluam. O autem ex
 tremam uerbi, Casto, litteram non elisit, sequente
 uerbo,

uerbo, a uocali incipiente, ut nonnumquam alibi
 „ & Verg. In Actaco Aracinto. Castum uero gre-
 „ mium Veneris dicit, propterea quod Beronice Pto-
 „ lomaenum coniugem amabat. eius namq. Veneris
 „ castum gremium intelligit, de qua ante, Nil potest
 „ sine te Venus Fama quod bona comprobet Commo-
 di capere. Ipsa suum Zephyritis eo famu-
 lum legarat] Zephyritis Venus ipsa dicitur a pro-
 montorio Zephyrio, in quo eius opinor tēplum fuit.
 Sic enim eam uocari a loco, uel illi ueteris poetae
 „ uersus apud Athenaeum in. XI. στένουν, Κόλχος
 „ ἐγὼ Ζεφυρίτι παλαιότερος, ἀλλὰ σὺ νῦν με Κύπρισε-
 „ λην αἴης ἀνδεμα πρῶτον ἔχεις. Et quae sequuntur.
 Sic autem Zephyritis a loco, ut eadem Erycina, a-
 liysq. nominib. alijs ab locis dicitur. de templo eius
 in Zephyrio cum apud alios mentio, tum apud A-
 „ thenaeum in Hedili uersibus, Ζωροπόται καὶ τοῦτο
 „ φίλον Ζεφύρου κατὰ νηὸν. Et statim post, Δεῦτε νέος
 „ νηὶ τῷ δε παρ' Ἀρσινόης. Nisi quis Zephyrion ma-
 lit intelligere, quod in Aegypto fuit eodem nomine.
 Quod ut sit, non impedit tamen, quo minus ipsa
 procedat huius loci sententia. Cur autem promon-
 torium Zephyrium, cum Zephyrus Λοκρὸς, cur
 Locri ἐπιζεφύριοι dicantur, Strabo, & Eustathius
 interpretes Dionysii declarant. Famulum:
 alisequum suum. quod deam coleret. sic famulos
 Cybeles dicunt, & deorum aliorum. Grata
 Canopaeis incola litoribus] In manuscriptis,
 Canopiceis. legendum puto, Canopitis, siue Canopi-
 ticis,

hicis, nisi antepenultima impediatur. quomodo κραδί-
 τος, & σιδίτος dicitur, auctore Stephano περὶ πό-
 λεων. In Aegypto autem quanto opere eadem dea
 coleretur, dicere, superuacancum sum arbitratus.
 Scilicet in uario] In manuscriptis omnib. pro
 Scilicet in, in uno, Hydi. In duob. Hid yuen ibi.

Ex quo faciebam, Lumen uti uario, & quae sequun-
 tur. Sic enim paullo post, Uuidulum a fletu ceden-
 tem ad templa deum me Sidus in antiquis diua-
 nonum posuit. Et, Virginis & saeni contingens nāq.
 leonis Lumina. At uno in libro uacuus hic locus.
 Mihi quidem, multa conijcanti, uerbum quod
 prius fuisset, uenire in mentem non poterat. e reli-
 quo, Luen ibi uario, faciebam, Iuuenile phaos, ad-
 ductus Placiadis uerbis illis in Glossis, Iuuenile
 phaos, semper uirens, & numquam senescens lu-
 men. ut, si de sole dicamus. Augent hanc quoq.
 probabilitatem uerba Verg. in. 1. Aeneid. Lu-
 menq. iuuentae Purpureum. Nam Placiades,
 quod illud a ueterib. poetis usurpatum legerat, pro-
 pterea est interpretatus. In limite caeli:
 Caeli regiones appellabant Limites. Phauorinus
 apud Gellium in. 11. cap. xxii. Tum Phauorinus,
 inquit Gellius, ita fabulatus est. Satis, inquit, no-
 tum est, limites, regionesq. esse caeli quattuor, Ex-
 ortum, occasum, meridiem, septemtrionem.

Lumina, Callisto iuncta Lycaoniae] In ma-
 nuscriptis quoq. Callisto. Ego uero disputationem a
 fine uerbi, Lycaoniae, tollendam puto, nondum fi-
 nita

nita sententia. Qui uix sero alto mergi-

tur Oceano] Haec, & quae sequuntur ad δύοις.

& ἀνατολὴν pertinent ἡλιακὴν.

Luce autem canae Tethyi restitutor] In manuscriptis omnib.

Lux aut canae Tethyi restituem. In uno, restituā.

Ego legendum puto, Lux autem canae Tethyi resti-

tuat. Et hoc loco non esse sistendam sententiam puto.

» quae in eo demum uersu uidetur insistere, Afore me

» a dominae uertice disruciō. quamquam in Mas-

sei libro in margine, neq. recēte quidem manu, erat

scriptum hoc loco sic, Deficit. ut appareat, uacasse

eum locum in libro, quo tum describens librarius u-

teretur. Pace tua fari haec liceat] In ma-

nuscriptis duob. Pace tua fari licet hic. In uno, Pa-

ce tua fari hic liceat. Namq. ego non ul-

lo uera timore tegam, Non, si me infestis] In

manuscriptis omnib. Nec sine infestis. Itaq. legen-

dum coniciebam, Namq. ego nonnullo uera timo-

re tegam Haec, si me infestis. & quae sequuntur.

Condita quin ueri pectoris euoluam] In ma-

nuscriptis omnib. Condita qui uere pectoris euolue-

Itaq. legendum, Condita quin uere pectoris euoluā.

Verg. in. II. Georg. uerbo eodem usus proferre, &

» canere significare uoluit. Sic enim de Orpheo, Fle

» uisse, & gelidis haec euoluisse sub antris. In excer-

» ptis ex historijs Sallusti in epistula ad Caesarem eo

» dem modo Sallustius loquitur, Vix satis apertū os,

» aut lingua prompta uidetur, quae dicta pectore euol-

» uat. In peruetusto autem libro Vaticanae bibliote-

cae

caae sic legebatur hic locus, *Quam edita pectore e-*
uolat . Ego sic emendandum putabam, Vix satis a-
pertum os aut lingua prompta , quae meditata pe-
ctore euoluat . Attius apud Nonium, in uerbo, Com-
ponere , Composita dicta ex pectore euoluunt suo .

Euoluere sic quoq. dixit Statius in . I. Thebai-
dos , Fraternas acies , alternaq. regna profanis
Decertata odijs , fontesq. euoluere Thebas Pie-
rius menti calor incidit . Cic. in. IIII. de O-
rat. sic accepisse, & aliunde translatum significa-
re uidetur . Quae quidem te, Crasse uideo, inquit,
Cotta , quod nota esse nobis putares , sine definitio-
nib. & sine exemplis effudisse. Ego uero, inquit Cras-
sus, ne illa quidem, quae supra dixi , noua uobis esse
arbitrabar, sed uoluntati uestrum omnium parui .
His autem de rebus sol me ille admonuit, ut breuior
essem, qui ipse iam praecipitās, me quoq. haec prae-
cipitem pene euoluere coegit. - quam me ab

fore semper, Abfore] In manuscriptis Affore .
Scribendum Affore per unum. F. a uerbo Abesse .
Sic enim ueteres scribebant. Affore autem, pro Ab-
esse posuit . Qui cum ego, dum uirgo quon-
dam fut omnib. expers Vnguentis una mil-
lia multa bibi] Sic etiam erat in manuscriptis,
nulla sententia . fuisse puto scriptum , Qui cum ego
dum quondam uirgo fuit omnib. expressa Vnguen-
tis una millia multa bibi. Quasi id dicat , multa se
millia unguentorum , siue pyxidum , siue balano-
rum omnib. expressa unguentis imbibisse .

Nunc

Nunc uos, optato quas iunxit lumine taeda]

In manuscriptis omnib. Quem iunxit, &, Quem iunxit. legendum fori asse sit, Nunc uos, optato queis iunxit lumine taeda. hac sane sententia, Nunc uos non tradite papillas uestris coniugibus, queis uos iunxit optato taeda lumine, &c. Non prius]

In manuscriptis omnib. Non post. Sed illud omnino rectius. - reiecta ueste] *In nonnullis ma-*

nuscriptis, Detecta ueste. illud probabilius. Re uero syllabam produxit, I. littera inter uocales duas interiecta. etsi aliter etiam produxit Vergil. in. II.

„ Georg. Reice ne maculis infuscet uellera pullis.

Quam iucunda mihi munera libet onyx] Onyx, opinor, a forma. marmorum ampullam esse tradunt, in qua pretiosa seruarentur unguenta.

„ Horat. in. IIII. Carm. Nardi paruus onyx eliciet

„ cadum. Et Propert. in. III. Et crocino nares mur

„ rheus unguat onyx. Et idem alibi, Cū dabitur Syrio

„ muncre plenus onyx. Vester onyx, casto co-

„ litis quae iura cubili] Omnibus in manuscriptis

non Colitis, sed uel Quamritis, uel Queritis. mihi legendum uidebatur, Vester onyx casto quatit is quae iure cubile. ut sic legitimo coniunctos matrimonio significet. Quatere autem sic hoc loco, ut an-

„ te, Tremuliq. quassa lecti Argutatio. Et, Nequi-

„ quam tacitum cubile clamat. Etsi in legitimis nu-

„ ptijs uidetur obscaenius. Ius uero dicit, ut & eo-

„ dem in genere Vergil. in. IIII. Ante pudor quam

„ te uiolem, aut tua iura resoluam. Castum autem

„ ius

ius dicit, ad differentiam rerum iuris aliarum. Et

- » Cubile hoc ipso in genere eodem modo post dicit, Sed
 » pater illius nati uiolasse cubile Dicitur.

Illius aura leuis bibat, & dona inrita puluis]

In manuscriptis duob. hic uersus legitur, Illius a
 mala leuis bibat dona inrita puluis. In alio pro
 Bibat, Bibit. In tertio, Illius mala leuis bibat dona
 uerita puluis. Legendum opinor, Illius mala dona
 leuis bibat inrita puluis. uel, Illius a mala dona le-
 uis bibat inrita puluis. ut A sit interiectio sine aspi-
 ratione, ut uetustis in libris scriptam semper uide-
 mus. Sed ea tamen interiectio commiserantis ma-
 gis, quam imprecantis, esse solet. mutandum fortas-
 se sit in. O. quod sit optantis. Ouid. in. III. Amorū

- » simillimum dixit, O si neglecti quisquam deus ultor
 » amantis, Tam male quaesitas puluere mutet opes.

Plato in. I III. de Legib. ab impuris dicit non esse

- » sumenda dona. παρὰ μίαν δῶρα, ἔτ' ἀνδρα ἀγαθόν,

- » ἔτε θεόν ἐσι ποτὲ τόγε ὀρθὸν δέχεσθαι.

- diuā Placabis felis luminib. Venerem San-

- » guinis expertem] Festis luminibus, sacris luci-
 bus, ut Flaccus loquitur. uel sit legendum fortasse,
 Liminibus. ut festas aras dicunt Poetae. & Festa
 dicat limina, floribus exornata. Sanguinis exper-
 tem Venerem dicit, ut θυσιὰς ἀναιμάτους significet.

- non uotis esse tuam me] Pro Votis in manuscri-
 ptis, & Nostris, & Vestris. Pontanus Votis fecit,
 ingeniose id quidem, sed uidendum etiam, an Ver-
 bis potius legendum. Noli blandis uerbis id Vene-

X rem

rem poscere, sed multis omnino donis.

- largis effice muneribus] Horat. in. IIII. Car.

3) *Largis muneribus riserit aemuli.* Sidera

cur iterent] Sic etiam in manuscriptis. praeterquam in uno, pro Cur, Cum. Docti homines, siue Pontanus is fuit, siue quivis alius, Cur retinent. quod post alij sunt secuti.

- utinam coma regia fiam] In manuscriptis, Ut. idq. Utinam sunt interpretati. in uno erat, Uter. Fortasse etiam legi possit hoc modo, Sidera cum intereant, ut tunc coma regia fiam. Ea sententia, ut, quasi descendens, redeat in reginae uerticem. Ut autem sit optantis, idemq. sit quod Utinam aduerbium.

Proximus hydrochoi fulgeat Oarion] In manuscriptis uersus hic legitur eodem modo, praeterquam pro, Fulgeat, Fulgeret, & pro Oarion, in nonnullis est, Aarion. neq. uero sum nescius, quae contra Politiani sententiam dicantur, tum quae e Mathematicorum scriptis proferantur hoc loco. Ego sat habui, quam manuscriptis in libris repperi lectionem, testari.

Atq. idem uehementer suspicor, Claudium Rutilium Numantianum, ueterem poetam, in fine libri primi, quod Oariona etiam dixerit, exemplo Catulli fecisse. Sic enim est apud illum, Namq. procelloso
3) subiungitur Oarioni. Ut sit haec, aut hac potior alia sententia, se non laborare, quae quem sortiantur locum sidera, ut remotissimis e locis ad se inuicem propius accedant, dum sibi modo in reginae uertice esse liceat. Hydrochoum pro aquario dixit etiam Nigidius

gidius
nici in

O DVL C

Saluē

Ianna, qua

Olim, c

Quamq. p

Postqua

Dic age, d

In dorm

Non, ita C

Culpa n

Nec pecca

Verum

Quon qua

Ad me

Non qst huc

Sed fua

Quod poss

Nos u

Primum

Falsu

Langua

Nam

Sed pae

gidius Figulus. auctor interpret Phaeonom. Germanici in Aquario.

AD. IANVAM. IMPVDICAE
CVIVSDAM. MVLIERIS

O DVLCI incunda uiro, incunda parenti,
Salus, teq. bona Iuppiter auctet ope,
Ianua, quam Balbo dicunt seruisse benigne
Olim, cum sedes ipse senex tenuit.
Quamq. ferunt rursus uoto seruisse maligno,
Postquam es proiecta facta marita sene.
Dic age, dic nobis, quare mutata feraris
In dominum ueterem deseruisse fidem.
Non, ita Caecilio placeam, cui credita nunc sum,
Culpa mea est, quamquam dicitur esse mea.
Nec peccatum a me quisquam pote dicere quidquam,
Verum isthaec potius ianitor ipse facit.
Quin quacumque aliquid reperitur nō bene factum,
Ad me omnes clamant, ianua, culpa tua est.
Non isthuc satis est uno te dicere uerbo,
Sed facere, ut quiniis sentiat, & uideat.
Quod possum, nemo quaerit, nec scire laborat.
Nos uolumus uobis dicere, ne dubita.
Primum igitur, uirgo quod fertur tradita nobis,
Falsum est, namq. illam uir prior attigerat.
Languidior tenera cui pendens sicula beta,
Numquam se mediam sustulit ad tunicam,
Sed pater ipsius nati uiolasse cubile

X 2

Dicitur,

Dicitur, & miseram conscclerasse domum:
 Siue quod impia mens caeco flagrabat amore,
 Seu quod iners sterili semine natus erat:
 Ne quaerendum aliunde foret nervosius illud,
 Quod posset zonam soluere uirginem.
 Egregium narras mira pietate parentem,
 Qui ipse sui gnati minxerit in gremium.
 Atqui non solum hunc se dicit cognitum habere
 Brixia Chinaea suppositum in specula,
 Flauus quam molli percurrit flumine Mela,
 Brixia Veronae mater amata meae:
 Sed de Postumij, & Corneli narrat amore,
 Cum quibus illa malum fecit adulterium.
 Dixerit hic aliquis: qui tu isthaec ianua nosti,
 Cui numquam domini limine abesse licet,
 Nec populum auscultare, sed huic suffixa tigillo
 Tantum operire soles, aut aperire domum.
 Saepe illam audiui furtina uoce loquentem
 * Solam consilijs haec sua flagitia,
 Nomine dicentem, quos diximus, utpote, quae mi
 Nec speret linguam esse, nec auriculam.
 Praeterea ardebat quendam, quem dicere nolo
 Nomine, ne tollat rubra supercilia.
 Longus homo est, magnas cui lites intulit olim
 Falsum mendaci uentre puerperium.

O dulci iucunda uiro] Et apud Propertium, cre-
 do, ianua queri fingitur. — teq. bona Iuppi-
 ter auctet ope] Sic Ouid. in. 1. Fast. Huius & au-

gurium

„ *guriū dependet origine uerbi, Et quodcumq. sua*
 „ *Iuppiter auget ope.* Quamq. ferunt rursus
 uoto seruisse maligno, Postquam es proiecto
 facta marita sene] *Declarat ianuae uerbis nullo*
tempore pudicam fuisse dominam, ne tum quidem,
tum Balbo nupta esset, & pudica audiret. Sed in
manuscriptis omnib. non Es, sed Est, legebatur. de
inde, Facta marita, quod dicit, alienum uidetur, cū
etiam antea Balbo nupserit, qui illi uir, & aetate
parens esset. itaq. legendum suspicabar, Postquam
est proiecta functa marita sene. Proiecto autem, pul-
so, excusso foras. quamquam in manuscriptis etiam
legebatur, Porrecto. Haec autem illorum uxor usu
fuit. Dic age, dic nobis] *In manuscriptis,*
Dic age de nobis, et, Dic age de uobis. Illud retinen-
dum fortasse sit, aut mutandum leuiter, Dic age dum
nobis. Non, ita Caecilio placeam] *In Mas-*
sei libro est Plateam, non Placeam. legendum credo,
Pateam. Atq. haec fortasse sit ea puella, de qua an-
 „ *te, Ignosco tibi, Sapphica puella, Musa doctior,*
 „ *est enim uenuste Magna Caecilio inchoata mater.*
 Nec peccatum a me quisquam pote dicere
 „ *quidquam] Sic Cato in. v. Orig. Quisquam, quid-*
 „ *quam. Quod eorum, inquit, nemo quisquam quid-*
 „ *quam mihi ignoturus est.* Verum isthaec
 potius ianitor ipse facit] *Omnia haec consicta*
 & notha. *In manuscriptis enim omnibus, Ve-*
 rum isti populi ianua qui te fecit. *in Maffei li-*
 bro, Popl'i quod Populi sunt interpretati.

Ego legebam; Verum istis probri ianua quidq.
 facit. Quidq. pro Quiduis, & Quidcumq. Sic
 » Plautus in *Mil.* Mi hercle defregeritis talos post-
 » hac quemq. in tegulis uideritis. Ac post, Quemq. a
 » milite. Et Cic. in extrema. 1 x. Philip. Quaq. uer-
 » sus. idest, quacumq. Probrum autem facere, etiam
 » Cato dixit hoc ipso in genere. sic enim de dote. Vir,
 » inquit, cum diuortium fecit, mulieri index pro censo
 » re est, imperium, quod uidetur, habet. Si quid per-
 » uerse, taetreq. factum est a muliere, multatur. Si
 » uinum bibit, si cum alieno uiro probri quid facit,
 » damnatur. Quod possum] In manuscriptis
 omnib. Quid possum. quod aut retinendum, aut
 mutandum, Qui possum. Nos uolumus uo-
 bis dicere, ne dubita] Sic etiam in manuscri-
 ptis erat. Sed ineptum omnino uidetur, cum multis
 haec dictura sit, quod addit, Ne dubita. Legendum
 opinor, Nos uolumus uobis dicere, nec dubia. Na,
 quod singulari, & plurali numero de eodem est u-
 sus, id ipsum postea facit, illo loco scilicet, Nomine
 dicentem quos diximus, ut pote quae mi Et cet.
 Namq. illam uir prior attigerat] In manuscri-
 ptis omnibus, Non illam. Quod retinendum cen-
 sco. ea sententia, Non uir prior illam attigerat, id-
 est, ante alios omnis. cum eius pater filio prior no-
 uam nuptam uitiaisset. Languidior tenera
 cui pendens sicula beta] Simili usus tralatione
 Nicander *κρηνην* mentulam dixit. Et rutabu-
 » lum eodem modo ueteres dixerunt. Festus, Ruta-
 » bulum,

- bulum, a proruendo igne uocatum, quo panes coquuntur, inuenitur etiam positum pro membro uirili.

- Ac Plautus in Casina gladium eodem modo uidetur dicere. Dum gladium quaero ne habeat, arripio capulum. Atq. idem antea Catullus similiter, Protelo rigida mea cecidi.

Numquam se mediam sustulit ad tunicam] In manuscriptis omnib. Numquam se mediam sustulit hanc tunicā. Legendum, opinor, Numquam se media sustulit hinc tunica, id est, ad hanc suam nonnumquam arregerat. - caeco flagrabat amore]

In nonnullis manuscriptis, Tecto. Sed illud probabilius. Seu quod iners sterili semine natus erat] siue quod inertis filij semen esset sterile.

Ne quaerendū aliunde foret neruosius illud] In manuscriptis omnib. Et quaerendum, unde foret. Legendum puto, Et quaerendum, unde unde foret neruosius illud. Siue, inquit, filij semen, quod esset sterile, & quaerendum esset illud neruosius. Et quae sequuntur.

Qui ipse sui gnati minxerit in gremium] In uno manuscripto, Imminxerit. Gremium gnati, id est, uxoris filij. Horat. in. II. Serm. Sat. VII. eodem uerbo, atq.

- codem in genere est usus. Dicitur ut formae melioris meiat eodem.

- Atqui non solum hunc se dicit cognitum habere] In Maffei libro erat, Atqui non solum se dicit cognitum habere. in alio, Sed, pro Se. in tertio, Atqui non solum sed dicit hoc cognitum habere. Legendum puto, Atqui non

X 4 solum

solum hoc se dicit cognitum habere. Brixia

Chinaea suppositum in specula] In manuscri-
ptio omnib. Suppositum specula. Legendum uide-
tur, ut & Pontanus censebat, Brixia Chinaeae sup-
posita speculae. Octavius Pantagathus, Brixien-
sis ipse, singulari probitate uir, ac praestante do-
ctrina, consultus a me, nomen ipsum Speculae ho-
die nullum exstare respondit, at turrim ibi posi-
tam uulgo, Mirabella uocari, nomine, ut idem cen-
set, ducto ab specula ipsa, unde longe lateq. prospe-
ctus pateret. - Veronae mater amata meae]

Vel quod esset urbs Brixia uetustior, uel quod inde
Veronam coloni multi commigrassent. uel quod esset
Caenomanorum metropolis Brixia, in quib. est et-
iam Verona. Sed de Postumii, & Corne-

li narrat amore] In manuscriptis erat, Sed de
Postumio, & Corneli narrat amore. Sed illo modo
rectius. est enim in Postumio breuis antepenulti-
ma. Lucil. apud Nonium Marcellum in uerbo,

Capulum, Quem illi cum uidissent Hortensius Po

stumiusq. Corneli autem, antiquorum more, pro
Cornelij. Sic Romae in ea basi, quae est ad Se-
ptimij imp. Arcum, triumphis insignem, COR-
NELI. 7. C. &, CORNELI. SVCCESI

Qui tu isthaec ianua nosti] In manuscriptis o-
mnib. Quid tu isthaec. etcet. Quod probari possit.

Cui numquam domini limine abesse licet]

Limen foribus imponi dicebatur. Plin. in. xxxvi.

Difficillime hoc contingit in limine ipso, quod fori-

bus

- bus impōnebatur. - sed huic suffixa tigillo] *In manuscriptis, Haec, non Huic. illud rectius. Ianua uero sub tigillis est, e quib. etiam parietes.*
- Tibul. in. II. Illi compositis primum docuere tigillis Exiguam uiridi fronde operire domum.
- Tantum operire soles, aut aperire domum] Tacitus in. III. Operiri fores etiam dixit, nisi aliter legendum sit, Dein, multam post noctem, inquit, egressa cubiculo uxore, operiri fores iussit.
- Saepe illam audiui furtiua uoce loquentem Solam consiliis haec sua flagitia] *In Maffei libro, Solam cum concilijs. In alijs, Solā concilijs. Ego legendum audeo adfirmare, Solam cum ancillis. Ancillis enim libidinum omnium administris uti, dominae fere solent. quod multis Plauti, Tibulli, aliorumq. docerem testimonijs, nisi res esset ipsa notissima.* Nec speret linguam esse, nec auriculam] *In manuscriptis omnibus, Speret nec linguam esse, nec auriculam. Sed, quo uersus staret, Potanus primum, opinor, fecit, Speraret. Legendum forte, Nec linguam speret esse, nec auriculam.*
- Praeterea ardebat quendam] *Legendum, ut est omnibus in manuscriptis, Addebat, non Ardebat.* - quem dicere nolo Nomine] *sic saepe etiam Vergil. loquitur.* - ne tollat rubra supercilia] *Minitabundus. Quamquā is etiam gestus est hominis impudentis. Euripides, Βούλομαι σ' εἰπεῖν εὖ βραχέα μὴ λίαν Ἀνὰ κλέερα πρὸς τὸ ἀναιδὲς ἀγαγόν.* Aristophanes in *Lysistrata* dicit, τοξοποιεῖν τὰς

„ τὰς ὀφρῦς. -magnas cui lites intulit olim]
In manuscriptis omnibus, Qui, non Cui.
 Falsum mendaci uentre puerperium] *Si ma-*
nuscriptam lectionem retinemus, erit haec senten-
tia, Qui cum nothus esset, & qua uolebat matre
minime genitus, magnas, ob id credo, lites suscepit.
Mendaci uentre sic dixit, ut & Horat. in. v. Carm.
 „ Tuusq. uenter Pactumeius, & tuo Cruore rubros
 „ obstetrix pannos lauit.

AD. MALLIVM

QVOD mihi fortuna, casuq. oppressus acerbo,
 Conscriptum lacrimis mittis epistolum,
 Naufragum ut eiectum spumantib. aequoris undis
 Subleuem, & a mortis limine restituam,
 Quem neq. sancta Venus molli requiescere somno
 Desertum in thalamo caelibe perpetitur,
 Nec ueterum dulci scriptorum carmine Musae
 Oblectant, cum mens anxia peruigilat.
 Id gratum est mihi, me quoniam tibi ducis amicam,
 Muneraq. & Musarum hinc petis, & Veneris.
 Sed, tibi ne mea sint ignota incommoda Malli,
 Neu me odisse putes hospitis officium,
 Accipe, quis mer ser fortunae fluctib. ipse,
 Ne amplius a misero dona beata petas.
 Tempore, quo primum uestis mihi tradita pura est,
 Incundum cum aetas florida uer ageret,
 Multa satis lusi: non est dea nescia nostri.

Quae

Quae dulcem curis miscet amaritiem.
Sed totum hoc studium luctu fraterna mihi mors
Abstulit. o misero frater adempte mihi:
Tu mea, tu moriens fregisti commoda frater:
Tecum una tota est nostra sepulta domus:
Omnia tecum una perierunt gaudia nostra,
Quae tuus in uita dulcis alebat amor:
Cuius ego interitu tota de mente fugavi
Haec studia, atq. omnes delicias animi.
Quare, quod scribis, Veronae turpe Catullo
Esse, quod hic quisquis de meliore nota
Frigida deserto tepefecit membra cubili,
Id Malli non est turpe, magis miserum est.
Ignoscas igitur, si, quae mihi luctus ademit,
Haec tibi non tribuo munera, cum nequeo.
Nam, quod scriptorum non magna est copia apud me,
Hoc fit, quod Romae uiuimus: illa domus,
Illa mihi sedes, illic mihi carpitur aetas,
Huc una e multis capsula me sequitur.
Quod cum ita sit, nolim statuas, me mente maligna
Id facere, aut animo non satis ingenuo,
Quod tibi non utriusq. petiti copia facta est.
Utro ego deferrem, copia si qua foret.
Non possem reticere deae, qua Mallius in re
Inuerit, aut quantis inuerit officiis,
Ne fugiens saeculis obliuiscens, aetas
Illius hoc caeca nocte tegat studium.
Sed dicam uobis: uos porro dicite multis
Millibus, & facite, haec charta loquatur annis,
Omnibus

Omnibus inq. locis celebretur fama sepulti,
 Notescatq. magis mortuus, atq. magis :
 Ne tenuem texens sublimis aranea telam,
 Deserto in Malli nomine opus faciat.
 Nā, mihi quam dederit duplex Amathuntia curam,
 Scitis, & in quo me corruerit genere,
 Cum tantum arderem, quantum Trinacria rupes,
 Lymphaq. in Oetaeis mallia Thermopylis,
 Maesta nec adsiduo tabescere lumina fletu
 Cessarent, neq. tristi imbre madere genae.
 Qualis in aeris pellucens uertice montis
 Riuus muscoso profilit e lapide :
 Qui cum de prona praeceps est ualle uolutus,
 Per medium densi transit iter populi,
 Dulce uiatori lasso in sudore leuamen,
 Cum grauis exustos aestus hiulcat agros.
 At ueluti nigro iactatis turbine nautis
 Lenius aspirans aura secunda uenit,
 Iam prece Pollucis, iam Castoris implorata,
 Tale fuit nobis Mallius auxilium.
 Is clausum lato patefecit limite campum,
 Isq. domum nobis, isq. dedit dominam,
 Ad quam communes exerceremus amores.
 Quo mea se molli candida diua pede
 Intulit, & trito fulgentem in limine plantam
 Innixa, arguta constitit in solea.
 Coniugis ut quondam flagrans aduenit amore
 Protefilacae Laodamia domum,
 Incepta frustra nondum cum sanguine sacro

Hostia

Hostia
 Nil mihi
 Quod te
 Quam iei
 Docta e
 Coniugis a
 Quam
 Noctib. in
 Posset m
 Quod scib
 Si mila
 Nam tum
 Coepera
 Troia nesc
 Troia
 Quae nem
 Adul
 Heimser
 Tecum
 Omnia te
 Quae
 Quem m
 Nec p
 Sed Tro
 Desin
 Ad qua
 Graec
 Ne Par
 Oia

Hostia caelestes conciliasset heros .
Nil mihi tam ualde placeat Rhamnusia uirgo .
Quod temere inuitis suscipiatur heris .
Quam ieiuna pium desideret ara cruorem ,
Docta est amisso Laodamia uiro ,
Coniugis ante coacta nouum dimittere collum ,
Quam ueniens una, atq. altera rursus hiems
Noctib. in longis auidum saturasset amorem ,
Posset ut abrupto uiuere coniugio .
Quod scibant Parcae non longo tempore abesse ,
Si miles muros esset ad Iliacos .
Nam tum, Helenae raptu, primores Argiuorum
Coeperat ad sese Troia ciere uiros ,
Troia nefas commune sepulchrum Europae, Asiaeq.
Troia uirum, & uirtutum omnium acerba cinis ,
Quae nempe & nostro letum miserabile fratri
Adtulit. hei misero frater adempte mihi :
Hei misero fratri incundum lumen ademptum :
Tecum una tota est nostra sepulta domus :
Omnia tecum una perierunt gaudia nostra ,
Quae tuus in uita dulcis alebat amor .
Quem nunc tam longe non inter nota sepulchra ,
Nec prope cognatos compositum cineres ,
Sed Troia obscena, Troia infelice sepulchrum
Detinet a nostro terra aliena solo .
Ad quā cum properans fertur simul undiq. pubes
Graeca penetrales deseruisse focos :
Ne Paris abducta gaudis libera moecha
Otia pacato degeret in thalamo .

Quo

Quo tibi tum casu pulcherrima Laodamia
 Ereptum est uita dulcius, atq. anima
 Coniugium. tanto te absorbens uortice, amoris
 Aestus in abruptum detulerat barathrum.
 Quale ferunt Graij Peneum prope Cyllenacum
 Siccari emulsa pingue palude solum,
 Quod quondam caesis montis fodisse medullis
 Ausus falsiparens Amphitryoniades,
 Tempore quo certa Stymphalia monstra sagitta
 Perculit, imperio deterioris heri,
 Pluribus ut caeli tereretur ianua diuis,
 Hebe nec longa uirginitate foret.
 Sed tuus altus amor barathro fuit altior illo,
 Quod diuum dominum ferre iugum docuit.
 Nam neq. tam carum confecto aetate parenti
 Una caput feri nata nepotis alit,
 Qui cum diuitijs uix tandem inuentus auitis
 Nomen testatas intulit in tabulas,
 Impia derisi gentilis gaudia tollens,
 Suscitatur & cano uulturium capiti:
 Nec tantum niueo gausa est ulla columbo
 Compar, seu quidquid dicitur improbius
 Oscula mordenti semper decerpere rostro,
 Quantum praecipue multiuola est mulier.
 Sed tu harum magnos uicisti sola furores,
 Ut semel ex flauo conciliata uira.
 Aut nihil, aut paulo cui tu concedere digna,
 Lux mea senos trum contulit in gremium:
 Quam circumcursans huc illuc saepe Cupida,
 Fulgebat

Fulgebat
 Quae tam
 Rara ne
 Ne nimium
 Saepe et
 Coniugis in
 Nocturni
 Atque nec
 Ingrat
 Nec tamen
 Fragrat
 Sed furina
 Ipsius et
 Quare illa
 Quo lap
 Hoc tibi, q
 Pro me
 Ne uelut
 Haec a
 Huc addu
 Antiqu
 Sitis felice
 Et dom
 * Et qui
 Sunt p
 Et longe
 Lux m

Fulgebat crocina candidus in tunica.
Quae tamen & si uno non est contenta Catullo,
Rara uerecundae furta feremus herae,
Ne nimium simus stultorum more molesti.
Saepe etiam Iuno maxima caelicolum
Coniugis in culpa flagrauit cottidiana,
Nosscens omniuoli plurima furta Iouis.
Atqui nec diuis homines componier aequum est,
Ingratum tremuli tolle parentis onus.
Nec tamen illa mihi dextra deducta paterna,
Fragrantem Assyrio uenit odore domum,
Sed furtiua dedit nigra munuscula nocte,
Ipsius ex ipso dempta uiri gremio.
Quare illud satis est, si nobis id datur unis,
Quo lapide illa diem candidiore notet.
Hoc tibi, quo potui, confectum carmine munus
Pro multis alys redditur officijs.
Ne uestrum scabra tangat robigine nomen
Haec atq. illa dies, atq. alia, atq. alia.
Huc addant diui quamplurima, quae Themis olim
Antiquis solita est munera ferre pijs.
Sitis felices & tu simul, & tua uita,
Et domus ipsa, in qua lusimus, & domina,
* Et qui principio nobis dominam dedit, a quo
Sunt primo nobis omnia nata bona,
Et longe ante omnes mihi quae me carior ipso est,
Lux mea, qua uiua, uiuere dulce mihi est.

Quod

Quod mihi fortuna, casuq. oppressus acerbo] *Sic Vergil. Casu concussus acerbo. Et a mortis limine restituiam] Simile quiddam Graeci dicere uidentur, illis uerbis, ἐπὶ γήραος οὐδῶ. Lxcret. Leti iam limine in ipso. Et Vergil. contra. Primoque. in limine uitae. Restituere eodem modo dicit Flaccus in. IIII. Carm. Non Torquate genus, non te facundia, non te Restituet pietas. Quem neq. sancta Venus] Idem ante, Nam sanctae Veneri, cupidiniq. - molli requiescere somno] μαλθακῶ ὕπνῳ. Et Ennius, Laetantes uino curatos somnus repente In campo passim mollissimus perculit. In thalamo caelibe] Sophocles in Trachinijs idem dixit, Εὐδυμίοις δὲ ναῖς τ' ἀναδραπέτοισ. - cum mens anxia peruigilat] Sic etiam in manuscriptis. legebam ipse, Cui mens anxia peruigilat. - me quoniam tibi ducis amicum] In manuscriptis omnibus, Dicis. illud probabilius. Muneraq. & Musarum hinc petis, & Veneris] Musarum munera, eadem Horat. uocat in. II. epist. ad Augustum, Musarum dona, Ad libros, & ad haec Musarum dona. Sed, tibi ne mea sint ignota incommoda Manli] In manuscriptis semper, Manli, &, Manlius. Accipe, quis merfer fortunae fluctibus] *Sic Horat. Aduersis rerum inmersabilis undis. Iucundum cum aetas florida uer ageret] Apte, & eleganter expressit τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀκμήν. Seleria apud Stobaeum dixit,**

- ,, dixit, ἔβην μετὰ τῶν φίλων. *At Callimachus etiam*
 ,, *Ver aetatis dixisse uidetur in Hymno in Delon, παῖ*
 ,, *δες δὲ θέρος τὸ πρῶτον Ιούλῳ . Atq. alibi de amore ,*
 ,, *Κρυπιδίη φιλότις καὶ μέλιχα δῶρα , καὶ δ' ἠνὴ Ἀνδρα*
 ,, *τῆς ἡβης γίγνεται ἀρπαλέα Ἀνδράσιν, ἡ δὲ γυναιξίν. Εἰ*
 ,, *dē pertinet illud Pericleū apud Arist. in. III. Rhet.*
 ,, *Τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνιρῆσαι , ὥσπερ τὸ ἔαρ τοῦ*
 ,, *ἐνιαυτοῦ, εἰ ἐξαίρεται.* *Et Pompeius Macer, Παί-*
 ,, *ζετ' ὦ νέαι φρένες ἐσιν ἡμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου . Et*
 ,, *Ovidius, Aetatis breue uer. Ver agere sic dixit, ut*
 ,, *et Vergil. Ver magnus agebat Iuppiter .*
 ,, *Iucundum : Expressit illud Homericum, Χαριεσά*
 ,, *την ἡβην τοῦ ὑπνίτου . quo est usus Plato in Prota-*
 ,, *gora . - non est dea nescia nostri] Sic au-*
 ,, *ctor incertus in Ciri, Quod si alio quouis animo ia-*
 ,, *ctaris amore, Nam te iactari non est Amathusia no-*
 ,, *stri Tam rudis, ut nullo possim cognoscere signo.*
 Quae dulcem curis miscet amaritiem] *Curis:*
 ,, *amoribus. Sic Horat. in. IIII. Carm. Amaraq. cu-*
 ,, *rarum. Ac de Sappho hoc sumptum uideri possit ,*
 ,, *apud quam, ut adducit Hephaestion περὶ αἰολικῶν,*
 ,, *sic erat, Ἐρως δ' αὖτ' ἐμὸς λυσιμελὴς δονεῖ. Γλυκύπι-*
 ,, *κρον ἀμάχανον, ἔρπετον ἀπὴ χδετο, et. Musaeus ,*
 ,, *sive quisquis alius auctor operis quod exstat, ἡ δ' ἡ καὶ*
 ,, *γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων. Cic. in. V. epist.*
 ,, *ad Att. eodem uerbo, quo Sappho, est usus, In his ,*
 ,, *inquit, γλυκύπικρον illud confirmas, morā mihi nul-*
 ,, *lam fore. In eandem sententiam Plautus in Cistella*
 ,, *ria, Namq. ecastor amor et melle, et felle est secun-*
 ,, *dissimus,*

» dissimulus, Gustu dat dulce, amarum ad satietatem
 » usq. aggerit. Et in Pseudolo Callidorus de suis amo-
 » ribus. Nam mihi uideor cum ea fabularier Lege,
 » dulce amarumq. una nunc miscens mihi.

Tu mea, tu moriens fregisti commoda] Fran-
 » gis sic dicuntur comoda, ut & res. Horat in. II. Ser.
 » Postquam omnis res mea Ianum Ad medium fra-
 » cta est. Omnia tecum una perierunt gau-
 » dia nostra] Non dissimile huic uidetur illud Ver-
 » gili in Bucolicis, Heu cadit in quemquam tantum
 » scelus, heu tua nobis Paene simul tecum solatia ra-
 » pta Menalca. Quae tuus in uita dulcis

alebatur amor] Hunc postea uersum cum superiore
 » repetit. - quod hic quisquis de meliore
 » nota Frigida deserto tepefecit membra cubi-
 » li] Eo turpe Catullo Veronae esse iocans Manlius
 » scribebat, quod ad eius amicam quicumq. paulo me-
 » lior uentitaret, & deserto in Catulli lectulo cuba-
 » ret. Genere hoc ipso dicendi alia tamen in re usus
 » est Curio in epist. ad Cic. Et Sulpici, inquit, successo-
 » ri nos de meliore nota commenda. Sed uno in libro
 » tantum Tepefecit, in duobus alijs, Tepefacit, atq. in
 » Maffei libro superscriptum, uel Tepefactat.

Id Manli non est turpe, magis miserum est] Si
 » militer Cic. in. III. epist. ad Atticum, Velim pro
 » tuo in me amore hanc inanem meam diligentiam
 » miserabilem potius, quam ineptam putes. Et in.
 » III. in Verrem. Erunt qui illum, si hoc fecerit, non
 » improbum, sed miserum, me non diligentissimum
 » consulem,

consulem, sed crudelissimum tyrannum existimare
 uelint. At in oratione pro Roscio coniungens utrūq.
 Videant, inquit, ne turpe, miserumq. sit, eos, qui eque-
 strem splendorem pati non potuerunt, serui nequissi-
 mi dominationem ferre posse. Liuius eodem prope
 modo, quo Catullus, Neq. id queri, quod hostilia ab
 hoste passi foret, esse enim quaedā belli iura, quae ut
 facere, ita pati sit fas. saxa exuri, dirui tecta, prae-
 das hominum pecorumq. agi, misera magis, quam
 indigna patienti esse. - illa domus, Illa mi-
 hi sedes]

Ouid. Haec domus, haec sedes.

- illic mihi carpitur aetas] Omnib. in manuscri-
 ptis, non Mihi, sed Mea. Metaphora autem uide-
 ri possit a fructibus, uel rebus ijs, quae carpendo con-
 sumuntur, ut lana, quae & carpitur, & diducitur.

Sic Vergil. in. II. Aeneid. Sola ne perpetua mae-
 rens carpere iuuenta. Et Ouid. in. II. de remedio
 amoris, Si potes, & ceras remoue, quid imagine mu-
 ta Carperis, hoc perijt Laodamia modo. Et in. III.
 de tristib. Quaeq. meae semper placuerunt otia mē-
 ti, Carpere, & in studijs molliter esse meis. Eodē mo-
 do Aetatem degere dicimus. est autem Degere, mi-
 nuere. auctor Non. Marcell. Huc una e mul-
 tis capsula] In capsas libros includebant. Horat.
 in. I. Serm. Beatus Fannius, ultro Delatis capsis,
 & imagine.

Quod cum ita sit, nolim sta-
 tuas, me mente maligna Id facere] In manuscri-
 ptis omnib. non Me, sed Nos. Maligna mente: pa-
 rum liberali. - utriusq. petiti] Sic Petitum

γ 2 dicitur,

dicitur, ut & Datum. de quo post. Sed quoniam in
manuscriptis nonnullis, Potenti, in alijs Petenti legi-
tur, hoc retinendum censeo.

Utro ego de-
ferrem] Eodem modo Cic. loquitur in. II. epist.

„ ut uocant, Fam. Nec mihi quidquam tali tempore
„ in mentem uenit optare, quod uon ultro mihi Cae-
„ sar detulerit. Et in. XIII. Utro te ad me detulisse
„ putabo. Linius quoq. in. III. Quae consilij fuerunt,
„ adeo aequa postulastis, ut ultro uobis deferenda fue-
„ rint.

Illius hoc caeca nocte tegat stu-
„ dium] Sic Horat. in. II. Carm. Sed omnes inla-
„ crimabiles Vrgentur, ignotiq. longa Nocte, carent
„ quia uate sacro.

- et facite, haec charta lo-
quatur anus] In manuscriptis omnib. non Char-
„ ta, sed Certa. In Maffei tamen libro supra posuim,
uel Charta. Si Certa retinemus, interpretemur, A-
nus docta posteris narret. uel Cera. ut ceratas tabu-
las intellegamus, in quib. scribebant. itaq. nihil ad-
firmo. Loqui annales, dixit & Macrobius in. III.

„ Saturn. Sed & multus exercitus, oppidaq. hostium
„ Gallorum, Hispanorum, Afrorum, Maurorum, a-
„ liarumq. gentium, quas prisci loquuntur Annales.
„ Et auctor incertus in Ciri, Aeternum Sophiae con-
„ iunctum carmine nomen Nostra tuum senib. loque-
„ retur pagina saeculis. Senib. autem saeculis, sic dixit,
„ ut & Catullus alibi, Cana saecula. Et Claudianus
„ in laude Serenae, uxoris Stiliconis, Antiquos loqui-
„ tur Musarum pagina reges. Philippus in epigram-
„ mate chartas anus eodem modo uidetur dicere, n-

πότε μαιονίδαο βαδὺ κλέος, ὄνομα' Ομήρου λίδῃ Πη-
ραλέων ἀρπάζεται σελίδων. Omnibus inq.

locis] Hic uersus in manuscriptis non erat. & in omnibus tantum spatij reliquum erat, quantum uni uersui capiendo satis esset. Atq. in uno annotatum in margine, Deficiebat hoc carmen in exemplo. itaq. quicumq. legitur uersus hoc loco, notus is est. Notescatq. magis mortuus, atq. magis]

Eodem uerbo atq. eadem in sententia Propert.

in. 11. Nec minus haec nostri notescat fama sepulchri.

Deserto in Malli nomine opus faciat] Omnibus in manuscriptis, In deserto ali nomine. itaq. legendum puto, In deserto alijs nomine opus faciat. - duplex Amathuntia] Amathuntia, in manuscriptis. - & in quo me corrue-

rit genere] Sic etiam erat omnibus in manuscriptis. aut igitur hoc retinendum, aut mutandum fortasse leuiter sic, Et in quo mi cor ruerit genere. Ut aut Catullo cor ruerit, aut Venus ipsum ruerit. acti-

ue. n. etiam Plautus, opinor, Ibi me corruiere posse

aciebas diuitias, Et Verg. - cumulosq. ruit male pin-

guis harenae. Similiter Laberius in Virgine, ut est

apud Nonium Marcellum in uerbo, Peluis, Amo

re cecidi tamquam blatta in peluim. Optima tamē

& uerissima lectio uidetur, Torruerit, non, Corruerit. quo uerbo idem alibi eodem in genere utitur, Cū

uesana meas torreret flamma medullas. Et Hor.

saepe, Me torret face mutua, Thurini Calais filius

Ornithi. Et, Si torrere iecur quaeris idoneum.

3

Cum

Cum tantum arderem, quantum Trinacria
 rupes] *Summum ex amore incendium sic signi-*
 ficat. Sic. n. Plaut. in *Asin.* Nam ni impetro, Re-
 gem perdididi, ex amore tantum est homini incen-
 dium. Et apud Ouid. Polyphemus in. XIIII. *Me-*
 tam. Uror enim, lasusq. exaestuat acrior ignis.
 Cumq. Suis uideor translata uiribus Aetnam Po-
 etore ferre meo. Sic ille quoq. summo se Galateae
 amore teneri significat. Lymphaq. in Oe-
 teis mallia Thermopylis] Iacobus Taurellus,
 uir eruditus in primis, ac diligens, non Manlia, uel
 Mallia, sed, Lamia, legendum putabat. a Lamia-
 co sinu. has. n. aquas esse calidas, demonstrat in At-
 tici Pausanias his uerbis, Ατε τοῦ κόλπε τῆς Λαμια
 κοῦ τέλματος πρὸς ταῖς Θερμοπύλαις. αἷλιον δὲ ἐμοὶ δο-
 κεῖν, τὸ ὕδωρ ταύτῃ τὸ θερμὸν ἐκρεῖν ἐς τὴν θάλασσαν.
 Quod legendum adfirmare auderem, si liqueret mo-
 do eius uerbi principem syllabam produci, & La-
 mia, ut Lamia, dici posse. Sed hoc lenius, illud e-
 re magis. At Mallia, gemino, LL, a Maliaco sinu
 dici, ne id quidem probandum uidetur. itaq. uiden-
 dum etiam atq. etiam, quid sequi debeamus.
 Riuis muscoso profilit e lapide] *Muscosum*
 lapidem dicit, ut & Horat. Musco circumlita sa-
 xa. - de prona praeceps est ualle uolu-
 tus] Syllabarum concursus in uerbis, Valle uolutus,
 mire cursum aquae defluentis exprimit.
 Dulce uiatori lasso in sudore leuamen] In ma-
 nuscriptis omnib. non Lasso, sed Basso, Atq. in Mas-

fei

fei libro supra uerbum, Viatori, scriptum, uel Viatorum. Itaq. legendum opinor, Dulce uiatorum lassum in sudore leuamen. Vt sic prope Lassum sudorem dixerit, ut & Febris arida dicitur ab effecto.

- exustos aestus hiulcat agros] Verg. in Georg.

„ Ubi hiulca siti findit canis aestifer arua. Et auctor
„ lusus in Priapum, Agente terra per caniculam ris
„ mas. Ac ueluti nigro] omnib. in manuscrip-

ptis, Hic ueluti nigri. In uno autem, Hic ueluti nigro, & cet. Iam prece Pollucis, iam Castoris implorata] In manuscriptis, Implorate. legendum fortasse sit, Implorante. Ea sententia, ut aura secunda uenit, implorante Castoris ac Pollucis opē. nam implorata prece Castoris, id est, quod Castorem precemur, utrumq. durum atq. insolens uidetur.

Ad quam communes exerceremus amores] Sic in Maffei libro. in alio, Exercemus. in tertio, Nos exercemus amores. Aut igitur primum illud, aut hoc retinendum postremum. nec enim uersus aliter stabit. Quo mea se molli] Se atq. am-

micam, Malli domo receptos dicit, ibiq. inter se amasse. Intulit] Propert. in. I. Sic mihi te re-

„ feras leuis, ut non altera nostro Limine formosos in
„ tulit ulla pedes. - et trito fulgentem in li-

mine plantam Innixa, arguta constitit in solea] Omnib. in manuscriptis, Constituit solea. est uero Constituere idem nonnumquam quod Ponere. ut eam dicat trito in limine pedem posuisse innixam arguta solea. Arguta: crepante, sonitum edente. Sic

- » Vergil. *Argutumq. nemus, pinosq. loquentes. Sin,*
Constitit, malis, id fortasse coniungendum cum uer-
bo Plantam. nam & Plantam insistere sic Plautus
 » *in Casina uidetur dicere, apud quem est, Institit plā*
 » *tam. Turpilius in Demetrio, ut adducit Nonius*
 » *Marcellus in uerbo Primores, similiter, Sandalio*
 » *innixa primoribus digitis. Incepta frustra*
nondum cum sanguine sacro Hostia caele-
stes conciliaffet heros] In manuscriptis quoq. In
cepta, sine diphthongo. Ac fortasse Incepta, pro non
accepto. ut Inuocatus apud Horat. id est, non uoca-
tus. Frustra uero iungendum cum uerbo Conciliaf-
set, uel potius, quod in omnibus manuscriptis legi-
tur, Pacificasset. In quib. Caelestis, more ueterum,
non Caelestes, erat scriptum. Caelestes autem heros,
 » *τὸς ὀυρανίους μάχας, quod dicit Euripides. Oui-*
 » *dy, opinor, est uersus ille, Mica salis puri pacifica-*
 » *bat heros. atq. hostiam quidem illam intelligit, quā*
 » *pro salute uiri ad Troiam militantis Laodamia*
dis immolarat, de qua Ouid. in epist. Laodamiae,
 » *Excitior somno, simulacraq. noctis adoro Nulla ca-*
 » *ret fumo Thessalis ara meo. Tuta damus, lacri-*
 » *masq. super, quae sparsa relucet, Vt solet a fuso sur*
 » *gere flamma mero. Talis, inquit, in Malli domum*
se mea contulit, qualis Laodamia tum, cum primō
ad maritum uenit, ante scilicet, quam Troiam ille
proficisceretur, atq. ipsa uero absens deos marito mi-
lanti mactatis hostijs, nec litata, frustra placaret.
Nil mihi tam ualde placeat] Non ego, inquit, si
uehementer

uehementer huius meae coniugium concupiscam,
dis inuitis quidquam effectum uelim. Atq. ita signi-
ficare uult bono omine, & dis adprobantibus suam
sibi iunctam fuisse. Quam ieiuna pium de-

siderat ara cruorem, Docta est amisso Laoda-
mia uiro] In manuscriptis duobus, Desiceret, non
Desideret. in uno, Disgeret. Mutandum puto De-
ficeret, in Defecerit. Ea sententia, quam supra po-
sui, Nihil prodesse contra deorum uoluntatem sacri-
ficia, nec arae ipsae sanguine uictimarum utiliter
imbuuntur. itaq. fustum sanguinē ieiunae deficiunt,
ac sacrificantem uoto frustrantur. quod exemplo, in-
quit, suo Laodamia docuit. Sed locus tamen hic et-
iam atq. etiam considerandus.

Coniugis
ante coacta nouum dimittere collum] In ma-
nuscriptis, in alijs, Nouit, pro Nouum, in alijs, Vo-
uit, in alijs, Voluit. legendum omnino, Noui. Collum
autem dixit opinor a iugo transferens, uel comple-
xum sic significat.

Possit ut abrupto uiue-
re coniugio] Facilius uel absentiam, uel mortem
uiri tulisset, si aliquandiu suis amoribus illi frui li-
euisset.

Quod scibant Parcae non longo
tempore abesse] In manuscriptis duob. Abisse. in
uno, Abyssē. Ea fortasse sententia, Quod coniugium
non longo abisse tempore sciebant, id est, id non ac-
cidisse, ut diuturnum foret. quod si non placeat, prio-
rem lectionem retineamus.

Si miles] Prote-
silans ipse. Coeperat ad sese Troia ciere

uiros] Ad sese: contra sese, in sese, ut Graeci ὑπὸς.

Ciere

- Ciere uiros, ad iram impellere, aut in sese concitare. Vergil. Aere ciere uiros, martemq. accendere cā
 tu. Et Tibul. Iam ciet infernas magico stridore ca
 ternas. Troia nefas commune sepul-
 chrum Europae Asiaeq.] Propert. Olim mira-
 bar quod tanti ad Pergama belli Europae atq. A-
 siae caussa puella fuit. Atq. alibi, Excidium Euro-
 pae quae fuerim, atq. Asiae. Lucret. de terra, opi-
 nor, Eadem rerum commune sepulchrum.
 - acerba cinis] Feminino genere quoq. Lucret. in.
 III. Cinere ut multa latet obrutus ignis. De quo
 Caris. Grammaticus. Sic & Puluis, eodem genere,
 Propertius extulit in. I. Sit mihi praecipue puluis
 Etrusca dolor. Quae nempe & nostro le-
 tum miserabile fratri Adtulit] In manuscriptis
 omnibus, Quae ueter id nostro, & cet. Legendum
 forte, Quae ueteri nostro. Et quae sequuntur. Sed nō
 ita frater, ut amicus dicitur uetus. Legendum for-
 te, Quae ueteri domino, & nostro. & cet. ut illud de
 Priamo intelligatur. Quem nunc tam lon-
 ge] In manuscriptis omnib. Quae. Sed illud proba-
 bilius. Nec prope cognatos composi-
 tum cineres] De mortuis id uerbum usurpabant.
 Lucret. in. I. Compositis plenae gemuerunt ossib.
 urnae. Et Cornel. Tacit. in. XVII. Pisonem Vera-
 nia uxor ac frater Scribonianus, T. Iunium Crispi-
 na filia composuere, quae sitis, redemptisq. capitib.
 quae uenalia interfectores seruauerant. Et Propere.
 proxime accedens ad haec Catulli, Et mater non in
 sta

- 20 *Ita piae dare debita terrae, Nec pote cognatos in-*
 21 *terhumare rogos. Sed Troia obscena, Tro*
ia infelice sepulchrum] Scribendum forte, ut in
omnib. manuscriptis, Sepultum. Infelice uero, aufe-
rendi casu, uetuste credo. Detinet a nostro
terra aliena solo] Manuscripti omnes summo con-
 22 *sensu habebant, Detinet extremo terra aliena solo.*
 23 *Extremo: id est, longinquo. Vergil. Extremiq. homi-*
 24 *num Morini. quamquam hi extremi, quod in ulti-*
mis terris. Sed mutandum fortasse leuiter, Exter-
no. Ad quam cum properans fertur si-
mul undiq. pubes] In manuscriptis non, Cum,
sed, Tum. et in duobus libris uersus mancus, in qui-
bus legitur hoc modo, Ad quam tum properans fer-
tur undiq. pubes. in uno, Ferretur undiq. pubes.
quod reiciendum omnino, itaq. uerbum deesse suspi-
cor, ac uocem, Simul, esse prorsus addititiam, atq.
alienam. - penetrales] In manuscriptis
more ueterum scriptum, Penetratis, ut ante, Cels-
stis. Quo tibi tum casu] In manuscriptis
omnib. Quod. Sed illud potius. Coniugium]
Coniux ipse tuus. - tanto te absorbens uor-
tice] Etiam hoc loco isdem in libris scriptum erat,
Vertice. Atq. ita semper esse scribendum, quidquid
ea uox significet, pluribus doceo in meis in Horat.
Commentationibus. Idq. Scipioni Africano placuisse,
scribit in. I. Quintil. Similitudine uero utitur in
 25 *tenui re maximarum etiam rerum. Sic ante, Cum*
 26 *tantum arderem, quantum Trinacria rupes. Sic*
 autem

autem exprimit eum, quem Graeci, opinor, βαδω-
 ρωτα, uocant. Quale ferunt Grai Pe-

neum prope Cyllenaeum] Eodem modo in ma-
 nuscriptis. Sed pro Peneum, legendum Pheneum,

quemadmodum Aldus olim impresserat. Est au-

tem Pheneus urbs Arcadiae, quae, ut scribit Ste-
 phanus, καὶ τὰ ὑπὲρ τὸ ὄρος τὴν κηλήνην. Atq. idem

Pheneum masculino genere dici tradit.

Siccari emulsa pingue palude solum] De quo
 Pausan. in Arcadicis multa. idemq. adfirmat o-

pus id Herculis fuisse Tiryntho pulsus ab Euristheo.

Alia est Strabonis in extremo octauo libro senten-
 tia. id enim terrae motu accidisse scribit. Eum sequi

tur auctorem Plinius in. xxxi. Terrae quoq. in-
 quit, motus profundunt, sorbentq. aquas, sicut cir-

ca Pheneum Arcadiae quinquies accidisse constat.

Emulsa uero dixit, pro Absorpta, attracta, hausta.

Sic Ennius, ut adducit in. x. Priscianus, Mulserat

huc nauem compulsam fluctibus Pontus.

Quod quondam caesis montis fodisse medul-
 lis] In manuscriptis nonnullis, Fudisse.

Ausus falsiparens] Omnibus in manuscriptis,
 Audet. qui modus est in primis historicus. Falsipa-

rens autem id uidetur exprimere, quod Graeci di-
 cunt ψευδοπάτωρ. Perculit, imperio dete-

rioris heri] Deterior etiam, opinor, latine dicitur
 Inferior. - ianua caeli] Portam caelo tri-

buebant, qua ingrediantur indigetes. Vergil. Quē
 super ingens Porta tonat caeli. Et multo ante En-

nus.

» nius, Mi soli caeli maxima porta patet.

Hebe nec longa uirginitate foret] Hebe Iu-
uenta latine dicitur. sic enim uertisse uidetur Oui-

» dius in. I. de Ponto. Nectar & Ambrosiam latices,

» epulasq. deorum Det mihi formosa gnaua iuuenta

» manu. cui Hercules coniux obtigit. ac propterea ue-

» tus Poeta apud Hephaestionem de Hercule, Χαῖρ'

» ἀναξ ἑτάρε ξαδίας μάκαρ ἡέας. Sed tuus al-

tus amor barathro fuit altior illo] Pausanias,

& Strabo illa etiam ἑρεδρα, & ἑάραδρα uocant.

Alium amorem Graeci, ut dixi, etiam ἑαδὴν ἔρω-

» τα dicunt. Theocrit. in Idilio. 111. ὥς ἰδεν, ὥς ἐμὰ

» νη, ὥς εἰς ἑαδὴν ἄλλετ' ἔρωτα. Euripides etiam tras-

ferens ab aquis eodem in genere in Hippolyto cor.

» dixit, Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸς, ἢν πολλὴν ῥύη.

Quod diuum dominum ferre iugum docuit]

In manuscriptis duobus erat, Qui tuum domitum

ferre iugum docuit. In uno, Qui tuum dominum fer-

re iugum docuit. Legendum suspicor, Qui tantum

indomitam ferre iugu docuit. Impotentem, inquit,

amorem illum tuum fuisse oportet, qui te amoris

expertem tantum iugum ferre docuit.

Nam neq. tam carum confecto aetate paren-

ti] In Maffei libro legitur hic uersus, Nam nec cau-

sa earum confecto aetate parenti. In alijs, Neq. tam

causa earum. Quae sunt omnia ἀδύσατα. Verbum

autem, Causa, huic loco plane est alienum. Ego sic

scriptum id uerbum in uno reperio, Cā. quod Cau-

sa interpretari solent. e quo facile fit uerbum alte-

rum

rum T. 3. Legendum igitur eodem, quo in vulgatis libris, modo. Vna] Atq. eo illi nepos carior. acerbissimus enim parentib. atq. auis dolor, si alienos, non liberos ac nepotes relinquit heredes.

- » Pindarus, ΑΛΛ' ὥς τε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ, ποδαινός,
 » ἤκοντι νεότατι τὸ πάλιν ἦδη. μάλα δέλοι θερμαίνεις
 » φιλότατι νόον. ἐπὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακ-
 » τὸν ἀλλότριον θνάσκοντι συγερώτατος. Serus autem
 nepos dicitur, quod, aucto iam senio prope confecto, na-
 tus sit. Qui tum diuitiis] Legendum, ut

in manuscriptis omnibus, Cum, non Tum.

-uix tandem] Serum enim nepotem dixit.

Nomen testatas intulit in tabulas] Idest, in testamenti tabulas. Impia derisi gentilis

gaudia tollēs, Suscitāt & cano uulturiū capi-

ti] Posterior uersus in manuscriptis nonnullis le-

gitur hoc modo, Subcitata cano uoluntarium capi-

ti. In alijs, Suscitata cano uoluntarium capiti. In

Maffei libro sic erat, Scuscitata cano uoltariū ca-

piti. Ego nihil adfirmare audeo. In mentem tamen

illud uenerat, Se citat a cano uulturium capite. uel,

Se citat in cano uulturium capiti, idest, incitat. Sic

eo uerbo ueteres usos esse, multis omnino exemplis

doceri potest: Vulturius autem dicebatur, qui &

Uultur. ac, μεταφορικῶς, qui cuiusquam bona in-

uolaret. Aemilius Scaurus contra Q. Caepionem

- » actione secunda, ut Caris. adducit in. 1. Nefarius

- » uulturius, patriae parricida. Cic. in Pisonem, Vul-

- » turinus illius provinciae. Idem in eadem, Scaurinus.

» uulturinus

- » uulturinus reip. Crates quoq. Adsentatores ac me-
 » retrices uulturis siue miluis esse similes dixit ean-
 » dem ob causam. in Graecorum enim sententijs hoc
 » eius legitur. Κράτης τὰ τῶν πλουσίων καὶ ἀσώτων
 » χρήματα, ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς εἰκάζει. ἀφ'
 » ὧν ἄνθρωπον μηδὲν λαμβάνειν. κόρακας δὲ καὶ ἰκτί-
 » νες ὥσπερ παρὰ τούτων ἐταίρας καὶ κόλακας.

- seu quidquid dicitur improbius] In manu-
 scriptis tribus, Qui multo dicitur improbius. In
 Maffei libro, Quae multo dicitur improbius. ut il-
 lud ad columbum, hoc ad columbam referatur. libe-
 rum cuiq. sit, utrum sequi malit, dummodo non igno-
 ret, impressam lectionem alienam esse, ac minime
 Catullinam. At nihil tam improbum in rapiendis
 osculis fingi potest, quam sunt ipsi columbi. De quo

- » Ouid. in . II. Eleg. Oscula dat cupido blanda co-
 » lumba uiro. Et Maecenas, ut auctor est in . XX. e-
 » pist. Seneca, Labris columbari, idem significans
 » dixit. Idem uerborum figmentis usus. C. Matius
 » apud Gell. libro. XX. cap. VIII. dixit in Miriam
 » bis, Sinuq. amicam recipere frigidam caldo, Colum-
 » batinq. labra conferens labris. Quantum
 » praecipue multituola est mulier] Legendum,
 » ut in manuscriptis omnibus, Quamquam & cet.
 » Mira inquit in amando Laodamia fuit cōstantia,
 » cum mulieres tam sint inconstantes, nec uno un-
 » quam contentae. Aut nihil, aut paulo
 » cui tu concedere digna, Lux mea se nostrum
 » contulit in gremium] Sic etiam in manuscri-
 » ptis,

ptis, praeterquam in uno, in quo non, Tu, sed
 Tum. Ego, quoquo modo legatur, nihil aptum ui-
 deo huic sententiae. nam, Paulo, uerbum, cui uerbō
 iungemus. deinde, Tū, quid hic tandem loci habet.
 Ego Tu in Plus mutādū puto, quocumq. id modo ac-
 cidit. Sed nihil tamen adfirmo. Quam cir-
 cumcursans huc illuc saepe Cupido] In manu
 scriptis, pro, Huc illuc, Hinc illinc. quod sequa-
 mur. Similiter Horat. in. 1. Carm. de Venere. Quā
 iocus circum uolat, & cupido. Coniugis in
 culpa flagrauit cottidiana] In manuscriptis o-
 mnib. uel, Flagrantem, uel, Fragrantem. Ni-
 hil autem, quod e re foret, comminisci poteram. Sed,
 deesse tamen uersum unum atq. alterum, uehemen-
 ter suspicabar. Noscens omniuoli pluri-
 ma furta Iouis] Anacreon, quod Ioui Catullus,
 idem amori tribuit, apud quem sic est, Ἀλλ' οὐδέλω
 συνοικεῖν Ἐρωτι παντορέκτῃ. Atqui nec di-
 uis homines. & cet.] Hic uersus erat omnibus
 in manuscriptis. nec tamen apparet, quo referri
 eum oporteat. aut quam sit in partem ac sententiā
 accipiendum. Nisi si forte in eam, non esse coniu-
 gium semper e patris sententia celebrandum. Sic
 ut semper esse castam necesse sit. Sequitur enim,
 Nec tamen illa mihi dextra deducta paterna, ut
 id onus etiam sublatum fuisse significet. De dedu-
 cendi ritu dictum antea. -nigra munuscu-
 la nocte] In manuscriptis omnib. non Nigra, sed
 Mira. Miram autem noctem uocat, qua sibi illius
 frui

frui licuit consuetudine. id enim uersus qui sequi-
 » tur, significat, Ipsius ex ipso dempta uiri gremio.
 Eodem prope modo Gremium uidetur antea dixis-
 » se, Qui ipse sui gnati imminxerit in gremium.
 - si nobis id datur unis] Sic in tribus manuscri-
 ptis. In Maffei, Si nobis his datur unis.

Quo lapide illa diem candidiore notet] In
 tribus libris sic scriptum erat, Quem lapide illa dies
 candidiore notat. In uno, Quem lapidem illa dies
 candidiore notat. Ego superiorem, & hunc ipsum
 uersum sic legendum suspicabar, ut, quam minime
 possem, longe ab scripta lectione discederem. Quare
 illud satis est, Si nobis is datur unis, Quem lapide
 illa diem candidiore notat. Hoc inquit satis est, si
 is nobis unis, non item alijs dies datur, eumq. diem
 solidum in amore, ac delicijs consumimus. atq. eum
 sibi illa diem ducit felicissimum. Ne ue-
 strum scabra tangat robigine nomen] Scabrā
 robiginem dixit etiam Vergil. in Georg. Catullum,
 credo, imitatus. Sitis felices] Sic idem Ver-
 » gil. in. 1. Aeneid. Sis felix. Euripides in Iphigenia,
 » Οὐαὶ δὲ μύθων, καὶ γένοιτ' ἂν δαίμονες. - et tua
 » uita] Tui amores. Idem alibi, Lucundum mea uita
 » mihi proponis amorem. Et domus ipsa, in
 qua lusimus, & domina] In manuscriptis uerbum,
 Ipsa, non erat. itaq. aut uerbum deest unum, aut legen-
 dum, Atq. domus in qua lusimus, & domina. Sae-
 pe enim, Et, pro, Atq. & contra, scriptores librarij
 peccantes fecere. & ultimam syllabam uerbi Do-

Z mus,

mus, productam interdum nominandi casu nonnumquam legimus. Octavius Pantagathus legēbat, Et domus ipsi in qua &c.

Et qui principio nobis dominam dedit, a quo Sunt primo nobis omnia nata bona] In manuscriptis sic leguntur hi uersus, Et qui principio nobis terram dedit, aufert, A quo sunt primo omnia nata bona.

At, quae uera lectio ex his uerbis possit existere, non dispicio. Sed, qui meus fuerit conatus, etsi mihi quidem ipse displicet, non tacebo, Et qui principio nobis teneram dedit, ac fert. Et illo etiam modo, Et qui principio nobis teneram dedit, ac fere. Et quae sequuntur. Vel pro, Aufert, legendum Afer, ut Afrum aliquem eo nomine puellam Catullo & Mālio dedisse intellegamus. Cetera mihi quidem probantur. Concursum enim illum uocalium duarum liberum esse posse, iā antea docui. Erat tamen quibusdam in manuscriptis non, Nata, sed Nota. Sed in nonnullis libris emendatum sic, ut legendum censemus. ac, pro Bono, malim equidem Bona.

IN. RVFVM

*NOLI admirari, quare tibi femina nulla
Ruse uelit tenerum supposuisse femur,
Non, si illam rarac labefactes munere uestis,
Aut pelluciduli delicijs lapidis.
Laedit te quaedam mala fabula, qua tibi fertur
Valle sub alarum trux habitare caper.*

Hunc

Hunc metuunt omnes. neq. mirum: nam mala ual-
 Bestia, nec qui cum bella puella cubet. (de est
 Quare aut crudelem nasorum interfice pestem,
 Aut admirari desine, cur fugiunt.

In Rufum.]

Hic est, opinor, M. Coelius Rufus, de quo Plin. in. VI. de
 „ naturali historia, cap. XLIX. M. Coelius Rufus, et
 „ C. Licinius Calvus eadem die geniti sunt. Oratores
 „ quidem ambo, sed tamen dispari euentu. Et cet.
 „ Ad quem post etiam Catullus, Rufe mihi frustra,
 „ ac nequiquam credite amice. Atq. alibi, Coelius
 „ Aufilenum, & Quinctius Aufilenam. Vbiq. uero
 summum suum amicum fuisse declarat. Pro quo ex-
 stat etiam Ciceronis oratio, ac tot ad eum epistulae.
 Egit autem adulescentiam Coelius in summa uitae
 licentia. Eundem Cicero in epistulis saepe Rufum
 „ uocat. Nisi si hic alter ille Coelius, de quo ante, Coe-
 „ li Lesbia nostra, Lesbia illa. Non, si illam
 rarae labefactes munere uestis] In libris manu-
 scriptis fere sic legitur, Nos illa rarae. in nonnullis
 Nos illa arae. conentur alij prauam lectionem me-
 liorem reddere. Propert. in. II. in eadem senten-
 „ tia. Qui uersus, Coae dederit nec munera uestis,
 „ Ipsius tibi sit surda sine arte lyra. In ueterib. libris,
 Sine aere lyra. Aut pelluciduli deliciis la-
 pidis] In omnib. fere libris, Proluciduli, quasi Pro-
 cul lucentis. Laedit te quaedam mala fa-

Z 2 bula]

bula] Eodem modo uerbo Laedere uidetur usus O-
 ,, uid. in. III. Fast. Sed laedit ille pudendus amor. En
 ,, ripid. in Hippolyto coronato Mordere sic uidetur
 ,, dixisse, Δάκνει σε Θητεῦ μῦθος, ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος, τὸν-
 ,, δέν δ' ἀκούσας, ὡς ἂν οἱ μῶξ' ἢ πλέον. Valle
 sub alarum trux habitare caper] Capras, Ho-
 rat. alij Hircum dicunt. Aristophan. Acharn.
 ,, Οἷον κακὸν τῶν μαχαλῶν πατρὸς τραγασαίου. Val-
 lem quoq. sic transtulit Ausonius in Paedagogum
 ,, liguritorem, De ualle femorum intrinsecus paris
 ,, rugas. - nam mala ualde est Bestia] Eo-
 ,, dem modo Bion apud Stobaeum: Φεῦγε μακρὰν, κα-
 ,, κὸν ἐντι τὸ θηρίον. - nec qui cum bella puel-
 ,, la cubet] Sic saepe Plautus loquitur, Si hoc impe-
 ,, traro, ut ego cum Casina cubem. Et in Mil. glor.
 ,, Nae illae fortunatae, quae cum isto cubant.
 ,, - interfice pestem] Sic Pestes Verg. in. I. Georg. di-
 ,, xit, Τὴν κάριας ἐκλύοντες, ὅτε πεσέτω, saepe exiguis
 ,, mus. Et quae sequuntur. Atq. alibi de colubro, Pe-
 ,, stis acerba boum. Itaq. ut ille frumenti pestes, illa
 ,, boum, ita haec nasorum.

DE . INCONSTANTIA
FEMINEI. AMORIS

NVLLI se dicit mulier mea nubere malle,
 Quam mihi. non, si se Iuppiter ipse petat.
 Dicit: sed, mulier cupido quod dicit amanti,
 In uento, & rapida scribere oportet aqua.

- non

- nō, si se Iuppiter ipse petat] Sic post ad Lesbiā,
 » - Nec prae me uelle tenere Iouem. Plautus in Casi-
 » na eadem in sententia, Negavi enim ipsi me con-
 » cessurum Ioui, Si is mecum oraret. Et in Poenulo si
 » militer, Patruē mi, ita me di amabunt, ut ego, si sim
 » Iuppiter, Iam hercle ego illam uxorem ducam, &
 » Iunonem extrudā foras. Et Ouid. in epistula Phae-
 » drae ad Hippolytum. Si mihi concedat Iuno, fra-
 » tremq. uirumq. Hippolytum uideor praepositura Io-
 » ui. Dicit: sed, mulier cupido quod dicit
 amanti] Non sine imitatione repetitum uidetur
 » uerbum, Dicit. Sic enim Menander, λέγεις. ἂ δὲ λέ-
 » γεις, ἐν ἐκ αὐτοῦ λαβεῖν λέγεις. Dicere uero, Promit-
 » tere; & Dicta, Promissa. In uento, & ra-
 » pida scribere oportet aqua] Verbum uetus est
 Graecorum, εἰς ὕδωρ γράφειν. Idem uento, aere, igni
 » leuiorem mulierem esse adfirmant. Statius eodem
 » modo Memoriam dixit madidam, & Fidem pro-
 » fluuiam. In Epiclero. n. sic posuerat, Ita ne Anti-
 » pho est iuuentus profluuiā fide, Ita ne est immemo-
 » ris, ita ne est madida memoria. At Catullus de Xe-
 » narcho sumpsit, cuius illud est, Ὀρκον δ' ἐγὼ γυναι-
 » κὸς εἰς ὕδωρ γράφω. Menander de improbis homi-
 » nib. Ἀνδρῶν δὲ φιλῶν ὄρκον εἰς ὕδωρ γράφε.

*

SI cui iure bono sacer alarum obstitit hircus,
 Aut si quem merito tarda podagra secat,
 Aemulus iste tuus, qui uestrum exercet amorem,
 Mirifice est actu nactus utrumq. malum.

Z 3 Nam

Nam quoties fuit, toties ulciscitur ambos;
 Illam affligit odore, ipse perit podagra.

Si cui iure bono] Ita olim Aldus edidit, & in nō
 nullis etiam libris fuisse adfirmant. Eodem uero
 principio saepe utitur, id est, ab eodem uerbo initium
 „ ducit, Si qua recordanti, Si quidquā mutis, Si quid
 „ quam tacito, Si quidquam cupido. - ue-
 strum exercet amorem] Quasi interrumpit, &
 inturbat. Mirifice est actu nactus u-
 trumq. malum] In Achillis Maffei libro, ita ut
 Aldus edidit, A te, non Actu. quod ipsum placet.

A D. LESBIAM

DICEBAS quondam, solum te nosse Catullum
 Lesbia, nec prae me uelle tenere Iouem.
 Dilexi tum te, non tantum ut uulgius amicam,
 Sed pater ut gnatos diligit, & generos.
 Nunc te cognoui. quare, etsi impensius uror,
 Multo ita me nec tu uilior, & leuior.
 Qui potis est inquis. quod amantem iniuria talis
 Cogat amare magis, sed bene uelle minus.

Sed pater ut gnatos diligit, & generos] Tibul-
 „ lus in eadem prope sententia in. 111. Haec tibi uir
 „ quondam, nunc frater casta Neaera, Et quae se-
 „ quuntur. Nunc te cognoui.] Idem post,
 „ Quod te cognossem bene. Multo ita me nec
 tu

tu uilior, & leuior] Aldus ante impresserat,
 Multo ita ne mi tu uilior, & leuior. In libris manu
 scriptis dupliciter legitur, Multo ita me nec uilior
 & leuior. Et, Multo ita nec me uilior, & leuior. pra
 ue utrumq. Placet autem, quod edidit Guarinus,
 Multo mi tamen es uilior, & leuior.

Quis
 potis est inquis] In Maffei libro, Qui potis est. In
 alijs, Qui potis es. mihi legendum uidebatur, Qui po
 te sic, inquis. uel, Qui potis hoc. Deinde, quod sequi
 tur, Quod amantem iniuria talis, in libris manu
 scriptis omnibus, Quam amantem. legebam ipse,
 Quae amantem iniuria talis.

Cogat ama
 re magis] In scriptis libris omnib. Cogit. quo proba
 bilior est superior lectio, Quae amantem. Mihi ue
 ro aut simul cum his legendi uidebantur, aut sta
 tim post hos illi uersus, Huc est mens deducta tua
 mea Lesbia culpa, Atq. ita se officio perdidit ipsa
 suo, Ut iam nec bene uelle queam tibi, si optima fias.
 Nec desistere amare, omnia si facias. Deinde illi,
 Odi, & amo: qua re id faciam, fortasse requiris: Ne
 scio: sed fieri sentio, & excrucior. Nam, Quare, di
 uisim legendum puto, ut & ipsa postulare uidetur
 sententia. Sed, ut illi inter se omnes parte ex omni
 non cohaereant, aptius tamen hoc omnes loco legi
 uidentur. Veniebat etiam illud in mentem mihi, ut
 superiores illos uersus ita legerem, Qui potis hoc, in
 quis, quia amantem, & quae sequuntur. ut prior il
 la pars cum interrogatione legeretur, posterior re
 sponderet. eiusmodi uero oxymoris siue antithetis

- frequenter usam Sappho, constat. adducit hos illius
 3) uersus Hephæstion, Ερῶ τε δῆτα κ' οὐκ ἔρῳ. Καὶ μαί
 3) νομαι, κ' οὐ μαίνομαι. Non alieni sunt ab hac senten
 3) tia ueteris poetæ uersus hi, Αργαλέως μοὶ θυμὸς ἔχει
 3) περὶ σοῦ φιλότῃτα. Οὐδὲ γὰρ ἐχθαίρειν, οὐδὲ φιλεῖν
 3) δυνάμει. Sed, quod Catullus quare illud fieret, se
 nescire dixit, explicat eleganter Ouid. in. III. Ele
 3) giarum. Nequitia fugio, fugientem forma reducit.
 3) Auerfor morum crimina, corpus amo. Sic ego nec
 3) sine te, nec tecum uiuere possum, Et uideor uoti ne-
 3) scius esse mei. Alexand. Aphrodis. in Arist. III.
 3) Top. ubi de genere, quomodo species genus esse ali-
 3) quod diiudicabimus, Αλλ' οὐδὲ ὁ ἔρως ἐν τῷ φιλεῖν,
 3) ἐπεὶ καὶ μισοῦσί ποτε οἱ ἐρῶντες.

IN. INGRATVM

DESINE de quoquam quidquam bene uelle mereri,
 Aut aliquem fieri posse putare tuum.
 Omnia sunt ingrata. nihil fecisse, benigne,
 Immo etiam taedet, taedet, obestq. magis:
 Ut mihi, quem nemo grauius, nec acerbius urget,
 Quam, modo qui me unum, atq. unicum amicū
 (habuit.

Desine de quoquam quidquam bene uelle mere
 ri] Ita erat uno in ueteri libro. in alijs pro Quid-
 quam, & Quisquam, & Quemquam legebatur.
 Legendum fortasse sit, Quisquis. Omnia
 sunt

funt ingrata. nihil fecisse benigne est] Est uerbum nullis in manuscriptis libris erat. ita uero distinguēbam, ut prior pars, Omnia sunt ingrata, pronuntietur, adfirmeturq. posterior, Nihil fecisse benigne, cum interrogatione, ut subaudiatur uerbū Oportet. quasi dicat, Nihil ne cuiquam benigne fecisse oportet. Tum quod sequitur, respondeat. Immo etiam taedet. &c. Quam in sententiam Philotis apud Terentium in Hecyra multa loquitur cum Syra. Nihil fecisse benigne: Sic veteres loquebātur. Plantus in Cistell. Faciam. facis benigne. Et in Capt. Facis benigne. Immo etiam taedet] In manuscriptis omnib. totus hic uersus legebatur, Immo etiam taedet, statq. magisq. magis. In uno, Stat magis, atq. magis. Guarinus in ueterib. libris, etiam quomodo Aldus edidit, fuisse testatur. Mihi quidem nihil in mentem ueniebat, quod aptius iudicarem. - qui me unum, atq. unicum amicum habuit] Vnicum: summum. Vnice. diligimus, quos uehementer amamus.

IN. GELLIVM

GELLIVS audierat, patrum obiurgare solere,
 Si quis delicias diceret, aut faceret.
 Hoc ne ipsi accideret, patrum perdespuit ipsam
 Vxorem, & patrum reddidit Harpocratem.
 Quod uoluit, fecit: nam, quamuis inrumet ipsa
 Nunc patrum, uerbum non faciet patruus.
 Gellius

Gellius audierat, patrum obiurgare solere
Hic est ille Gellius, homo impurissimus, quem Cic.
pro Sextio tanto opere exagitat. Sunt haec apud il-
lum, An sicubi aderit Gellius, homo & fratre indi-
gnus, uiro clarissimo, atq. optimo consule, & ordine
equestri, cuius ille ordinis nomen retinet, ornamen-
ta confecit. id erit popolare. est. n. homo iste populo
R. deditus. nihil uidi magis. qui, cum eius adule-
scencia in amplissimis honorib. summi uiri, L. Phi-
lippi uirici, florere potuisset, usq. eo non fuit popula-
ris, ut bona solus comesset. deinde ex impuro adule-
scente, & petulante, posteaquam rem paternam ab
idiotarum delicijs ad philosophorum regulam per-
duxit, Graeculum se, atq. otiosum putari uoluit, & tu-
dio literarum se subito dedit. nihil sane a re inua-
batur. anagnostae, libelli etiam pro uino saepe oppi-
gnerabantur. maxebat insaturabile abdomen, co-
piæ deficiebant. itaq. semper uersabatur in spe re-
rum nouarum, otio & tranquillitate reip. consene-
scebat. Et quæ seditio umquam fuit, in qua non ille
princeps. ecquis seditiosus, cui ille non familiaris. ec-
quæ turbulenta contio, cuius ille non concitator.
cui bene dixit umquam bono. bene dixit. immo quæ
fortem, & bonum ciuem non petulantissime, est in se
etatus. qui ut credo non libidinis causa, sed ut populi
cola uideretur, libertinam duxit uxorem. is de me
suffragium tulit, is adfuit, is interfuit epulis, & gra-
tulationibus parricidarum, in quo tamen est ne uil-
lus cum ullo reo est inimicus est meus suauitatis.

Quem

Quem locum totum eo descripsi, ut postrema haec
 uerba, quae uitiōssime omnibus in libris leguntur,
 miro Octauij Pantagathi acumine emendata, resti-
 tutaq. demonstrarem. Sic autem legit uir doctissi-
 mus: In quo tamen est me ultus, cum illo ore inimi-
 cos est meos suauitatus. Huius enim sententiae uiden-
 » tur etiam illa Catulli post in eundem, Quid dicam,
 » Gelli, quare rosea ista labella, Hiberna fiant candi-
 » diora niue. Frater autem Gelli huius fuit. L. Gellius,
 qui cum. Q. Arrio praetore a Spartaeo acie uictus
 est. Liuius in Epitome lib. xcvi. Sed idem tamen
 Pantagathus illum apud Cic. Gellium huius patru-
 um fuisse putat, filium consulis illius scilicet, qui est
 ab Spartaeo superatus. qui degener uxorem ipsam
 patruī libertinam amaret, et cum patruus inruma-
 ri se uellet, iuuenū in mulieres libidinem reprehen-
 debat. Itaq. nepos Gellius patruo inrumando silen-
 tium imposuit, quo libertinae ipsius amoribus sine
 querella perfrui posset. — patruī perdespuit
 ipsam Vxorem] Vir eruditus legit Perdespuit, non,
 Perdespuit. Depsere enim, in obscenis est.
 Quod uoluit, fecit] Quod uoluit patruus. sunt,
 qui malunt, Gellius. — nam, quamuis in-
 rumet ipsum Nunc patruum] Quantum uis
 patruo sic iniuriam faciat, maledictum nullum au-
 diet. & quod uxori pepercerit patruī, et ei silentium
 obscene imposuerit. In manuscripto uno, Nunc,
 Hunc legebam. idq. opinor, rectius.

IN. LESBIAM

Huc est mens deducta tua mea Lesbia culpa,
 Atq. ita se officio perdidit ipsa suo,
 Ut iam nec bene uelle queam tibi, si optima fias,
 Nec desistere amare, omnia si facias.

Ut iam nec bene uelle queam] Οξύμωρον uide-
 ,, tur. quale etiam illud, ἔκων ἀέκοντι θυμῷ.
 - omnia si facias] Sic etiam Cratinus apud Pollu-
 ,, cem in. X. Οὐδὲ δυνάται πάντα ποιῆσαι, νεὺς οἶκον λα-
 ,, χεῖν.

A D. SEIPSUM

Si qua recordanti benefacta priora uoluptas
 Est homini, cum se cogitat esse pium,
 Nec sanctam uiolasse fidem, nec foedere in ullo
 Diuum ad fallendos numine abusum homines:
 Multa parata manent in longa aetate Catulle
 Ex hoc ingrato gaudia amore tibi. (sunt,
 Nā quaecumq. homines bene cuiquam aut dicere pos-
 Aut facere, haec a te dictaq. factaq. sunt.
 Omnia quae ingratae perierunt credita menti.
 Quare te iam cur amplius excrucies.
 Quin te animo affirmas, teq. instringisq. reducisq.
 Et dis inuitis desinis esse miser.
 Difficile est longum subito deponere amorem.

Difficile

Difficile
 ha salus ha
 Hoc facies
 di, si uestr
 Extrema
 le miserum
 Eripite ha
 que mihi su
 Expulit ex
 iam illud
 Aut, quod
 ualere opt
 O di, red
 Mita parat
 hoc ingra
 dicendi, exp
 ladis O et
 γένει ἐξ
 re sententia
 O di dicit
 in apud ar
 i uoluptas
 me similiter
 - ingratae
 in hominen
 affirmas,
 scriptis om
 tuncq. r

Difficile est : uerum hoc , qua lubet , efficias .
 Vna salus haec est . hoc est tibi per uincendum .
 Hoc facies , siue id non pote , siue pote .
 O di , si uestrum est misereri , aut si quib . umquam
 Extrema iam ipsa in morte tulistis opem ,
 Me miserum aspiciate : & , si uitam puriter egi ,
 Eripite hanc pestem , perniciemq . mihi ,
 Quae mihi subrepens imos , ut torpor , in artus ,
 Expulit ex omni pectore laetitias .
 Non iam illud quaero , contra ut me diligat illa ,
 Aut , quod non potis est , esse pudica uelit .
 Ipse ualere opto , & taetrum hunc deponere morbum .
 O di , reddite mi hoc pro pietate mea .

Multa parata manēt in longa aetate Catulle Ex
 hoc ingrato gaudia amore tibi] Genus ipsum
 dicendi , expressum ex Callimacho in Lauacro Pal
 ,, ladis Ω έτάρα . τῶι μήτι μινύρεο τῶι δέ γάρ ἄλλα τεῦ
 ,, χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα . Eiusdem pro-
 ,, pe sententiae Pindaricum illud , apud Platonem ,
 ,, Os ἀνδρακάως , καὶ ὁσίως τὸν εἶον διαγάγη , γλυκεῖα
 ,, οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γηροσφόρος ξυλαορεῖ ἐλπίς ,
 ,, ἀμάλισα θνατῶν πολύτρον γνώμαν κυβερνᾷ . Huius
 me similitudinis admonuit Corbinellus .
 - ingratae perierunt credita menti] collocata
 in hominem ingratum . Quin te animo
 affirmas , teq . instringisq . reducisq .] In manu
 scriptis omnibus , Qui tu animo affirmas , atq . in-
 stinctoq . reducis . Ego uero coniecturam faciebam
 sic

sic legendum, *Quin tu animum offirmas*, atq. istinc usq. reducis, quasi id dicat, *Quin tu animum offirmans ab ea cogitatione, & amoribus illis tuis semper abducis*. Sic Cic. in II. Philipp.

- » *Omniem se amorem abiēcisse illinc, atq. in hanc transfudisse*. Et dis inuitis] *Prouer-*
 » *bium fuisse uidetur, quousus Poeta, dixit, Heu ni-*
 » *hil inuitis fas quemquam fidere diuis*. Itaq. expri-
 » *munt Homericum illud, Αἰκντὶ θεῶν.*

- » *Extrema iam ipsa in morte*] Verg. *Extrema*
 » *iam in morte parant defendere telis*. *Extremam*
 » *dicunt mortem, quod ea sit ultima, ut ait Flaccus,*
 » *linea rerum.* Me miserum aspici] *Aspi-*

- ciendi uerbo saepe sic utitur Verg.* - et, si ui-
 » *tam puriter egi*] Sic Horat. & Tibullus, *Puras*
manus, nullius caede pollutas. Sic apud Heracli-
 » *dem περὶ πολιτεῶν, de Parijs, ubi Corax, Archi-*
 » *lochi interfector, Pythiae, iubenti, ut e templo exi-*
 » *ret, respondet, Αλλὰ κατὰρὸς ἐῖμι ἄναξ.*

- Quae mihi subrepens imos, ut torpor, in ar-*
 » *tus*] In manuscriptis omnibus, *Seu mihi subrepēs*
imos ut corpore in artus. legendum forte sit, *Haec*
mihi subrepens imos in corporis artus. *Imos artus*
 » *sic dixit, ut & Horat. Imos sensus. Mollis inertia*
 » *cur tantam diffuderit imis obliuionem sensibus.*

- Expulit ex omni pectore laetitia*] *Legen-*
 » *dum forte sit, Ex omnis. ut sit, Omnis laetitia*
 » *ex pectore. sic Lucret. - tuisq. ex inclyte chartis.*
 » *Et Verg. in Bucol. Iniciunt ipsis ex uincula fertis.*

Quam

„ Quam hoc loco ἀγασσῶν ἔσσε, propterea puto, quod
 Omnes laetitias quasi prouerbio dixisse veteres, a-
 „ nimaduerti. Sic Cic. in. II. de Finib. Ille Caecilia-
 „ nus, qui omnib. laetitijs laetum esse se narrat. Et
 „ in. II. Epist. ad Caelium, Repente uero incesi omni-
 „ bus laetitijs. Et Pomponius quoq. multitudinis nu-
 „ mero, Quot laetitiae insperatae modo mihi inre-
 „ psere in sinum. Et Lucret. in. III. Hic exultat e-
 „ nim pauor, & metus, haec loca circum Laetitiae
 „ exultant. Non iam illud quaero] Sic, ut
 „ puto, etiam Cic. Neq. uero iam illud quaero. Et
 „ Vergil. in. IIII. Aeneid. Non iam coniugium an-
 „ tiquum, quod prodidit, oro. -contra ut me]
 „ In manuscriptis, Contra me ut. Hoc uero est ἀντε-
 „ ρα. v. Simile illud in Priapum, Quare illud satis est,
 „ si te permittis amari, Non contra ut sit amor mu-
 „ tuus inde mihi. O di] sic Euripides in Iphi-
 „ genia, ὦ Δεοί.

A D . R V F V M

R V F E mihi frustra, ac nequiquam credite amice,
 Frustra. immo magno cum pretio, atq. malo:
 Siccine surrepisti mi, atq. intestina perurens,
 Sic misero eripuisti omnia nostra bona.
 Eripuisti heu heu nostrae crudele uenenum
 Vitae, heu heu nostrae pestis amicitiae.

R V F E mihi frustra, ac nequiquam credite a-
 mice] Ad M. Caelium Rufum. de quo iam di-
 etum.

etum . uel potius ad *Alfenum Rufum* , cuius ante obliuionem amicitiae accusauit . Credite uero , non Cognite , in omnib. manuscriptis . itaq. olim edidit *Ald. Manutius* . Sic *Sulpicius in Periocha* ,
 ,, Sororem falso creditam meretriculae .
 ,, -immo magno cum pretio , atq. malo] *Pretium* dixit , more *Graecorum* . Sic *Crantor* , Μη νοσοῖμεν . νοσήσασι δὲ παρὲν τις αἰδησις , εἴτ' οὐδ' τέμνοιτό τι τῶν ἡμετέρων , εἴτ' ἀποσπῶτο . τὸ γὰρ ἀνώδυον τοῦτο ἐκ ἀνευ μεγάλων ἐγγίνεται μιᾶν τῷ ἀνθρώπῳ . τεθηριῶθαι γὰρ μὲν σῶμα τοιοῦτον , ἐνταῦθα δὲ ψυχὴν . *Quae Cicerototidem uerbis in . IIII . Tusc . Ne aegrotus , inquit , sim . sed , si fuerim , sensus adsit , siue secetur quid , siue auellatur a corpore . nam istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit immanitatis in animo , stuporis in corpore . Et Callimachus in Hymno in Dianam , Οὐδὲ γὰρ ἀπείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπατε μιᾶν . Et Vergil . in . VII . At licet amborum populos exscindere regum Hac gener , atq. socer coeant mercede suorum . Ouid . in . X . Metam . eodem , quo Catullus , modo , Mors pretium tardis . Ac post , Indignamq. necem pretium patitur amoris . Malo , etiam Tibullus sic dixit , Ne pigeat magno post didicisse malo .*

GALLVS

Alteri

Gallus bon

Cum p

Gallus bon

Qui p

Sed nunc

Suanu

Verum id

Nosce

Gallus ha

nam fuisse

notius que

bus tamen

aeris nua

GALVS.

In uetustis

lo, per di

Vehement

suo loco pe

-spurca

-spurca sa

quetur

ma loqui

Tous seu

DE. GALLO

GALLVS habet fratres, quorū est lepidissima coniux
Alterius, lepidus filius alterius.

Gallus homo est bellus: nam dulces iungit amores,
Cum puero ut bello bella puella cubet.

Gallus homo est stultus, nec se uidet esse maritum,
Qui patruus patrui monstret adulterium.

Sed nunc id doleo, quod purae impura puellae
Suauia coniunxit spurca salina tua.

Verum id non impune feres: nam te omnia saecula
Noscent, & qui sis, fama loquetur anus.

Gallus habet fratres] Gallorum nomen Roma-
num fuisse, constat. nam & poeta Cornelius, & Fa-
uonius quidam Galli fuisse leguntur. In marmori-
bus tamen Capitolinis Galus simplici. L. ut & in
aereis nummis Antoni Augustini Episc. Ilerden.

GALVS. APRONIVS. & GALVS. MESSALLA.
In uetustissimo Vergili exēplo, PAVCA MEO GAL-
LO, per duplex. LL. Sed nunc id doleo]

Vehementer suspicor, ceteros, qui sequuntur, uersus,
suo loco positos non esse. aut esse ἀποπαράδειον.

- » -spurca salina] Idem post, Tamquam commixtae
» spurca salina lupae. - & qui sis, fama lo-
» quetur anus] Sic Martial. Unum pro cunctis fa-
» ma loquatur opus. Et uetus poeta apud Priscianū,
» Τοὺς σοὺς ἀγῶνας αἰὼν λαλήσει.

AA

IN. LESBIVM

LESBIVS est pulcher. quid ni. quem Lesbia malit.
Quam te cum tota gente, Catulle, tua.
Sed tamen hic pulcher uendat cum gente Catullum,
Sit tria amatorum suauia reppererit.

Lesbius est pulcher. quid ni] Esse quibusdam in
 libris adfirmant, Gellius est pulcher. Quid ni. Sic
 „ ueteres locutos, tradit Festus Pompeius. Quid nisi, in
 „ quit, usurpauisse antiquos, testis est Afranius in E-
 „ pistula. Me auctore, mater, abstinencebis. quid nisi.
 Nisi id Festus notat, quod posteriores, Quid ni, sic
 veteres, Quid nisi dixisse. Et idem post Catullus,
 „ Gellius est tenuis. quid ni. Sed tamen hic
 pulcher] Esse & haec potest sententia, hunc sua cū
 gente Catullum uenditurum, pretiumq. hoc daturū
 ei, qui tria sibi dederit suauia.

AD. GELLIVM

QVID dicam, Gelli, quare rosea ista labella
 Hiberna fiant candidiora niue,
 Mane domo cum exis, & cum te octaua quiete
 E molli longo suscitatur hora die.
 Nescio quid certe est. an uere fama susurrat
 Grandia te medijs tenta uorare uiri.
 Sic certe est, clamans, Victoris rupta miselli
 Ilia, demulso labra notata sero.

- &

- & cum te octaua quiete E molli longo fufci-
tat hora die] *Postquam sis meridiatus aestiuus, ac*
longis diebus. Grandia te medii tenta uo-

rare uiri] Et quia καρέφατον uidetur, *deorum uchi-*
culum Tensum dixerunt, non Tentum, ne uerbum
turpe sonaret in sacris. Diomedes Grammat. de
Ostentum, & Ostensum supinis agens. nisi legendū
sit apud Diomedem, *Deorum uhiculum Tensam*
dixerunt, non Tentam. Verbo eodem obscene etiam
Graeci utuntur. In epigrammatis enim Graecorū

„ sic Priapus loquitur, Ἀλλ' ὥς ἐν τέταμαι, φῶρ' ἐμβλε-

„ πει. *Medy autem uiri, quod dicit, pudenda ipsa si-*
gnificat, & nefariam libidinem, quam gentib. op-

„ probrans Minutius in dialogo, Qui, inquit, scorto-

„ rum licentiae inuident, qui medios uiros lambunt,

„ libidinoso ore inguinib. inhaerescūt, homines ma-

„ lae linguae, etiam si tacerent. Et in lusibus Priapus.

„ Oscula dat medio si qua puella mihi. Auson. quoq.

„ in Eunomium liguritorem, Eune quid affectus uen-

„ dentem Phyllida odores, Diceris hanc mediam lā-

„ bere, non molere. Atq. alibi idem de Castore fellatio

„ re, Lambere cum uellet mediorum membra uiro-

„ rum Castor. Sic certe est, clamans Victo-

ris rupta miselli Ilia, demulso labra notata se-

ro] In manuscriptis libris, *Ille te mulso. In alijs, Illa*

te mulso. In alijs, Illa te mulso. Itaq. doctissimi uiri,

Pierius Valerianus, & Gabriel Faernus, coniectu-

ram fecerant ualde probabilem, legendum, Ilia &

emulso. Mihi etiam in mentem uenerat, suspicari

AA 2 legendum,

- legendum, Iliac. & mulso. Vel, Iliac. & malto. Sed
 » Mulgendi uerbo sic usus Lucret. in. IIII. Et com-
 » miscendo semen cum forte uirile Feminum mulsit
 » subita ui, corripuitq.

AD. IUVENTIVM

NEMO NE in tanto potuit populo esse, Iuuenti,
 Bellus homo, quem tu diligere inciperes,
 Praeterquam iste tuus moribunda sede Pisauri
 Hospes, inaurata pallidior statua.
 Qui tibi nunc cordi est, quem tu praeponere nobis
 Audes, at nescis, quod facinus facias.

- Nemo ne in tanto potuit populo esse, Iuuen-
 » ti] Ad eundem Iuventium, ante, O qui flosculus es
 » Iuventiorum. Praeterquam iste tuus] Iste,
 » contemptim. Hospes, inaurata pallidior
 » statua] Aurum etiam Graecis Χλωρόν dicitur. No-
 » tum illud uetus, & ab Aristophanis interprete ex-
 » positum. τίποτ' ἐστὶ χλωρόν ἀντιβολῶ τὸ χρυσίον. δέ-
 » δοικ' ἐπιβουλόμενον ὑπὸ πάντων αἰεί. Silius hoc a-
 » stures colore in aurifodinis uersantes adfecta uale-
 » tudine, atq. aegros esse significat. Est enim apud il-
 » lum sic, Sed scelerum causas aperit deus, Astur a-
 » uarius Visceribus lacerae telluris mergitur imis. Et
 » redit infelix effosso concolor auro. Lucianus in Gal-
 » lo. Οἱ μὲν ξει καὶ διαγρύπνει, καὶ ὁμοίος γίγνου τὸ χρῶ-
 » μα τῷ χρυσῷ προστετήκως αὐτῷ. - at nescis,
 » quod

» quod facinus facias] Sic alibi loquitur, Saepe fa-
 » cis facinus. Et Plautus in Poenulo, Eo tu uim tu fa-
 » cinus facere lepidum, & festiuum. Et Terent. Non
 » fit facinus magnum, & memorabile sine periculo.

AD. QVINCTIVM

QVINCTI, si tibi uis oculos debere Catullum,
 Aut aliud, si quid carius est oculis:

Eripere ei noli, multo quod carius illi
 Est oculis, seu quod carius est oculis.

Quincti] C. interpono, ueterum monumentorum
 fidem secutus. Eripere ei noli] μονοσυλλά-

» λωος, etiam Plaut. in Pseud. Ei homines coenas sibi
 » coquunt, cum condiunt. Et ante, Eas herbas herbis
 » alijs porro condiunt. Et statim, Eo la serpicij libram
 » pondo diluunt. Vt Lucil. Eidem, δισυλλάλωος. Vni se
 » atq. eidem studio omnes dedere, & arti. Et Vergil.
 » in Bucol. Vno eodemq. igni. Lucretius in. III. Ei
 » bisyllabum fecit, priore tamen longa. Siue aliud
 » quod uis potius coniunctius ei. Et in. VI. Et mani-
 » bus nitidum teneris opus effluit ei. Nisi forte legen-
 » dum apud illum sit, Eij. itaq. sit Ei prius monosyl-
 » labum. - seu quod carius est oculis] Sen-
 » tētia postulare uidetur, ut potius, Si quid, legamus,
 » Dixit enim ante, Aut aliud si quid carius est ocn-
 » lis.

IN. LESBIAE. MARITVM

LESBIA mi, praesente uiro, mala plurima dicit.

Hoc illi fatuo maxima laetitia est.

Mule, nihil sentis. si nostri oblita taceret,

Sana esset. quod nunc garrit, & obloquitur,

Non solum meminit, sed, quae multo acrior est res,

Irata est, hoc est uritur, & loquitur.

Mule, nihil sentis] Quibusdam in libris, Mulle, per
duo. I. L. In Patavino exemplo, Nulle. quod est opi-
nor rectius. Nullum enim appellat stupidum, nihil
audientem, nihil, ut alibi loquitur, sentientem. Nec
tamen repugno, quo minus Mulum legas. Sic. n.
Cic. Pisonem admissarium, atq. asinum dicit.
Nihil sentis: Sic Ouid. in. III. Amor. Fabula,
nec sentis, tota iactaris in urbe. - si, nostri
oblita, taceret, Sana esset] Insanire enim dicun-
tur, qui amant. Sed omnib. in libris manuscriptis
erat, Samia, uel Sannia. itaq. uidendum, an legen-
dum potius Sanna, quod in rissonem significat, qua
si id dicat, inrideri me amantem ab ea putare, pla-
neq. contemni, si de me taceret. nunc quod loquitur,
ardere se etiam demonstrat. Nunc autem, sic ad-
uersatur hoc loco, ut apud Graecos Νῦν δὲ.
- quod nunc garrit] In manuscr. Gannit.
Irata est, hoc est uritur, & loquitur] Tanta uis
est eius in me amoris, ut irascatur. id est, uero ira-
scatur.

scatur. Est enim ira feruor, atq. ardor sanguinis, et,
 qui amant, ardēt etiam ipsi. suntq. haec τοῦ πᾶδος
 ἐνθεῖα. Similiter Tacitus, de uitijs, opinor, quae
 „ obiciuntur, Namq. spreta exolescunt: si irascere,
 „ agnita uidentur.

DE. ARRIO

CHOMMODA dicebat, si quando Commoda uellet

Dicere, & Hinfidias Arrius Infidias:

Et tum mirifice sperabat se esse locutum,

Cum, quantum poterat, dixerat Hinfidias.

Credo sic mater, sic Liber auunculus eius,

Sic maternus auus dixerat, atque auia.

Hoc misso in Syriam, requierant omnib. aures:

Audibant eadem haec leniter, & leuiter:

Nec sibi postilla metuebant talia uerba,

Cum subito affertur nuntius horribilis,

Ionios fluctus, postquam illuc Arrius isset,

Iam non Ionios esse, sed Hionios.

Et Hinfidias Arrius Infidias] Q. Arrii meminisse

Pedianus in argumento Ciceronianae diuinationis.

„ nis. Q. nimirum Arrius Praetor, qui cum. L. Gellio

„ a Spartaeco acie uictus est, de quo Liuius in Epito-

„ me lib. xcvi. ab. v. c. Arrium uero per duplex.

„ R. R. proferendum, ac scribendum, censeo. Confirmat

„ hoc & Festus in uerbo Torum. Nam antiqui, in-

„ quit, nec mutas, nec seminucales litteras, gemina-

AA 4 „ bant.

„bant. ut sit in Ennio, Arrio, Annio. Et uetus in-
„ scriptio Romae apud Rufinum Episcopum.

SOLI
INVICTO
L. ARRIVS
RVFINVS
D. D

Et in uetustissimo marmore, in quo Centuriarum in-
cisa nomina ad Capitolini Montis radices, eodem
modo, L. ARRIVS. HELIVS. Sed eodem tamen in
saxo, & in templo Ludonici Gallorum Regis sacra-
to, ubi nunc aqua Lustralis, & ARRIVS per du-
plex. RR. & per simplex ARIA.

D. M
TIMOTEO. CANTABRIO
QVI. VIXSIT. ANNIS
DVOBVS. MENS. DVOBVS. DIEB
XV. ARRIVS. SEVERVS. ARIA
FELICISSIMA. P A' R E M
T E S . D V L C I S S I M O
F I L I O . F E C E R V N T

Hoc misso in Syriam] In manuscr. Hic. legendū
forte, Hinc. - requierant omnib. aures]

„ Quas ille tot aspirationib. ἐκκεχώρωκε, καὶ ἐμπέπλη
„ κε, ut ait Plato in Lyside. - postilla] Postilla
„ id est,

- „ id est, *Postea*. *Terent. Phorm.* *Eam compressit, un-*
 „ *de haec nata est, neq. postilla umquam attigit. Cor-*
 „ *nel. Fronto in Exemplis elocutionum. Et Ennius,*
 „ *Postilla germana soror errare uidebar. Et Plaut. in*
 „ *Cur. Sed cum, qui mihi uendidit illam, numquam*
 „ *postilla uidi. Ultima longa, ut in Postea. Comperio*
 „ *autem, veteres Post praepositionem sic trib. modis*
 „ *composuisse, Postea, Postilla, Postinde, ut apud Suet.*
 „ *de inlustrib. grammat. in. Q. Caecilio, Postinde*
 „ *damnationem, ut est in libris iam olim impressis,*
 „ *non Postdeinde.*

IN. LESBIAM

ODI, & amo. quare id faciam, fortasse requiris:
 Nescio: sed fieri sentio, & excrucior.

IN. QUINTIAM. ET. LESBIAM

QUINTIA formosa est multis, mihi candida, longa,
 Recta est. haec ego sic singula confiteor.
 Totum illud, Formosa, nego. nam nulla uenustas,
 Nulla in tam magno est corpore mica salis.
 Lesbia formosa est: quae cum pulcherrima tota est,
 Tum omnib. una omnes surripuit Veneres.

Quintia formosa est.] Quintium veteres dixisse,
 antiqua monumenta declarant. Sed &, non
 interposito C, Quintiam eosdem pronuntiasse, ue-

tus

tus inscriptio demonstrat, quae hodie exstat Romae
ad S. Marci.

C. FVL. QVINTIA. C. FVLVINIA

C. FVLVINIVS . C. L. EROS

Nescio, an eadem de *Quinctia* in *lusib. in Pri-*
pum, *Deliciae populi, toto notissima circo, Quinctia,*
vibratas docta mouere nates. Et quae sequuntur.

Longa est] *Ouid. in. III. Amorum Eleg. III. Lon-*
ga, decensq. fuit, longa decensq. manet.

- mihi candida, longa Recta est] *Horat. in. I.*
Serm. Sat. II. Candida, rectaq. sit, munda haete-
nus, ut neq. longa, Nec magis alba uelit, quā dat
natura, uideri. Recta est] *Propert. in. II.*

Despicit & magnos recta puella deos. Nonnullam
formae laudem esse, etiam *Cic. pro Muraena signi-*
ficat, Solos, inquit, sapientes, esse, si distortissimi sint,
formosos. Totum illud, Formosa, nego.

nam nulla uenustas] *Sueton. in Nerone Claudio,*
Pulchrum a Venuſto ſecernens, Vultu, inquit, pul-
chro magis, quam uenusto. Vt ex his eius uerbis in-
tellegatur, aliud Pulchrum, aliud eſſe Formoſum.

Totum illud, id est, τὸ ὅλον, siue τὸ σωόλον.

Nulla in tam magno est corpore mica salis] *Lucret. in. IIII. eodē in genere - Charitonia, tota,*
merum sal. Quem uersum *Honoratus Fascitellus*
ab erudito homine legi dicebat, Χαρίτων ἰα, tota me-
rum sal, ut ea *Gratiarum* eſſe una dicatur. de quo

tamen

tamen considerandum etiam atq. etiam puto. Octa-
 vius Pantagathus legendum putabat, Charis o-
 mnia, tota merum sal. auget autem uim boni magni-
 tudo. Id se quoq. multis locis probatum a ueterib. a-
 nimaduertisse, Corbinellus aiebat. apud Arist.
 in Rhetoricis. Θηλειῶν δὲ ἀρετὴ, σώματος μὲν, κάλλος
 καὶ μέγεθος. Et Sappho idem quoq. sensisse, ὅτι μικρά
 μοι παῖ ἔμμεναι φαίνεαι, κ' ἄχαρις. Et, quod Micam
 salis dicit in corpore, hoc cuiusmodi sit, e Plutarchi
 uerbis in. V. Sympos. intellegitur, Διὰ τοῦτο δὲ ἴσως
 καὶ κάλλος γυναικὸς τό μήτε ἀργὸν, μήτε ἀπίθανον,
 ἀλλὰ μεμιγμένον χάριτι, καὶ κινητικόν, ἄλμυρόν, καὶ
 δριμύ καλοῦσιν. Hunc interpretans locum Quinti-
 lianus in. IX. Nam & Cicero, inquit, omne, quod
 salsum, ait esse Atticorum, non quia sunt maxime
 ad risum compositi. Et Catullus cum dicit, Nulla in
 tam magno est corpore mica salis, hoc dicit, nihil
 in corpore eius esse ridiculum. Salsum erit igitur,
 quod non erit insulsum. Et quae sequuntur. Lesbiam
 itaq. sic laudat suam Catullus, ut Helenam Zeuxi-
 dis veteres laudauerunt, quam pinxit ille τὸ τῶν
 ἄλλων κρεῖττον ἀπανθίζων, ut ait Dionysius Hali-
 carn.

DE SVO. IN. LESBIAM
 AMORE

NULLA potest mulier tantum se dicere amatam
 Vere, quantum a me Lesbia amata mea est.
 Nulla

Nulla fides ullo fuit umquam foedere tanto,

Quantū in amore suo ex parte reperta mea est.

Quantum in amore suo ex parte reperta mea est] In manuscriptis omnib. In amore tuo. Sic uero

significat τὸν ἔρωτα τὸν ἀμοιβαλῆ, & bene mutuis,

ut Flaccus ait, Fidum pectus amoribus. Sed, si de Lesbia, non cum Lesbia, loquitur, illud sequendum.

IN. GELLIVM

QVID facit is Gelli, qui cum matre, atq. sorore

Prurit, & abiectis peruigilat tunicis.

Quid facit is, patrum qui non sinit esse maritum.

Ecquid scis, quantum suscipiat sceleris.

Suscipit o Gelli, quantum non ultima Tethis,

Non genitor Nympharum abluat Oceanus.

Nam nihil est quidquam sceleris, quo prodeat ultra,

Non si demisso se ipse uoret capite.

- qui cum matre, atq. sorore Prurit] Prurire

sic feminas dixit obsceni auctor carminis. Oro,

nam quis erit modus, Quirites, Aut praecidite se

minale membrum, Quod totis mihi noctib. fati-

gant Vicinae, sine sine prurientes, Vernis passerib.

salaciores. Ecquid scis, quantum susci-

piat sceleris] Sic Cic. Philipp. xi. Miserior igi-

tur, qui suscipit in se scelus. Et in Pompeiana, De-

lenda

21 lenda est uobis illa macula, Mithridatico bello su-
 22 periore suscepta. - quantum non ultima
 Tethis, Non genitor Nympharum abluat
 Oceanus] Genus expiationis hoc fuisse uidetur,
 eamq. uim non mare tantum, sed ipsos eiam flu-
 uios habere credebant. Ex hoc genere uidetur esse,
 quod saepe apud Obsequentem de Prodigijs legi-
 23 mus. Lunae Androgynus natus, praecepto haru-
 24 spicum in mare deportatus. Atq. alibi, Puer ha-
 25 ruspicum iussu crematus, cinisq. eius in mare de-
 26 iectus. Item alibi, In Etruria Clusi materfamiliae
 27 uinum serpentem peperit, qui iussu haruspicum in
 28 profluentem deiectus aduersa aqua natauit. Et
 29 apud Iuvenalem Sat. VI. Ut quidquid subiti &
 30 magni discriminis instat, In tunicas eat, & to-
 31 tum semel expiet annum. Hibernum fracta glacie
 32 descendat in amnem Ter matutino Tiberi mer-
 33 getur, & ipsis Verticib. timidum caput abluet. Et
 34 apud Persium, Haec sancte ut poscas, Tiberino
 35 in gurgite mergis Mane caput. Pausanias in Boeo-
 36 ticis, idem de mari significans, Ο μὲν δὴ σεμνότε-
 37 ρος ἐς αὐτὸν λόγος, τὰς γυναικας φασὶ τὰς Ἰαναγρῶν
 38 πρώτας διονύσου τὰ ὄργια μνηδεύσας ἐπὶ θάλασσαν
 39 καταβῆναι καθαρσίων ἕνεκα. νηχομέναις δὲ ἐπιχει-
 40 ρῆσαι τὸν πῆτωνα. Et quae sequuntur. De flumi-
 41 nib. Sophocles in Oedypo Tyranno, Οἶμαι γὰρ ἔτ'
 42 ἀνίστρον οὔτε φάσιν ἀν Νίλαι καθαρμῶ τὴν δετὴν σέ
 43 γην, ὅσα Κεύθει, Et reliqua. Mari eluendi uim ma-
 44 ximam Lucretius tribuens in. VI. alio quidem in
 genere

- » genere idem prope dixit, *Non si Neptunus flucta*
 » renouare operam det, *Non mare si totum uelit elue*
 » re omnib. undis. *Ultimam uero Tethin dicit, to-*
 » tum mare, ad extremos usq. eius fines.

Non genitor Nympharum] *In manuscriptis,*
Nec genitor Nympharum. *Non si demisso*

- se ipse uoret capite*] *Haud scio, an eandem obse-*
nitatem Cicero significet in Clodio, in oratione pro
 » *domo. Quaere, inquit, hoc ex Clodio, scriptore*
 » *legum tuarum. iube adesse. latitat omnino. Sed, si*
 » *requiri iusseris, inuenient hominem apud sororem*
 » *tuam, occultantem se, capite demisso. Nam, si Sex.*
 » *ille Clodius cunnilingus, hic Gellius inuenis inru-*
 » *mator, par est utriusq. obscenitas.*

IN . EVNDEM

GELLIVS est tenuis. quid ni. cui tam bona mater,
Tamq. ualens uiuat, tamq. uenusta soror,
Tamq. bonus patruus, tamq. omnia plena puellis
Cognatis, quare is desinat esse macer
Qui ut nihil attingat, nisi quod fas tangere non est,
Quantumuis quare sit macer, inuenies.

Gellius est tenuis] *Etenim, qui veneri dediti sunt,*
eos macie confectos uideri necesse est. Lucret. in.
 » *III. Ἰχθὺς ἐρωμαίνον tum sit, cum uiuere non quit:*
 » *Prae macie παδ' ἰν. - cui tam bona mater]*
tam pulchra. Qui ut nihil attingat] *Io-*

cus esse uidetur παρὰ προσδοκίαν . id enim sequi uidebatur , ut hic , ea , quae liceret , non attingens , multo minus , quae non liceret , attingeret . eoq. minime macresceret . nunc tantum sese polluens nefaria libidine , sat caussae tamen est , cur sit idem macer .

IN . EVNDEM

NASCATUR magus ex Gelli, matrisq. nefando
Coniugio, & discat Persicum haruspiciū .
Nam magus ex matre & gnato nascatur , oportet ,
Si uera est Persarum impiā religio ,
Gnatus ut accepto ueneretur carmine diuos ,
Omentum in flamma pingue liquefaciens .

Nascatur magus ex Gelli, matrisq. nefando Cō
iugio] Magum lingua Persarum Sacerdotem
dici, testatur Appuleius . Persas uero ipsos ceteris
gentib. odio esse , propter haec nefaria cum pa-
rentibus, sororibusq. coniugia , tradit Eusebius .
Nam magus] Idest sacerdos . eiusmodi ergo ma-
trimonijs sacerdotes suscipiebantur, non item alij .
Significare enim hoc Catullus uidetur .

Gnatus ut accepto ueneretur carmine di-
uos] Accepto, sibiq. per manus tradito a paren-
tib. incestuosus . nisi Acceptum carmen, dis gratum
malis intellegere . Omentum in flamma pin-
gue liquefaciens] Positis in ignem uiscerib. uicti-
marum .

marum. In Liquefacio, E, produxit, ut & saepe
 „ Lucret. ut in. IIII. Ac rarefactum detracto sangui
 „ ne uenis. Et in. III. Expergefactiq. sequuntur ina-
 „ nia saepe. Et Ouid. in. VII. Metam. Tura lique-
 „ faciunt.

IN . GELLIVM

NON ideo, Gelli, sperabam, te mihi fidum
 In misero hoc nostro perduto amore fore,
 Quod te cognossem bene, constanterq. putarem,
 Haud posse a turpi mentem inhibere probro:
 Sed neq. quod matrem, nec germanam esse uidebam
 Hanc tibi, cuius me magnus edebat amor.
 Et, quamuis tecum multo coniungerer usu,
 Non satis id causae credideram esse tibi.
 Tu satis id duxti. tantum tibi gaudium in omni
 Culpa est, in quacumq. est aliquid sceleris.

In misero hoc nostro perduto amore fore] In ue-
 terib. omnib. haud paulo melius, In misero hoc no-
 stro, hoc perduto amore. Quod te cognos-
 sem bene] Ponam duos hos uersus, ut nonnullis in
 libris manuscriptis rectius, mea quidem sententia,
 leguntur. Quod te cognossem bene, constantem ue pu-
 tarem, Aut posse a turpi mentem inhibere probro.
 Sed neq. quod matrem] Hic quoq. uersus in ex-
 emplo Guarini aptius legitur, Sed quod nec ma-
 trem, nec germanam esse uidebam.

- cuius

- » - cuius me magnus edebat amor] *Sic Verg. Est*
 » *mollis flamma medullas - Interea. Atq. alibi.*
 » - & caeco carpitur igni. Et alibi, Hic quos durus
 » amor crudeli tate peredit. Edax amor etiā ab A-
 » pollonio in. III. Argonaut. dicitur, Μάργος ἔρωσ. &
 » ut citat eius interpres, ab Anacreonte, Τακερὸς δ' ἔ-
 » ρως. Idē significans Sophocles de Venere, Εντὴ κεταε
 » γὰρ πλδμόνων ὅσοις ἐνι ψυχῇ, τίς ἔτι τῆς δὲ τῆς θεοῦ
 » ἑορός. Magnus amor, δεινός. Sic Plato. Οψις γὰρ ἡ-
 » μῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται αἰσθήσεων,
 » ἢ φρόνησις οὐχ ὁράται. δεινὸς γὰρ ἂν παρείχεν ἔρω-
 » τας, εἴ τι τοιοῦτον ἑαυτῆς ἐναργὲς εἰδωλὸν παρείχετο
 » εἰς ὄψιν ἰόν. Tu satis id duxti] Ita prorsus
 » legendum videtur. tamen si est in omnib. fere manu
 » scriptis, Induxti. - tantum tibi gaudium
 » in omni Culpa est, in quacumq. est aliquid
 » sceleris] Eadem prope sententia apud Cic. in. XI.
 » Philip. Deinde ea libidinum turpitudine, ut in hoc sit
 » semper laetatus, quod ea faceret, quae sibi obici ne
 » ab inimico quidem possent uerecundo. Et pro Milq
 » ne, Ut eum nihil delectaret, quod aut per naturam
 » fas esset, aut per leges liceret.

IN. LESBIAM

LESBIA mi dicit semper male, nec tacet umquam
 De me. dispeream, me nisi Lesbia amat.
 Cui ego quasi eadem totidem mox deprecor illi
 Adsidue. uerum dispeream, nisi amo.

BB - dispeream

- dispeream, me nisi Lesbia amat] *In manu-*
scriptis, Lesbia me dispeream nisi amat.

Cui ego quasi eadem totidem] *Incidi in vete-*
res libros. A. Gelli. in. VI. uero eius libro, ubi hic Ca

- „ *tulli uersus legitur, sic erat scriptum, Quo signo qua*
„ *sin totidem mox deprecor illi. itaq. coniecturam fe*
ci legendum, Quo signo, quasi enim totidem mox de
precor illi. Fuerat, opinor, sic scriptum. Quo signo,
quasi. n. totidem. Simili errore factum, In, quoq. opi-
„ *nor in Proemio, quo Hieronymus, Eusebii Chroni-*
„ *con interpres, utitur, in illis eius uerbis, Nec igno-*
„ *ro, multos fore, qui, solita libidine detrahendi omni*
„ *bus, quod uitari non potest, nisi qui omnino nil scri-*
„ *bit, huic uolumini genuinum dentem insigant. ca-*
„ *lumniabuntur in tempora, conuertent ordinem, res*
„ *arguent, syllabas uentilabunt. & quae sequuntur.*
Quibus in uerbis In mutandū omnino in Enim, fue-
rat enim scriptum. n. Deprecari autem sic di-
„ *xit, ut & Ennius in Erechtheo, Quibus seruitutem*
„ *mea miseria deprecor. Et Cresphonte, Ego, cum*
„ *mea uitae parcam, letum inimico deprecor.*

IN. CAESAREM

NIL *nimum studeo Caesar tibi uelle placere,*
Nec scire, utrum sis albus, an ater homo.

Nec scire, utrum sis albus, an ater homo] *Idē, opi-*
„ *nor, Plautus significans in Pseudolo, Quem ego ho*
„ *minem*

» minem nulli coloris noui. Eiusdem quoq. sententiae
 » est ironia Ciceronis in. XIII. Philipp. Magnum
 » crimen senatus. de Theopompo summo homine ne-
 » gleximus. qui ubi terrarum sit, quid agat, uiuat de-
 » nique, an mortuus sit, quis aut scit, aut curat.

Quintilianus in. x. dissimulato Catulli nomine, ne
 Caesarem suū uidelicet offenderet, huius loci memi-
 » nit. Negat, inquit, se magnificare aliquis poetarū,
 » utrum Caesar ater, an albus homo sit: insania. Ver-
 » te, ut idem Caesar de illo dixerit: arrogantia est.

Sunt, qui desiderari ceteros uersus putent huius
 epigrammatis.

IN. MENTVLAM

MENTVLA moechatur, moechatur Mentula certe.
 Hoc est, quod dicunt, ipsa olera olla legit.

Mentula moechatur] Locus uideri posset ex pa-
 ronomasia, si similia essent initia uerborū, Men-
 tulam moechari, ut Ollam olera legere. Festus Por-
 » peius in uerbo Legere, Legimus aut scriptum, aut
 » olera. Cum Mentulam igitur ipsum adulterij insi-
 mularet, sic Mentulam moechari dicit, ut, Olera
 ollam legere, Prouerbio dicitur. Sententia uero e-
 iusmodi est, ut, cum Metulam hunc, siue quis alius,
 adulter esset insignis, cū Catullus aut se ipse sic ex-
 cusare fingatur, se non moechari, sed mentulam
 ipsam, in suamq. mentulam sic culpam conferat, ut

BB 2 uulgo

vulgo dici etiam solet, non olera aliquem furatum,
 sed ollam ipsam. at eius furtum fuisse constat, cuius
 etiam sit olla, ut adulterum etiam esse eum du-
 bitandum non sit, cuius illae sint obscenae partes.
 Legere autem, Furari est. quo uerbo Horat. ceteriq.
 sic sunt usi. Hinc Sacrilegium. De furto olerum, in
 » obscenis lusibus. Fur ab eas poenam, licet indigne-
 » re, feramq. Propter olus dices, hoc ego propter olus.
 » Quod expressum uidetur ex illo, Ἀλλ' ὥς ἐν τέταμαι,
 » φῶρ' ἐμβλεπε, τοῦτο δ' ἐρωτᾷς τῶν ὀλίγων λαχάνων εἶ-
 » νεκα τῶν λαχάνων.

IN. SMYRNAM. CINNAE

SMYRNA mei Cinnae nonam post deniq. messem,
 Quam coepta est, nonamq. edita post hiemem:
 Millia cum interea quingenta Hortensius uno

*

Smyrna cauas Atracis penitus mittetur ad un-
 Smyrna incana diu saecula peruoluit. (das:
 At Volusi annales *

Et laxas scombris saepe dabunt tunicas.

Smyrna mei Cinnae] Commentario Smyrnae
 edito, L. Crassitium Tarentinum inclaruisse scri-
 bit Tranquillus, aut quisquis alius auctor est libel-
 li de inlustrib. Grammaticis. Et Smyrnam Cin-
 » nac puto intellegit. Carisius in. I. Huius tabis, Cin-
 » nam in Smyrna, nullo auctore, dixisse, tradit.

- nonam

- nonam post deniq. messem, Quam coepta
est, nonamq. edita post hiemem] *Vergil. eodem
modo aestiuum tempus significans, Messem dixit :*
» hibernum autem, *Frigoris nomine . Ante focum si*
» frigus erit, *si messis in umbra .* Millia cum
interea] *Αναλόγου δὲν mihi uidetur . itaq. aut ali-*
quid ante hunc uersum desit, aut hic suo loco positus
non est. quod mihi eo probabilius uidetur, quod Vo-
lusi annales breui tempore perituros esse significet,
nisi quis & Hortensium & Volusium simul esse re-
prehensos contendat . Suspiciabar tamen sic legen-
dos hos uersus, Smyrna mei Cinnae, nonam post de-
niq. messem, Quam coepta est, nonamq. edita post
hiemem. Smyrna cauas Atracis penitus mittetur
ad undas, Smyrna incana diu saecula peruoluet .
At Volusi annales - Et laxas scombris saepe da-
bunt tunicas . Smyrna cauas Atracis]
Aut Atracis, aut Atacis legendum uidetur .

Utriusq. enim meminerunt auctores optimi. Pro-
» pert. in. 1. Et dicam, Atracis licet haec considat
» in oris. Et Tibullus, Cum tremere fortis milite ui-
» Etus Atax. Cauam undam dixit etiam Ouidius in
» Ibin, Qua caua de Stygijs fluxerat unda uadis. Et
» Verg. in. 1. Georg. Caua flumina. Implentur fossae,
» & caua flumina crescunt. Et idem alibi Catullus,
» Cauam paludem dixit. Smyrna incana diu
saecula peruoluit] Sic est in plerisq. manuscri-
ptis. Si, Peruoluet, feceris, uersum reddideris hand
paullo meliorem. Cana saecula & Martialis di-

B B 3 xit,

„ xit, in. VIII. Nec pateris Caesar saecula cana me
 „ ri. Ac, si Martialis Catullū in eo est imitatus, quod
 mihi quidem uerisimile fit, dubium non est, quin Ca
 tullus uersus, ut in quibusdam manuscriptis est, ita
 legendus sit, Smyrnam cana diu saecula peruol-
 uent. etenim quod ante, M, fuit, mutatum est in In,
 praepositionem. uerbo autem Peruoluet apex detra-
 ctus, qui N. ualet. At Volusi annales] reli-
 quum huius uersus deest. nisi, Paduam, in manu-
 scriptis libris male legitur, ac pro eo fuit aliud in
 optimis libris, quod cum scribae librarij foedissime
 corruperint, cuiusmodi fuerit, coniectura adsequi
 non possumus. Et laxas scombris] Hac
 mali poetae poena adficiuntur. de qua saepe Mar-
 tialis, alyq. auctores.

*

Parua mei mihi sunt cordi monumenta sodalis.
At populus tumido gaudeat Antimacho.

Parua mei mihi sunt cordi monumenta] In li-
 bris manuscriptis, & Sunt, & Sint. ab omnib. au-
 tem quos uiderim, abest uerbum ultimum. Quin ue-
 ro hoc aliud sit epigramma, aut pars potius epigrā-
 matis, ne dubitandum quidem uidetur.

At populus tumido gaudeat Antimacho] Acron, uetus Horati interpres, illis Horati uerbis,
 Nec sic incipies, ut scriptor Cyclicus olim Fortunā
 Priami cantabo, & nobile bellum. Aut nomen pro-
 prium, inquit, Cyclicus, & significat Antimachum
 poetam.

poetam . mali uero poetae imperitae multitudinis
aurib. esse solent fere iucundiores. Euripid. in Hip
polyto Coron. Εχει δὲ μοῖραν, καὶ ὅδ' οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
φῶλοι, παρ' ὅχλῳ μουσικώτεροι λέγειν .

AD. CALVVM. DE. QVINCTILIA

Si quidquam mutis gratum, acceptumq. sepulchris
Accidere a nostro Calue dolore potest,
Quom desiderio ueteres renouamus amores,
Atq. olim missas flemus amicitias ,
Certe non tanto mors inmatura dolori est
Quinctiliae, quantum gaudet amore tuo .

Si quidquam mutis gratum, acceptumq. se-
pulchris Accidere a nostro Calue dolore po-
test] Eodem modo Cicero in .I. Epist. ad. Q. fratrem.
Sed certe a te mihi omnia semper honesta, & iucun-
da ceciderunt. In eandē sententiā Isocrates in Eua-
gora, ἡ γησάμην Ευαγόραν, εἴ τις ἐστὶν αἰσθησις τοῖς
τετελευτηκόσι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, διμενῶς
μὲν ἀποδέχεσθαι καὶ ταῦτα, καὶ χαίρειν ὁρῶντα τὴν
περὶ αὐτοῦ ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν σὴν μεγαλοφρέθειαν.
Et Sophocles in Electra, ὥς τε τῷ τεθνεῶτι τιμὰς
προσαπείν, εἴ τις ἐτ' ἐκεῖ χάρις. Itaq. ueteres, an ui-
ta functis eorum, quae hic agerentur, sensus esset, ue-
hementer dubitarunt. eaq. de re disputat Aristote-
les in. I. ἡθικῶν Νικομαχείων. Atq. olim
missas flemus amicitias] In manuscriptis ali-

BB 4 quot,

„ quot, *Amiffas. Sic Verg. in. III. Georg. - Tū quos*
 „ *amifit inultus amores.*

IN. AEMILIVM

NON ita me di ament, quidquam referre putavi,
 Virum os, an culum olfacerem Aemilio.
 Nil immundus hoc, nihil est immundius illo:
 Verum etiam culus mundior, & melior.
 Nam sine dentib. est, hoc dentes sesquipedales.
 Gingivas uero Ploxemi habet ueteris.
 Praeterea rictum, qualem defessus in aestu
 Meientis mulae cunnus habere solet.
 Hic futuit multas, & se facit esse uenustum,
 Et non pistrino traditur, atq. asino,
 Quem si qua attingit, non illam posse putemus
 Aegroti culum lingere carnificis.

Non, ita me di ament] I. longum in extremo, incipiente etiam dictione, quae a uocali quacumq. inciperet, fere non elidebant, idq. nunc corripuere, nunc uero etiam produxere. Obseruatum hoc multis in locis apud Vergilium. Vtrū os an culum] Sic omnes libri manuscripti. Guarinus legit, *Vtrum ne os.* Nil immundius hoc, nihil est immundius illo] Dupliciter hic versus in libris manuscriptis legebatur. primū sic. Nihilō mūdius hoc nobisq. immundius illud. Deinde etiam sic, *Mundius haec nihil est, nobisq. immundius illud.*

lud. quod rectius iudico, si Haec tantum in Hoc mi-
tetur. Nobis, inquit, nihilo mundius est hoc, id est
ipsum os Aemili, quā illud, quod immundius habe-
ri solet, Culus nimirum ipse. Prior etiam lectio stare
possit, si, *Que, tantum mutaris in, Quam, nam Ni-*
hilo contracte non minus legi potest, quam Nihil,
quod factum a veterib. poetis nonnumquam inue-
nio. Nam sine dentib. est, hoc dentes]

In libris manuscriptis, Hic dentes. quod est ipsum
probabilius. - Ploxemi] Quid hoc uerbi sit,
declarant Quintilianus, & Fest. Pomp.

Praeterea rictum, qualem defessus in aestu
Meientis malae cunnus habere solet] Legen-
dum forte sit Diffissus, pro Defessus.

- atq. asino] Orous, opinor, uocat Xenophon etiam
molas, quib. frumenta teruntur. Aegroti
culum lingere carnificis] Cur aegroti. itaq. ue-
hementer suspicor nomen proprium fuisse, atq. scri-
ptum, Agroti, aut, Argoti, aut quouis alio modo nō
dissimili. corruptum deinde in, Aegroti.

IN . VICTIVM

IN te, si in quemquam, dici pote, putide Victi.

Id, quod uerbosis dicitur, & fatuis.

Ista cum lingua, si usus ueniat tibi, possis

Culos, & crepidas lingere Carbatinas.

Si nos omnino uis omnes perdere, Victi,

Dicas. omnino, quod cupis, efficies.

In

In te, si in quemquam, dici pote, putide Vi-
[Et] In manuscriptis etiam libris Vecti. quod si pro-
babilius iudicamus, legendum omnino Vetti. Vet-
tium enim & Vettiam scribebant. Namq. ut cete-
ra uetustatis monumenta praeteream, in hortis Ro-
dulfi Pij Cardinalis Carpensis uetustum marmor
huiusmodi litteris incisum legitur.

A. BAEBIVS. A. F. OVIVS

VETTIA. A. F. VXOR

Culos, & crepidas lingere Carbatinas] Ego ue-
ro in Politiani sententiam lubens eo. praesertim cū
grauissimis veterum auctorum testimonijs, ijsq. fir-
mamentis nitatur, quibus isti, qui reprehendunt, ni-
hil afferunt aut grauius, aut melius, praeter inanif-
simas rationes. Obscenitatem eiusmodi Euno cui-
dam obiciens Ausonius, sic scribit, Eune quod uxa
ris gaudae patria inguina lambis, Festinas glos-
sas non natis tradere natis. Atq. alibi, Inguina
quod calido leuas tibi dropace, Causa est, Inritant
uolsas leuia membra lupas. Sed quod & elixo plan-
taria podice uellis, Et teris inclusas pumice clazo-
menas, Causa latet, bimarem nisi quod patientia
morbum Adpetit, & tergo femina, pube uires.
Dicas] Aut loquere, aut causas age.

AD. IUVENTIVM

SURRIPVI tibi, dum ludis, mellite Iuuenti,

Suauiolum, dulci dulcius ambrosia.

Verum id non impune tuli: namq. amplius horam

Suffixum in summa me memini esse cruce,

Dum tibi me purgo, nec possum fletib. ullis

Tantillum uestrae demere saeuitiae.

Nam simul id factum est, multis diluta labellæ

Absterfi guttis omnib. articulis:

Ne quidquam nostro contractum ex ore maneret.

Tamquam commixtae spurca salina lupae.

Praeterea infesto miserum me tradere amorì

Non cessasti, omniq. excruciare modo:

Ut mi ex ambrosia mutatum, iam foret illud

Suauiolum tristi tristius helleboro.

Quam quoniam poenam misero proponis amorì,

Numquam iam posthac basia surripiam.

Suauiolum, [dulci dulcius ambrosia] Horat.

» in. I. ode. XIII. Speres perpetuum dulcia barba

» re laedentem Oscula, quae Venus Quinta parte

» sui nectaris imbuit. - namq. amplius ho-

ram] Amplius cum accusandi casu, ut Cic. opti-

miq. alij Latinitatis auctores. Suffixum in

summa me memini esse cruce] Quo modo in cru-

ce suffigi, atq. suspendi solerent, quos eo supplicio ad-

» ficerent, Manilius in. V. Astro. declarat. At si-

» mul

- „ mul infesti uentum est ad litora Ponti, Mollia per
 „ duras panduntur brachia cautes. Astrinxere pe
 „ des scopulis, iniecta q. uincla, Et cruce uirginea mo
 „ ritura puella pependit. Tantillum uestrae
 demere saeuitiae] Vestrae, de uno. ut & Ouid.
 „ in. 1. Fast. Pax erat, & uestri Germanice causa
 „ triumpho Tradiderat domitas iam tibi Rhenus
 „ aquas. Et Verg. Crimen amor uestrum. - ab
 sterfi guttis] In veterib. libris, Guttis absterfi. fa-
 ciendumq. Absterfisti. quod est aptius. Tam
 quā commixtae spurca salua lupae] In libris
 quibusdam, Comminctae. in alijs, Cōiunctae. ex quo
 factum opinor, Comminctae. itaq. legendum forte,
 Coniunctae. Lupā uero meretricem intellegit. Pla-
 „ ciades in Glossis. Lupā, meretricem, a rapacitate,
 „ uel a libidine huius animalis, unde & Lupanar di-
 „ citur. Cic. pro Milone, Illo, qui semper secū scorta,
 „ sēper exoletas, semper lupas ducebat. Sic Martial.
 „ in. 1. Abscōdunt spurcas haec monumenta lupas.
 Sunt, qui Commixtam retineant, & Lupam com-
 mixtam sic a Catullo dictam existiment, ut a Plau-
 to etiam in Mostellaria Capra commixta dicitur,
 i. foeda. Sed hoc illi uiderint. Inamabile suauium
 „ significans, Statius comicus argute dixit, Sed tua
 „ morosa ne uxor quae so est. quam rogas. Quis tan-
 „ dem, taedet mentionis, quae mihi Vbi domum ad-
 „ ueni ac sedi, extemplo suauium Dat ieiuna anima.
 „ nō peccat de sanio, ut deuomas uult, quod foris pu-
 taucris. Ut mi ex ambrosia] In manuscri-
 ptis,

ptis, Ambrosio. Vi Osculum sic Ambrosium dica-
tur, ut etiam Vergilio Comae dicuntur ambrosiae.
-tristi tristius helleboro] Amarius. Sic Verg.
» Media fert tristes succos. Et alibi, Tristesq. lu-
» pini. Amarius autem elleboro, Prouerbio dici-
tur, ut in illo, ἀδὺ τὸ εἰνεῖν ἐστὶ, τίς κ' λέγει; ἀλλ' ὅ-
» ταν αἰτῇ χαλκὸν, πικρὸτερον γίνεται ἐλλεβορίου.

DE . COELIO . ET . QVINCTIO

COELIVS Aufilenum, & Quinctius Aufilenam,
Flos Veronensum depereunt iuuenum,
Hic fratrem, ille sororem. hoc est, quod dicitur, illud.
Fraternum uere dulce sodalitiū.
Cui faueam potius. Coeli tibi. nam tua nobis
Perspecta exigitur unica amicitia,
Cum uesana meas terreret flama medullas,
Sis felix Coeli, sis in amore potens.

Coelius Aufilenum] Et Coelium per, Oe, et per Ae-
diphthongos legimus in vetustissimis monumentis,
ijs scilicet, quae Romae sunt in amoenissimis Card.
Carpensis hortis, & in ea basi, quae hodieq. in Vr-
be ad Arcū Septimio dicatum cum Centuriar. ex-
stat nominib. & diuersas quidam esse uolunt fami-
lias. Ego uero dubito Aufidena ne, pro Aufile-
na, legendum sit. Romae enim apud Episcopum
Ferratinum monumentum exstat eiusmodi.

IVNONI
IVLIAE
AVFIDENAE
CAPITOLINAE
SACRVM

*Nam, de antepenult. eius uerbi quid statuam .
non habeo.*

- Flos Veronensium deper-
eunt iuuenum] Flos, ἄωτος, uerbum Pindaro
» frequentatum in hoc genere, et Theocrito, Τῆμος ναυ
τιλίας μῆμνάσκε θεῖος ἄωτος ἡρώων. Iuuenal. Sat. v.
» Flos Asiae ante ipsū pretio maiore paratus. In Ve-
ronensium uero Synizesis eadem, quae in uerbo O-
» mnia apud Vergil. in VI. - Quin protinus omnia
» Perlegerent oculis. itaq. est in illo optimo uetustissi-
moq. libro, quo Romae magno Card. Carpensis
beneficio sum usus. Iam, quia & Nicolaus Ery-
thraeus, & Pierius Valerianus adcurate de eo,
atq. erudite multa tradiderunt, addam ad illa uer-
sus Lucretij, qui colligentes illos alia fugerunt e.
» v. libro, Sed sic quodq. suo ritu procedit, ut omnia
» Foedere naturae certo - Et, Ignis enim super auit,
» & ambiens multa perussit. Et Ouidij illud, Ca-
» tullini huius simillimum, e. v. Fast. Cum tua sint,
» cedantq. tibi confinia mensium. Fraternum
» uere dulce sodalitium] Simillimum illud Ho-
» rat. - hac in re scilicet una Multum dissimiles, ad
» cetera paene gemelli. Nisi sic turpitudinem atq.
absceni-

obscenitatem τῆς ἐταρώσεως significare uoluit. Sed
illud rectius, quod & Corbinello uidebatur ob si-
mitem, aut eandem potius Menandri sententiam,
» ὥς ἡδύγ' ἐν ἀδελφοῖς ὁμονοίας ἔργως.

Perfecta exigitur unica amicitia] In manu-
scriptis etiam, Perfecta est igitur. in alijs, Perfe-
cta, atq. exigitur, utrumq. mihi tralatum uide-
tur ab operibus, quae ad regulam sunt, ac libel-
lam. itaq. amicitiam perfectam illius, ac sanctam
significat. Plin. in XXXVI. cap. XXV, uerbo Exi-
» gere de pauimentis sic utitur. Deinde spissa calca-
» tis carbonib. inducitur sabulo calce ac fauilla mix-
» tis. materia crassitudine semipedali ad regulam,
» & libellam exigitur. Indidem translaturum uideri
» possit & Ouidianum illud in. III. Fast. Non ha-
» bet exactum, quod agat.

INFERIAE . AD . FRATRIS
TVMVLVM

MVLTA per gentes, & multa per aequora uectus,
Aduenio has miseras frater ad inferias,
Vt te postrema donarem munere mortis,
Et mutum nequiquam adloquerer cinerem:
Quandoquidem fortuna mihi te te abstulit ipsum.
Heu miser indigne frater adempte mihi.
Nunc tamen interea, prisco quae more parentum
Tradita sunt tristes munera ad exsequias,
Accipe, fraterno multum manantia fletu,
Atq. in perpetuum frater haec, atq. uale.
Ad uenio

Aduenio] *Legendum pato, Adueni. concin-*
nus enim est, Adueni, ut donarem, quam, Ad-
uenio, ut donarem. Ut te postremo dona-
rem munere mortis] Et Vergil. suprema haec
 30 *uocat munera in. XI. Itē, ait, egregias animas,*
 30 *quae sanguine nobis Hanc patriam peperere suo,*
 30 *decorate supremis Muneribus - Et Ouid. in.*
 30 *III. Eleg. Hic certe manib. fugientis pressit ocel-*
 30 *los Mater, & in cineres ultima dona dedit. In*
 30 *Hispania Citeriore monumentum eiusmodi exstat.*

C. IVL. FABIAN

ANN. XIX.

FABIA . PAVLA

AMITA

MVNVS

SVPREMV

Ambrosius eodem uno verbo Suprema uocat. Μν-
 30 *nus autem hoc etiam Graeci dicunt. Hom. Τοῦ-*
 30 *τονυ καὶ γέρας οἷον οἱ ξυροῖσι βροτοῖσι Κεῖρα δαί τε κό-*
 30 *μην, βαλέειν δ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν. Atq. alibi, Πα-*
 30 *τροκλον κλαίωμεν. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Verg.*
 30 *Et fungar inani Munere. Et mutum ne-*
quiquam adloquerer cinerem] Huiusmodi
adlocutiones προσφθέγματα dici ab Euripide, Cor-
binellus observauit, apud quem est in Troad.
 30 *Πρὸς Ἰάφον δ' ὀμηλίκων κόμους ἀπάξω φίλα διδούς*
 30 *προσφθέγματα. In Achillis Maffei libro, alteroq.*
 Patavino,

Patauino, *Mutae*. *Vtrumq. per veterum licet au-*
 » *toritatem. Tibullus, Et mea cum muto fata que-*
 » *rar cinere. Anson. eodem modo, Non nomen, non*
 » *quo genitus, non unde, quid egi, Mutus in aeternum*
 » *sum cinis, ossa, nihil. Similiter Propert. in. II. Ta-*
 » *liaq. illacrimans mutae iace uerba fauillae. Hoc e*
 » *genere est, quod est apud Vergil. in. v. Vnaq. fundebat*
 » *pateris, animamq. uocabat Anchisae magni, ma-*
 » *nesq. Acheronte remissos.*

Quandoquidem
 fortuna mihi tete abstulit ipsum] *In scriptis*
libris omnibus, Te abstulit, quod stare etiam po-
test. Heu miser indigne frater adempte
mihi] sunt, qui legant, Misero, non suffragantib. li-
bris. More igitur Graecorum rem eandem ἐπιδή-
τοις cumulat. Ouid. in. IIII. Fast. in eandem senten-
 » *tia, Osculaq. adplicuit posito suprema feretro, Atq.*
 » *ait, Inuito frater adempte mihi. Ademptum uero*
uita defunctum intelligunt optimi poetae, Ouid.
 » *Iure igitur lacrimas celso libamus adempto.*

Tradita sunt tristes munera ad exsequias] *In*
scriptis est, Tristi. itaq. legendum, Tristis.

- frater haue, atq. uale] *salutandi sitos, etiā Grae*

» *cis mos erat. Theocritus in Epigram. Χαίρετω ἔτος*
 » *ὁ τύμβος ἐπεὶ ἐπεὶ διρυμέδοντος κείτου τῆς ἱερῆς κοῦφας*
 » *ὑπὲρ κεφαλῆς. Hauere autem, et ualere eos fere iube*
bant, quos amplius uisuri non erant. Hoc, opinor, &
Plautus significans in Curg. Ego, inquit, abeo. uale,
 » *atq. salue. Et Verg. Salue aeternū mihi maxime Pal*
 » *la, Aeternūq. uale. sic in ueteri quoq. monumento,*

CC

Romae, in aedibus Ioannis Zabreræ Saanenſis.

D . M
V I R I A E
P R I M I T I V A E
V I X . A N N . X V I I I
M E N S . I . D I E . X X I V
L . V I R I V S . H E L I V S
C O N I V G I . D V L C I S
H A V E . D O M I N A . V A L E . D O M I N A

A D . C O R N E L I V M

*Si quicquam tacite commissum eſt fido ab amico,
Cuius sit penitus nota ſi des animi,
Me unum eſſe inuenies illorum iure ſacratum,
Corneli: & factum me eſſe puta Harpocratem.*

*Si quicquam tacite commissum eſt fido ab ami-
co] in omnib. manuſcriptis, Tacito. utrumq. uero
mihi non probatur. Tacitum enim latine, non qui
tacet, ſed quod taceretur ipſum, dicimus. Tum durū
etiam illud uidebatur, ſubintelligere, Ei, cuius ſit pe-
nitus, Et quæ ſequuntur. Itaq. legendum putabam,
Si quoiquam tacitum commissum eſt. & cetera. Ta-
citum autem dicit id, quod ἀπόπνιτον Graeci. Sin da-
tium Ei, uelis omnino legi, legi poſſit, Si quidquam
tacui. Sunt qui Tacito, pro Tacite dictum uelint, ut
Certo, pro Certe, quod non placet. Tacita uero τὰ ἀ-
πόπνιτα ſic dicta, ut ab Horatio, Tacenda. Dicenda
tacenda*

racenda locutus. Me unum esse inuenies il-
lorum iure sacratū] *Est in manuscriptis, Meq.*
esse inuenies. Et, Atq. esse inuenies. conabar igitur i-
ta restituere, Me, quem ipse adiures. uel, Aut quem
ipse adiures. uel, Me quem ipse inuenias. Illo cum iu-
rē sacratum, Corneli. & quae sequuntur. Neq. uero
impedio, quo minus etiam, qui uolet, priorem illam
lectionem sequatur, et sententiam. Sic se sanctum ho-
minem, ac fidei plenum significat. probabiliorem le-
ctionem facit, quod, Ius, idest Religionem interponit,
et Sacratum dicit. Sic enim Iusiurandum dicitur et
apud Cic. in. II. de legib. Poena uiolati iuris esto.

AD . SILONEM

AUT sodes mihi redde decem sestertia, Silo,
Deinde esto quamuis saeuus, & indomitus:
Aut, si te nummi delectant, desine quae so-
leno esse, atq. idem saeuus, & indomitus.

Aut sodes mihi redde decē sestertia, Silo] Vno in
libro, non Decem, sed Tuo. Faernus. Duo, facie-
bat. Aut, si te nummi delectant] In Pa-
tauino, At, si te nummi. In nonnullis etiam libris,
pro, Nummi, Nimum. Interminari, ac ferocire le-
no, ut eiusmodi homines solent, ne pecuniam redde-
ret. cuius se minis minime terreri Catullus signifi-
cans, Nihil, inquit, moueor tua ista ferocia, reddas
modo decem, quae debes, sestertia.

AD. QVENDAM. DE. LESBIA

CREDIS, me potuisse meae male dicere uitae,
 Ambob. mihi quæ carior est oculis.
 Non potui, nec, si possem, tam perditæ amarem.
 Sed tu cum caupone omnia monstra facis.

Sed tu cum caupone omnia monstra facis] In ma-
 nuscriptis, Cum tappone, itaq. est in Maffei libro,
 Cum tapone, ut in Zanchi exemplo. In tripone, ut e-
 rat in Patavino. itaq. legendum suspicabar, Sed tu
 cum turpi ore omnia monstra facis: idest, turpissi-
 ma quæq. atq. incredibilia consingis, & loqueris i-
 sto impolluto ore. Translatum autem uidetur ab
 Haruspicina, atq. augurijs. Sic enim apud Diome-
 dem grammat. L. Cassius Hemina in. II. Monstrū
 fit, sius parit porcos. xxx. Plautus in Mostell. Quæ
 hic monstra fiunt. Et Terent. idem significans, ali-
 quid monstri alere, sic dixit, Cic. ad Att. Venerat ho-
 ris duabus ante Cherippus. mera monstra nuntia-
 rat.

IN. MENTVIAM

MENTVIA conatur Pimplacum scandere montem:
 Musæ furcillis præcipientem eiciunt.

Mentula conatur] Ineptum hominem, ac peni dedi-
 tum, uersus etiam facere temptantem, inridet. Pim-
 placum

placum montem, sic, ut est Sororum montem, Propert. in. III. Sed, quod pace legas opus hoc de monte sororum. nisi quid significatur, quale illud Laberij apud Nonium Marcellum in uerbo, Eugium. Quare tam arduum ascendas. an concupisti Eugium scandere.

DE. PUERO. ET. PRAECONE

CUM puero bello praekonem qui uidet esse,
Quid credat, nisi se uendere discupere.

Cum puero bello] In manuscriptis omnibus, Obelio.

Si nomen forte id pueri fuit. locus a uenditione puerorum petitus. pueros enim mangones uendere erant soliti. Martial. in. I. Millia pro puero centum me mango poposcit. Aut praeco igitur puerum, aut se puer ipse uendere discupiebat, sed ad tempus. In Maffaci libro erat, Praeconem qui uidet ipse. Eiusmodi credo puerum Cato intelligit apud Gellium, Sed nisi qui palam, inquit, corpore pecuniam quaereret, aut se lenoni locauisset. & quae sequuntur.

AD. LESBIAM

SI quidquam cupido, optantiq. obtigit umquam
Insuperanti, hoc est gratum animo proprie.
Quare hoc est gratum, nobis quoq. carius auro.
Quod te restituis Lesbiam mi cupido,

CC 3

Restituis

Restituis cupido, atq. insperanti ipsa refert te:

O mihi cara magis candidiore nota.

Quis me uno uiuit felicior, aut magis hac est

Optandus uita, dicere quis poterit.

Si quidquam cupido, optantiq. obtigit umquā]

In manuscriptis. Si quidquid. in Patavino. pro Obtigit, Obtulit. legendū forte, Si quis quid cupido, optantiq. obtulit umquam. Insperanti, hoc est

gratum animo proprie] Arist. in. 11. Rhetor.

» ὥστε καὶ τέρπει τὸ πολὺ παρὰ δόξαν. ita uero disspungo, ut insperanti animo gratum id esse proprie intellegatur. Quare hoc est gratū, nobis quoq.

carius auro] Durius, quam Catullinae conueniat

elegantiae, Nobis quoque. legendum forte, Nobisq.

hoc carius auro. tamen si ἐνικῶς ante dixerit, Cupi-

do, optantiq. Sic uero Auro carius, quasi prouerbio,

dicebant, quod sibi gratissimum, carissimumq. esse si-

gnificabant. Tibullus in. 1. Carior est auro iuuenis,

cui lenia fulgent ora, nec amplexus aspera barba te-

» rit. O mihi cara magis candidiore nota]

» In manuscriptis, Nobis o luce. Et, Nobis o lucem.

Mihi quidem suspicari in mentē uenerat, deesse uer-

sus, qui sequerentur. Martialis imitatus in. 1111.

» Hāc lucem lactea gemma notet. Quis me uno

uiuit felicior, aut magis hac est optandus ui-

ta, dicere quis poterit] In manuscriptis omni-

bis, Aut magis me est. sine, Mage me est. Ego uer-

scriptum fuisse suspicor, Aut magis mi esse optandū

in

in uita, dicere quid poterit. est enim planior, & con-
cinnior sententia, nec longe a uestigijs ueteris, qua-
cumq. fuit, lectionis discedit. Plautus autem in Capi.
» in eandem sententiam, Quoi hominum adaeq. ne-
» mo uiuit fortunatior. Et contra in Amphitr. Quis
» nam me Thebis alter uiuit miserior.

IN . COMINIUM

SI, Comini, arbitror populi tua cana senectus
Spurcata impuris morib. intereat,
Non equidem dubito, quin primum inimica bonorū
Lingua exsecta auido sit data uulturio,
Effossos oculos uoret atro gutture coruus,
Intestina canes, cetera membra lupi.

Sicconi arbitrio] In manuscriptis, Sic homini populari
arbitrio. in alijs, Sic horum. Emendauit Hierony-
mus Auantijs, Si Comini arbitrio populi. incertum,
» an uetus exemplar secutus. Sed causam, cur suo loco
» uerba moueantur, non uideo. Legendum igitur, Si
Comini populi arbitrio. - quin primum ini-
mica bonorū] Loci similes sunt. apud Horat. in. v.
» Carm. ode. v. Post insepulta membra different lupi,
» Et esquiline alites. Et apud Ouidium in Ibin, Siue
» per immensas iactabar naufragus undas, Nostraq.
» longinquus uiscera piscis edet. Siue peregrinae car-
» pent mea membra uolucres, Siue meo tingent sangui-
» ne rostra lupi. Ac post, Ipsae te fugient, quae carpunt
» omnia flammæ, Respuet inuisum iusta cadaver hu-

CC + mus.

mus. Unguib. & rostro tardus trahet ilia uultur, *Et*
 „ scindent auidi perfida corda canes. *Lingua*
exsecta] *In manuscriptis omnibus, Exserta.*
Effossos oculos uoret atro gutture coruus] *In*
Patauino, pro Guttore, Gurgite legebatur.

AD . LESBIAM

IVCUNDVM, mea uita, mihi proponis amorem
 Hunc nostrum inter nos, perpetuumq. fore.
 Dii magni, facite, ut uere promittere possit,
 Atq. id sincere dicat, & ex animo,
 Vt liceat nobis tota producere uita
 Aeternum hoc sanctae foedus amicitiae.

Atq. id sincere dicat, & ex animo] *Sic Terentius*
 „ in *Eunucho* loquitur, Si istuc crederem sincere dici,
 „ quiduis possem perpeti. *Ex animo autem dicere, id*
 „ Graece est, ἀπὸ καρδίας. *Sic uetus poeta ἢ μὴν ἐρεῖν*
 „ σοι τ' ἀπὸ καρδίας. σαφῶς, καὶ μὴ πίνυδες μὴδ' ἐν, ἀλλ'
 „ ὅσον φρονῶ. *Vt liceat nobis tota perducere*
uita Aeternum] *In manuscriptis, Tota producere*
uita Aeternum. &c.

AD . AVFILENAM

AVFILENA, bonae semper laudantur: amicae
 Accipiunt pretium, qua facere instituunt.
 Tu quod promisti, mihi, quod mentita inimica es,
 Quod

Quod nec das, & fers, saepe facis facinus.
 Aut face re ingenua est, aut non promisse pudicae,
 Aufilena, fuit. sed data corripere
 Fraudando, efficitur plusquam meretricis auarae,
 Quae sese toto corpore prostituit.

Tu quod promisti, mihi quod mentita inimica
 es] Quod promissisti, & quod mentita es. primum
 scelus. Quod nec das, & fers]. Alterum fla-
 gitium. In manuscriptis est, Nec das, nec fers. Gua-
 rinus illo modo legit, nec tamen, librum ne uetere
 sit secutus, exprimit. Auctor carminis in Priapum
 „ uerbo Dandi sic utitur, Quaedam si placet hoc tibi
 „ Priape Ficosissima me puella ludit, Et nec dat mi-
 „ hi, nec negat daturam. Sic χαρίζεται Graecis κω-
 „ πῶς τὸ σωουσιάζειν λέγεται, ut scribit interpres Pin-
 dari. - saepe facis facinus] sic Plautus in
 „ Mostel. loquitur. Habeo, Neptune. Non dici potest,
 „ quam indignum facinus fecisti, & malum. Et in Au-
 „ lul. Hei, Megadore, haud decorum facinus tuis fa-
 „ ctis facis. Et ante illum Ennius in Annali. VII. Ut
 „ faceret facinus, leuis haud malus idem. Plin. in.
 „ XXXIII. nat. histor. cap. III. alijsq. in locis, Scelus
 „ facere sic dixit. - data corripere] id est do-
 „ na. Sic opinor Ouid. de amore, Nullis flectitur ille
 „ datis. - efficitur] In manuscriptis legitur et,
 Efficit, &, Effecit. itaq. legendum, Efficitur.

AD . AVFILENAM

AVFILENA, viro contentam uiuere solo,
 Nuptarum laus est laudib. eximijs.
 Sed cuius quamuis potius succumbere fas est,
 Quam matrem fratres efficere ex patruo.

Nuptarum laus est laudib. eximijs] Sic omnino est
 in ijs, quos uidi libris. Mihi legendū uidebatur, Nu-
 ptarum est laus e laudib. eximijs. Nuptas quoq. abso-
 lute dixit Horat. nihil addens in. 1. serm. Hic nup-
 tarum insanit amoribus. Egregiam laudem nescio
 an hanc significarit Ausonius in Epicedio in patrē,
 „ Matronale decus possedit filia, cuius Egregia et nu-
 „ ptae laus erat, & uiduas. Sed cuius quam-
 „ uis potius succumbere fas est] sic Horatius, eo-
 „ dem usus uerbo - Inuet ut tigres succumbere cernis.

IN . NASONEM

MULTVS homo es, Naso, neque tecū multus homo, sed
 Descendit Naso, multus es & pathicus.

Multus homo es, Naso, nec tecum multus ho-
 mo] Multum: corpulentū intellegit, hūc autem pro-
 stratum ac libidinis alienae patientem. id enim di-
 cit, Descendere, non secum, sed ut Horatius loquitur.
 cinaedo geminatum multū esse dicit. Ouidius Mul-
 tam dicere uidetur longam, in. 11. Elegiarum. abud
 „ eum sic est. Tu quia tam longa es, ueteres heroides
 „ aequas,

aequas, Et potes in toto multa iacere toro. Nisi sic
intellegamus, eam quantumuis longam, esse tamen
aptam ueneri. uel, quod tanta sit, totum lectum corpo-
re suo occupaturam.

A D . C I N N A M

CONSULE Pompeio primum duo Cinna sedebant
Moechilia, facto consule nunc iterum
Manserunt duo, sed creuerunt millia in unum
Singula. foecundum semen adulterio.

Consule Pompeio primum duo Cinna sedebant,
Moechilia, facto consule nunc iterum] Quam
multorum ingenia locus hic exercuit. Quam parū
etiamnum inter eruditos homines conuenit. Ego ue-
ro, cum ueteris lectionis, quāuis corruptae, rationem
semper habendam existimo, tum conandum etiam
cuiq. ut ab illa, emendans, quam minime possit, lon-
ge discedat. itaq. cū in manuscriptis, quos uiderim,
omnibus, legatur, Moechia, leuiter muto, distinguoq.
Moechi, illo facto consule nunc iterum. Et quae se-
quuntur. Sed isdem in libris erat, Solebant, non Se-
debant. Sedebant, duco rectius. estq. in obscenis uer-
bum Sedere. de quo iam dictum.

I N . M E N T V L A M

FIRMANO saltu non falso Mentula diues
Fertur, qui tot res in se habet egregias
Aucupia omne genus, piscis, prata, arua, ferasque.
Necquicquam

*Necquicquam fructus sumptib. exsuperat.
Quare conceda sit diues, dum omnia desint,
Saltum laudemus, dum tamen ipse egeat.*

Firmano saltu non falso Mentula diues Fertur]

Guarinus legit, Firmani saltus. Aldus pridem impressit, quo modo posuimus. In scriptis libris est, Firmanus Saluus, et, Salius. Ego primum illud, Firmano saltu, retinendum censeo. ut Mentula Firmano saltu diues intellegatur. Cic. in. II. de Diuin. L. Tarutij Firmani meminit; cuius is forte saltus fuerat. L. quidem, inquit, Tarutius, familiaris noster, in primis Chaldaicis litteris eruditus. & quae sequuntur. - qui tot res in se habet egregias]

In manuscriptis, Qui quot res in se habet egregias. Ut ab admirante haec dici intellegas. Deinde enumeratio sequitur. Aucupia omne genus, piscis] In manuscriptis, Aucupia, distinctum ab, Omne genus piscis. sic. L. Pomponius ante eum, omne piscati genus. Piscis autem, pro, Pisces, more etiam antiquorum, dixit. Nec quidquam fructus]

Nec enim quaestus potest consistere, ut ait Plautus, si eum sumptus superat. In manuscriptis, Ne quidquam fructus. illud probabilius. Saltum laudemus, dum tamen ipse egeat] In manuscriptis omnibus, Dum modo. & retinendum puto.

IN . EVNDEM

MENTULA *habet instar triginta iugera prati,
Quadraginti*

Quadraginti arua. cetera sunt maria.
Cur non diuitijs Croesum superare potis sit,
Vno qui in saltu tot bona possideat.
Prata, arua, ingentes siluas, saltusque, paludesque,
Usq. ad Hyperboreos, & mare ad Oceanum.
Omnia magna haec sunt. tamen ut sint maxima, &
Non homo, sed uere mentula magna nimis. (ultra,

Mentula habet instar triginta iugera prati] *Est*
etiam in manuscriptis libris, Instar, & ferri possit.
quae fuit & aliorum poetarum licentia, tamen, ab
ea lectione non longe abiens, suspicabar legendum,
pro, Instar, Iusti. - cetera sunt maria] *In*
Zanchi libro erat, Extera sunt maria. Vno
qui in saltu tot bona possideat] *In manuscriptis*
alijs, Moda; in alijs, Modo, ut in Zanchi. quod sit ip
sum tolerabilius. nec enim plane satis facit.
Omnia magna haec sunt. tamen ut sint maxi
ma, & ultra, Non homo, sed uere mentula ma
gna nimis] *At in manuscriptis aliter. Sic nempe.*
Omnia magna haec sunt, tamen ipse si maximus ul
tor, Non homo, sed uero mentula magna minax. Cre
do ego, hunc Catullo, in se iocati, grauiter minatum,
cū suas opes efferret. Hic igitur, inquit, ultor grauis,
non homo, sed uero est minax mentula. Hic non, ut
homines, telo, sed aliorū probitati ac pudicitias men
tula minatur. Sed lego pro, Tamen ipse si, Tamen
ipse hic. nec enim a prae scripta lectione longe disce
dunt. Vergil. in. VIII. Herculem maximum ultorē
» eodem

» eodem modo dicit. Nam maximus ultor Tergemi
» ni nece Gerionis, spolijsq. superbus Alcides aderat.

AD . GELLIVM

SAEPE tibi studioso animo uenante requires
Carmina uti possem mittere Battiadae,
Qui te lenirem nobis, neu conarere
* Telis infesta mic teremusq. caput.
Hunc uideo mihi nunc frustra sumptū esse laborem,
Gelli, nec nostras huc ualuisse preces.
Contra nos tela ista tua euitamus amictu:
Adfixus nostris tu dabis supplicium.

Saepe tibi studioso animo uenante requires Car-
mina uti possem mittere Battiadae Qui te leni-
rem nobis, neu conarere Telis infesta mic tere-
musq. caput Hunc uideo mihi nunc frustra
sumptum esse laborem] Ita descripsi hos uersus,
ut erant in melioribus manuscriptis. Nunc e malis
bonos facere temptent, atq. experiantur acuti homi-
nes. Si quis tamen in tanta corruptella, deprauatio
neq. lectionis acumini locus esse potest, distinguebam
ipse. Qui te lenirem nobis. Battiades uero Callima-
» chus dicitur etiam Ouidio in Ibin, Nunc, quo Bat-
» tiades inimicum deuouet Ibin, Hoc ego deuoueo teq.
» tuosq. modo. Telis infesta.] Legebam, Telis
infestans micere musca caput. Veteres autem qua-
si prouerbio Μῦς δ' ὀνυχὸν uidentur dixisse. nam Plus-
tarchus in libro εἰκῶν ἱστορικῶν, Chrysippi sen-
tentiam

tēriam refellens, Ομοια δ' ἔρηται τούτοις ἐν τῷ τρίτῳ
 „ *δεῖ δεῶν*. ἔτι γὰρ οἶμαι φησι τοὺς ἐπαίνους ἀλλοτροιῶ-
 „ *σεσθαι*. κατὰ λαλοῦντα τῇ συμβαινόντων ἀπ' ἀρετῆς,
 „ *οἷον δυσθαναλώσης γραὸς ἀποχέσθαι*. καὶ καρτερίσαι
 „ *μῆας δηγμὸν*. *Ad paulo post*. εἰ γὰρ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀν-
 „ *δρείῳ*, δῆγμα μῆας ἐνεγκεῖν καὶ τὸ σωφράνους ἀπο-
 „ *χέσθαι* τῆς γραὸς, ὃ δὲν οἶμαι διαφέρει τὸν σπουδαῖον ἀ-
 „ *πὸ τούτων* ἢ ἀπ' ἐκείνων ἐπαινεῖσθαι. *Hunc*
uideo mihi nunc frustra sumptum esse labo-
rem] *Nunc*, *aduersatiua*. *Sic Metellus ad Cic.*
 „ *Nunc uideo illum circumuentum*, *me desertum a*
 „ *quibus minime conueniebat*. *Praecedunt haec ipsa,*
multa alia. *Contra nos tela ista tua euita-*
 „ *mus amictu]* *Lenia scilicet*. *Sic Anacreon* Κοῦφα
 „ *βέλεμνα*. *est enim apud illum*, Φίλολοιδόροιο γλώττης
 „ *φάγω βέλεμνα κοῦφα*. *Adfixus nostris tu*
 „ *dabis supplicium]* *Nostrum*, *inquit*, *enim mage*
 „ *erit*, *ut ait poeta*, *penetrabile telum*. *Et posterior*
 „ *etiam Manilius*. *s. ipsum sic elisit*, *Formosos Phoe-*
 „ *bus geminos*, *Cyllenius cancrum*. *Ut Cicero ante*,
 „ *Delphinus iacet haud nimio lustratus nitore*. *Vetu-*
 „ *stiores autem fere semper elidebant*.

F I N I S.

Fol. 14.
 Top.
 in (cri)
 Fol. 19.
 " crissu
 Fol. 20.
 " Horat.
 " rum di
 " set am
 " par: C
 Fol. 38.
 " clope: T
 Fol. 44.
 re uidec
 " iniri, c
 id quod
 Fol. 31. I
 horrorum
 Fol. 38. V
 mantes o
 " Namq. e
 " quide rui
 Fol. 157. N
 " crissu in
 " spemua
 Fol. 199. Se
 " 71: - u
 Fol. 206. A
 " iuen' el
 " ia xai T
 " pa Eate
 Fol. 207. N
 " - aus ore
 Fol. 208. V

Praetermissa eiusdem Statij.

- Fol. 14. Omne aeuum tribus explicare chartis] ἐν ἐπιτομῇ. Legi aliquid Graece scriptum eiusdem sententiae, inscriptum sic, Ερμῶνα ἐν ἐπιτομῇ τῶν χρόνων.
- Fol. 19. Cui primum digitum dare adpetenti.] Theocritus, - ἀκρὰ δὲ χειρῶν Δάκτυλα. -
- Fol. 20. Et tristes animi leuare curas.] Tristes: amaras. Horat. in. iv. - amaraq. curarum. Namq. Triste, amarum dicitur. Idem alibi, de Venere: Quae dulcem curis mihi scet amaritiem. Leuare: κερῖζειν. Theocritus in δυσέρωτι: Οὐ λόγος, ἔχ' ὅφρα μὰ τὸ κερῖζον τὸν ἔρωτα.
- Fol. 38. Nec quae fugit, sectare.] Theocritus in Cyclope: Τὶ τὸν φεύγοντα διώκεις.
- Fol. 44. At certe tamen inquirunt.] Sententia postulare uidetur, & dialogi ratio, ut Hadriani Turnebi, eruditi uiri, coniecturam sequamur, At certe tamen, inquit, id quod illic &c.
- Fol. 131. Iam uer egelidos.] Columella quoq. de cultu hortorum dicit, Egelidum uer.
- Fol. 138. Ut conuenerat esse delicatos] Delicatos: amantes otij. Sic enim etiam posse uidemur interpretari. Namq. eodem prope modo Quintilianus in. xii. Ne illas quidē tulerim delicias eorū, qui doceri amicos suos iubent.
- Fol. 157. Num te leaena montibus Libyflinis.] Theocritus in δυσέρωτι: Ἀγριε παῖ, καὶ σηγνὲ κακᾶς ἀνάρ' ὄρεμμα λεαίνας.
- Fol. 199. Sed micante labello.] Theocritus in δυσέρωτι: - ἔκ ἀμάρυγμα χείλεος. -
- Fol. 206. Aequales.] Pindarus in Pyth. eadem multa. ἔκ' ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφιδίαν, Οὐδ' ἐπαμφρόνων ἰαχὰν Τμενῶων, ἄλικες οἷα πάρθενοι φιλέουσιν ἑταῖραι Εσπερίαις ὑποκέρζεσθαι ἀοιδαῖς.
- Fol. 207. Mutato comprehendis nomine.] Columella. - aut ore corusco Hesperus, eo remeat cum lucifer ortu.
- Fol. 208. Ut flos in saeptis.] Columella: Talis humus uol
- DD ,, parietibus,

„ parietibus, uel saepibus hirtis claudatur, neu sit pecori, neu
„ peruia furi.

Fol. 209. Sic uirgo, dum intacta manet, tum cara suis.]

„ Sed Quintilianus in. ix. Dum, utrobique legit, & interpre-
„ tatur. & pro, Intacta, legit, Innupta. Catullus, inquit,
„ in Epithalamio, Dum innupta manet, dum cara suis est.
„ Sed prius Dum, significat, Quoad: sequens, Vsq. eo.

Fol. 258. Haec uestis:] Locus insignis, & quem fortasse
in hac ecclasi sibi propositum Catullus haec scribens habe-
bat, apud Apollonium in. iv. cuius initium, Οἷς μέτα
καὶ πέπλον.

Fol. 309. Quis te mutauit tantus deus.] Eodem prope

„ modo Theocr. in δισέρωτι: Ἀρὰ τίς ἐξαπίνῃς με θεὸς
„ ἐρωτὸν ἄλλον ἔτλξε.

Fol. 338. Tecum una perierunt.] Similiter Theocr. in

„ ἐρωτικῷ: Πάντα τοι ὦ βέτα ζυγκάθηνε δῶρα τὰ
„ μοισαῦ.

„ Fol. 320. Reiecta ueste,] Deposita. Verg. in. v. - dupli-

„ cem ex uteris reiecit amictum. Et Ouid. in. ix. Meta-
„ morph. - reieci uiridem de pectore uestem.

Fol. 330. Magnas cui lites.] Terent. in Andria: - lites
sunt inter eos factae manumae.

Fol. 372. Sic certe est.] Eodem prope modo Horat. in. v.

„ Sic est, acerba fata Romanos astringunt.

Fol. 174

cet. 39

707. 47

1. interp

ciur. 8

sculentat

disti, per

708. 709

uere. 1

gna: 20

113. est, e

130. Hun

aetuo fac

C. Licini

pallor me

op. 708. e

cae. 14

150. gemi

audiens:

166. Anb

709. 710. e

711. 712. d

reptam, p

208. quod

in, i. e. 2

223. 224

quin, qui

effet, ille

λέων. 3

tura. 3

356. 357

367. sub

clamans

nas. 375

713. 714

ERRATA.

Fol. 17. ἀενάων, ἀεννάων. 19. ἔξετ', ἔξετ'. 20. dolet, do-
cet. 35. Erethii, Erethrii. 36. ἀσερομματον, ἀσεροόμα-
τον. 47. & 50. Gallicumq., Gallicum. 73. interpret.
r., interpretari. 75. collata, collatas. 81. dicitur, du-
citur. 82. dente, olente: temperat, temperet. 83. a-
sculentarum, esculentarum. 87. haec, hic. 88. perdi-
disti, perdidisti. 95. Apollonius, Apollonii. 96. χθονοί,
χθονός. 98. auditas, additas. 106. uouere se, uo-
uere. 109. σιγματίξεν, σιγματίξεν. 110. mala, ma-
gna: ἀρκαϊσμός. ἀρχαϊσμός. 112. ἀκοιπῖς, ἀκοιπῖς.
113. est, es. 121. dicebat, dicebant. 122. μόνος, μόνον.
130. Hunc, huic. 132. eadem, etiam. 133. aestulosae,
aestuosae: reddeutes, redeutes. 137. Licinius Maur,
C. Licinius Macer. 138. uis, ius. 142. uincit, Infidens
pallor moriens, uincit Infidens pallor, moriens. 143.
ὀρθώσει ἐν, ὀρθώσκειν. 144. philosophiae, philosophi-
cae. 146. Caesorem, Caesarem. 148. finite, finite.
150. gemini, genuini. 157. ἔτεκα, ἔτεκε. 159. auditus,
audiens: optimus, optimis. 165. Tucidadi, Tucidae.
166. Anhelospanopae, Anhelos panopae. 176. ἐπιφω-
νητικῶς, ἐπιφωνητικῶς: optimus, optimis. 178. δωρίδ'
ινάτω, δωρίδινάτω. 191. uidendi, indendi. 197. cor-
reptam, productam: I in E, E in I. 199. labello, labella.
208. quod proximus, quod proximus umor alebat. 211.
in, ite. 213. sale, sole. 214. Πάλλος, Γάλλος. 216. ea, ad.
223. ἀηχέσι, ἀηχέσι: cecinis, cecinit: agens, egens. 323.
quin, qui. 327. hinc, huic. 331. possem, possem. 333.
esset, isset. 336. Seleria, Scleria. 341. Πηραλέων, Γηρα-
λέων. 342. laesusq., laesusq. 344. dicore, dicere: tuta,
tura. 349. ξατέας, ζατέας. 350. In cano, incano.
356. ὄξων, ὄξων: nae, ne. 363. Spartaeo, Spartaco.
367. subrepisti, subrepisti. 370. clamans, clamāt. 371.
clamans, clamant. 372. sede, a sede. 373. coenas, ce-
nas. 375. Spartieo, Spartaco. 398. μιμνάσκε, μιμνά-
σκετο.

REGISTRVM

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S
T V X Y Z. A A B B C C D D.

Omnes sunt quaterniones, præter DD,
qui est duernio.

V E N E T I I S. ∞ D L X V I

M

PQRS
D.

DD,

XXVI

5813113

